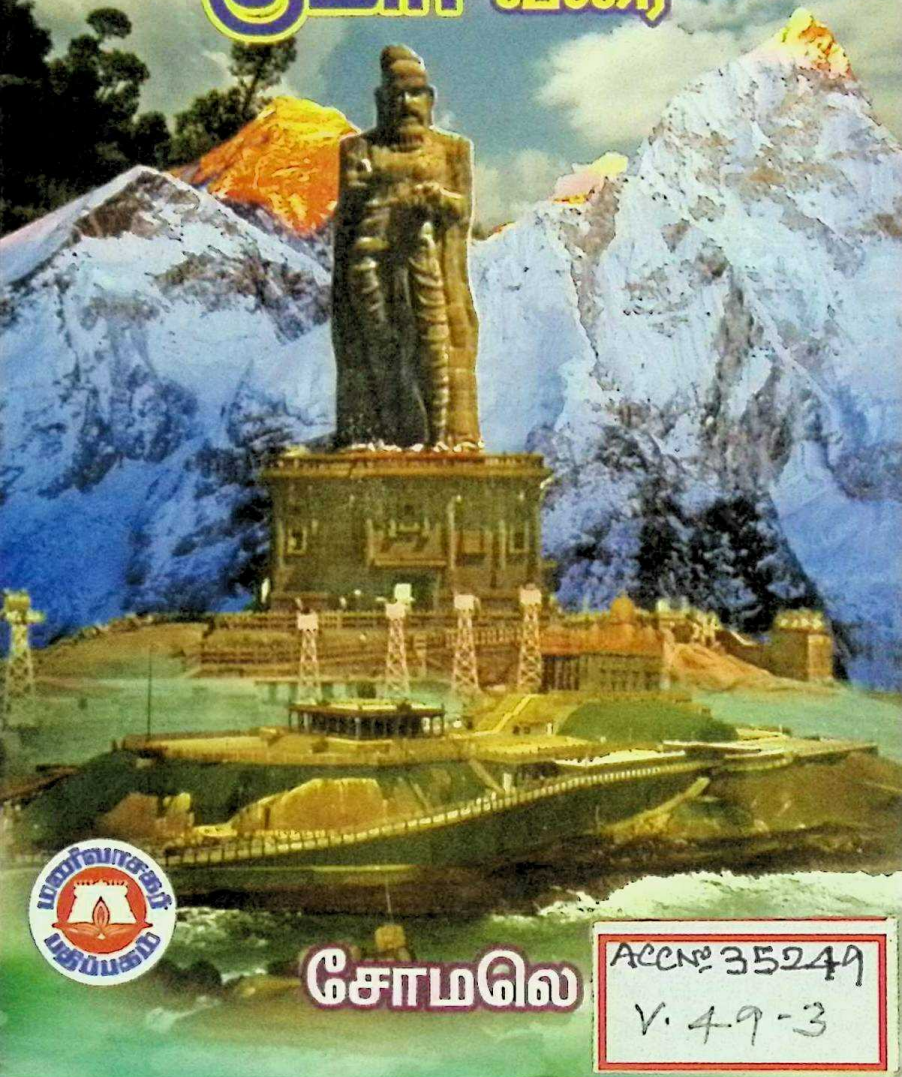

இமயம் முதல் குமரி வரை

சோமஸெ

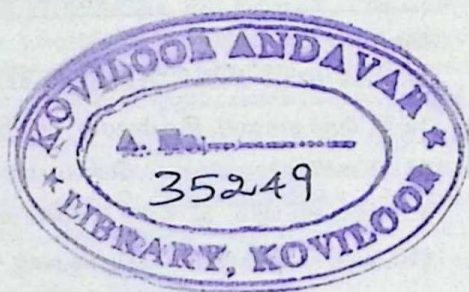
ACCNº 35249

V. 49-3

இமயம் முதல் குமரி வரை

சோமஸெ நூற்றாண்டு விழா நிறைவு
வெளியீடு

உலகம் சுற்றிய தமிழர்
'சோமஸெ'

மனவொசகர் பதிப்பகம்

31, சிங்கர் தெரு, பாரீமுனை,
சென்னை 600104.

முதல் பதிப்பு : சனவரி, 2021

திருவள்ளூர் ஆண்டு : 2052

விலை : ரூ. 100.00

மணிவாசகர் பதிப்பக வெளியீட்டு எண் : 676

நினைவில் வாழும்

நிறுவனர்

ச. மெய்யப்பனார்

டாக்டர் ச. மெய்யப்பன், அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்தின் முன்னாள் தமிழ்ப் பேராசிரியர்.

பல்கலைக்கழகங்கள் பலவற்றில் இவர் அறக்கட்டளைகள் நிறுவியுள்ளார்.

‘வள்ளுவம்’ இதழின் நிறுவன ஆசிரியர்.

குன்றக்குடி அடிகளார் ‘தமிழவேள்’ என்றும், தருமபுரம் ஆதினத் தலைவர் ‘செந்தமிழ்க் காவலர்’ என்றும் விருதுகள் வழங்கிச் சிறப்பித்துள்ளனர்.

‘பதிப்புச்செம்மல்’ என அறிஞர்கள் இவரைப் பாராட்டுவர்.

கிடைக்குமிடங்கள்

மணிவாசகர் நூலகம்

12-B, மேல சன்னதி, சிதம்பரம் - 608001. ☎:04144-222856

31, சிங்கர் தெரு, பாரிமுனை, சென்னை - 600104. ☎:044-25361039

6, சிவஞானம் தெரு, தி. நகர், சென்னை - 600017. ☎:044-24357832

110, வடக்கு ஆவணி மூல வீதி, மதுரை - 625001. ☎:0452-2622853

15, ராஜ வீதி, கோயமுத்தூர் - 641001. ☎:0422-2397155

236/134, செரி சாலை, சேலம்-636007. ☎:0427-4262992

28, நந்தி கோயில் தெரு, திருச்சி - 620002. ☎:0431-2706450

அச்சிட்டோர் : மணிவாசகர் ஆப்செட் பிரின்டர்ஸ்,
சென்னை - 600 021, தொலைபேசி : 25954528

சோமலெ

யாதும் ஊராக, யாவரும் கேளிராக, ஒற்றை மனிதராய் 'உலகம் சுற்றிய தமிழர்' அறிஞர் சோமலெ (சோம. லெட்சுமணன்). அலைபேசி இல்லாத காலத்தில் தாமே காற்றாக அலைந்து பேசி தகவல்களைத் திரட்டிய அறிவுப்பெட்டகம். ஊரின் வரலாற்றைப் பாருக்கும், பாரின் பெருமைகளை ஊருக்கும் தம்சொல்வெட்டுக்களால் கல்வெட்டாய் செதுக்கி 'தமிழ்ப்பயண இலக்கியத்தந்தை' என்ற நிலைத்த புகழைப் பெற்றவர்.

அயலகத்தில் வணிகம் செய்ய, துலாக்கோல் கொண்டு நிறுக்கச்சென்ற சோமலெ (1921-1986), எழுதுகோல் கொண்டு தமிழை எடுத்து நிறுத்தினார். நூற்றுக்கும் மேற்பட்ட நூல்களை எழுதி, பயண இலக்கியம், இதழியல், நாட்டுப்புறவியல், மொழியியல், இனவியல் ஆய்வு, வாழ்க்கை வரலாறு, குடமுழுக்கு மலர்கள் எனப் பலதுறைகளில் முத்திரை பதித்த வித்தகர்.

பதின்பருவத்தில் (13 வயதில்) தொடங்கிய இவர் எழுத்துப்பயணம், ஆங்கிலம் தமிழ் என இருமொழித் தடத்தில் பயணித்ததன் விளைவு - கேம்பிரிட்ஜ் பல்கலைக்கழகம் இவரது நூல்களை ஆய்வுப்பொருண்மை ஆக்கியுள்ளது; லெனின்கிரேடு பல்கலைக்கழகம் உட்பட பல பல்கலைக்கழகங்கள் இவரது "வளரும்தமிழ்" நூலைப் பாடநூலாக்கியுள்ளன. அமெரிக்காவில் உள்ள பென்சில் வேனியா மற்றும் வடக்கு அயோவா பல்கலைக்கழகங்கள் தென்கிழக்காசிய நாடுகளின் உற்ற ஆலோசகராய் பெருமைப்படுத்தின.

1952-இல் நிகழ்ந்த முதல் இந்தியப் பாராளுமன்றத் தேர்தலிலிருந்து 1970 வரை அரசியலை அறியலாக்க முனைந்தவர் சோமலெ. அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்தின் முதல் பொதுநலத்தொடர்பு அலுவலர், செட்டிநாடு அண்ணாமலை தொழில்நுட்பக் கல்லூரியின் தாளாளர், சென்னை மற்றும் மதுரைகாமராசர் பல்கலைக்கழகத்தின் ஆட்சிப்பேரவை உறுப்பினர். தமிழ் எழுத்தாளர் சங்கத்தின் தலைவர் என ஏற்ற பொறுப்புகளில் போற்றும் வகையில் செயலாற்றியவர்.

கண்ணிற்குத் தெரியாத காற்றுகூட இவை அசைத்துத் தன் இருப்பைக் காட்டும் உலகில், இவர் தலையசைத்து லட்சங்கள் சேர்க்கும் வாய்ப்புக்களைத் துறந்து தலைநிமிர்ந்து லட்சியத்தோடு வாழ்ந்தவர். நெற்குப்பையில் பிறந்த இந்நேர்மை நெருப்பின் மந்திரச்சொல் "அஞ்சல்". அஞ்சல் இன்றி நெஞ்சில் பட்டதை நேர்படப் பேசும் வாய்மையாளர். சென்னை அடையாறு பகுதி அஞ்சலக மாடியில் வாழ்ந்து, அண்ணாசாலை அஞ்சலகத்தில் முடிவுற்றது இவர் வாழ்க்கை.

உலகம் சுற்றிய போதிலும் வேரை மறக்காமல் தன் ஊருக்கு அறம் காக்கக் காவல் நிலையம், அறிவு விரிய நூலகம், உறவு இணைக்கத் தொலைபேசி இணைப்பகம், வரவுபெருக்க வங்கிவசதி என இவர் சத்தமின்றிச் செய்த சமூகப் பணிகள் ஏராளம். ஓயாத உழைப்பு, ஆழ்ந்த புலமை, உள்ளத்தூய்மை, சாயாத நேர்மை, மாறாத எளிமை இவை சோமலெ அவர்களின் ஆளுமைக்கான அடையாளங்கள்.

முனைவர் கவிதா ராணி
லேட்டோக் கல்லூரி, மதுரை

பதிப்புச் செம்மல், தமிழவேள் ச. மெய்யப்பன்

இந்தியத் திருநாட்டின் எழிலைக் காண்போம்

இமயமுதல் குமரிவரை என்னும் நூல் உலகம் சுற்றிய தமிழர் சோமலெ எழுதியது. ஆறுகளாலும் மலைகளாலும் பேசும் மொழிகளாலும் பிரிந்திருந்தாலும் இந்தியாவின் இதயம் ஒன்றே; இந்தியர் அனைவரும் ஒருவரே என்பதனை இந்நூல் உயிரோவியமாக ஆக்குகிறது.

சோமலெ அவர்கள் மாவட்ட வரிசை நூல்கள் எழுதித் தமிழக சமூக, பண்பாட்டு, வரலாற்றுக்குச் சிறந்த தொண்டு செய்தவர். பஸ்துறை அறிவு நிரம்பப்பெற்றவர். எதனையும் ஆய்வுநோக்கில் பார்க்கும் இயல்பினர். சுய சிந்தனையும் எழுத்தாற்றலும் மிக்க இதழாளர். குற்றம் கண்ட இடத்துக் கடிந்தும் குணம் கண்ட இடத்துப் போற்றியும் வந்த சீரிய திறனாய்வாளர்.

குறை நிறை காண்பதில் இவர் முள்கோணாத தராசு.

தமிழில் பயண இலக்கியத்தை உருவாக்கியவர்களில் முதல் வரிசையர். சமூக, பண்பாட்டு, வரலாற்று இலக்கிய ஆய்விலும் முத்திரை பதித்தவர்.

திருக்கோவில்களின் குடமுழுக்கு மலர்கள் தயாரிப்பதில் கோபுரம்போல் உயர்ந்து விளங்குகிறார். தனிச்சிறப்புடன் விளங்கும் திருவண்ணாமலை, இராமேசுவரம், சிதம்பரம் குடமுழுக்கு விழா மலர்கள் இவருடைய பதிப்புத்திட்ட நுட்பத்தைப் பாருக்கு உரைப்பன.

திருக்கோவில்கள், குடமுழுக்கு விழாக்கள், கல்வி நிறுவனங்கள், சமூக நிறுவனங்களின் வெள்ளி விழா, பொன் விழா, மணிவிழா, முத்து விழா, பவள விழா மலர்கள் உருவாக்குவதில் ஒப்பாரும் மிக்காருமின்றி விளங்கியவர். இவர் காட்டிய வழிகளிலேயே அனைத்துத் துறைகளிலும் சிறப்பு மலர்கள் மலர்கின்றன.

இவர் உருவாக்கிய மலர் ஒவ்வொன்றும் செய்திக் கருவூலம், கருத்துப் பேழை, தகவல் களஞ்சியம்.

உலகநாடுகள் கண்ட அனுபவம் மிக்க ஆசிரியர் இந்திய நாட்டின் எல்லா மாநிலங்களையும் இந்நூலில் இணைத்து ஆராய்ந்து தமிழகத்தோடு ஒப்பிட்டு, தமிழகத்தின் நிறைகுறைகளை விளக்குகிறார்.

மணிவாசகர் பதிப்பகம் கடந்த 40 ஆண்டுகளில் சற்றொப்ப 675 நூல்களைப் பல துறைகளிலும் வெளியிட்டுப் பலரின் பாராட்டுகளைப் பெற்று விளங்குகிறது. மொழிக் கொள்கை, வெளியீட்டுக் கொள்கை, விலைக் கொள்கை முதலியவற்றில் உறுதியான செயற்பாட்டுடன், திட்டமிட்ட முறையில் செயல்பட்டு வரும் திறத்தினைக் கண்டு, தமிழ் அறிஞர்கள் இப்பதிப்பகத்தைத் தமிழ்நாட்டு 'மாக்மில்லன்' என்றும் 'மாக்ராஹில்' என்றும் மனமார வாயார வாழ்த்துகின்றனர். அவர்தம் போற்றுதலையும் பாராட்டுதலையும் தலைமுறை தலைமுறையாகக் காக்க இந்த நல்ல நாளில் உறுதி பூணுகிறோம்.

உள்ளுறை

மேற்கு பங்காளம்	7
அசாம்	15
ஒரிசா	26
பீஹார்	35
குஜராத்	45
ராஜஸ்தான்	64
மஹாராஷ்டிரம்	77
உத்தரப் பிரதேசம்	89
பஞ்சாப்	104
மத்தியப் பிரதேசம்	116
ஹிமாசலப் பிரதேசம்	122
ஹரியானா	132
கோவா	140
புதுச்சேரி	148
மணிப்பூரும் திரிபுராவும்	155
நாகாலாந்து	161
மேகாலயம்	168
டில்லி	178
சண்டிகர்	186
காஷ்மீர்	192
அந்தமான் நிக்கோபார்	201
ஆந்திரப் பிரதேசம்	207
கர்நாடகம்	211
கேரளம்	216
தமிழ்நாடு	222

மேற்கு பங்காளம்

நாம் 'விழுதி' என்பதை வங்காளிகள் 'பிழுதி' என்று சொல்லுகிறார்கள்.

தமிழ்நாட்டில் புகழ்பெற்ற ஓர் ஊர் வேலூர். வங்காளத்தில் புகழ் பெற்ற ஓர் ஊர் பேலூர். வேலூர் உடலுக்கு மருத்துவ வசதி மூலம் அமைதி தருகிறது. பேலூர் இராமகிருஷ்ணரின் அறிவுரைகள் மூலம் மன அமைதி தருகிறது.

காசி விசுவநாதன் என்ற தமிழ்ப் பெயரை 'காஷி பிஷ்பநாதம்' என்றும், வேங்கட சுப்ரமணியம் என்ற தமிழ்ப் பெயரை 'பெங்கட் ஷாப்ரொமொணியொம்' என்றும் அவர்கள் சொல்லுவார்கள். நம்மைப்போல, (பெரும்பாலும் புழுங்கல்) அரிசி சாப்பிடுகிறார்கள். வேட்டி உடுத்துகிறார்கள். தங்களைத் திராவிடர்கள் என்றே பெரும்பாலான வங்காளிகள் நினைக்கிறார்கள்.

இலங்கையிலும் சிழக்கு இந்தியத் தீவுகளிலும் பல நூற்றாண்டுகளுக்கு முன் ஏற்பட்ட தொடர்பால் வங்காளிகள் தமிழ் எழுத்துக்கள் சிலவற்றையும் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

எ - தமிழ், இதையே தலை கீழாக எழுதினால், அது வங்காளி எழுத்து (২).

'ெ' என்ற (கொம்பு) உயிரெழுத்து அடையாளம் அதே ஒலியைக் குறிக்க வங்க மொழியில் எழுதப்படுகிறது.

கவிதையால் புகழ் பெற்ற கவிஞர் தாகூர்,

இளமைத் துடிப்புக்கும் சுதந்திரத் தாகத்துக்கும்
இலக்கணமாய் விளங்கிய நேத்தாஜி,

காவிக்கொடி உயர்த்தி அமெரிக்காவில் களம் கொண்ட
விவேகானந்தர்,

இப்படிப் பல நூறு வங்காளப் பெருமக்கள் தமிழ்
நாட்டோடு நெருங்கிய தொடர்பு உடையவர்கள்.

நோபல் பரிசுபெற்ற இந்தியர் இருவரே - வங்கம் தந்த
தாகூரும், தமிழ்நாட்டு சி. வி. ராமனும்.

தேசிய இயக்கம் உருவாக்கிய கவிஞர் இருவரே -
தாகூரும் பாரதியாரும்.

நேத்தாஜிக்குத் தமிழ்நாட்டு மிளகு ரசம் மிகவும் பிடிக்கும்.
“இதை இந்தியாவின் தேசிய பானம் ஆக்குவேன்” என்று
அவர் சொல்லுவாராம்.

சுவாமி விவேகானந்தருக்கு உலகப் புகழ் கிடைத்த இடம்
அமெரிக்காவில் உள்ள சிக்காகோ. அங்கே கூடிய உலக
சமயங்கள் பாராளுமன்றத்துக்கு அவர் செல்ல வேண்டும்
என்ற எண்ணம் உருவாக்கிய இடம் கன்னியாகுமரி.

விவேகானந்தரை அமெரிக்காவுக்கு அனுப்பி வைத்தவர்,
அதற்கு ஊக்குவித்தவர், பொருள் கொடுத்தவர் இராமநாத
புரம் அரசர்.

அமெரிக்காவில் பெற்ற புகழுடன் விவேகானந்தர்
இந்திய மண்ணில் முதலில் கால் வைத்த இடம் தமிழ்நாட்டுப்
பாம்பன் (இராமநாதபுரம் மாவட்டம்).

வங்காளத்துக்குப் பெருமை தரும் ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ணர்
மடம் தோன்றியது வங்காளத்தில் அல்ல, தமிழ் நாட்டுச்
சென்னையில்.

இந்தியாவெங்கும், உலகெங்கும் சுற்றிய வங்கப்
பெருமகன் அரவிந்தர் மன அமைதி பெற்று, ஆன்மீக உலக
அழியாப் புகழ் பெற்றது தமிழ்நாட்டுப் புதுச்சேரியில்.

வங்கத்தில் தமிழ் நூலகங்கள்

இந்தியாவிலேயே பெரிய நூலகம் கல்கத்தா தேசிய நூலகம். இதில் தமிழில் வெளிவந்துள்ள எல்லா நூல்களும் உள்ளன. வேறு எங்கும் கிடைக்காத அரிய நூல்களும், சுவடிகளும், கையெழுத்துப் படிகளும், நூல் ஆசிரியர் கையெழுத்துடன் கூடிய நூல்களும், முதல் பதிப்புக்களும் உள்ளன.

பல தமிழ் அறிஞர்களின் சொந்த நூலகங்களை அவர்கள் காலத்திற்குப் பின் தேசிய நூலகம் விலைக்கு வாங்கி இருக்கிறது. பேராசிரியர் வையாபுரிப்பிள்ளை அவர்கள் அரிதின் முயன்று சேகரித்திருந்த ஈராயிரம் நூல்களை அவர்கள் குடும்பத்தார் இந்நூல் நிலையத்துக்கு அன்பளித்துள்ளனர்.

கவியரசர் தாகூர் பிறந்த வீட்டில், அரசினர் நடத்தி வரும் இசை - நடனம் - நாடகம் பல்கலைக்கழகத்துக்கு 'ரவீந்திர பாரதி' என்று பெயர். அங்குள்ள மியூசியத்தில் தாகூர் எழுதிய நூல்களின் தமிழ் மொழிபெயர்ப்புக்கள் யாவும் உள்ளன.

ரவீந்திரநாத் தாகூர் சாந்தி நிகேதனத்தில் அமைத்த 'விஸ்வபாரதி' பல்கலைக்கழகத்தில் சிறந்த தமிழ் நூல்நிலையம் இருக்கிறது. இதை ராஜா சர் அண்ணாமலைச் செட்டியார் அன்பளித்தார். தமிழ் இலக்கியம், பண்பாடு பற்றிய ஆங்கில நூல்களையும் அவர் அனுப்பி வைத்தார். தொடர்ந்து அத்தகைய நூல்களை கல்கத்தா தமிழ் எழுத்தாளர் சங்கம் சாந்திநிகேதனுக்கு வழங்கி வருகிறது.

தமிழ் நாட்டுக் காளி கோயில்

கல்கத்தா என்ற ஆங்கிலப் பெயரின் மூலம் காளிகட் - அதாவது காளி கோயில் இருக்குமிடம்.

கல்கத்தா காளிகோயிலைப் போன்று அசலுக்குச் சரியான நகலாக தமிழ்நாட்டில் ஒரு காளி கோயில் கட்டப்

பட்டுள்ளது. அது திருவாரூரிலிருந்து 13 கி.மீ. தொலைவில் மாவூரில் இருக்கிறது. கல்கத்தாவில் காளி விக்ரகம் செய்து, அதைத் தம் சொந்த ஊரில் பிரதிஷ்டை செய்தவர் மாவூர் சர் ஆர். எஸ். சர்மா.

இவர் 'வங்காளி' என்ற பத்திரிகையின் ஆசிரியராக இருந்தவர். ஆங்கிலேயர் ஆட்சியில் அளவு கடந்த செல்வாக்குடன் விளங்கிய கல்கத்தாவாசி. லண்டனுக்கு ஆகாய விமானத்தில் பறந்து சென்ற முதல் இந்தியப் பிரயாணி இவரே.

வங்காளத்தில் ஒரு நன்னெறி முருகன்

சாகித்திய அகாடமியின் தலைவரும் பன்மொழிப் புலவருமான சுந்தர் குமார் சாட்டர்ஜி* ஒரு வங்காளி. இவர் தம் பெயரை நன்னெறி (சுந்தி) முருகன் (குமார்) என்று தமிழில் எழுதுகிறார். இவர் தமிழைப் படிக்கத் தொடங்கிய கதையைக் கேட்போம் :

"70 வருடம் இருக்கும். கல்கத்தாவில் நாட்டுக்கோட்டைச் செட்டியார்கள் சுப்பிரமணிய சுவாமிக்குத் திருவிழா நடத்தி உற்சவமூர்த்தியை பவனி எடுத்தார்கள். சுவாமியைப் பின்தொடர்ந்து மாணிக்கவாசகர் திருவாசகத்தையும் அருணகிரி பாடல்களையும் பாடினார்கள். அவர்கள் பாடிய முறையும் அழகும் என் மனத்தில் ஆழமாகப் பதிந்தன. அன்று முதல் தமிழ் என் மனத்தைவிட்டு அகலவில்லை."

கார்த்திக் சாமி

வங்காளத்தில் முருகனை கார்த்திக் சாமி என்று குறிப்பிடுகின்றனர். தாசிகள்தான் கார்த்திக் சாமியை வழிபடுகின்றனர். நான் கார்த்திக் சாமியைக் கும்பிடப் போனேன் என்று சொன்னால் தாசி வீட்டுக்குப் போனேன் என்று பொருள்படும்.

* இவர் 1977-ல் காலமானார்.

ரசகுல்லா, சந்தேஷ், மீன் - முன்றையும் சாப்பிடுவதற் காகத்தான் கடவுள் தங்களைப் படைத்திருப்பதாகவும், அதற்காகவே தாங்கள் உயிர் வாழ்வதாகவும் வங்காளிகள் கூறுகிறார்கள்.

ரசகுல்லா : பாலைத் திரியவைத்து, திரிந்த பாலை உருண்டை வடிவத்தில் பிடித்து உருட்டி பாசில் ஊறப் போட்ட இனிப்பு.

சந்தேஷ் : பால் மிட்டாய், பால்கோவா போன்றது.

ரசகுல்லா : சந்தேஷ் செய்ய ஏராளமாகப் பால் வேண்டும். உத்தரப் பிரதேசத்திலும் பஞ்சாபிலும் நிறையப் பால் கொடுக்கும் மாடுகள் வங்காளத்துக்கு வந்ததும் அதன் தட்ப வெப்ப நிலையில் கறவை குறைந்து விடுகின்றன. இதனால் வங்காளிகள் உளுத்தம் பருப்பை அவிய வைத்துப் பசுமாட்டுக்கு ஊட்டி கூடுதலாகப் பால் கறக்கிறார்கள். கிடைக்கும் உளுத்தம் பருப்பு முழுவதையும் மாட்டுக்கு வைத்துவிடுகிறார்கள். ஆகையால் தங்கள் உணவில் இவர்கள் உளுந்து உபயோகிப்பதில்லை.

கிராமங்களில் உள்ள வங்காளிகள் காப்பிக்குப் பதில் தேனீர் பருகுகின்றனர். தலைவலியைப் போக்கவும், நறுமணம் பெறுவதற்காகவும் சூடான தேயிலையுடன் ஏலக்காய் போட்டுக் குடிப்பார்கள்.

தேயிலையில் பால் சேர்ப்பது அரிது. இதற்கெல்லாம் பால் செலவானால் சந்தேஷ், ரசகுல்லா உற்பத்தி குறைந்து விடுமே!

வங்காளிகளின் முதல் மாதம் வைகாசி. அதை அவர்கள் 'வைசாக்' என்பார்கள். வைசாக் மாதம் முதல் தேதி அவர்களுடைய புத்தாண்டு நாள். தமிழ் வருஷப் பிறப்பும் வங்காளி வருஷப் பிறப்பும் ஒரே நாளில் வருகின்றன. மாதத்தின் பெயர்தான் வேறு.

வங்காளத்தில் பெரிய ஆறுகள் ஏராளம். அவற்றில் வெள்ளம் அடிக்கடி திடீரென்று வரும். அதனால்

வங்காளிகள் நீச்சலடிக்கப் பழகிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நீச்சக் கலையில் இந்தியாவில் முதலிடம் வங்காளிகளுக்கே உரியது.

வங்காளிகள் உறவினர் வீடுகளில் திருமணம் செய்வதில்லை. மாமன் மகள், அத்தை மகனை மணப்பது வங்காளத்தில் கனவிலும் நடவாது.

திருமணத்திற்கு வாங்க வேண்டியவற்றைப் பட்டியல் போடும்போது மஞ்சள் என்று முதலில் தமிழர்கள் எழுதுவதுபோல, வங்காளிகள் முதலில் மீன் என்று எழுதுவார்கள்.

சிவப்பு, வங்காளிகளுக்கு மங்கள நிறம். திருமண அழைப்பைச் சிவப்பு மையில் அச்சிடுவார்கள்.

நெட்டியில் மலர் முடி செய்து மணமகனுக்கும் மணமகனுக்கும் சூட்டுவது மரபு.

நாதசுரக்காரர் கெட்டி மேளம் கொட்டுவதற்குப் பதில், பெண்கள் சங்கு ஊதுவது வங்காளத்து வழக்கம்.

பெண்ணின் நெற்றியிலும், வகிடு (தலைமயிர் வகுப்பு) எடுக்கும் இடத்திலும் மணமகன் செஞ்சாந்து (குங்குமம்) தடவுவது தாலி கட்டுவதற்குச் சமமான சடங்கு. ஒரு பெண் மணமானவள், மாங்கல்யத்துடன் இருக்கிறாள் என்பவற்றுக்கு ஒவ்வொரு நாளும் அவள் வகிட்டில் பூசிக் கொள்ளும் இந்தச் செஞ்சாந்துதான் அடையாளம்.

திருமண நேரம் நள்ளிரவுக்குப் பிறகு விடிவதற்கு முன்.

பருப்பில்லாத் திருமணம் தமிழ்நாட்டில் இல்லை. மீன் இல்லாத் திருமணம் வங்காளத்தில் இல்லை.

திருமணத்திற்கு மறுநாள் ஒரு தாம்பாளத்தில் பெரிய மீன் ஒன்றை வைத்து அதன் மீது வர்ணங்கள் தடவி மாப்பிள்ளையும் பெண்ணும் அதன் அருகே நின்று பூஜை செய்ய வேண்டும். சாகும்வரை தட்டுப்பாடின்றி மீன்

சாப்பிடக் கொடுத்து வைக்க வேண்டும் என்பதே பிரார்த்தனை.

சாதியும், பெயரும்

ஒரே பெயரை ஒவ்வொரு சாதியாரும் ஒவ்வொரு விதமாக எழுதுகிறார்கள். கூர்ந்து பார்த்து, சாதியைத் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

Malik - இது முஸ்லிம் பெயர்.

Mullick - இது பிராமணரின் பெயர்.

Mowllick - இது பிராமணரல்லாத வங்காளியின் பெயர்.

'சவுத்ரி' என்பது வங்காளத்தில் மிகவும் பரவியுள்ள பெயர். முஸ்லிம்கள் அந்தப் பெயருக்கு முன்னால் அரபு அடைமொழி ஒன்றையும், பிராமணர்கள் சமஸ்கிருத அடைமொழியையும், பிராமணரல்லாதார் வங்காள அடைமொழியையும் சேர்த்துக் கொள்கின்றனர். சான்று : நிஜாமுதீன் சவுத்ரி, அஷிம் சவுத்ரி, நிரோத் சவுத்ரி.

பெண்களும் தங்கள் பெயர்களுக்குப் பின்னால் சாதியின் பெயரைப் போட்டுக் கொள்கிறார்கள்.

வங்காளத்தில் மழைக் காலத்தில்தான் - மக்கள், மிருகங்கள், கற்கள், இலைகள் எல்லாவற்றிலும் சுறுசுறுப்பும் உணர்ச்சியும் நிலவும்.

வங்காளிகளில் ஆடவர்கள் தேங்காய் எண்ணெயையும், பெண்கள் வாசனையுள்ள விளக்கெண்ணெயையும் தலையில் தடவிக் கொள்கின்றனர்.

சமையலுக்கு உபயோகிப்பது கடலை எண்ணெய்.

தேய்த்து உடல் முழுத உதவுவது கடுகு எண்ணெய். எண்ணெயைப் போக்க, சீகைக்காய் உபயோகிப்பதில்லை. கங்கையின் வண்டல்தான் சீகைக்காய்.

ஆற்றோரங்களில் வாழ்பவர்கள் சணல் பயிரிடுகின்றனர். முங்கில் ஊன்றி அதன் மீது தென்னை ஒலையால் வீடு கட்டிக் கொள்கிறார்கள். இந்த வீடுகளில் நான்கு அறைகள் உண்டு.

சமையல் அறை, படுக்கை அறை, சாப்பிடும் அறை, மாடு கட்டும் அறை.

சுதந்திரத்திற்குப் பின் வங்காளத்தில் முதல் அமைச்சராக இருந்த அனைவரும் திருமணம் ஆகாதவர்களே!

பி. & கோஷ், பி. சி. ராய், பி. சி. சென், அஜாய் முக்கர்ஜி.

கல்கத்தாவில் ஐவின் மாதத்தில் காலை 4-30க்கே விடிந்து விடும். பொழுதும் சீக்கிரமே முடிந்துவிடும். மாதத்துக்கு மாதம் மாறிப் பொழுது புலருவதையும், மறைவதையும் தெரிந்து கொள்ள, கடிகாரம் அங்கு இன்றியமையாது தேவைப் படுகிறது.

ஆண்டுக்கு ஐந்து லட்சம் பேர் வங்காளத்திலிருந்து பிற மாநிலங்களில் குடியேறினால்தான் வங்காளம் அமைதியாக இருக்கும் என்று இருபது ஆண்டுகளுக்கு முன், மேற்கு வங்க அரசின் தலைவர்கள் சொன்னார்கள். ஆனால், 1947 முதல் ஆண்டுதோறும் பாகிஸ்தானிலிருந்து புதிதாகக் குடியேற்றம் நடந்து கொண்டே இருக்கிறது.

கல்கத்தாவிலிருந்து ஐம்பது மைல் சுற்றளவில்தான் தொழில்கள் யாவும் உள்ளன. இங்கே, உலகிலேயே கூடுதலான நெருக்கடி நிலவுகிறது. வீடுகளை வாடகைக்கு விட்டால் வேலை பார்க்காமலேயே வாழலாம். இதனால் ஒரு சில லட்சம் வங்காளிகள் தங்கள் வீடுகளை வாடகைக்கு விட்டு விட்டு பீகாரிலும், உத்தரப் பிரதேசத்திலும் வேறு வீடு வாடகைக்குப் பிடித்துக் கொண்டு 'சிவனே' என்று இருக்கிறார்கள். மிக வயதான வங்காளிகள் 'என்று வருவான் எமன்' என்று மோட்சத்தை எதிர்பார்த்து, புண்ய காசியில் வாழ்கின்றனர்.

அசாம்

அசாம் தரும் படிப்பினை

பெங்காளிகள் மற்றவர்கள் மீது தங்கள் மொழியைப் புகுத்த முயன்றதால் வங்காளத்திலிருந்து பிரிந்து அசாம் தனி மாநிலமாயிற்று.

அசாமியர் தங்கள் மொழிகளை மலைநாட்டு மக்கள் மீது திணிக்க விரும்பியதால் நாகாலாந்து, மேகாலயம் போன்ற புது ராஜ்யங்கள் அசாமின் பகுதிகளைப் பிரித்து உண்டாக்கப் பட்டன.

அசாம் ஒரு கதம்பம்

அசாம் ஒரு இனக் கதம்பம், மொழிக் கதம்பம், மதக் கதம்பம்.

ஆரிய, திராவிட, மங்கோலிய, சீன, பர்மிய, திபெத்து இனங்கள் கூடும் இடம் அசாம்.

அசாமி, வங்காளி, இந்தி, ஆங்கிலம், அறுபதுக்கு மேற்பட்ட மலைச் சாதியாரின் சிறு சிறு மொழிகள் பேசப்படும் இடம் அசாம்.

இந்து மதம், இஸ்லாம், கிறித்துவம், பௌத்தம், மகா புருஷம் ஆகிய பல மதங்கள் நிலவும் இடம் அசாம்.

அசாம் சினிமா

அசாமிய மொழியில் ஓராண்டுக்கு ஒரு படம் எடுக்கிறார்கள். ஒரு படம் எடுத்தவுடனேயே டைரக்டர் 'நொடித்து' விடுகிறார். அதனால் அவர் வேறு தொழிலுக்குப் போய்விடுகிறார்.

தப்பித் தவறி அவர் வெற்றி பெற்றால், 'என் திறமைக்கு அசாம் சிறிய மொழி' என்று எண்ணி வங்கம், இந்தி மொழிகளில் படம் எடுக்கப் புறப்பட்டு விடுகிறார்.

எனவே, இரண்டு அசாமி மொழிப் படம் எடுத்த டைரக்டர் கிடையாது.

கழுத்தை நெறித்துவிட விடாதீர்கள்!

சீனாவும், பாகிஸ்தானும் சேரும் இடத்தில் ஒரு மனிதன் கழுத்துப் போன்று ஒரு சிறு பகுதி இருக்கிறது. அதன் அகலம் 35 மைல்.

மேற்கு வங்காளத்தில் உள்ள இந்தப் பகுதிதான் அசாமை இந்தியாவுடன் இணைத்து வருகிறது.

அசாமைச் சுற்றி சீனா, பர்மா, பாகிஸ்தான், பூடான் எல்லைகள் மூவாயிரம் மைலுக்கு உள்ளன.

முதல் எண்ணெய்க் கிணற்றுக்கு எந்த அரசியல் தலைவரின் பெயர் இடப்பட்டது?

அசாமில் ஏற்பட்ட முதல் எண்ணெய்க் கிணறு டிக்பாய் என்று பெயர் பெற்றது. உடல் வலுவுள்ள இளைஞர் பலரை எண்ணெய்க் கிணறு இருந்த இடத்திற்குக் கொண்டுபோய், தோண்டிச் சொன்னார்கள் வெள்ளைக்காரர்கள். அந்தப் பையன்களிடம் "பையன்களே! தோண்டுங்கள், தோண்டுங்கள்!" (Dig Boy. Dig Boy) என்று குரல் கொடுத்து அவர்களை ஊக்குவித்து வேலை வாங்கினார்கள்.

முதல் எண்ணெய்க் கிணறு தோண்டியதும் அங்கு ஏற்பட்ட ஊற்றுக்கு அந்த ஒலியின் பெயரே 'டிக்பாய்' என்று ஊர்ப் பெயராகிவிட்டது.

அசாமில் அழகும் முற்போக்கும் நிறைந்த சிறு நகரம் 'டிக்பாய்'

அசாமில் எண்ணெய் கண்டு பிடித்தது யார்?

நிலக்கரிச் சுரங்கங்களுக்குப் போக வெள்ளைக்காரர் 1880-ல் ரயில் பாதை போட்டார்கள். அந்தப் பாதைகள் போடக் காடுகளை அழிக்கவும், மரக்கட்டைகளைத் தூக்கி வரவும் யானைகள் பெரிதும் உதவின.

ஒரு நாள் ஒரு யானை காட்டுக்குள் போய் சகதிக்குள் விழுந்து தும்பிக்கையிலும் காலிலும் வழுவழுப்பான ஒரு பொருளை அப்பிக்கொண்டு வந்தது. அந்த யானை காட்டிலிருந்து ரயில் பாதை போடும் இடத்திற்கு வந்து சேர்ந்ததும் அதற்கு ஒரு பெரிய வரவேற்புக் கிடைத்தது. யானையின் காலிலும், தும்பிக்கையிலும் ஒட்டியிருந்தது எண்ணெய் என்று சொன்னார்கள். யானையைக் கூட்டிக்கொண்டு போய், இடத்தைக் கண்டுபிடித்து எண்ணெய்க் கிணறு தோண்டினார்கள்.

அசாமில் தமிழர்கள்

இந்தியாவின் எல்லாப் பகுதி மக்களும் அசாமில் இருக்கிறார்கள். தேயிலைத் தோட்டங்களிலும், தொழிற்சாலைகளிலும் 10,000-க்கு மேற்பட்ட தமிழர்கள் இருக்கிறார்கள்.

மலையாளிகள் 50,000-க்கு மேல் உள்ளனர். அசாம் டாக்டர்களில் பாதிப் பேரும், நர்சுகள் எல்லோரும் கேரளத்தாரே.

அசாமியர் காதுகளுக்கு!

அசாம் எல்லையில் சீனர் 63 ஒலிபரப்புக் கருவிகளை (சிறு வானொலி நிலையங்களை) வைத்துள்ளனர்.

அசாம் 1

இந்தியாவில் பல துறைகளில் அசாம் முதலிடம் பெறுகிறது.

இந்தியாவிலேயே மிக அதிகமாகக் காடுகள் உள்ள மாநிலம் அசாம்.

எண்ணெய்ச் செல்வம் ஏராளமாக உள்ளது அசாம்.

பட்டு நெசவுத் தொழில் முதலில் ஏற்பட்ட ராஜ்யம்

அசாம்.

கி.2.

அசாமியப் பழமொழிகள்

1. குளிர் காலத்தில் மகிழ்ச்சியாகத் தூங்கவும், வேளிர் காலத்தில் களிப்புடன் கலைகளை வளர்க்கவும் இரவுகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன.

2. பிரமபுத்ரா தண்ணீர் முழுவதையும் ஒரு கரண்டியில் எடுத்து விட்டதாக நினைப்பா?

3. அவன் குளித்து முடித்துவிட்டால், பிறகு பிரமபுத்ராவே வற்றிப் போனாலும் பரவாயில்லை என்று நினைப்பவன்.

4. கிழக்கு நோக்கிப் பாயும் ஆறுகள் மனித குலத்தை நாசம் செய்யும்.

மலைவாழ் மக்கள்

மலை நாடுகள் தனி ராஜ்யங்களாகப் பிரிக்கப்பட்ட பின்னும் அசாமின் மலைப் பகுதிகளில் 10 லட்சம் மலைவாசிகள் உள்ளனர். இவர்கள் வீரமும், தங்கள் தங்கள் மலைப் பகுதிகளின்பால் பாசமும் உள்ளவர்கள்.

முரட்டுத் துணியாக இருந்தாலும் தாங்கள் நெய்த துணியைத்தான் கட்டிக் கொள்வார்கள். தாங்கள் பின்னிய கோரைப் பாய்களில்தான் படுத்துத் தூங்குவார்கள்.

வேட்டி உடுத்துவது, தலைப்பாகை வைத்துக் கொள்வது, குடுமி வளர்ப்பது, காது குத்திக்கொள்வது, இறந்தவர்களை எரிப்பது ஆகிய பழக்கங்கள் சில ஆண்டுகளுக்கு முன்வரை இவர்களிடம் இருந்தன. மிஷனரிகள், கல்வி விளக்கேற்றி வைத்த காரணத்தால் கிறித்துவர்களான மலைவாசிகள் இப்போது மேலைநாட்டுப் பண்பாட்டில் மோகம் கொண்டுள்ளனர்.

சுக்ரீவனின் வாரிசுகள்

அசாமில் சமவெளிப் பகுதிகளில் வாழும் மிகிர் என்ற இனத்தார் தாங்கள் சுக்ரீவனின் சகோதரரான வாலியின் வழித் தோன்றல்கள் என்று சொல்லிக் கொள்கிறார்கள்.

கணவன்-மனைவி சண்டை

ஓயாத மழையால் விறகு ஈரமாக இருக்கும். இதனால் சமையல் வேலை தாமதப்படும். விளைவு? கணவன்-மனைவி சண்டை.

மின்சார அடுப்பும், காஸ் அடுப்பும் வந்த பிறகுதான், அசாம் வீடுகளில் ஈர விறகுச் சண்டை ஓய்ந்திருக்கிறது.

காவிரியும் பிரமபுத்ராவும்

காவிரியைப் பொன்னி (பொன்னிறமான நதி) என்கிறோம்.

பிரமபுத்ராவை அசாமியர் சிவப்பு நதி என்று சொல்லுகிறார்கள். காரணம்? சிவப்பு அபாயத்தின் அறிகுறி.

பிற ஆறுகள் ஆட்களைத்தான் விழுங்கும். பிரமபுத்ரா ஊர்களை, பெரிய நகரங்களைக்கூட விழுங்குகிறது. எனவே பிற ஆறுகள் பெண்ணாக மதிக்கப்பட்டபோதிலும், பிரமபுத்ராவை அசாமியர் ஆணாக - கொடிய ருத்ரனாகக் - கருதுகிறார்கள்.

ஓடும் சமுத்திரம்

பிரமபுத்ரா ஒரு காட்டாறு. அதன் பாசனப் பகுதியில் நெல் காட்டுத்தனமாக வளர்ந்து அமோகமாக உற்பத்தியாகிறது.

எந்த நிமிடமும் திசை மாறி, மனிதர் உயிரைப் பிரமபுத்ரா பலி வாங்கிவிடும். அதன் கரைகளிலிருந்து 8 மைல் (மொத்தம் 16 மைல்), ஆற்றின் அகலம் 6 மைல் - ஆக 22 மைல் தூரத்துக்கு ஊர்களே இல்லை!

ஆறிரண்டும் காவிரி அதன் நடுவே திருவரங்கம்

காவிரிக்கரையில் ஸ்ரீரங்கம் தீவு இருப்பதுபோல, பிரமபுத்ரா கரையில் கௌஹாத்தி அருகே மஞ்சளி, உமா நந்த என்ற இரு தீவுகள் உள்ளன.

மஞ்சள்தீ தீவில் கிருஷ்ணன் கோயிலும், உமாநந்தில் சிவன் கோயிலும் கட்டப்பட்டிருக்கின்றன.

அசாமியர் விரும்புவன

முங்கில் வீடு, மீன், கடுகு எண்ணெய், மஞ்சள் நிறப் புட்டாடை, வெண்ணிற மேலாடை நிறங்களில் அசாமியருக்குப் பிடித்தவை : வெள்ளை, வெளிர் மஞ்சள், பிரகாச மில்லாத பொன் நிறம்.

கிராமமும் நகரமும்

இந்தியாவின் பிற பகுதிகளில் கிராமங்களில் வாழ்க்கைத் தரம் குறைவு. நகரங்களில் வாழ்க்கைத் தரம் சிறந்திருக்கிறது. நிலக்கரிச் சுரங்கம், கடுகு, தேயிலைத் தோட்டங்களும் எண்ணெய்க் கிணறுகளும் நிரம்பிய அசாமில் கிராமங்களில் தான் வாழ்க்கைத்தரம் உயர்ந்து காணப்படுகிறது.

ஆண்களின் பெயர்கள்

கோசாமி
பர்க்கோடி
கோடி
துவாரா
புயன்
பூக்கான்
பெஜ்பருவா
போரா
பர்தோலாய்
சாலிஹா

பெண்களின் பெயர்கள்

சுரபி
அருணா

துரக்கம் வராத மாளிகை

கௌஹாத்தியில் பிரமபுத்ராவின் கரையில் அழகான விருந்தினர் இல்லத்தை அசாம் அரசாங்கம் கட்டியிருக்கிறது.

குமரி முனையில் தமிழக அரசும் கேரள அரசும் கட்டியிருப்பதைப் போன்று இதுவும் ஒரு கவினுறு மாளிகை.

ஆனால், இங்கு தங்குபவர்களுக்கு அமைதியான தூக்கம் இராது! எந்த நேரத்தில் பிரமபுத்ரா சீறுவானோ என்ற பயம் இருக்கத்தானே செய்யும்?

பிரமபுத்ரா வெள்ளங்களால் அசாமுக்கு ஆண்டுதோறும் ஏற்படும் சேதம் பத்துக் கோடி ரூபாய்.

செரபுஞ்சி அசாமில் இல்லை

உலகிலேயே அதிகமான மழை பெய்யும் இடம் செரபுஞ்சி. 12 மாதமும் இங்கு மழை உண்டு.

இந்த ஊர் இப்போது அசாமில் இல்லை. மேகாலயா என்ற புது ராஜ்யத்தில் இருக்கிறது.

நல்ல மழை பெய்யும்போது இங்கு மூடு பனி இருக்கும். இருபது அடி தூரம் வரைதான் கண்ணுக்குத் தெரியும்.

ஒன்றுக்கு இரண்டு

இரண்டு தலைநகர்கள் அசாமுக்கு இருப்பதாகச் சொல்லுவது உண்டு. அசாமியத் தலைவர்கள் கூடி, முன்கூட்டி முடிவுகள் செய்யும் இடம் கௌஹாத்தி. ஆனால் கவர்னரும், மந்திரிகளும், அரசாங்க அலுவலகங்களும் உள்ள நகரம் ஷில்லாங்.

சந்திகார் பஞ்சாபுக்கும், ஹரியானாவுக்கும் தலைநகராக இருப்பதுபோல, ஷில்லாங் அசாமுக்கும், மேகாலயாவுக்கும் தலைநகராக இருக்கிறது.

அசாமில் மழை பெய்தால் மட்டும் வெள்ளம் ஏற்படுவதில்லை.

பனி உருகியும் வெள்ளம் ஏற்படுகிறது.

1889-ம் 1971-ம்

1889-ல் முதலில் அசாமில் எண்ணெய்க் கிணறு தோண்டினார்கள். தோண்டுவதற்கு 14 மாதம் ஆயிற்று. அவ்வளவு நாளில் இவர்கள் தோண்டியது 662 அடிதான்.

1971-ல் பத்தாயிரம் அடி ஆழமுள்ள எண்ணெய்க் கிணறு தோண்ட ஒரு வாரம்தான் தேவை!

மலையைக் கெல்லி எலியைப் பிடித்த கதை

எண்ணெய்க் கிணறு வெட்ட முதலில் சோதனைக் கிணறு போட வேண்டும். அதற்கு -

200 டன் எடையுள்ள துளை போடும் கருவி.

3 மைல் நீளமுள்ள எஃகுக் கம்பி.

துளை போடும் துண்டுகள் 60.

இரசாயன வகைகள் - 1000 டன்.

சிமிண்டு 5000 முட்டை.

எரிபொருள்கள், எண்ணெய்கள் 3,000 பீப்பாய்கள்.

100-க்கு மேற்பட்ட மண்ணியல் நிபுணர்கள், இஞ்சினியர்கள், தொழில் நுட்ப அறிஞர்கள், மேஸ்திரிகள், கூலியாட்கள்.

ஜீப்கள், பிற வாகனங்கள் இவ்வளவுக்கும் 60-70 லட்சம் ஆகும்.

இருந்தும், எண்ணெய் தட்டுப்படாமல் போகலாம்!

மகா புருஷம்

அசாமில் மட்டுமே உள்ள மதம் மகாபுருஷம். இதைப் பரப்பியவர் சங்கரதேவர். தென்னாட்டில் ஸ்ரீ இராமானுஜர் போன்று, அசாமில் இவர் மதிக்கப்படுகிறார். ஸ்ரீ ஸ்ரீ ஹங்கர தேவ் என்று இந்தப் பெயரைப் பக்தியுடன் கூறுவர்.

இமயம் முதல் குமரிவரை

இம்மதத்தினர் கிருஷ்ணனை மட்டும் வழிபடுவர். வேறு கடவுளிடமோ, சாதியிலோ, உருவ வழிபாட்டிலோ இவர்களுக்கு நம்பிக்கை இல்லை.

இறைவனின் நாமத்தைச் சொல்லிக் கொண்டிருப்பதே பக்தி வழி என்பது இவர்கள் கருத்து.

ஒவ்வொரு ஊரிலும் மக்கள் ஒன்றுகூடி ஆண்டவனின் பெயரைச் சொல்லுவதற்கு 'நாம்கார்' என்று கூட்டு வழிபாடு மண்டபங்களைக் கட்டியிருக்கிறார்கள். அங்கு புராணங்களைப் படிக்கிறார்கள். திருவிழாக் காலத்தில் இந்த மண்டபங்களில் புராண நாடகங்கள் நிகழும்.

கிருஷ்ணா! கிருஷ்ணா! கிருஷ்ணா! கிருஷ்ணா!

கோயில்களின் நிலை

அசாம் கோயில்களுக்குப் பழைய அரசர்கள் ஏராளமான நிபந்தங்களை ஏற்படுத்தியுள்ளனர்.

பெரும்பாலான கோயில்கள், பூஜை செய்யும் குடும்பங்களுக்குச் சொந்தமாக உள்ளன. அந்தக் குடும்பங்கள், ஒரு நிர்வானக் குழுவைத் தேர்ந்தெடுக்கின்றன. கோயில் வருமானம் முழுவதும் இந்தத் தேர்தல் செலவுக்கும், தேர்தல் முறை பற்றிய வழக்குகளுக்கும், நிர்வாகிகளின் செலவுக்கும் செலவிடப்படுகிறது.

காண்டாமிருகம்

பிரமபுத்ரா கோபமான ஆறு.

அதன் தண்ணீரைக் குடிக்கும் அசாமியர்க்கும் திடீரென்று கோபம் வந்துவிடும்.

அசாமிலுள்ள யானைகள் கோபம் வந்துவிட்டால், கூட்டம் கூட்டமாகச் சென்று ஆகாய விமான நிலையங்களிலிருந்து விமானங்கள் புறப்படுவதைத் தடை செய்துவிடும்.

அசாம் காண்டாமிருகத்துக்குக் கோபம் வந்தால், மனிதர்களைச் சாப்பிட்டுவிடும். காடுகளையும் அழித்து விடும்.

ஒற்றைக் கொம்பு உடைய இந்த மிருகம் வலிமை உடையது. நகத்துக்குச் சதைபோல, காண்டாமிருகத்துக்குக் கொம்பு இருக்கிறது. அதன் கொம்பு, கெட்டியான சதைப் பிடிப்புத்தான்.

நஞ்சை முறித்துவிடும் ஆற்றல் காண்டாமிருகத்தின் கொம்புக்கு உண்டு. அதன் கொம்பைக் குடைந்து கோப்பை செய்து அதில் வைத்து எதையும் குடிக்கலாமாம்.

காண்டாமிருகத்தின் சிறுநீர், சில நோய்களுக்குக் கைகண்ட, கண்கண்ட மருந்து என்று அசாமியர் நினைக்கிறார்கள்.

கனவுகளைப் பற்றிய நம்பிக்கைகள்

கனவில் மீனைக் காண்பது அதிர்ஷ்டம்.

வெற்றிலையை யாராவது இரண்டாகக் கிழிப்பதாகக் கனவில் தெரிந்தால், திருமணம் முறிந்து, மணவிலக்கு (விவாகரத்து) ஏற்படும்.

திருமணத்தன்று இரவு கோழியையும், முட்டையையும் மணமக்கள் கனவில் கண்டால், அவர்களுக்கு/விரைவில் குழந்தை பிறக்கும்.

லாலுங் விடுதிகள்

லாலுங் என்னும் மலைவாசிகள், திருமணமாகாத ஆடவர்களும், பெண்டிர்களும் இரவில் தூங்குவதற்குத் தனித்தனி விடுதிகள் கட்டியிருக்கிறார்கள்.

திருமணமாகாதவர்கள் அவற்றில்தான் தூங்க வேண்டும்.

தமிழ் நாட்டுத் திருவிழாக்கள்

அசாமியர்க்கு முப்பெரும் விழாக்கள் உண்டு. பஹாக் பிஹு என்னும் வருடப் பிறப்பு, தமிழ்ப் புத்தாண்டை அனுசரித்தே வருகிறது.

கொங்காளி பிஹு என்ற திருவிழா கார்த்திகை மாதம் முதல் தேதி அளவில் கொண்டாடப்படுகிறது. அம் மாதம் முழுவதும் வீட்டுத் தோட்டத்திலும், வயல்களிலும் எண்ணெய் விளக்குகளை ஏற்றி வைக்கிறார்கள்.

முன்றாவது திருவிழா மக்பிஹு. இது தை மாதம் 15-ஆம் நாள் அளவில் வருகிறது. அறுவடை முடிந்ததும் நாட்டுப் பாடல் பாடி, பொங்கலைப் போன்று ஒரு இனிப்பான அரிசி உணவைச் சாப்பிடுவது தான் மக்பிஹு.

காமக்ய கோயில்

அசாமின் சிறப்பு காமக்ய கோயில்.

அங்கே கோயில் கொண்டுள்ள அம்மனின் சிறுநீர் வெளிவருவது கருவறை (கர்ப்பக்கிரகம்) யில் ஒரு முலையில் தெரியுமாறு கோயில் கட்டப்பட்டிருக்கிறது.

இவ்வாறு யோனி பீடமாக ஒரு கோயில் அமைந்திருப்பது இந்தியாவில் இது மட்டுமே. வெட்டுண்ட இறைவியின் யோனி இவ்விடத்தில் விழுமாறு விஷ்ணு வீசியதாகப் புராணக் கதைகள் கூறுகின்றன. அசாமியர்கள் மிகுந்த பய பக்தியுடன் இங்கு வழிபடுகிறார்கள்.

ஆணா, பெண்ணா?

அசாமில் சரசுவதி என்ற பெயர் ஆடவர்க்கும் உண்டு, பெண்டிர்க்கும் உண்டு. சிறந்த எழுத்தாளரான ஆடவர்களுக்கு 'சாகித்ய ரதி' என்ற பெண்பாற் பட்டம் வழங்கப்படுகிறது.

காதலுக்கு ஒரு ஆசிரியர் இல்லாத
பள்ளிக்கூடம் இங்கே!

ஒரிசா

ஒரிசாவின் வடபகுதிக்கு உட்கல் என்றும், தென் பகுதிக்குக் கலிங்கம் என்றும் பெயர். பாரதத்தின் 56 நாடுகளுள் உட்கலும் கலிங்கமும் சேர்ந்தவை.

கலிங்கத்துப் பரணி

சோழ அரசர்களுக்கும் கலிங்கம் கப்பம் கட்டி வந்தது. கலிங்க அரசன் ஒருவன் திடீரென்று கப்பம் கட்டுவதை நிறுத்திவிட்டான். தன் உரிமையை நிலைநாட்ட, முதற் குலோத்துங்கன் கலிங்கத்துக்குப் படையை அனுப்பினான். அந்தப் போரை நடத்திய கருணாகரத் தொண்டைமான் கலிங்கத்தை வென்றான்.

இந்த வெற்றிக்குப் பிறகு சோழர் அரண்மனைக்கு ஜெயம் கொண்டான் என்ற அவைக்களப் புலவர் வந்தார். அவரைப் பார்த்து, 'நானும் ஜெயங் கொண்டான் ஆகிவிட்டேன்' என்று முதற் குலோத்துங்கன் சொன்னானாம்.

உடனே புலவர், 'ஜெயங்கொண்டானை ஜெயங் கொண்டான் பாடுதல் ஏற்றமா மன்றோ' என்று கலிங்கத்துப் பரணி பாட ஆரம்பித்து விட்டாராம்.

தமிழ்நாடும், ஒரிசாவும்

ஒரிசாவிலுள்ள கஞ்சம் மாவட்டத்தில் 5000 அடி உயர முள்ள மகேந்திர மலை இருக்கிறது. இது கிழக்குத் தொடர்ச்சி

மலையைச் சேர்ந்தது. இதிலுள்ள யுதீஷ்டிரக் கோயிலில் விமலாதித்தன் என்ற சிற்றரசனை ராஜேந்திர சோழன் தோற்கடித்து மகேந்திரகிரியில் ஜெயஸ்தம்பம் நிறுவிyuள்ளதாக இங்குள்ள கல்வெட்டு கூறுகிறது.

இக் கல்வெட்டு சோழர் இலச்சினை பொறித்தது. தமிழிலும் சமஸ்கிருதத்திலும் உள்ளது.

1486-ல் ராஜ புருஷோத்தம கஜபதி என்ற ஓரியா மன்னனின் படைகள் திருவண்ணாமலை வரை வந்தன.

ஆங்கிலேயர் ஆட்சியில் ஓரிசாவைச் சேர்ந்த கஞ்சம் மாவட்டம் சென்னையைத் தலைநகராகக் கொண்ட சென்னை ராஜதானியில் சேர்க்கப்பட்டது.

சுதந்திர இந்தியாவில் தமிழரான பி. எஸ். குமாரசாமி ராஜா ஓரிசாவின் கவர்னராக இருந்தார்.

‘ராஜா’த் திருவிழா

மழைக் காலத்தை வரவேற்க ‘ராஜா’ என்று ஒரு திருவிழா ஓரிசாவில் நிகழ்கிறது. கன்னிப் பெண்கள் புத்தாடை உடுத்தி, மரங்களில் ஊஞ்சலைத் தொங்கவிட்டு, அதில் ஆடியும் பாடியும் ஒவ்வொருவர் வீட்டிலுமாக மாறி மாறி, புதிய சிற்றுண்டிகளைச் செய்து சுவைத்து ‘ராஜா’ விழாவைக் கொண்டாடுகிறார்கள்.

அசோக் அஷ்டமி

ஓரிசாவுக்கு மட்டும் உரிய மற்றொரு விழா அசோக் அஷ்டமி. சிவன், விஷ்ணு இரண்டு விக்ரிகங்களையும் ஒன்றாக வைத்துத் தேர்த் திருவிழா நடத்துகிறார்கள். சைவ-வைஷ்ணவச் சண்டைகளை ஒழிக்க கங்க மன்னர்கள் இந்தத் திருவிழாவை ஏற்பாடு செய்தனராம்.

சாசனம்

ஒரிசா மன்னர்கள் வேதம் ஒதுபவர்களுக்கு நில புலன்களைக் கொடுத்தார்கள். அந்த ஊர்களுக்குச் சாசனம் என்று பெயர். சாசனம் என்ற பெயருள்ள பல சிற்றூர்களில் இன்றும் சமஸ்கிருதக் கவிதைகளைப் பாடுபவர்களையும், பழைய ஒலைச் சுவடிகளைப் பேணி வைத்திருப்பவர்களையும், பக்தி சிரத்தையுடனும், ஆசாரம் குன்றாமலும் வேதம் ஒதுபவர்களையும் காணலாம். 1964-ல் பிரிட்டிஷ் விஞ்ஞானி ஜே. பி. எஸ். ஹால்டேன் சாசனங்களைப் பார்த்துவிட்டு, "இந்தியாவின் பழமையை, அதன் கல்விப் பெருக்கை இப்போது உணருகிறேன்" என்றார்.

கொளரக்கின் அண்ணன்

கொளரக்கை மிஞ்சி விடக்கூடிய காட்சிகளும் ஒரிசாவில் உள்ளன. புவனேஸ்வர் அருகே ஒரு மலை மீது 'கணேஷ் கும்பா' எனும் கட்டடம் இருக்கிறது. இக் கட்டடத்தின் தூண்களில் பெண் சிற்பங்கள் ஏராளமாகச் செதுக்கப் பட்டிருக்கின்றன. மரத்தடியில் தூங்கும் கணவனை ஏக்கத்துடன் பார்க்கும் மனைவி, காதலியை நெருங்கும் காதலன், காதலர்க்கிடையே ஊடல் ஏற்பட்டு வாள் போர் செய்வது, காதலியை இரு கரங்களிலும் தூக்கிச் செல்வது போன்றவை இங்குள்ள காட்சிகள்.

ஒரியா

ஒன்றா

மை

குக்குடா

கொக்கரோ

கூவா

மு

து

ஆண்

பெண்

கோழி

நாய்

கிணறு

நான்

நீ

லாட்டரி

இந்தியாவிலேயே முதல் முதல் லாட்டரிச் சீட்டு ஏற்பட்டது ஓரிசாவில்தான். மருத்துவ மனைகளுக்குப் பணம் கொடுக்க அரசாங்கத்தில் பணம் இல்லாததால், இருபது ஆண்டுகளுக்கு முன் 'பாரபத்ராபிள்' என்று, அரசாங்க ஆதரவுடன் ஒரு குழு லாட்டரிச் சீட்டு ஏற்பாடு செய்தது.

இதைப் பார்த்து எல்லா ராஜ்ய அரசாங்கங்களும் லாட்டரிச் சீட்டுகள் வெளியிடுகின்றன. இவ்வாறு லாட்டரிச் சீட்டுகளை அரசாங்கங்களே வெளியிடுவதால்தான் பல ராஜ்யங்கள் இருப்பதும் அவற்றின் பெயரும் சாதாரண மக்களுக்குத் தெரிகின்றன!

சண்டிப்பூர் உப்பங்கழி

கடலோரத்தில் உள்ள சண்டிப்பூர் ஒரு சிறு கிராமம். இவ்வூரின் தனிச்சிறப்பு கடற்கரையைத் தாண்டி, ஏழு மைல் தூரத்துக்குக் கடல்நீர் செல்லுகிறது. இது ஒவ்வொரு நாளும் இரண்டுமுறை நடக்கும் நிகழ்ச்சி. கன்னியாகுமரியில் சூரிய உதயத்தையும் அஸ்தமனத்தையும் பார்க்க மக்கள் கூடுவது போல, இங்கு சவுக்கு மரங்களிலிருந்து இந்தக் காட்சிகளை மக்கள் காணுகிறார்கள்! கடலுக்குள் மீண்டும் நீர் சென்றவுடன், அந்த இடத்தில் ஜீப்பில் போய் வருவதற்கு வசதி செய்திருக்கிறார்கள்.

புலிக்காதல்

புலிகளுக்கு ஓரிசா ஒரு முக்கியமான மாநிலம். இங்கு 326 புலிகள் இருக்கின்றனவாம்.

காதல் பள்ளியுள்ள கொனரக்கிலிருந்து 40 மைல் தொலைவில் நந்தன் கணன் என்ற இடத்தில் புலிகள் புகலிடம் இருக்கிறது. புலிக் கூண்டுக்குள் அடைத்து வைத்திருக்கும் பெண் புலிகள் தாவி ஆண் புலிகளை அடைவது சில சமயம் இங்கு நிகழும் காட்சிகளில் ஒன்று!

வென்னீர் ஊற்று

குற்றாலம் போன்று ஓரிசாவில் அருவி இல்லை. அருவியின் குளிரைக் கண்டு அஞ்சுபவர்கள் குளிப்பதற்கு வசதியாக இயற்கையின் வென்னீர் ஊற்று - திருகோணமலை அருகே இலங்கையில் இருப்பது போல - தப்த பாணி என்னும் இடத்தில் இருக்கிறது. முலிகைச் சத்து இந்த ஊற்றில் சேர்ந்திருக்கிறது.

ரம்பை!

ஓரிசாவிலுள்ள சில்கா ஏரி, வீராணத்து ஏரியை விடப் பெரிது. சில்கா ஏரியின் பரப்பு 450 சதுர மைல். அதாவது கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தின் பரப்பில் முக்கால் பங்கு. உலகிலேயே பெரிய ஏரி சில்கா ஏரி.

இந்த ஏரிக்குள் கடல் நீர் வர வழி உண்டு. அதனால் ஏரித் தண்ணீர் இனிப்பான நீருடன் உப்பான நீரும் கலந்த தன்மையாக இருக்கிறது.

158 வகை மீன்கள் இங்கு கிடைக்கின்றன. இவற்றைப் பிடிக்க 35,000 மீனவர் ஏரிக் கரையில் வாழ்கிறார்கள். மீன் எண்ணெயும் இங்கு செய்கிறார்கள்.

ஆயிரக் கணக்கான வாத்துக்கள் இங்கிருந்து தினமும் ஏற்றுமதியாகின்றன.

வாத்தும் மீனும் சாப்பிடவும், படகோட்டிப் பொழுது போக்கவும் வெளிநாட்டார் ஏராளமாக வருகிறார்கள்.

சில்கா ஏரிக்குள் சில அழகான தீவுகள் உள்ளன. ஒரு தீவின் பெயர் ரம்பை!

பூரி ஜகந்நாதர்

பூரி ஓரிசாவின் முக்கிய நகர்களில் ஒன்று; கோடை காலத்தில் ஓரிசா கவர்னர் தங்கும் நகர். அங்கு ராஜ்பவன் உண்டு. கடலோரமாக உள்ள ஊர்.

பூரிக்குப் பெருமை தருவது ராஜ்பவன் அல்ல - ஜகந்நாதர் கோயில். இந்தியாவிலேயே புகழ் பெற்றுள்ள பெரிய கோயில்களுள் ஒன்று.

ஸ்ரீரங்கம் கோயிலுக்கு 'கோவில ஒழுக்கு' என்ற வரலாறு இருப்பதுபோல, இந்தக் கோயிலுக்கு மாதளாப் பாஞ்சீ என்ற வரலாறு உண்டு, ஒலைச் சுவடியில்.

ஜகந்நாதர் - உலகை ஆள்பவர். அவருக்கு நான்கு காலமும் படைக்கும் உணவின் விலை 723 ரூபாய்.

நம்மிடம் பணம் இருந்தால் லட்சார்ச்சனை, கோடி அர்ச்சனை போல, பூரியில் 'அட்டிகை' என்ற அர்ச்சனை அபிஷேகங்கள் செய்யலாம். இதற்குக் கட்டணம் ரூ. 1,32,000.

ஜகந்நாதர் கோயில் மடைப்பள்ளியில் வேலையாட்கள் எண்ணிக்கை 650.

ஒவ்வொரு நாளும் பூஜை செய்ய வரும் பண்டாக்கள் (தீட்சதர்) 108.

பௌத்தர் மட்டும் வாழும் ஊர்கள்

ஒரிசா அசோகர் தொடர்புடைய மாநிலம். இங்கு முன்று ஊர்களில் புத்த மதத்தார் மட்டுமே வாழ்கிறார்கள். இந்த நிலை இந்தியாவில் வேறு எந்த மாநிலத்திலும் இல்லை.

மலர்கள் அரிது

'வறுமையின் வடிவம் ஒரிசா' என்று இந்தியா முழுவதையும் கூர்ந்து பார்த்த பிறகு காந்தி மகான் சொன்னார்.

அவர் வாக்கு இன்றும் உண்மையே என்ற எண்ணம் ஒரிசாவில் எனக்கு ஏற்பட்டது.

ஹோஜா, மல்லிகை போன்ற மலர்களை அங்கு பார்க்க முடியாது. தமிழர்கள் 'பூ' என்று ஏற்றுக் கொள்ளாமல் ஒதுக்கி

விடக்கூடிய பூக்களைக் கொண்டே ஓரியா மக்கள் மாலை தொடுக்கிறார்கள். பல்லாயிரம் சிற்றூர்களில் காய்கறி, பழம் கிடையாது. அவ்வளவு வறுமை.

காதல் பள்ளி

காதல் - அதாவது ஆண் பெண் உறவைப் பள்ளியில் சொல்லிக் கொடுக்க வேண்டும் என்று இப்போது சிலர் சொல்லுகிறார்கள். ஒரிசாவில் சில நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்னரே ஆசிரியர் இல்லாத ஒரு பள்ளிக்கூடத்தை இதற்காகக் கட்டி விட்டார்கள்.

பள்ளியைக் கட்டியவர்கள் கங்க மன்னர்கள்.

பள்ளியின் பெயர் கொளரக். காதல் நிலைகளை இங்கு உருவ அமைப்பாலும், இதயம் கவரும் வகையிலும் கல்லிலேயே செதுக்கி வரிசை வரிசையாகத் தூண்களில் பொருட்காட்சியாக அமைத்திருக்கிறார்கள். உப்பங் காற்றில் சேதமடைந்தாலும் கலையின் அழகு, சிற்பங்களின் பொலிவு குன்றிவிடவில்லை.

நடனமாதர், காதலர், காமநிலைக் கல்யாணைகள் - நூற்றுக்கு மேல் உள்ளன. ஒவ்வொன்றும் பொருள் பொதிந்தவை. ஆபாசம் என்று சொல்லி விட்டு, ஒவ்வொருவரும் உற்றுப் பார்ப்பவை.

கொளரக் பூரியிலிருந்து முப்பது மைலில் கடலோரத்தில் இருக்கிறது - சென்னையிலிருந்து மாமல்லபுரம்போல. மாமல்லபுரம் பலரும் சேர்ந்து பார்க்கக்கூடியது. கொளரக் கணவனும் மனைவியும் சேர்ந்து, பிறர் பார்வையில் படாது பார்க்க வேண்டும்.

உத்கல்

உத்கல் என்றால் கலைகளுக்கு உற்சாகம் தரும் நாடு என்று பொருள். உத்கலாகிய வட ஒரிசாவில் இன்றும்

வெள்ளியில் சித்திர வேலைப்பாடுகளும், மாட்டுக் கொம்பினாலும் தந்தத்தாலும் எப்படிப்பட்ட பொருளையும் செய்யும் கலை மிகப் பிரமாதமாக நிலவுகிறது. வெள்ளியில் செய்யப்படும் சித்திர வேலைப் பொருள்களைக் கண்டு வியப்படைந்துதான் தீர வேண்டும். அத்தனை அழகு! சோப்புக் கல் (Soap Stone) என்ற ஒருவகைக் கல்லில் கொளரக் காட்சிகளைச் செதுக்கித் தரக்கூடிய கலைஞர்களும் ஓரிசாவில் இருக்கிறார்கள்.

பிள்ளையார்

புவனேசுவரத்தில் கும்பகோணத்திலும் காஞ்சிபுரத்திலும் இருப்பதுபோல் எண்ணி முடியாத அளவு பல கோயில்கள் இருக்கின்றன. எல்லாமே சிவன் கோயில்கள்தாம். அவற்றில் தலை சிறந்தது லிங்கராஜ் கோயில். காதல் கடிதம் எழுதும் காதலியின் சிற்பம் இங்குதான் இருக்கிறது. திருமணமே ஆகாத பிள்ளையாருக்கு விக் கிரகங்களும் இக்கோயிலில் உள்ளன. வல்லப கணபதி, மோதக கணபதி, தொந்தி கணபதி, நர்த்தன கணபதி முதலிய பல பிள்ளையார் கோயில்கள் லிங்கராஜ் கோயிலுக்குள் உள்ளன.

அங்கேயும் ஒரு சேதுபதி

பூரி ஜகந்நாதர் கோயிலில் எல்லா அதிகாரங்களும் கஜபதி ராஜாவுக்குத்தான் உண்டு. இராமேசுவரத்தில் வழிபட்ட பின் சேதுபதியை வழிபட வேண்டும். அதுபோல, கஜபதி ராஜாவைக் கடவுளின் அவதாரமாகக் கருதி வழிபடும் வழக்கம் ஓரிசாவில் உண்டு.

கஜபதி ராஜாவுக்கு, ஜகந்நாதர் கோயில் வைரசிம்மா சனத்தின் மீது ஏறி, ஜகந்நாதரைத் தொழுவதற்கு உரிமையில்லை! அந்த உரிமை நேப்பாள மன்னருக்கு மட்டுமே உண்டு.

பீஹார்

பீஹாரின் பழைய பெயர் மகதநாடு. பௌத்த மதம் பரவிய பிறகு மகத நாடெங்கும் பௌத்த விகாரங்கள் தோன்றின. விகாரங்கள் நிறைந்தது விகார் ஆயிற்று. 'வ' ஒலி அங்கு 'ப' ஆகிறது. அதனால் விகார், பிகார் ஆகிவிட்டது.

பீஹாரும், தமிழ்நாடும்

பீஹாரின் தலைநகரம் பாடலிபுத்திரம். இது இந்தியாவின் பழமையான நகரங்களுள் ஒன்று. ஊரை ரயிலிலிருந்து பார்த்தாலே போதும். ஊரின் பழமையை யாரும் மறுக்க முடியாது.

தென் ஆர்க்காடு மாவட்டத்துத் திருப்பாதிரிப் புலி யூருக்கும் பாடலிபுத்திரம் என்ற பெயர் இருந்ததாகப் பழைய இலக்கியங்கள் கூறுகின்றன.

ராஜ ராஜ சோழனின் மெய்க்கீர்த்தியில் தனபாலனுடைய தண்டபுத்தி நாடு என்று பீஹார் குறிப்பிடப்படுகிறது.

இமயவரம்பன், கரிகாலன் போன்ற பழந் தமிழரசர்கள் பீஹார்வரை சென்றவர்கள். ஆற்றின் பெயரைப் பெண்களுக்கு இடும் வழக்கத்தையொட்டி பீஹாரின் பெரிய ஆறுகளில் ஒன்றான சோணை ஆற்றின் பெயர் சேரன் செங்குட்டுவனின் தாயாருக்கு இடப்பட்டது.

பீஹாரிலும் தமிழ்நாட்டில் போல, ஒரு ஜோதிர்லிங்கம் இருக்கிறது. மலைப்பகுதியில் வைத்யநாத் தாம் (வைத்திய

நாதர் இருக்குமிடம்) எனப்படும் வைத்தியநாதம், பீஹாரின் ஜோதீர்லிங்கம். இது சிறந்த சக்திபீடமாகவும், வைத்தீசுவரன் கோயிலைப் போலப் பிணி தீர்க்கும் இறைவன் கோயில் கொண்ட சிவாலயமாகவும் விளங்குகிறது.

வளமும், வறுமையும்

இந்தியாவிலேயே அரசாங்கத் துறையிலும் தனியார் துறையிலும் பெரிய பெரிய தொழிற்சாலைகள் - ஒவ்வொன்றும் 200 கோடி, 400 கோடி, 800 கோடி ரூபாய் மூலதனம் உள்ளவை - நிறைந்தது பீஹார். ஆனாலும் பீஹார் மக்களின் வறுமை நிலை மாறி விடவில்லை.

நீர் வளத்திலும் பீஹார் முதல் இடம் வகிக்கிறது. கங்கை பெருக்கெடுத்து ஓடுவது பீஹாரில்தான். இவ்வளவு தண்ணீரையும் சரியானபடி பயன்படுத்துவது சிடையாது. கடன் வாங்கியும் பட்டினி; கல்யாணமாகியும் பிரம்மச்சாரி! கங்கையிருந்தும் சில சமயம் பஞ்சம் என்பதே பீஹாரின் நிலை.

கங்கை, கண்டக், சோன், கோசி ஆகிய ஆறுகள் பீஹாரில் பெரிய ஆறுகள். பல இடங்களில் இவற்றை இயந்திரப் படகுகளில் கடக்க ஒரு மணி நேரம் பிடிக்கும். எனினும் இவற்றில் நீராடுவதைப் புனிதமாக பீஹாரிகள் கருதுவதில்லை.

தண்ணீரில் குளிக்க பஸ்குனி ஆறு புனிதம்; வென்னீரில் குளிக்க பாட்னா அருகேயுள்ள ராஜகிர் ஊற்று புனிதம்.

கங்கையில் குளிக்க வேண்டுமானால் உத்தரப் பிரதேசத்துக்குப் போய் விடுவார்கள்.

காந்தி கால் பட்ட காடு

பீஹாரில் காடுகள் ஏராளம். இவை இமயமலைப் பகுதியில் உள்ளன. ஆரண்யம் - காடு.

சம்பைக் காடு உள்ள பகுதிக்குச் சம்பாரண்யம் என்று பெயர். பீஹாரில் இதைச் சம்ப்ரான் என்று சொல்லுகின்றனர். சம்ப்ரான் ஒரு மாவட்டம்.

வெள்ளைக்காரர்கள் தங்களுக்கு பிரிட்டனில் தொழிற் சாலைகளுக்கு வேண்டிய இண்டிகோ என்ற நீல அவுரிச் செடியை சம்ப்ரான் மாவட்டத்தில் நிலம் உள்ள ஒவ்வொருவரும் கொஞ்சமாவது பயிரிட வேண்டும் என்று கட்டாயப் படுத்தினார்கள். அதை எதிர்த்து, மகாத்மா காந்தி இங்கு நடத்திய சத்யாகிரகத்தால் சம்ப்ரான் உலகப் புகழ் பெற்றது. மலரோடு சேர்ந்து நாரும் மணம் பெறுகிறது; காந்தியோடு சேர்ந்து சம்பைக் காடும் வரலாற்றில் இடம் பெறுகிறது.

பனியும், நெருப்பும்

தாங்கமுடியாத அளவு பனி உறையும் இடங்கள் பீஹாரின் வட பகுதியில் இமயமலை அடிவாரத்தில் உள்ளன.

1500 டிகிரி வெப்பம் உள்ள இடங்களும் பீஹாரில் இருக்கின்றன.

இரண்டையும் தாங்கத் தமிழர்களால் முடியாது. அந்தக் குளிரைத் தாங்குபவர்கள் ஐரோப்பியரும் ஆதிவாசிகளும். அந்த நெருப்பைத் தாங்கிக் கொள்பவர்கள் ஆப்கானியரும், பட்டானியரும். அவ்வளவு சூடு, இயற்கையால் ஏற்படுவதில்லை. இரும்பைக் காய்ச்ச டாட்டா உருக்குத் தொழிற்சாலையில் உண்டாக்குகிறார்கள்.

அன்றாட வாழ்வில் பீஹார்

இறந்துபோன முன்னோர்களுக்குத் திதி (திவசம்) கொடுக்கும்போது புரோகிதர் சொல்லுகிறார் :

இந்தத் திதியை காசியிலே கங்கையிலே பஸ்குனிக் கரையிலே விஷ்ணு பாதத்தில் வடபால் விருட்சத்தில் கொடுத்தால் என்ன பலன் உண்டாகுமோ அந்தப் பலன் உண்டாவதாக! ரட்சிக்க!

அந்த விஷ்ணுபாதம் இருக்கும் தளம் கயா. கயா என்றால் - 'போய்விட்டது என்று இந்தியில் பொருள்படும். உயிர் போய் விட்டவர்களுக்குச் சிரார்த்தம் கொடுக்கும் புனிதத் தலம் கயா. பிண்டம் போடுவதற்கென்றே இங்கு ஆலமரம் பல்சுனி ஆற்றங்கரையில் இருக்கிறது. கயாவுக்கு வெளி மாநிலங்களிலிருந்து வருபவர்கள் பிண்டம் போடத்தான் வருகிறார்கள்.

அவர்களுக்குக் கவலை மிகுதி. இறந்து போனவர்களைப் பற்றிய கவலை ஒருபுறம்.

பிண்டம் போட்டபிறகு நம்முடைய - தீமைகளைப் போக்க ஒரு இலை, ஒரு காய் (கறி), ஒரு பழம் முன்றையும் இனி வாழ்க்கையில் உபயோகிப்பதில்லை என்று புரோகிதரிடம் சொல்லி, தியாகம் செய்ய வேண்டும். நான் எதைத் தியாகம் செய்தேன் என்று எனக்கு நினைவே இல்லை. நான் சாப்பிடாத, எனக்குப் பிடிக்காத இலை, காய்கறி, பழம் இவை எவை என்று என் மனைவி தேர்ந்தெடுத்து வைத்திருந்தாள். அவற்றைக் கைவிடுவதாக நான் உறுதி செய்து கொடுத்தேன். அந்த முன்றுக்கும் கயா!

பிரயாகையில் முண்டம்; காசியில் தண்டம்; கயாவில் பிண்டம் என்று பழமொழி.

தனியார் துறை ஒழிக

பீஹாரில் ஜாம்ஷெட்பூரில் டாட்டா உருக்குத் தொழிற் சாலை இருக்கிறது. இந்தக் கம்பெனியின் வரவு செலவு பீஹார் அரசாங்கத்தின் வரவு செலவுக்குச் சமமானது.

டாட்டா கம்பெனியார் ரவீந்திர பவன் என்ற கலைக் கூடத்தை, ரவீந்திரநாத தாகூரின் நூற்றாண்டு விழா நினைவாகக் கட்டியுள்ளார்கள். அதில் இந்தியாவின் பல பகுதிகளையும் அறிமுகப்படுத்தும் கலை விழாக்கள் அடிக்கடி நிகழ்கின்றன.

ரவீந்திரநாத தாகூர் நூற்றாண்டு விழா ஆண்டில்- 1961-ல், டாட்டா கம்பெனி ரவீந்திரநாத பவனுக்கு அடிக்கல் போட்டபோது, சென்னையில் தமிழக அரசும் ரவீந்திர பவனுக்கு அடிக்கல் நாட்டிற்று. நுங்கம்பாக்கத்தில் கூவம் கரையில் அடிக்கல் நாட்டு விழாவும் நடந்தது. பிறகு.....

அதுவும் போச்சு அரோஹரா! செம்பும் போச்சு சிவ சிவா!- என்ற நிலை. அடிக்கல் இருக்கிறதா என்பதும் தெரியவில்லை.

ஆலமரம்

நெய்வேலிப் பெருமை பேசுவது போலத்தான் அடையாறு ஆலமரத்தின் பெருமையையும் நாம் பேசுகிறோம்.

பீஹாரில் கங்கைக் கரையெங்கும் பெரியபெரிய ஆல மரங்கள் இருக்கின்றன. ஒரு புயலின்போது ஒரே ஆலமரத்தின் அடியில் ஓர் அரசனும், அவனுடைய படைவீரர் பத்தாயிரம் பேரும் மழையால் நனையாமலும், புயலால் பாதிக்கப்படாமலும் தங்கி இருந்தனராம்.

நிலக்கரி

ரயில்களையும் தொழிற்சாலைகளையும் இயங்க வைப்பது நிலக்கரி. இந்தச் செல்வம் நிறைந்தது பீஹார். 'அங்கு - இங்கு' எனாதபடி பீஹாரின் பெரும்பகுதியில் நிலக்கரிச் சுரங்கங்கள் உள்ளன. நெய்வேலியில் பழுப்பு நிலக்கரி போல நூறு மடங்கு உயர்ந்த நிலக்கரி பீஹாரில் அமுங்கிக் கிடக்கிறது.

நேப்பாளமும், இலங்கையும்

தமிழ்நாட்டில் சில மாவட்டங்கள், சென்னையை விட இலங்கைக்குச் சமீபமாக உள்ளன. இவ்வாறே பீஹாரின் வடபகுதிகளுக்கு அருகே நேப்பாள நாடு இருக்கிறது. டில்லியைப் பார்க்காதவர்களும் நேப்பாளத் தலைநகரமான

காட்மண்டுவைப் பார்த்திருப்பார்கள். டில்லியை விட, காட்மண்டு குறைந்த தூரம். டில்லியில் ஏற்படுவதை விட, காட்மண்டுவில் செலவும் குறைவு. டில்லியை விட, காட்மண்டு புனிதமான இடம். ஆகையால் சிவராத்திரிக்கு பீஹாரிகள் நேப்பாள யாத்திரை செல்லுவர்.

திராவிட மொழி

இந்தி பேசும் மாநிலங்களில் இந்தியாவில் இரண்டாவது பெரிய மாநிலம் பீஹார்.

'நாங்கள் பேசுவது இந்தியல்ல. இது மைத்திலி' என்று சொல்லும் ஒன்றரைக் கோடிப்பேரும், 'நாங்கள் பேசுவது போஜ்பூரி' என்று சொல்லும் மற்றும் ஒரு கோடிப்பேரும் வாழ்வது பீஹாரில்தான்.

அங்கிகா, மகதி என்ற மொழிகளையும் இருபது முப்பது லட்சத்துக்கு மேற்பட்டவர்கள் பேசுகிறார்கள். இந்த எல்லா மொழிகளிலும், புத்தகங்களும், பத்திரிகைகளும் வெளி வருகின்றன. சோட்டா நாக்பூரிலுள்ள ஆதிவாசிகள் குர்க் என்னும் திராவிட மொழியைப் பேசுகிறார்கள். அருகேயுள்ள மத்திய பிரதேஷில் 'திராவிட்' என்ற பெயருள்ள பலர் இருக்கிறார்கள்.

உழைப்பின் தரம்

பீஹாரில் நெற்றி வியர்வை நிலத்தில் விழப் பாடு படுகிறார்கள். அதற்கு ஏற்ற உடல் வலு அவர்களுக்கு இருக்கிறது. உடல் வலு மட்டும்தான் இருக்கிறது!

பொக்காரோவில் உருக்கு ஆலை அமைக்கவோ,

சிந்திரியில் உரத் தொழிற்சாலை நிறுவவோ,

கங்கையில் பாலம் கட்டவோ,

ஜாம்ஷெட்பூரில் 'டெல்கோ' இயந்திரங்கள் செய்யவோ,

காவல் வேலை, எடுபிடி வேலை, கனமான சாமான்கள் தாக்குவது தவிர வேறு எல்லா வேலைகளுக்கும் வெளி மாநிலங்களிலிருந்து ஆட்கள் கொண்டு வரவேண்டும்.

மதம்

பழமையான இந்து மதத்தில் நம்பிக்கை நிறைந்தவர்கள் பீஹாரிகள். உச்சிக் குடுமி வைத்தவர்கள் கோடிக்கணக்கில் இருக்கிறார்கள். இரட்டைக் கத்திகளால் கூவரம் செய்து மொட்டையடித்துக் கொள்பவர்களும் உண்டு. ஜைன மதத்தை நிறுவிய மஹாவீரர் நிர்வாணம் அடைந்தது பீஹாரில்தான்.

சீக்கியர்களின் குருவான குருகோபிந்த் சிங் பிறந்தது பீஹாரில்தான்.

புத்தர் ஞானோதயம் பெற்ற போதி மரம் உள்ள புத்த கயா இருப்பதும் பீஹாரில்தான்.

உள்நாட்டு மாநிலங்களில் கிறிஸ்துவ மதம் மிகவும் பரவியிருப்பது பீஹாரில்தான். அங்கு 60 லட்சம் முஸ்லிம்கள் இருக்கிறார்கள்.

எந்தவிதமான மதத்திலும் ஈடுபாடு இல்லாத பிற்பட்ட மலைவாழ் மக்கள் (ஆதிவாசிகள்) கோடிப் பேர் தலையில் முண்டாசு கட்டிக்கொண்டு வாழ்வதும் பீஹாரில்தான்.

ஜாதிகளின் பட்டியல்

பூமி ஹார் - நிலச்சுவான்தார்

ராஜபுத்திரர் - நிலம், வீடு, நகர்புறக் காலிமனை உடைய ஜாதி

காயஸ்தர் - கூரிய அறிவும் அரசாங்க வேலை பார்க்கும் பழக்கமும் உள்ள ஜாதி

பிராமணர் - கோயில் வேலை, வேதம் படிப்பது
ஆகியவற்றைத் தொழிலாக உள்ளவர்கள்.
பீஹாரில் இவர்கள் 'பிற்பட்ட ஜாதி.'

சூர்மாயி - உழவர்

சுயிரி - தோட்ட வேலை பார்ப்பவர்
ஹரிஜனங்கள்
ஆதிவாசிகள்.

விடிந்தால் கல்யாணம்

'விடிந்தால் கல்யாணம், பிடி வெற்றிலை பாக்கு' என்று
நெருங்கிய நண்பரோ, சொந்தக்காரரோ சொன்னால் எப்படி
இருக்கும்?

பீஹாரிலுள்ள மைத்திலி பிராமணர்கள் சில
திருவிழாக்களில் கூடுவார்கள். திருமண வயதுள்ள
பையன்களும் திருமண வயதுள்ள பெண்களின் தந்தையரும்
அங்கு வந்திருப்பார்கள். எல்லாக் குடும்பங்களைப் பற்றிய
குலம், கோத்திரம், ஜாதகம் தெரிந்த 'போஹியர்' என்ற
தரகர்களும் ஏராளமாக அங்கே இருப்பார்கள்.
மாப்பிள்ளையை முடிவு செய்தவுடன், 'கையோடு' அவனை
அழைத்துக்கொண்டு பெண்ணின் தகப்பனார் தன்
வீட்டுக்குப் போய் அன்றிரவே திருமணத்தை முடித்து
விடுவார். இல்லாவிட்டால் காத்திருந்தவன் மாப்பிள்ளையை
நேற்று வந்தவன் அடித்துக் கொண்டுபோய் விடுவானாம்!

இடையர்கள்

ஜாதிகள் நிறைந்தது பீஹார். அங்கு ஒரு பெரிய ஜாதி
கோனார்கள். அவர்களுக்கு அங்கு 'தூத்வாலா' என்ற பட்டப்
பெயர் உண்டு. இவர்கள் மட்டுமே கொண்டாடும் பல
திருவிழாக்கள் நிகழ்கின்றன. இந்தத் திருவிழாக்களில் பசு
மாடுகளை அலங்கரிப்பதும், பெரிய பாத்திரங்களில் பசும்
பாலை ஊற்றுவதும் முக்கியமான பகுதிகள்.

யாதவ், கோனார் என்ற பட்டப் பெயர்களும் இவர்களுக்கு உண்டு. பீஹாரிலுள்ள ஒரு பெரிய அணைக்கட்டின் பெயர் கோனார் அணை.

கல்வி

பீஹார் அறிவிற சிறந்த மாநிலம். உலகப் புகழ்பெற்ற நாலந்தா பல்கலைக்கழகம் இருந்தது பீஹாரில்தான்.

நவரத்தினங்கள் என்று குறிப்பிடப்படும் ஒன்பது சிறந்த புலவர்கள் குப்தப் பேரரசை அலங்கரித்து அதன் பொற்காலம் என்ற வரலாறு புகழடைந்த பகுதியும் பீஹார்தான்.

வான சாஸ்திரம், சோதிடம் முதலிய பல துறை அறிஞர்கள் வாழ்ந்தது பீஹார்.

வட்டத்தின் விட்டத்தைக் கணக்கிட 3.1416 அல்லது 62,832 / 20,000 என்ற கணக்கு முறையைத் தந்த வராக மிஹிரர் என்ற பிரபல கணித மேதை வாழ்ந்ததும் பீஹாரில் தான்.

இன்றைய பீஹாரைச் சுற்றிப் பார்த்த பிறகு இதையெல்லாம் எளிதில் நம்ப முடியவில்லை. அங்கு சக்கை மிகுதி; சாறு குறைவு. சான்றாக, பீஹார் கரும்பை எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். தமிழ் நாட்டிலும் மகாராஷ்டிரத்திலும் கரும்பைப் பிழிந்தால் கிடைக்கும் சாற்றின் அளவில் பாதிக்கூட பீஹாரில் கிடைக்கவில்லை.

சோடியம் காஸ் விளக்கு

ஜாம்ஷெட்பூருக்குப் போய்ச் சேர்ந்தபோது திருக் கார்த்திகைக்காக விளக்குகள் போடப்பட்டிருந்ததுபோல் இருந்தது. நகரின் பகுதிகள் 400 அடி முதல் 800 அடி வரை இருப்பதாயும் பூச்சி வராமல் இருப்பதற்காக சோடியம் காஸ் (Sodium gas) விளக்குகளை டாடா கம்பெனியார் போட்டிருப்பதையும் அறிந்தேன்.

பளபளப்பாக விளக்குகள் போட்டு விளம்பரம் செய்யும் இந்த நிர்வாகிகளுக்கு, தெருக்களுக்குத் தங்கள் பெயர்களை வைத்துக் கொள்ளலாம் என்ற அளவுக்கு 'அறிவு' எட்டவில்லை. பாவம், ரோடுகளுக்கு A ரோடு ML ரோடு என்றெல்லாம் பெயர் வைத்திருக்கிறார்கள். ஆங்கில எழுத்துக்களை இன்றைய பீஹாரில் வெளி மாநிலத்தார் வசமிருக்கும் நகரங்களில்தான் பார்க்கலாம். பீஹாரிகள் ஆங்கிலத்தைக் கண்ணாலும் பார்க்க மாட்டார்கள்; காதாலும் கேட்க மாட்டார்கள்; வாயாலும் பேச மாட்டார்கள்.

ராமநவமி

பீஹாரில் ராமநவமி ஒரு பெரிய திருவிழா. முஜபர்பூர் மாவட்டத்தில் ராமநவமி சிறப்பாகக் கொண்டாடப்படுகிறது. காரணம், இங்கு சீதை பிறந்த ஊர் இருக்கிறது. இந்த ஊரின் பழைய பெயர் எதுவோ தெரியவில்லை; மறைந்து விட்டது. இப்போது இந்த ஊருக்கு சீதா நார்சி என்று பெயர். இங்கு ராமநவமிக்குப் பெரிய சந்தை கூடுகிறது.

ஆசியாவிலேயே பெரிய சந்தை

பீஹாரில் சோனிபூர் என்னுமிடத்தில் கூடும் சந்தை ஆசியாவிலேயே பெரிய சந்தை என்று புகழ் பெற்றிருக்கிறது.

இது கங்கையும் நாராயணியும் கூடும் இடத்தில் உள்ள ஊர்.

விவசாயப் பொருள்கள் தவிர ஆடு, மாடு, கழுதை, குதிரை, ஒட்டகம் முதலிய பல உயிரினங்களும் இந்தச் சந்தையில் விற்பனையாகின்றன. இவற்றை வியாபாரத்திற்காக வளர்க்கும் செல்வர்கள் - தமிழ்நாட்டில் காங்கேயம் பட்ட காரரைப் போல - திபெத்திலிருந்தும் நேப்பாளத்திலிருந்தும், வங்காளத்திலிருந்தும் பீஹார், உத்தரப் பிரதேசத்திலிருந்தும் தங்களுடைய ஆள், பேர் புடை சூழ உரிய முழக்கங்களுடன் இங்கு வந்து சேருகிறார்கள்.

சந்தை என்றதும் பொள்ளாச்சி சந்தைபோல வாரம் ஒரு முறை கூடும் என்று நினைத்து விடாதீர்கள். இது திருக் கார்த்திகை விழாவையொட்டி ஒரு மாதத்திற்குச் சேர்ந்தாற் போலக் கூடும் சந்தை. ஆண்டுக்கு ஒரு முறை மட்டும் கூடும்.

சோனிப்பூர்ச் சந்தைக்கு ஐந்து லட்சம் பேர் கூடுவார்கள்.

சோனிப்பூர் மாவட்ட கலெக்டரின் முக்கிய வேலை, சந்தையை ஒழுங்காக நடத்துவதும் நான்கு மாதம் முன்னரே விளம்பரப்படுத்திச் சந்தைக்கு வியாபாரிகளை வரவழைப்பதும் தான்.

சந்தை வருமானத்திலிருந்தே சோனிப்பூர் மாவட்டத்தில் அரசாங்க செலவுகளை ஈடுகட்டுகிறார்கள்.

திருவிழாக்களுக்குக் கூட்டம் கூடும்போது வியாதிகளைத் தடுக்க தடுப்பு ஊசிகளைப் போடுவது தமிழ்நாட்டில் வழக்கம். சோனிப்பூர்ச் சந்தைக்குப் போகிறவர்களுக்கும் தடுப்பு ஊசி போடுகிறார்கள். இரண்டு கால் யாதீர்களுக்கு மட்டும் அல்ல.

ஒட்டகம், கழுதை, மலைக் கழுதை (Mules) ஒவ்வொன்றுக்கும் ஒருவகை ஊசி உண்டு.

குதிரைகளுக்கு ஆப்பிரிக்க விஷக் காய்ச்சல் ஏற்படாமல் ஊசி போடுவார்கள். மேயோ பிரபு வைசிராயாக இருந்த போது அவர் மனைவி அவரை ஒரு வரம் கேட்டாளாம்.

'சோனிப்பூர்ச் சந்தையைப் பார்க்க வேண்டும்' என்பதே அவள் கேட்ட வரம்.

குஜரத்

பழமொழி

சீராகக் காசிக்குப் போ; சாப்பிட சூரத்துக்குப் போ. (சூரத்
நு ஜமன், காஷி நு மரண்.)

கைத்தறி நிறைந்த காஞ்சிபுரத்தில் காலாட்டிக் கொண்டு
சாப்பிடலாம். வைரம் அறுவை, நார்ப் பட்டு நெசவு, ஜரிகைத்
தொழில், துறைமுகக் கூலி வேலை, வாழை பயிரிடுவது
போன்று எதையாவது செய்து சூரத்தில் பிழைக்கலாம்.

சூரத்தில் உணவுப் பஞ்சம் கிடையாது. எல்லாப்
பழங்களும் கிடைக்கின்றன.

சூரத் மக்கள் மாப்பழச் சாறு குடித்துத்தான் சாப்பாட்டை
முடித்துக் கொள்கிறார்கள். அது பாயசம் போன்றது
அவர்களுக்கு.

மாம்பழம் எல்லா வண்ணங்களிலும் கிடைக்கிறது.
பார்த்தால் கண்ணுக்குக் குளிர்ச்சி. சாப்பிட்டால் வாய்க்கு ருசி.
வயிற்றுக்கு நிறைவு.

சூரத்து நு ஜமன்.

புரட்சி - வெள்ளை நிறம்

பசுமைப் புரட்சியைக் கேள்விப்பட்டிருப்பீர்கள்.
குஜரத்தில் வெள்ளைப் புரட்சி ஏற்பட்டிருக்கிறது. பால் வளம்

பெருகியிருக்கிறது - இது பட்டேல் என்ற ஜாதியாரின் சாதனை.

பட்டேல்கள் மிகுந்த கைரா மாவட்டம் இந்தியாவின் பால் மடி.

நானூறு ஊர்களிலிருந்து பால் கறந்து அமுல் பண்ணைக்கு அனுப்புகிறார்கள். இந்தப் பண்ணை அவர்கள் அனைவருக்கும் பொதுச் சொத்து. அந்த ஊர்கள் ஒவ்வொரு நிலம் அழகாக இருப்பது அமுல் கட்டடம்.

பாலை வாங்கிச் சுத்தப்படுத்தி -

வெண்ணெய்

நெய்

பால்பொடி

குழந்தைகளுக்குப் பால் தூள்

பாலடைக் கட்டி

பாலேடு

- செய்கிறது அமுல் பண்ணை.

ஈரோடு, காங்கேயம் பகுதியிலும் இப்படி ஒரு பால் பண்ணையை உருவாக்க தமிழக அரசும், வேளாண்மைப் பல்கலைக்கழகமும் முயல வேண்டும்.

வளையல்

குஜரத்தில் விதவைகள்தான் தங்க வளையல்கள் போட்டுக் கொள்வார்கள். சுமங்கலிகள் கண்ணாடி வளையல்கள்தான் போட்டுக் கொள்வார்கள். ஒவ்வொரு குஜரத் பெண்ணும் ஓராண்டுக்கு முன்னூறு ரூபாய்க்கு வளையல் வாங்கி விடுகிறார்கள். குடும்பப் பெண்கள், இரவில் வளையல் உடைந்து விடுவதால் மறுநாள் புதியதாய் வாங்குவதும் வழக்கம்.

பட்டம் விடும் விழா

உத்தராயணம் தொடங்குவதைக் கொண்டாட தை முதல்நாள் குஜரத்தில் சங்கராந்தி விழாக் கொண்டாடுகிறார்கள். அன்று சிறுவர்களும், பெரியவர்களும் பல வகையான பட்டங்களைக் காற்றில் பறக்க விடுவார்கள். பட்டங்கள் பலவகை. அளவும் பெரிது. சினிமா நடிகர் படங்கள் உள்ள பட்டங்களும் உண்டு. பட்டங்களைச் செய்வதும், விற்பதும் குஜரத்தில் ஒரு பெரிய தொழில்.

தமிழ் நாட்டில் தீபாவளிக்குப் பட்டாஸ் கடைகள் புற்றீசல்போலத் தோன்றுகின்றன அல்லவா? இதேபோல், குஜரத்தில் சங்கராந்திக்கு இருபது நாட்கள் முன்னேயே தெருவெல்லாம் பட்டம் வியாபாரம் நடக்கும். லட்சக் கணக்கான ரூபாய்க்குக் குஜரத்திலிருந்து பட்டங்கள் வெளியூர்களுக்கு விற்பனையாகின்றன. சென்னையில் தங்கசாலைத் தெருவில் இவை கிடைக்கின்றன.

பட்டத்தைப் பறக்கவிட்டுப் பிடித்துக் கொள்வதற்கென்று மென்மையான கயிறுகளை ஆமதாபாத் ஆலைகள் செய்கின்றன. பட்டம் விடும் போட்டியை ஆமதாபாத் கார்ப்பரேஷன் நடத்தி, பரிசுகள் வழங்குகிறது!

ஆமதாபாத்தில் - ரிலீப் ரோடு முதலிய கடைத் தெருவில் - வாடகைக்குப் பிடித்திருப்பவன் கடையைக் காலி செய்து வீட்டுக்காரனிடமோ, புதிதாய்க் கடை வைப்பவனிடமோ அன்பளிப்பாகப் பணம் பெறுகிறான். இந்தப் 'பகடி' தொகை ஒரு சதுர கெஜத்துக்கு ரூ. 1000.

கிருஷ்ண பகவான் துளசியைத் திருமணம் செய்து கொண்டாராம். அந்த ஊரில் கார்த்திகை 11-ந் தேதி துளசிக்கும் சாலிக்கிராமத்துக்கும் திருமணம் செய்து வைப்பது புண்ணியமாம். பக்தர்கள் பலர் இதற்காக அந்த ஊருக்குச் செல்கின்றனர். ஊருக்குப் பெயர்: 'துள்சி புயம்'. (துளசிக்குத் திருமணமான இடம்.)

பரோடாக் காட்சிகள்

பரோடாவில் என்னைத் திடுக்கிட வைத்தவை இரண்டு:

(1) பரோடா மன்னர் கழுத்தில் அணிந்து கொள்ளும் வைரச் சங்கிலியின் மதிப்பு ரூபாய் அறுபது லட்சமாம்!

(2) பரோடா பொருட்காட்சி மண்டபத்தில் கீழ்க்கண்ட வாசகம் பொறிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

“இந்து நாகரிகம் எட்டாம் நூற்றாண்டு வரை சிறப்பாக இருந்தது. சோழர் ஆட்சியில் அது குன்றிவிட்டது.”

குளிரோ குளிர்

குஜரத்தில் டிசம்பர் ஜனவரியில் வெப்பம் 30 டிகிரிதான் இருக்கும். ஏனைய மாதங்களில் வெயில். இதனால் உடலிலுள்ள கெட்ட இரத்தம் வெளியேறி விடுகிறதாம்.

சில ஆண்டுகளில் அரபிக் கடலிலும் ராஜஸ்தான் பாலைவனத்திலும் குளிர் காற்று அடிக்கும். மத்தளத்துக்கு இரு பக்கமும் இடி என்பதுபோல் இரண்டு குளிர் காற்றும் ஒரே சமயத்தில் அடிக்கும்போது இடையில் அகப்பட்ட குஜரத்தில் வெப்பம் ‘சைபர்’ டிகிரியாகி விடும். எதிரே வருபவர் கூடத் தெரியாதபடி மேகம் முடும். கடுங் குளிர் நிலவும். தலையில் குல்லா வைத்துக் கொள்ளாமல் முடியாது. இப்படி ஏற்பட்டதுதான் காந்திக் குல்லா.

குஜரத்தியர் வெள்ளைக் குல்லாதான் வைத்துக் கொள்வார்கள். குஜரத்தில் யாராவது கறுப்புக் குல்லா வைத்திருந்தால் அவர்கள் மராட்டியர் என்று அடையாளம் கண்டு கொள்ளலாம்.

குஜரத் குளிருக்குக் குல்லா மட்டும் போதாது. அதன் மீது ஒரு கம்பளித் துணியும் (Scarf) கட்ட வேண்டும். ரயில் பயணத்தில் எல்லோரும் கம்பளிப் போர்வைக்குள் கிடப்பர். போர்க்களத்தில் மாண்டு கிடக்கும் வீரர்போல, ரயில் பெட்டியில் பயணிகள் காட்சி தந்தார்கள்.

பனியால் உடல் குளிரும், விரைக்கும், வெளிரும். ஆகையால் எண்ணெய் நிறையத் தேய்த்துக் கொள்கிறார்கள். சோப் உற்பத்தி ஏராளம். அதன் உபயோகம் குஜரத்தில் மிகக் குறைவு.

குளிராக இருப்பதால் எல்லோரும் கட்டிலில்தான் தூங்குகிறார்கள். இறந்த பிறகு பாடை கட்டாமல், கட்டிலையே படையாக வைத்து, செத்த பிணத்தை இனிச் சாகவிருக்கும் பிணங்கள் தூக்குகின்றன.

கோத்திரம்

குஜரத்தில் பிராமணர் தொகை குறைவு. ஆனால் கோத்திரங்களின் எண்ணிக்கைக்குக் குறைவில்லை.

அக்னி ஹோத்ரி என்பது ஒரு கோத்திரம். தீயை முட்டி அன்றாடம் இறைவனை வழிபடுபவர்கள் என்று இதற்குப் பொருள்.

துவேதி, திருவேதி, சதுர்வேதி இவர்கள் யாவரும் வேதம் படித்த பிராமணர்கள்.

ஜோஷி, வியாஸ் என்பனவும் பிராமணக் கோத்திரங்கள் தான்.

தேசாய் என்பது நிலச் சுவான்தார் சாதி. பட்டேல் - உழவர். ஷா-வியாபாரி. இதெல்லாம் ஒரு காலத்தில் தொழிலின் அடிப்படையில் ஏற்பட்ட சாதிப் பெயர்கள். இப்போது எல்லாத் தொழிலிலும் எல்லாச் சாதியாரும் இருக்கிறார்கள். சாதி இரண்டொழிய வேறில்லை: (1) ஆண் சாதி (2) பெண் சாதி.

கிழக்கு ஆப்பிரிக்கா

தமிழருக்கு இலங்கைபோல், குஜரத்திற்கு ஆப்பிரிக்கத் தொடர்பு உண்டு. 1987 வரை கிழக்கு ஆப்பிரிக்கா ஒரு சிறிய உ.பு.

குஜரத்தாக விளங்கி வந்தது. திரைகடலோடிய குஜரத்திகள் அனைவரும் பெரும் பணக்காரர்கள். காற்றுள்ளபோதே தூற்றிக் கொண்டு குஜரத்தில் தொழில்கள் தொடங்கி விட்டனர். சுதந்திரத்தின் பயனை முற்றிலும் பெற்றிருக்கும் ராஜ்யம் குஜரத்தான்.

குஜரத்தி' மாதம்

பவுர்ணமிக்கு அடுத்த நாள் குஜரத்தியர்க்கு மாதப் பிறப்பு.

ஒவ்வொரு வீடும் ஒரு கோயில்

தமிழ் நாட்டில் கோயில்களில்தான் தங்கம் இருக்கிறது. ஆமதாபாத்திலும், சௌராஷ்டிரத்திலும் தங்கப் பாளங்கள் உள்ள வீடுகள் பல்லாயிரம் உண்டு.

ஆமதாபாத்திலுள்ள பங்கு மார்க்கெட் ஏறத்தாழ நூறு ஆண்டுகளுக்கு முன் ஏற்பட்டது. ஆமதாபாத்தில் பாதிப்பேர், ஒன்று மூலதனம் வைத்து அதைப் பங்கு மார்க்கெட்டில் முடக்குபவர்களாக இருக்கிறார்கள்; அல்லது விலை ஏற்ற இறக்கத்தில் சூதாடுபவராக இருக்கிறார்கள்.

குஜரத்து ரெட்டியார்கள்

குஜரத்திலுள்ள பட்டேல்கள் தமிழ் நாட்டு ரெட்டியார்களை நினைவுபடுத்துகிறார்கள்.

ரெட்டியார்கள் ஆந்திராவிலிருந்து தமிழ்நாட்டுக்குக் குடியேறியவர்கள். பட்டேல்கள் பஞ்சாபிலிருந்து குஜரத்துக்கு வந்தவர்கள்.

ஆந்திரர் 'ரெட்டி' என்றும், தமிழர் 'ரெட்டியார்' என்றும் பெயர் வைத்துக் கொள்கிறார்கள். இதுபோல குஜரத்தில் 'பட்டேல்', 'பட்டில்' என்றால் மராட்டியர். பல மாவட்டங்களில் வாழ்ந்தாலும் ரெட்டியார்களின் தாயகம் தென்ஆர்க்காடு. பட்டேல்களின் தாயகம் கைரா மாவட்டம்.

இருவரும் கரும்பு, மணிலா கடலை, புகையிலை பயிரிடுவதில் ஈடு இணையற்றவர்கள்.

உதய சூரியனும் உதவும் சூரியனும்

ஜாம் நகரில் சோலேரியம் மருத்துவ மனை இருக்கிறது. இது அரை வட்டமாகச் சுழலும் அமைப்புடைய மாடி வீடு. சூரிய ஒளி நோயாளி மீது விழுவதற்கு இந்த ஏற்பாடு.

கீல் வாயு முதல் யானைக்கால் வரை எத்தனையோ நோய்கள் இங்கு ஊசி போடாமல், அறுவை சிகிச்சை செய்யாமல் குணமாகின்றன. இந்த மருத்துவ மனை ஜாம் நகரை ஆண்ட மன்னரால் கட்டப்பட்டது.

தமிழ் நாட்டின் கடலோரத்தில் எங்காவது இப்படி ஒரு மருத்துவமனை நிறுவத் தமிழக அரசு முன்வர வேண்டும்.

தமிழ்நாடும், குஜரத்தும்

ஜோதி லிங்கங்கள் பன்னிரண்டு. இவற்றில் இரண்டு குஜரத்திலும், தமிழ்நாட்டிலும் உள்ளன. (சோமநாத், இராமேசுவரம்.)

முக்தி தரும் தலங்கள் ஏழில் இரண்டு குஜரத்திலும், தமிழ் நாட்டிலும் இருக்கின்றன. (துவாரகை, காஞ்சிபுரம்.)

வெளிநாடுகளுக்கு இரு மாநிலங்களும் வாழைப் பழம் அனுப்புகின்றன. மாங்கரோலும், வீராவலும் சிறுமலை, கன்னிவாடி போல, குஜரத்தில் வாழைத் தோட்டம் நிறைந்தவை.

உப்பு சத்தியாகிரகம் நடந்தது குஜரத்திலும், தமிழ் நாட்டிலும் (தண்டி, வேதாரண்யம்).

முத்துக் குளிக்கும் பெருமை இந்த இரு மாநிலங்களுக்கும் உரியது. ஜாம் நகர் குஜரத்தின் தூத்துக்குடி. வெளிநாட்டுப் பறவைகள் ஆயிரக்கணக்கில் வந்து தங்கும் புகலிடமாகத்

தமிழ்நாட்டில் வேடந்தாங்கலும், குஜரத்தில் நால்சரோவரும் விளங்குகின்றன. படகில் சென்றுதான் நால்சரோவர் கொக்குகளையும், நாரைகளையும் பார்க்கலாம்.

மதுவிலக்கை முற்றிலும் அமல் செய்தது இரு மாநிலங்களும்தான். ஆகஸ்டு 30-ல் இருந்து இது குஜரத்துக்குத் தனிப்பெருமை ஆகிவிட்டது.

தந்தையர் இருவர்

தேசத்தின் தந்தையைத் தந்தது குஜரத்.

மணிலாக் கடலையின் தந்தையைத் தந்தது தமிழ்நாடு என்று குஜரத்தியர் கருதுகிறார்கள்.

அறுபது ஆண்டுகளுக்குமுன் பத்மபாபா என்ற குஜரத்தியர் தமிழ் நாட்டுக்கு வந்தார். மணிலாக் கடலையைக் கொண்டு போய், ராஜகோட் மாவட்டத்து பிபாலியா என்ற ஊரில் தம் நிலத்தில் பயிரிட்டுப் பார்த்தார். தட்ப வெப்ப நிலை ஏற்றதாய் இருந்தது. அதைச் சாப்பிட்டவர்கள் மணிலாக் கடலைக்கு 'பக்காதி' (பசிபோக்கி) என்று பெயரிட்டனர். அதைக் கொண்டு வந்தவரை மணிலாக் கடலையின் தந்தை என்று பெருமைப்படுத்தினர்.

காந்தியடிகள் விரும்பிச் சாப்பிட்டது மணிலாக் கடலை.

இந்தியாவில் மணிலாக் கடலை உற்பத்தியில் முன்றில் ஒரு பகுதி குஜரத்தில் விளைகிறது. துவாரகையில் இறைவனுக்கு நைவேத்தியமாக மணிலாக் கடலை, கிஸ்மிஸ், முந்திரிப் பருப்பு ஆகியவற்றைக் கலந்து பிரசாதம் செய்கிறார்கள்.

அசலும் நகலும்

குஜரத் மசூதிகளில் கல் சன்னல்களில் மிக நுணுகிய துவாரங்கள் ஏராளமாக உள்ளன. இதைப் போல, மரத்தில்

செய்து அமெரிக்காவில் பல மியூஸியங்களில் வைத்திருக்கிறார்கள். இது பல ஆண்டுகளுக்கு முன் படி எடுத்துச் செய்தது.

குஜரத்தி

தேவநகரி எழுத்துத்தான் குஜரத்தியின் லிபி. ஆனால் மேலே உள்ள கோடு இல்லாமலே எழுதுகிறார்கள்.

குஜரத்தியில், தமிழில் க உ ங ச என்று இருப்பது போல, தங்கள் எழுத்தில் எண்களை எழுதுகிறார்கள். அவர்களுடைய '1', '9' ஐப் போல் இருக்கிறது.

நல்ல டானிக்

குஜரத்தியர் விரும்பிச் சாப்பிடும் டானிக் ஒட்டகப் பால். ஒட்டகப் பால் மிகவும் கெட்டியாக இருக்கும். எட்டுப் பங்கு தண்ணீர் கலந்து அதைக் குடிக்கின்றனர்.

சௌராஷ்டிரத்தில்

ரயில் நிலையங்களை விட ரயில் சந்திப்புகளின் எண்ணிக்கை அதிகம்.

காலைச் சிற்றுண்டி கடலைச் சேவு, பஜ்ஜி, ஜிலேபி, ட!

பகல் உணவு, இரவு உணவு: சப்பாத்தியும் அரிசிச் சோறும்.

பேட்டித் துவாரகை

தமிழ் நாட்டில் ராமேசுவரம் தீவுபோல குஜரத்தின் கடலோரத்தில் 'பேட்டி' தீவு இருக்கிறது. இந்தத் தலத்தின் பெயர் 'பேட்டி. துவாரகை'; இறைவன் பேட்டி கொடுத்த இடம். பத்திரிகை நிருபர்களுக்கு அல்ல - குசேல முனிவர்க்கு.

இங்குள்ள கண்ணபிரான் கோயிலில் - திருவானைக்காவில் உச்சி காலத்தில் குருக்கள் புடவை உடுத்தி பூஜை செய்வது போல - அர்ச்சகர் ஆராதனை செய்யும் போது காலில் தண்டை அணிந்து பட்டுச் சேலை கட்டிக் கொள்கிறார்.

தலைகீழ்ப் பாடம்

குஜரத்தில் முருகனுக்கு மனைவி இல்லை. விநாயகருக்கு இரண்டு மனைவியர் உண்டு.

வேலை பார்ப்பவர்கள் படிப்பதற்கு, தமிழ் நாட்டில் மாலை நேரக் கல்லூரிகள் உள்ளன. குஜரத்தில் காலை நேரத்தில்தான் அத்தகைய கல்லூரிகள் நடைபெறுகின்றன. 'காலை எழுந்தவுடன் நல்ல படிப்பு' என்ற பாரதி பாட்டை அங்கே செயலில் காண்கிறோம்.

கிணற்றிலும் கலை

குஜரத்தில் குடிநீர் வழங்கவும், பாசனத்திற்கு உதவும் கிணறுகள் உள்ளன. யாழ்ப்பாணத்தில் இவற்றுக்கு 'வாவி' என்று பெயர். குஜரத்திலும் இந்தப் பெயரே வழங்குகிறது.

ஒவ்வொரு வாவியின் மீதும், கோவில் கோபுரம் போல எட்டுக் கல் அல்லது பதினாறு கல் மண்டபம் கட்டப் பட்டிருக்கிறது. அதன் வழியாகக் கிணற்றுக்குள் இறங்க வேண்டும். அழகாகவும் அடுக்கடுக்காகவும் படிக்கட்டுகள் கட்டியிருக்கிறார்கள். தமிழ் நாட்டில் கோயில்களில் மட்டுமே காணக்கூடிய கல் வேலைப்பாட்டை இங்கு காணலாம். ஓராயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன் இவை ஏற்பட்டனவாம்.

பொகக்கும் வெப்பத்திலிருந்து விடுபட, பெண்களுக்கும் ஏனையோர்க்கும் வசந்த மண்டபங்களாக இவை பயன் படுகின்றன. குஜரத்தியர் தங்களுடைய கலைத் திறமையைக் காட்ட இன்னொரு வகை மண்டபங்களை நகரங்களின் வாயில்களாக அமைத்திருக்கிறார்கள்.

குஜரத் (தொடர்ச்சி)

குஜரத்தில் தமிழர்

குஜரத்தில் பரோடா சமஸ்தானத்தில் வி. டி. கிருஷ்ணமாச்சாரி திவானாக இருந்தார். அங்கு 7,000 பேரும், ஆமதாபாத்தில் 15,000 பேரும், குஜரத்தின் பல பகுதிகளில் 8,000 பேரும் ஆக 30,000 தமிழர்கள் குஜரத்தில் அரசாங்க வேலைகளிலும், தொழிற்சாலைகளிலும், பேங்குகளிலும், ரயில்வேயிலும், காண்டி ராக்டர்களின் அலுவலகங்களிலும் வேலை பார்க்கிறார்கள். இந்த 30,000 பேரில் குஜரத்தில் சொந்த வீடு உள்ளவர்கள் 75 பேர்தான் என்று கேள்விப்பட்டேன்.

குஜரத்தில் கூடுதலாக வருமானம் பெறுபவரின் வருமானம் ஆண்டுக்கு 52 கோடி ரூபாய். அவர் ஆமதாபாத் நவ்ரங்க்புராப் பகுதியின் இன்கம்டாக்ஸ் அதிகாரி.

கலை வளர்க்கும் குஜரத்

இந்தியாவிலேயே கலையுணர்வு நிறைந்த மாநிலங்களில் குஜரத் முன் வரிசையில் இடம் பெறும்.

வில்லுப்பாட்டு : ராவஹட்டா என்ற வீணைக் கருவியைக் குதிரை மயிரால் வளைக்கப் பெற்ற ஒரு வில்லால் வாசிக்கிறார்கள்.

நாக.:பெனி : சர்ப்பநெளி வாத்தியம். செளராஷ்டிராவில் கிராமங்களில் இதை வாயில் வைத்து ஊதுகிறார்கள்.

நடனம் : கிருஷ்ணன் பசுக்களை மேய்த்தபோது ஆடிய ரச லீலா நடனம், கும்மி கோலாட்டம் போன்ற ஆடங்க, நிருத்ய, திருவிழா நாட்களில் ஆட ஒவ்வொரு பெண்ணும் பயிற்சி பெற்ற கர்ப்ப நடனம், பாவை என்ற நடன நாடகம் ஆகியவை குஜரத் நடன வகைகள். பெண்களின் நிறம் சிவப்பு. அவர்கள் முகத்தில் களை இல்லா விட்டாலும், அவர்கள் ஆடும் நாட்டியத்தில் ஒய்யாரமும், கலை நுணுக்கமும் இருக்கிறது.

கதகளி, பரத நாட்டியம் போன்ற நடனங்கள் திருமதி அம்மு சுவாமிநாதனின் மகள் செல்வி (செல்வரின் பெண்பால்) மிருணாளினி சாராபாய் நடத்தும் 'தர்ப்பண அகடமி'யில் கற்பிக்கப்பட்டு, நன்கு பரவியுள்ளன.

சிறந்த இசை வாணர்களான தஞ்சாவூர் பொன்னையா, சின்னையா,

சிவானந்தம்,

வடிவேலு,

- ஆகியோரைப்பற்றிய விவரமான நூலை ஆமதாபாத்திலிருந்து இந்தக் கலைக்கூடத்தார் வெளியிட்டிருக்கிறார்கள்.

ஆயிரம்கால் மண்டபங்கள் குஜரத்தில் இல்லை.

நூற்றுக்கால் மண்டபங்கள் கூடக் கிடையாது.

அவர்கள் பெருமைப் படுவதெல்லாம் 64-கால் மண்டபத்தைப் பற்றித்தான். அதன் பெயர் தாகூர் தியோட்டர். 'கூட்டக் கலையும், வண்ணக் கலையும் இணைந்த இம் மாளிகையையும் அதில் அடிக்கடி நிகழும் கலை நிகழ்ச்சிகளையும் காணாத கண் என்ன கண்ணோ!

உணவு

'பிள்ளைக் கனியமுது'களுக்குக் குஜரத் தாய்மார்கள் அமுதுபடைப்பது ஓர் அருங்கலை. அமெரிக்கர்

குழந்தைகளுக்குப் பல நிறங்களில் ஐஸ்கிரீம், கேக்கு, 'புட்டிங்' செய்து கொடுக்கிறார்கள். குஜரத் பெண்மணிகள் தங்கள் 'பேசும் பொற் சித்திர'ங்களுக்குப் பல வகையான உணவுகளை வெவ்வேறு வண்ணங்களில் செய்து கொடுக்கிறார்கள். குறிப்பாக இதற்கு ஏற்றவை சோற்று வடை. அப்பளப்பூ, அப்பள வற்றல் முதலியன என்பதை குஜரத் குடும்பங்களில் கண்டேன்.

சோற்று வடை பல நிறங்களில் இருக்கும். அப்பளப்பூ, ரோஜா மலர்போல நிறம், வடிவம், அமைப்பு எல்லாவற்றிலும் இருக்கும். வேறு நிறங்களிலும் அதைச் செய்கிறார்கள்.

கோதுமை ரொட்டியை விட, கம்பு ரொட்டியைத்தான் குஜரத்தில் விரும்பி உண்கிறார்கள். அவர்களுடைய உணவில் அரிசி உணவு குறைவு. தயிர் வடை நிறையச் சாப்பிடுகிறார்கள். சோற்றில் கலந்து தயிர் சாப்பிடாமல் தனியே தயிர் சாப்பிடுகிறார்கள். தனியே என்றால் சர்க்கரையும் சேர்த்து என்று பொருள்.

பசும்பாலை விட எருமைப் பாலையே விரும்புவார்கள். எருமைப் பாலைவிட ஆட்டுப் பால் விரும்புவார்கள். புதுப் பாலில் 12 குடிப்பதுதான் நாகரிகம்.

பாசிப் பயிறும், நெல்லிக்காயும் குஜரத்திகள் நிறையச் சாப்பிடுகிறார்கள். பனியால் நெல்லிக்காயின் நிறம் கருத்து விடுகிறது. கத்தரிக்காய், காலி பிளவர், உருளைக் கிழங்கு ஆகியவற்றை நிறையச் சாப்பிடுகிறார்கள். நாஸ்தோறும் அங்கே புதிய முள்ளங்கி கிடைக்கிறது. அவர்களுடைய உணவில் இனிப்பு நிறைய உண்டு. எதிலும் வெல்லம், சர்க்கரை ஆகியவற்றைக் கலந்து கொள்கிறார்கள்.

இனிப்பு இல்லாமல் குஜரத்தியருக்குக் கிடைக்கக்கூடியது ஆற்று நீர்தான். எல்லா ஆறுகளிலும் தண்ணீர் உப்பாக இருக்கிறது. அந்த உப்புக்கு மாற்றாகத்தான் இப்படி உணவையெல்லாம் இனிப்பாகச் சாப்பிடுகிறார்கள் போலும்.

குஜரத்தியர் புளி உபயோகிப்பதில்லை. ஊறுகாயில் இருபது வகை உண்டு. மாங்காய் முதலியவற்றை எண்ணெயில் ஊற வைத்துக் கொள்கிறார்கள்.

சாப்பிட்டது செரிப்பதற்கு வெற்றிலை போடுவதுபோல, சாப்பிட்ட பிறகு பச்சைச் சீரகம் (வரியாதி) எடுத்து வாயில் போட்டுக் கொள்கிறார்கள்.

மொழி

குஜரத்தியருக்குத் தங்கள் மொழியில் பற்று உண்டு. ஆனால், அதை மட்டும் படித்து வாழ முடியும் என்ற மடமை அவர்களுக்கு இல்லை.

குஜரத்தில் ஆங்கிலக் கல்வி தமிழ் நாட்டை விடத் தரமாக இருக்கிறது.

ஆமதாபாத்தில் ஆங்கிலத்தில் நான்கு நாளிதழ்கள் வெளி வருகின்றன. சென்னையில் முன்றுதான்!

ரஷ்யன் முதல் சமண இலக்கியங்கள் உள்ள அர்த்தமா சிர்த்திவரை எத்தனையோ மொழிகளைக் கற்றுக் கொள்ள குஜரத் நகர்களில் வாய்ப்பு இருக்கிறது.

பிச்சைக்காரர் புனர் வாழ்வு

வெளி மாநிலங்களில் வாழும் குஜரத்தியர் 'குஜரத்தி மண்டல்' என்ற சங்கங்களை நிறுவியுள்ளனர். யாராவது ஏழை குஜரத்தி அங்கு வந்தால், அவ்வூரில் ஒரு குஜரத்தியருக்கு சங்கத்திலிருந்து அறிமுகக் கடிதம் கொடுப்பார்கள். அதைப் பார்த்ததும் அவனுக்கு ஒரு வேளை சோறு போட்டுத் துணிமணியும் பணமும் கொடுப்பார்கள்.

தமிழ்நாட்டில் குஜரத்தியர்

சென்னை நகரில் 15,000 பேர் வணிகர்களாக உள்ளனர். தமிழ் நாட்டில் பிற பகுதிகளில் 5,000 பேர் இருக்கிறார்கள்.

சென்னையின் (Sheriff) ஷெரிபாகவும், திருவண்ணாமலை, திருப்பூர் நகரங்களின் நகராண்மைக் கழகத் தலைவர்களாகவும் குஜரத்தியர் இருந்திருக்கின்றனர். சுதந்திர இந்தியாவில் நமது முதல் இந்தியக் கவர்னராக இருந்த பாவ்நகர் மகாராஜாவும், இப்போது கவர்னராக உள்ள கே.கே.ஷாவும் குஜரத்தியர்தான்.

இவர்களெல்லாம் புது குஜரத்தியர். சில நூற்றாண்டு களுக்கு முன்னரே தமிழ் நாட்டுக்குக் குடிவந்த குஜரத்தியர், 'சௌராஷ்டிரர்' என்ற பட்டு நூல்காரர். இவர்கள் மதுரை, பரமக்குடி, சேலம், கும்பகோணம் முதலிய பல நகரங்களில் பல்லாயிரம் பேர் இருக்கிறார்கள்.

அழுவதும் கலை

இறந்தவருக்கு அழ, ஆள் இல்லாவிட்டால், குஜரத்தில் பணம் கொடுத்து ஆளைப் பிடிக்கலாம். சொல்லி அனுப்பினால் குறித்த நேரத்தில், கறுப்புச் சேலை அணிந்து, அழ வேண்டிய இடத்தில் அழுவதைத் தொழிலாக உள்ளவர்கள் இருக்கிறார்கள். இக்கூட்டத்திற்கு ஒரு தலைவி (சமையல் மேஸ்திரிபோல) தன் கூட்டத்துடன் வந்து விடுவாள். ஒரு மணி நேரத்துக்கு இவ்வளவு கட்டணம் என்று பேசிக் கொள்ள வேண்டும்.

பள்ளிக்கூடங்களிலும், கல்லூரிகளிலும் பாடம் நடத்திப் பழகியவர்கள், பொதுக் கூட்டங்களில் சரியாக ஒரு 'பிரியடு' நேரத்துக்குப் பேசுவார்கள். குறைத்துப் பேச அவர்களால் முடியாது. அதுபோல, பணத்திற்காக அழபவர்களின் அழகை ஒரு மணி நேரத்தில் பட்டென்று நிறுவிடும்!

பெண்கள்

குஜரத் பெண்கள் திருமணம் ஆகும் வரை 'கவுன்' உடுத்துகிறார்கள். திருமணத்திற்குப் பிறகுதான் சேலை கட்டுவார்கள். சேலையைக் கோவணம்போல் கட்டும்

பழக்கம் அங்கு இல்லை. இப்போது ஒரு சிலர் பஞ்சாப் பெண்களைப்போல பைஜாமா அணிய ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். வலது பக்கம் மாராக்கு விட்டுப் புடவை கட்டுவதால் எந்த வேலை செய்யும்போதும், வலது கைத் தலைப்பு சரிந்து விழுந்து விடுகிறது. எழுதுவது, ரொட்டி தட்டுவது பரிமாறுவது எல்லாம் இடது கையால் தான். இடது கையால் சாப்பிடும் பெண்களும் உள்ளனர்.

குஜரத் பெண்களுக்கு நகைப்பித்து கிடையாது. முக்குத்தி ஒரு பக்கத்தில் மட்டும் போட்டுக்கொள்கிறார்கள். சீட்டுப் போடுவது அவர்களுடைய பொழுது போக்கு.

நெற்றியில் பொட்டு வைத்துக் கொள்கிறார்கள். பூதக் கண்ணாடியின் மூலம் பார்த்தால்தான் அந்தப் பொட்டு தெரியும்!

சப்பாத்தி ரொட்டியைப் பாலில் பிசைந்து நெய்யில் சுட்டு, டப்பாவில் அடைத்துக்கொண்டால், இராமேசுவரம் போய் திரும்பும்வரை அதையே சாப்பிட்டுக் கொண்டிருப்பார்கள்.

குஜரத்தியர் வீடுகளில் சமையற்கட்டு மிகச் சுத்தமாக இருக்கும். பார்த்தால் நம் கண் திருஷ்டி அதன் மீது விழுந்து விடும். பார்க்காவிட்டால், அவற்றின் சுத்தத்தை நாம் நம்ப மாட்டோம்.

எதையும் முடி போட்டு வைப்பார்கள். உணவைத் திறந்து வைத்த பாத்திரங்களில் வைப்பது கிடையாது.

பாத்திரங்கள் பளபளவென்று மின்னும்.

வேலைக்காரன் பெயர் எதுவாக இருந்தாலும் அவனை 'ராமன்' என்று பெயர் சொல்லிக் கூப்பிடுவது மரபு.

அழுக்கு முட்டையை அவர்கள் சேர்த்து வைப்பதில்லை.

தினமும் துவைப்பர். பெண்களுக்கும், வேலைக்காரனுக்கும் துணி துவைப்பதே பெரிய வேலை. பெண்களின் துணிகளைக் கூச்சமின்றித் துவைக்கும் வேலையாளையே வேலையில் வைத்துக் கொள்வார்கள்.

புதுமாதிரிப் பள்ளிக்கூடங்கள்

குஜரத்தில் புதுமாதிரிப் பள்ளிக்கூடங்கள் இருக்கின்றன. அவற்றுள் இரண்டை மட்டும் குறிப்பிடுகிறேன்.

நேஷனல் டிசைன் சென்டர்: இதில் ஏர் இண்டியா போன்ற அரசாங்க நிறுவனங்களுக்கு எத்தகைய வடிவங்கள், அமைப்புக்கள், நிறங்கள் ஆகியவற்றில் கப், சாசர், திரை, நாற்காலிகள், மேஜை விரிப்புக்கள் ஆகியவற்றை புதுமாதிரியாகச் செய்யலாம் என்பதைச் சொல்லிக் கொடுக்கிறார்கள்.

மருந்து கலப்பது பற்றிய பாடங்கள் சொல்லிக் கொடுக்கும் கல்லூரிகளும் இருக்கின்றன.

வானவெளி ஆராய்ச்சி நிலையமும் உள்ளது.

இன்ஸ்டிடியூட் ஆப் மானேஜ்மெண்ட் என்ற பெரிய கல்வி நிலையம் கோடிக்கணக்கில் 'கொட்டி' அமெரிக்க உதவியோடு நடைபெறுகிறது. தொழில் நிறுவனங்களிலும் அரசாங்கத்திலும் உள்ளவர்கள் அவரவர் பொறுப்புகளை எப்படித் திறமையாக நிர்வகிப்பது, உற்பத்திச் செலவை எப்படிக் குறைப்பது, 'மார்க்கெட்டு'களை எவ்வாறு பிடிப்பது, கீழே உள்ளவர்களை எப்படி வேலை வாங்குவது - இவையெல்லாம் இங்கு சொல்லிக் கொடுக்கப்படுகின்றன.

சௌராஷ்டிரம்

குஜரத்தின் வடபகுதி சௌராஷ்டிரம். கிருஷ்ணன் பிறந்தது சௌராஷ்டிரத்தில்தான். காந்தி மகான் அவதரித்ததும் சௌராஷ்டிரத்தில்தான்.

சௌராஷ்டிரத்தில் எண்ணி முடியாத அளவு ஏராளமான சிறு துறைமுகங்கள் இருக்கின்றன. கடற்கரை அப்படி நெளிந்தும் வளைந்தும் உருண்டை வடிவாயும் முக்குப் போல் நீண்டு இருக்கிறது.

ஒரு பெரிய துறைமுகம் இருக்கிறது. சுதந்திர இந்தியாவில் புதிதாக ஏற்பட்டது - காண்ட்லா துறைமுகம். இங்கு முலப் பொருள்களை இறக்கலாம். அருகே உள்ள தொழிற்சாலைகளில் அவற்றைக் கொண்டு விற்பனைப் பொருள்களாகச் செய்யலாம். செய்த பொருள்களை ஏற்றுமதிக்கு அனுப்பலாம். இதற்கெல்லாம் சுங்க வரி கிடையாது. சிங்கப்பூரில் இப்படி இருப்பதால்தான் சிங்கப்பூர் வளமாக இருக்கிறது. இத்தகைய சலுகை பெற்ற துறைமுகம் இந்தியாவில் காண்ட்லா மட்டுமே.

இந்த ஏற்பாடு புதுச்சேரித் துறைமுகத்துக்கு வேண்டும் என்று இருபது ஆண்டுகளாகக் கேட்டோம். காத்திருந்தவன் பெண்டாட்டியை நேற்று வந்தவன் அடித்துக் கொண்டு போன கதையாகி விட்டது.

உப்போ உப்பு!

குஜரத்தின் செல்வம் உப்பு. அங்கு அதே பெரிய வியாபாரம். கப்பல் கப்பலாக வெளிநாடுகளுக்கு உப்பு அனுப்புகிறார்கள். குஜரத்தில் டெலிபோனுக்கு அதிகமாகக் கட்டுபவர் ஓர் உப்பு வியாபாரி. அவருடைய டெலிபோன் பில் மாதம் ஒரு லட்சம்.

உடை

குஜரத்தியர் நம்மைப்போல நான்கு முழ வேட்டி - அதையும் மடித்துக் கட்டிக் கொள்வதில்லை. அப்படியானால் எட்டு முழ வேட்டி உடுத்துவார்கள் என்று நினைப்பீர்கள். எட்டு முழ வேட்டி குஜரத்திலிருந்து வெளி மாநிலத்திற்கு ஏற்றுமதியாகிறது. குஜரத்தியர் உடுத்துவது பத்து முழ வேட்டி. அதை முலக்கச்சம் வைத்துத்தான் கட்டிக் கொள்கிறார்கள்.

கொல்லாமையே சமயம்

குஜரத்தில் செல்வமும் செல்வாக்கும் நிறைந்த சமூகம் ஐஜனர். இவர்களுடைய அடிப்படைக் கொள்கையாகிய

கொல்லாமை குஜரத்தில் எல்லா மக்களையும் ஆட் கொண்டிருக்கிறது.

குஜரத்திலுள்ள கிர்தாடு, சிங்கங்களுக்குப் புகழ் பெற்றது. இந்தச் சிங்கங்களும் (வெறுங்கையுடன் செல்லும்) எவரையும் இதுவரை கொன்றதில்லை. காந்தி பிறந்த குஜரத்தில் இருப்பதால் சிங்கங்களும் அஹிம்சையைக் கடைப்பிடிக்கின்றன.

புல்லில் புண்ணியம்

குஜரத்தில் பெண்கள் கோயிலுக்குச் செல்லும்போது அருகே நிற்கும் பசுவுக்குப் புல் ஊட்டிப் புண்ணியம் தேடிக் கொள்கிறார்கள்.

ஏழைப் பெண்கள் சிலர் கோயில் வாசலில் தங்கள் பசுவைக் கட்டி விடுவார்கள். சற்று தூரத்தில் அவர்களே புல்கட்டு வியாபாரமும் செய்வார்கள். கோயிலுக்கு வருபவர்கள் அவளிடம் பத்துப் பைசா கொடுத்து புல் வாங்கி அவளுடைய மாட்டுக்கே போடுவார்கள்.

அமேதாபாத்

ஆயிரம் ஆனாலும் ஆமதாபாத் செல்வர் ஆகுமா? ஆமதாபாத் (உச்சரிப்பு : அமேதாபாத்) கோடசுவரர்கள் கலையுள்ளம் நிறைந்தவர்கள். அவர்கள் தொழிற்சாலைகள், விஞ்ஞானக் கலைகள், ஆடற் கலைகள், கட்டடக் கலைகள் அனைத்தையும் வளர்த்து வருகிறார்கள்.

கட்டடக் கலையில் நவீன முறைகளுக்குப் பணத்தை அள்ளி அளித்திருக்கிறார்கள்; கொட்டிக் கொடுத்திருக்கிறார்கள்; வாரி வழங்கியிருக்கிறார்கள்! பிரெஞ்சுக் கட்டட மேதை லா கார்புசியர் கைபட்டு ஆமதாபாத்தில் பல கட்டடங்கள் உருவாகியுள்ளன.

ராஜஸ்தான்

தீபாவளி

ராஜஸ்தானியர் தீபாவளியை லெட்சுமி பூஜையாகக் கொண்டாடுகிறார்கள். லெட்சுமி எண்ணெயில் வாழ்கிறாள். ஆகையால் தீபாவளியன்று எண்ணெய்க் குளியல் புனிதமானது என்று கருதுகிறார்கள்.

பெண்கள் தீபாவளியன்று லெட்சுமி கடாட்சத்துடன் இருப்பார்கள். அதாவது அவர்களிடமுள்ள எல்லா நகைகளையும் அணிந்து கொள்வார்கள்.

மலைச் சாதியார் தீபாவளியன்று தங்கள் முன்னோர்களுக்குச் சடங்கு நடத்துவார்கள்.

ஜெயினர்கள் தீபாவளியை மஹாவீரர் நிர்வாணம் அடைந்த நாளாகக் கொண்டாடுகிறார்கள். மஹாவீரர் உருவம் தாங்கிய கோபுரம் சிட்டோர்கர் என்ற இடத்தில் அழகிய வேலைப்பாடுகளுடன் கட்டப்பட்டிருக்கிறது. அங்கிருந்து அவருடைய புகழைத் தீபாவளி நாளில் பரப்புவது புனிதமானது.

சாம்பாரில் உப்பு அதிகம்!

ராஜஸ்தானிலுள்ள சாம்பார் என்னுமிடத்தில் உப்புக் காய்ச்ச இந்திய அரசாங்கம் 25 லட்சம் ரூபாய் மூலதனத்தில் ஒரு கம்பெனியை நிறுவியிருக்கிறது.

தரங்கம்பாடி டிராங்குபார் ஆன கதை

ராஜஸ்தானில் பழமையான ஊர் மத்ய பதம். இந்தப் பெயர்

மேட்பட்

மேபட்

மேவட்

என்றெல்லாம் மாறி மருவி இப்போது 'மேவார்' ஆகி விட்டது.

1 1/4 ஆள்!

அவுரங்கஜீப் என்ற மொகலாயப் பேரரசர் ஜெய்ப்பூர் மஹாராஜாவுடன் பேசிக் கொண்டிருந்தாராம். அந்த நிகழ்ச்சி நடந்து 220 ஆண்டுகளாகி விட்டன. மஹாராஜாவின் சாமர்த்தியப் பேச்சை மெச்சி நீர் 1 1/4 ஆள் என்று சொன்னாராம். சவாய் என்றால் ஒன்றேகால் என்று இந்தியில் பொருள்படும். சவாய் என்ற பட்டத்தை அந்த மஹாராஜாவும் அவர் வாரிசுகளும் போட்டுக் கொள்ளும் உரிமையை அவுரங்கஜீப் வழங்கினார்.

உண்மையாகவே அவர்கள் 1 1/4 ஆட்கள் தான்.

அவர்கள் கட்டியுள்ள ஜெய்ப்பூர் நகரத்தின் ஓர் அகன்ற சாலையின் அகலம் 111 அடி. யார் மீதாவது ஏற்றியோ ஒரு வண்டியின் மீது மோதியோ 'விபத்து' உண்டாக்க வேண்டுமென்று முயன்றாலும் அந்த முயற்சி பலிக்காது!

அவர்களுடைய ஆம்பர் அரண்மனையின் கண்ணாடி மாளிகையில், சுவர்களில் ஆயிரக் கணக்கான கண்ணாடிகள் மாட்டப் பெற்றிருக்கின்றன. இரண்டு மெழுகு திரிகளை மட்டும் ஏற்றி வைத்துவிட்டு அங்கு ஒருவர் நின்றால் அவரது உருவம் எல்லாக் கண்ணாடிகளிலுமாக ஒரு லட்சம் வடிவம் தெரிகிறது.

ராஜஸ்தானிய மங்கையர்க்கரசி - ஆண்டாள்

சரியாக 500 ஆண்டுகளுக்குமுன் உயிர் நீத்த மீராபாய், சித்தோர் இளவரசனை மணந்து சமய வேற்றுமையால் தம் கணவன் இல்லத்தில் பல தொல்லைகளுக்கு ஆளானாள். எப்போதும் கிரிதர கோபாலனை வணங்கிப் பொழுதைப் போக்கினாள். இந்தி மொழியில் கிருஷ்ணனைப் பற்றி மீராபாய் பாடியுள்ள பாடல்களின் இனிமையும், பொருள் செறிவும் மக்கள் மனத்தை உருக்குவன.

இ.5 -

வைணவ ஆழ்வார்களுக்கும், சைவ நாயன்மார்களுக்கும் தமிழ் நாட்டில் உள்ள மதிப்பு ராஜஸ்தானத்தில் மீராபாய்க்கு உண்டு.

மீராபாயின் வரலாறு தமிழ் நாட்டில் மங்கையர்க்கரசியின் வரலாற்றையும், மீராபாயின் பாடல்கள் ஆண்டாளரின் திருப்பாவையையும் நினைவூட்டுகின்றன.

உடை - 3

ராஜஸ்தான் பெண்கள் 'காக்ரா' என்ற பாவாடையும், 'அங்கிடம்' (ரவிக்கை), 'ஆர்ஹனி' (இரண்டு மீட்டர் நீளம் உள்ள தாவணி) முன்றும் உடுத்துகிறார்கள். காக்ரா சேலை போல இருக்கும். சிலர் நாற்பது கெஜம் நீளமுள்ள காக்ராவைப் பயன்படுத்துகிறார்கள்.

ஆண்கள் வண்ண வண்ண உடைகளும், மஞ்சள் சிவப்பு பச்சை நிறத் தலைப்பாகைகளும் அணிகிறார்கள். தலைப்பாகைக்கு மட்டும் பத்து கெஜம் துணி வேண்டும். பிறகு பெண்களைப் பற்றிச் சொல்லவா வேண்டும்? அதுவும் உடற்கட்டும், உடல் வலுவும் உள்ள பெண்களைப் பற்றி.

எலிகளுக்குக் கோயில்

செப்பு, ஜிப்சம், ஈயம் (Lead), துத்தநாகம் ஆகியவை இந்தியாவில் பெரிய அளவில் இருப்பது ராஜஸ்தானில்தான். இந்தியாவிலேயே ஏராளமான எலிகள், உருவத்தில் பெரிய எலிகள் இருப்பது ராஜஸ்தானில்தான். பிக்கானீர் அருகே எலிகளுக்காக ஒரு கோயில் கட்டியிருக்கின்றார்கள்!

சில ஸ்தலங்களை, காசியைவிட இது வீசம் பங்கு கூடுதலான புனிதமுடையது என்று சொல்லுவார்கள். எப்படித்தான் புனிதத்தை அளந்தார்களோ?

டிஜ் திருவிழாவில்

மழை வருவதைக் கொண்டாட முதல் மழை பெய்ததும் 'டிஜ்' என்று ஒரு திருவிழா நிகழும். அப்போது வானவில்லின் நிறங்கள் உள்ள சேலைகளைப் பெண்கள் உடுத்துவார்கள்.

ராஜஸ்தானியர் நிறப் பிரியர்கள். ஒட்டகங்களுக்குக்கூடப் பல நிறங்களில் உடை உடுத்தியும் நகைகளை அணிவித்தும் மகிழ்வார்கள்.

சுமங்கலிகளுக்கு வெள்ளைச் சேலை

விதவைகள் கறுப்புச் சேலை கட்டுகிறார்கள். சுமங்கலிகள் வெள்ளைச் சேலை உடுத்துகிறார்கள். கணவனும், மனைவியுமாக நடந்து செல்லும்போது தமிழ்ப் பெண்கள் ராஜஸ்தானில் கறுப்புச் சேலை உடுத்தியிருந்தால் முக்கின் மேல் விரல் வைத்துப் பார்ப்பார்கள். விதவை எவனோடோ பகலில் நடுத்தெருவில் செல்லுகிறாளே என்ற சந்தேகம் வலுக்கும்.

சுங்கிடிப் புடவை

ராஜஸ்தானில்தான் இந்தியாவிலேயே முஸ்லிம்கள் குறைவாக உள்ளனர். ஆனால் மொகலாயப் பேரரசு சூழ்ந்து இந்து ராஜ்யமாக இருந்ததால் இங்கு இந்து முஸ்லிம் கலப்பு அதிகமாக இருக்கிறது. 'பர்தா' முறையில் முஸ்லிம் பெண்களைப்போல, இங்குள்ள இந்துப் பெண்கள் தோற்றம் தருகின்றனர்.

'பாந்தி' என்னும் சுங்கிடிப் புடவைகளை இவர்கள் மிகவும் விரும்புகிறார்கள்.

நகைகள் பலவகை

ராஜஸ்தான் பெண்கள் வெள்ளி நகைகளை மிகவும் விரும்புகிறார்கள். கால்களில் கனமான வெள்ளிக் கொலுசு, கைகளில் கங்கணங்களும், தந்தத்தால் செய்த வளையல் களும், கட்டை விரலில் நிலைக் கண்ணாடி பதித்த 'ஆர்ஸ்' என்ற மோதிரம் ஆகியவை இவர்களுடைய நகை வகைகள்.

மார்வாரி காதணி பார்ப்பதற்குப் பெரிதாக இருக்கும். ஆனால் காதில் அது இருக்கிறது என்ற உணர்ச்சி, அதைப் போட்டுக் கொண்டிருப்பவர்களுக்கு இராது. காதணியின் எடை அவ்வளவு குறைவு!

'உங்கள் குழந்தை அழகாக இருக்கிறாள்; கெட்டிக் காரனாக இருக்கிறான்' என்று சொன்னால் ராஜஸ்தான் பெண்களுக்குப் பிடிக்காது. கண் திருட்டிப்பட்டு விட்டதாக நினைப்பார்கள்.

ஆடவர் உடை

ராஜஸ்தானியரை மார்வாரி என்றும் சொல்லுவது வழக்கம். இவர்கள் பஞ்ச கச்ச வேட்டி உடுத்திப் பொத்தான் இல்லாத சட்டை (பாண்டிய, அங்கர்க்கா) போட்டுக் கொள்வார்கள். வேட்டியையும் சட்டையையும் விட தலைப்பாகைதான் அவர்களுக்கு முக்கியம். இதற்கு 'போட்டியா' அல்லது 'சாபா' என்று பெயர். ஆரஞ்சு நிற 'போட்டியா' தான் பரவலாகத் தெரிகிறது. உருண்டு திரண்ட தோள்களை உடைய இவர்கள் தோற்றத்துக்கு 'போட்டியா' பொலிவு தருகிறது.

திருவிழா நாட்களிலும் திருமண நாட்களிலும் இவர்கள் காலைச் சுற்றி இறுகக் கட்டிய பைஜாமாவும், குத்தா (அடையாறு ஜிப்பா), அச்சின் (நீண்ட கோட்டு) ஆகியவற்றுடன், போட்டியாவுக்குப் பதில் பதினெட்டு கெஜ நீளத்தில் 'பக்ரி'யும் அணிந்து கொள்கிறார்கள்.

நகரங்கள்

ராஜஸ்தான் நகரங்களுக்கு மக்கள் வழக்கில் சில பெயர்கள் வழங்குகின்றன.

ஜெய்ப்பூர்	-	வெற்றி நகரம்; மகிழ்ச்சி நகரம்.
உதயப்பூர்	-	உதய சூரியன் நகரம்.
ஆஜ்மீர்	-	யாத்திரை நகரம்.
சிட்டோர்கர்	-	வீரர் நகரம்.
ஜோத்பூர்	-	ஏரிகள் நிறைந்த நகரம்.

மார்வாரி செல்வர்கள்

மார்வாரிகள் இந்தியாவில் பெரும் செல்வர்கள். பிர்லா, கக்சோனியா, போடர், சிங்கானியா, ஜெயப்பூரியா, பங்கூர், சோமானி, கோயன்கா - இவர்களுையெல்லாம் விடப் புகழ் பெற்ற முந்திரா - அனைவரும் ராஜஸ்தானைத் தாயகமாக உள்ளவர்கள். இவர்கள் தொழிற்சாலை தொடங்குவதும், வெளி மாநிலங்களில்தான். கடந்த பத்து ஆண்டுகளாக ராஜஸ்தானிலும் இவர்கள் சில தொழில்களை ஏற்படுத்தி யுள்ளனர்.

இரண்டும் கெட்டான் வீடு

ராஜஸ்தானுக்கும் பாக்கிஸ்தானுக்கும் பொது எல்லை 644 மைல் நீளம். இதில் 622 மைல் பாலைவனம். எஞ்சிய 22 மைல்தான் மக்கள் நடமாட்டமுள்ள பகுதி. அங்கு ஒரு வீட்டின் சமையலறை பாக்கிஸ்தானிலும் படுக்கை அறை இந்தியாவிலும் உள்ளன.

பாக்கிஸ்தான் எல்லையிலிருந்து நாற்பது மைல் தொலைவில் ஜெய்சால்மீர் இருக்கிறது. இங்கு பெட்ரோல் முதலிய எண்ணெய் எடுக்கும் வேலை துவங்கியிருக்கிறது. பாக்கிஸ்தானியர் இதில் ஒரு கண் வைத்திருக்கிறார்கள்.

அபு மலைக்கோயில்

குஜரத்தைப் போல ராஜஸ்தானும் ஜெயினர்களுக்கு மிகவும் முக்கியமான மாநிலம். அவர்களுடைய கோயில்கள் அபு மலையில் தில்வாராவில் உள்ளன. அங்குள்ள சிற்ப வேலைப்பாடுடன் கூடிய தூண்கள் - மதுரையிலும் நெல்லையிலும் இசையொலிகளை எழுப்பும் தூண்களும், தாராசுரத்தில் நுண்ணிய வேலைப்பாடுள்ள தூண்களும் தமிழ் நாட்டுக்குப் புகழ் தருவன போல - ராஜஸ்தானுக்குப் பெருமை தருகின்றன.

இந்தக் கோயில்கள் தாய்மையாக இருக்கின்றன. பார்த்தவுடனே ஒரு கவர்ச்சி ஏற்படுகிறது. தமிழ்நாடு

கோயில்கள் நிறுவனம் (H. R. E. Board), ஆமதாபாத்துக்கும், அபு மலைக்கும் ஒரு குழுவை அனுப்பி, சமணர் கோயில்களின் ஆட்சிமுறை, பல்வேறு அறக்கட்டளைகளை அவர்கள் நிர்வகிக்கும் விதம் ஆகியவற்றை அறிந்து பின்பற்றலாம்.

இந்து மதம் நிலைப்பதற்கு அடித்தளமாக உள்ள அரசர் பலர் ஆட்சி செய்திருக்கும் ராஜஸ்தானில் மிகப் பழமையான இந்துக் கோயில்கள் அருமையாகவே காணப்படுகின்றன. தமிழ் நாட்டில் ஆயிரக்கால் மண்டபங்கள், மதுரை மீனாட்சி கோயில், சிதம்பரம் நடராசர் கோயில் முதலிய ஐந்து கோயில்களில் உள்ளன. இது போல ராஜஸ்தானில் இருந்த ஒரு மண்டபத்தின் ஆயிரம் தூண்களையும் இன்று ஆஜ்மீரில் ஒரு மசூதியில் பார்க்கலாம்.

பால் கிடைக்கும்;

தண்ணீர் கிடைக்காது!

300 அடி ஆழம் கிணறு தோண்டி தண்ணீர் எடுக்கும் (கோயம்புத்தூர்) கொங்கு நாட்டு உழவர்களைத் தமிழ்நாடு வியந்து பாராட்டிப் போற்றி வருகிறது.

ஒரு மைல் (5280 அடி) ஆழம் தோண்டிக் கிணற்றில் தண்ணீரைக் கண்டுபிடிப்பவர்கள் ராஜஸ்தானியர். ராஜஸ்தானில் ஒரு பகுதி பாலைவனம். அதனால் அங்குள்ள மக்கள் ஒரு டம்ளர் தண்ணீரில் குளித்துப் பழகி விட்டனர். கை சுழுவதற்கும், பாத்திரம் கழுவுவதற்கும் தண்ணீரை உபயோகிக்காமல் மணலையே பயன்படுத்திப் பழகிவிட்டனர்.

ஆண்டுதோறும் ராஜஸ்தானில் வடமேற்குப் பகுதியில் குளம் வெட்டியும், பள்ளங்கள் தோண்டியும் மழைக் காலத்துத் தண்ணீரை வேளிர் காலத்துக்குத் தேக்கி வைத்துக்கொள்ள அரும்பாடுபடுகின்றனர். மழை அங்கு கொட்டி விடுவதில்லை. அங்கு பெய்வதெல்லாம் பத்து அங்குல மழை. அதைச் சேமிக்கத்தான் இவ்வளவு முயற்சியும்.

ஜோத்பூர், பார்மர், ஜெய்சால்மீர், பிக்கானீர் யாவும் பாலைவனப் பகுதியில் உள்ளன. வீட்டுக் கூரைகளில் விழும் மழைத் தண்ணீரைப் பாத்திரங்களில் பிடித்து வைத்திருந்து சில மாதங்கள் கழித்துப் பயன்படுத்திக்கொள்ளவும் மக்கள் முனைகிறார்கள். பால் கிடைத்தாலும் கிடைக்குமே தவிர தண்ணீர் கிடைக்காது. பால் என்றால் ஒட்டகப்பால். தோல் பையில் தண்ணீரை ஊற்றி வைத்து, நீண்டதூரம் கொண்டு போக உதவுவது ஒட்டகம். விவசாய வேலைகளுக்கு ஆடு மாடுபோல் உதவுவதும் ஒட்டகம்.

குதிரைகளின் மீதும், ஒட்டகங்களின் மீதும் சவாரி செய்பவர்கள் இன்னும் இங்கே பல்லாயிரம் பேர் இருக்கிறார்கள்.

பஞ்சாபிலிருந்து ராஜஸ்தான் கால்வாய் 200 கோடி செலவில் வெட்டப்பட்டிருப்பதால், கடந்த சில ஆண்டுகளாகப் பாலைவனத்தின் ஒரு பகுதி சோலைவனமாகி வருகிறது. இருந்தும் இயற்கையின் ஆற்றலால் பாலைவனம் ஆண்டு தோறும் சிறிது சிறிதாகப் பரவி வருகிறது.

அந்தோ -மகாராஜாக்கள்!

பழங்காலத்து மன்னர்களின் பெருமித வாழ்வு ராஜஸ்தானின் கடந்தகால வரலாறு ஆகிவிட்டது. அவர்கள் தங்களை இராஜபுத்திரர்கள் என்று சொல்லிக் கொண்டனர். அதாவது, ஆளப்பிறந்தவர்கள் என்று பொருள்.

ஆளப் பிறந்தவர்கள் இப்போது வாழப் பிறந்தவர்களாக ஏதாவது தொழில் செய்ய வேண்டிய நிலைக்கு ஆளாகி விட்டனர்.

ஜெய்ப்பூர் மகாராஜா தம்முடைய ராம் பாக் அரண்மனையை வெளிநாடுகளிலிருந்து வருபவர்கள் தங்கும் 'ஹோட்டல்' ஆக்கி விட்டார். உதயப்பூர் மகா ராணாவும் ஓர் அரண்மனையில் ஹோட்டல் நடத்தி வருகிறார். ஆள்வார் மகாராஜா அபுமலையில் ஒரு ஹோட்டலும், புதுமணத் தம்பதிகள் தேனிலவுக்கு வந்து தங்குமிடமும் நடத்துகிறார்.

வாத்து வேட்டை, புலி வேட்டை, சிறுத்தை வேட்டை, மான் வேட்டை ஆகிய வேட்டைகளுக்குத் தங்கள் காடுகளில் வகை செய்து, அமெரிக்கரிடமும், ஐரோப்பியரிடமும் பொருளிட்டுவதைத் தொழிலாக உள்ள மகா ராஜாக்களும் இருக்கிறார்கள்.

யானை வைத்துத் தீவி போட மகாராஜாக்களே பயப்படுகிறார்கள். யானைகளை வாடகைக்கு விடுகிறார்கள். ஒரு மணி நேர சவாரிக்குக் கட்டணம் 30 ரூபாய். இப்படிச் சவாரி செய்பவர்களும் வெளி நாடுகளிலிருந்து வரும் உல்லாசப் பயணிகள்தான்.

பூண்டி மகாராஜா புலி வேட்டைக் கூடம் நடத்துகிறார்.

பிக்கானீர் மகாராஜா பழத் தோட்டங்களையும், முங்கில் காடுகளையும் உண்டாக்கி, தொழில் முறையில் அவற்றை நடத்துகிறார்.

மன்னர்கள் கட்டிய அரண்மனைகளும், மாளிகைகளும் இன்று காட்சிப் பொருள்களாக உள்ளன. ஒவ்வொரு ஆதீனத்திலும் முன்னர் பட்டத்திலிருந்தவர்களின் சமாதிகள் இருப்பது போல - முந்தின மன்னர்களின் சமாதிகள், ஒவ்வொரு அரச குடும்பத்துக்கும் உரிய குலதெய்வக் கோயில்கள். பழங்காலத்து உடைகளையும், போர்க் கருவிகளையும் கொண்ட காட்சிக் கூடங்கள். மொகலாய அரசர்களின் மலர்த் தோட்டங்களைப் போன்று உருவாக்கப்பட்ட தோப்புகள், பூங்காக்கள் இவை நிறைந்தது ராஜஸ்தான்.

கோயில், வழிபாடு

திருச்செந்தூரில் ஒவ்வொரு வேளையும் கோயில் பூசை முடிந்த பிறகே சாப்பிட வேண்டும் என்பதற்காக மைலுக்கு ஒரு முரசு மண்டபத்தை கட்டபொம்மன் கட்டியிருந்தான். இவனைப் போன்றே இறைப்பற்று நிறைந்த ஜெய்ப்பூர் மகாராஜா ஒருவர் இன்னொரு வழியைக் கையாண்டார்.

அரண்மனையில் ஓர் அறையில் சலவைக் கல்லில் இந்தியாவின் புனிதமான கோயில்களையும், முர்த்திகளையும், வண்ணச் சித்திரங்களையும் தீட்டி வைத்தார். அவற்றை வழிபட்ட பிறகே, உணவு உட்கொள்ளும் முறையை அவர் அன்றாடப் பழக்கமாகக் கடைப்பிடித்து வந்தாராம்.

புஷ்கரம் என்ற புண்ணிய தலத்தில் தமிழ்நாட்டுக் கோயில்போல் ஸ்ரீனிவாசப் பெருமாள் கோயிலும், ஸ்ரீரெங்க நாதர் கோயிலும் கட்டப்பட்டிருக்கின்றன. தமிழ்நாட்டுப் பிராமணர்கள் இங்கு பூஜை செய்கின்றனர்.

பொதுவாக ராஜஸ்தான் மன்னர்களும், சிறப்பாக ஜெய்ப்பூர் மன்னர்களும் கட்டியுள்ள அரண்மனைகளும், கோயில்களும் ஈடு இணை இல்லாதவை. நிலவைப் பார்க்க ஒரு அரண்மனை, மேகத்தைக் காண ஒரு அரண்மனை, உள்ளே இருப்பவர்கள் (வெளியே செல்பவர்களுக்குத் தெரியாமல்) வெளியில் நடப்பதைக் காணவும், பலவகைக் காற்றுக்களை அனுபவிக்கவும் ஏற்ற அரண்மனை, ஒரே அளவான பரப்பும், அமைப்பும் உள்ள நூற்றுக்கணக்கான கடைகள், அறிவிப்புப் பலகைகள் கூட அளவிலும் வடிவிலும் ஒரே தன்மை. இத்தகைய கலையழகையும் நகர அமைப்பையும் காணக் கூடிய நகரம் உலகிலேயே ஜெய்ப்பூர் மட்டும்தான்.

ஜெய்ப்பூர் மன்னர்கள் கட்டிய அம்பிகைக் கோயிலில் கதவு, வாயிற்படி, டமாரம் அனைத்தும் வெள்ளி. கோயிலில் கால் வைக்கவும் நம் கால்கள் கூசுகின்றன. சலவைக் கல்லின் தன்மையும் வெண்மையும் அத்தகையன. திருவாசியில் பஞ்ச முர்த்திகளையும் பொறித்திருக்கும் காட்சியும் இங்கே காணக் கூடியது. அவர்கள்தான் ஒன்றேகால் பேர்வழி ஆயிற்றே!

கோட்டை கொத்தளங்கள்

அரசர்கள் கட்டியுள்ள கோட்டைகளும் அரண்மனைகளும் மரம், செங்கல், இரும்பு எஃகு, சிமிண்டு இல்லாமலும், தண்ணீர் செலவிடாமலும் கட்டப்பட்டுள்ளன. சந்தனக்கல்,

மணற்பாறை, வெளுப்பும் கறுப்புமான சலவைக்கல், பல நிறப் பளிங்குகள் ஆகியவற்றால் சில நூற்றாண்டுகளுக்கு முன் கட்டப்பட்டு ராஜஸ்தானில் பகட்டான வண்ணங்களில் காட்சி தரும் மாளிகைகள் - இன்று வெளிநாட்டிலிருந்து வரும் அணுகுண்டு காலப் பொறியியல் மேதைகளும் வியந்து பாராட்டும் நிலையில் உள்ளன.

ராஜஸ்தான் மன்னர்கள் கட்டிய கோட்டைகளும் கொத்தளங்களும் அவர்கள் வளர்த்த கலைகளைக் கூறுகின்றன. அறிவியல் துறையில் மழை வருகைபற்றி ஆராய, ஜெய்ப்பூர் மன்னர் ஆய்வுக் கூடங்கள் அமைத்து, தாமும் அதில் ஈடுபட்டார்.

அரசர்கள் இருக்கட்டும். 'சாமானியர்'களும் இடுப்பில் தொங்கும் வாளில் தங்கப்பிடி (பூண்) பிடித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். சுதந்தர இந்தியக் காலாட் படை, குதிரைப் படை, ஆகாய விமானப்படை ஆகியவற்றில் ராஜஸ்தான் வீரர் பெரும் பங்குகொண்டு இருக்கிறார்கள்.

குதிரை மீதேறி உட்கார்ந்து ஆடும் 'போலோ' என்ற விளையாட்டு ராஜஸ்தானில் பரவியிருக்கிறது. வீரம் எவ்வளவுதான் இருந்தாலும் பேய்ப் பயம், பிசாசுப் பயம் போகவில்லை. பேயையும், பிசாசையும் மகிழ்விக்க, 'ரத்திஜெகாஸ்' என்ற ஒரு திருவிழா ராஜஸ்தானில் நடைபெறுகின்றது.

செப்புச் சுரங்கம்

செப்பு வெட்டும் வேலை 4000 ஆண்டுகளாக நடந்திருப்பதாக ராஜஸ்தானில் பெருமையுடன் கூறுகிறார்கள். இப்போது 17 கோடி ரூபாயில் செப்புச் சுரங்கங்களில் வேலை நடைபெறுகிறது.

நகைகளிலே கலை

நகைக்கலை தலைமுறை தலைமுறையாய் ராஜஸ்தானில் வளர்ந்தது. மதிப்பு நிறைந்த ரத்னக் கற்களில் நுணுக்கமான வேலைகளை இனி யார் செய்யப் போகிறார்கள்? ஒரே மரகதக் கல், அதில் இறையுருவங்களை நுட்பமாகச் செதுக்கிய அற்புதக் கலைஞர்கள் இனி எங்கே உருவாகப் போகிறார்கள்? தங்கள் தொழில் தேடுவாரில்லாத, எதிர்காலமில்லாத தொழில் என்று அவர்கள் எண்ணுகின்றனர். அவர்கள் மக்களும், பேரன்களும் கான்வென்டில் படித்துக் கால்சட்டை போட்டுக்கொண்டு வேலையில்லாமல் திண்டாடப் போகிறார்களோ, என்னமோ?

கழுத்துக் கச்சைக்குச் சாயம் தோய்த்தல், பித்தளை எனாமல் பூச்சு வேலை, மாக்கல்லில் பலவகைப் பொருள்கள் செய்தல், கலையழகுடன் பொம்மைகள், செருப்பு, பாத்திரம் ஆகியவற்றைச் செய்வது ஆகிய கலைத் தொழில்கள் ராஜஸ்தானில் பல்வேறு பகுதிகளில் தலைமுறை தலைமுறையாய் அரசர்கள் ஆதரவுடன் வளர்ந்து வந்திருக்கின்றன.

இசை - நடனம்

இசைக் கலையில் ராஜஸ்தானத்தின் சிறப்பு கிராமிய இசைக் கருவிகள், நாட்டுப் பாடல்களை இசைக்க மென்மையான ஒலிகளை எழுப்பும் கருவிகள் நூற்றுக்கு மேல் உள்ளன.

நடனக் கலையில் இந்தியாவுக்குப் புகழ் தேடித் தந்துள்ள உதயசங்கர் ராஜஸ்தான்காரர்தான். நடன நங்கை வெட்கப்பட்டு, முக்காட்டை நுனி விரலில் தூக்கிப் பிடித்து நடனம் ஆடுவது போன்ற பல வகைக் காட்சிகள் மன்னர்களின் மாளிகைகளின் தூண்களில் சித்தரிக்கப்பட்டு இருக்கின்றன.

ராஜஸ்தான் பல்கலைக்கழகம் பல துறைகளில் பெரும் முன்னேற்றம் அடைந்திருக்கிறது. பிலானியில், அந்த ஊர்க்காரரான ஜி. டி. பிர்லா ஆராய்ச்சிக்கூடங்களுக்கும், கல்வி நிலையங்களுக்கும் முன்று கோடி குவித்திருக்கிறார். காஜுராஹோ கோயிலைப்போல சலவைக் கல்லில் ஒரு கோயிலையும் அங்கு உருவாக்கியுள்ளார்.

மாத, ஆண்டு முதல் நாள்

ராஜஸ்தானியருக்கு அமாவாசை என்றால் மாதம் முடிந்ததாகப் பொருள். மறுநாள் புதுமாதம் தொடங்கிவிடும்.

தீபாவளியுடன் ஆண்டு முடிந்து விடும். மறுநாள் அடுத்த ஆண்டு ஆரம்பித்து விடும்.

மொழி

இந்திய அரசாங்கத்தாரால் ராஜஸ்தான் ஹிந்தி பேசும் மாநிலமாகக் கருதப்படுகிறது. அங்குள்ள மக்கள் தங்கள் மொழியை ராஜஸ்தானி என்று குறிப்பிடுகின்றனர். மார்வாரிப் பகுதியில் பேசப்படுவதுதான் அசல் ராஜஸ்தானி என்று சொல்கிறார்கள். சாகித்திய அகாடமி, ராஜஸ்தானியை தனி மொழியாக ஏற்றிருக்கிறது. இந்தியப் பாராளுமன்றமும் ராஜஸ்தானியை தனி மொழியாக ஏற்று அரசியல் சட்டத்தைத் திருத்த, ராஜஸ்தானில் ஓர் இயக்கம் பரவி வருகிறது.

பரத்பூர், ஆள்வார் பகுதிகளில் பிரஜ் பாஷாவும், கங்கா நகரில் பஞ்சாபியும், துங்கர்ப்பூர்ப் பகுதியில் குஜராத்தியும், ஜெய்சால்மீரில் சிந்தியும் பேசும் சில லட்சம் மக்கள் இருக்கின்றனர்.

இந்தியாவில் மிகப் பெரும் பரப்பு உள்ள மாநிலங்களில் ராஜஸ்தானம் ஒன்று. செல்வர்கள் நிறைந்த ராஜஸ்தான் செல்வம் ஈட்டும் மாநிலமாக விளங்குவதற்கும் வாய்ப்பு நிறைய உண்டு.

மஹாராஷ்டிரம்

இது இந்தியாவின் பெரிய மாநிலங்களுள் ஒன்று. மஹாராஷ்டிரம் என்பதை மராட்டியம் என்றும், தங்களை மராட்டியர் என்றும் இங்குள்ள மக்கள் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறார்கள்.

இந்த மாநிலத்தையும் வடநாடு என்று நாம் குறிப்பிடுவதை மராட்டியர் விரும்பவில்லை. 'தென்னாடுடைய சிவனே போற்றி' என்பதற்கேற்ப மராட்டியத்தில் சைவம் வளருகிறது. இந்தியாவிலுள்ள 12 ஜோதிர் லிங்கங்களுள் 5 மராட்டியத்தில் இருப்பதை அவர்கள் சுட்டிக் காட்டுகிறார்கள். விஷ்ணுவின் அவதாரமான விட்டோபாவையும் வழிபட்டாலும் அவர்களுடைய குலதேவதை சிவனே.

சிவபெருமான் மகனான சுப்பிரமணியரைத் தமிழர்கள் தங்கள் கடவுளாகச் சிறப்பாக வழிபடுகிறார்கள். இதுபோல, மற்றொரு மகனான விநாயகரை மராட்டியர் பெரிதும் போற்றுகின்றனர்.

மராட்டியர் பிள்ளையாரை கணபதி என்றும் கணேஷ் என்றும் சொல்லுவார்கள். பிள்ளையார் என்று சொல்ல மாட்டார்கள். விநாயக் சதுர்த்தி, பிள்ளையார் சதுர்த்தி என்று நாம் கொண்டாடுவதை அவர்கள் கணேஷ் சதுர்த்தி என்ற பெயரில் கொண்டாடுகிறார்கள். நாம் கடைப்பிடிக்கும் பிள்ளையார் நோன்புக்கு அங்கு கணேஷ் பூஜா என்றும், கணபத் ஹோமம் என்றும் பெயர். தமிழ்நாட்டில் விநாயகர் உருவத்தால் புகழ் பெற்ற ஒரு தலம் பிள்ளையார்பட்டி.

மராட்டியத்தில் இதுபோல, ஓர் ஊர் உளது. அதன் பெயர் கணேஷ்கிண்ட்.

சுப்பிரமணியர்க்கு ஆறுபடை வீடுகள் தமிழ்நாட்டில் இருப்பதுபோல, மராட்டியத்தில் விநாயகர்க்கு எட்டு புகழ் பெற்ற கோயில்கள் (அஷ்ட விநாயகர்கள்) உள்ளன.

சௌபாத்திக் கடற்கரையில் விநாயகர் உருவங்களைக் கொண்டு போய் எறிந்து 'கணபதி பாப்பா மொரய்யா' என்று பாடுவது மராட்டியர் வழக்கம்.

மஹாராஷ்டிரத்துக்கு வடக்கேயுள்ள மாநிலங்களில் பெண்களுக்கு டரிமை, சலுகை குறைவு. ஆனால், இங்கு தென் மாநிலங்களில் போலப் பெண்கள் முன்னேற்றம் அடைந்துள்ளனர். மராட்டியப் பெண்கள் கல்வியிலும், 'சைக்கிள்' ஓட்டுவதிலும் புகழ்பெற்றவர்கள். பிராமணர்களிடமும் கூட விதவை மறுமணம் பரவியிருக்கிறது.

நிஜாம் ஆட்சியிலிருந்த மரத்வாடா போன்ற பிற்பட்ட பகுதிகளில் இருதாரத் தடைச் சட்டத்தைப் பற்றி ஒருவரும் கவலைப்படுவதில்லை. நினைத்தபோது, திருமணம் செய்து கொள்ளுவார்கள். கணவனின் இரண்டாவது, முன்றாவது திருமணங்களுக்கு முதல் மனைவியே போய் எல்லோரையும் அழைக்கிறாள். திருமண ஏற்பாடுகளையும் அவளே கவனிக்கிறாள்.

'ஆடு மாடுகளை மேய்க்க ஒரு மனைவி.

வயல் வேலை பார்க்க மற்றொரு மனைவி.

சமையல் வேலைகளைச் செய்ய இன்னொரு மனைவி.

சில வீடுகளில் சாராயம் காய்ச்ச ஒரு மனைவி' என்று நாட்டுப்புற மராட்டியர் வகைப்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அறுவடைக் காலத்தில் எல்லா மனைவியரும் அறுவடையில் ஈடுபடுவர்.

கிராமங்களிலிருந்து படிக்க வரும் ஏழைகள் நகர்களில் மாறி மாறிச் சில குடும்பங்களில் பகல் உணவு உண்பர்.

இதற்கு வார் என்று பெயர். வேறு சிலர் சில வீடுகளில் நாள்தோறும் 'சோறு' வாங்கி, அதை ஓரிடத்தில் வைத்துச் சாப்பிடுவார்கள். இதற்கு மதுகரி என்று பெயர். இவ்வாறு சாப்பிட, யாரும் வெட்கப்படுவதில்லை. இப்படி உதவியதற்காக, ஒருவரும் பெருமைப்படுவதும் இல்லை. வீதி விளக்கில் படித்த முத்துச்சாமி அய்யர் உயர்ந்திமன்ற நீதிபதியானதுபோல, மராட்டியத்தில் வார், மதுகரி பழக்கங்களில் படித்து முன்னேறிய பலர் பேரறிஞர்களாகத் திகழ்கிறார்கள்.

பெயர் சொல்லாமல் 'தேவர்' என்று மட்டும் சொன்னால், பாண்டிநாட்டில் பசும்பொன் முத்துராமலிங்கத் தேவரைக் குறிப்பது போல் -

பெயர் சொல்லாமல் 'மஹராஜ்' என்று பொதுப் பெயராகச் சொன்னால் அது மராட்டியத்தில் சத்ரபதி சிவாஜி மகாராஜாவைக் குறிக்கும். பயத்துடனும் பக்தியுடனும் மராட்டியர்கள் இவர் பெயரைக் கூறுகிறார்கள். ஆனால் எடுத்ததற்கெல்லாம் அவர் பெயரை வைக்கும் நாகரிகம் அங்கு பரவவில்லை.

சிவாஜி வழிவந்தவரான மராட்டியர் சிறந்த வீரர்கள். இந்திய இராணுவத்திலுள்ள மராட்டியப் பட்டாளம், வீரத்தில் உலகப் புகழ் பெற்றது.

அதிகாரத் தன்மையான போக்கு, பிடிவாதம், யாருடனும் 'மோதுகிற' மனப்பான்மை - மராட்டியரிடம் உண்டு. வெந்ததைத் தின்றுவிட்டு விதி வந்தபோது சாவோம் என்ற எண்ணம் சிறிதும் அவர்களிடம் இல்லை. குளிரிலும் அவர்கள் உடுக்கும் உடை குறைவு. பகட்டான வாழ்க்கை அவர்களிடம் இல்லை.

பகட்டான வாழ்க்கைக்குப் பாரெங்கும் புகழ் பெற்றவை பம்பாய், புனா முதலிய நகரங்களிலுள்ள உணவு விடுதிகள். அவற்றை விருந்தோம்பலின் கந்தர்வலோகம் என்று

சொல்லலாம். அவற்றில் தங்குவதே பிறவிப் பயனுள்ள ஒன்று.

சிந்தாமல் சினுங்காமல் இட்ட அடியும் எடுத்த அடியுமாக நடனமாடி நடந்துவரும் கன்னியரின் வெங்காயச் சருகுச் சேலையும் வெண் சிரிப்பும் உண்பவர் உள்ளத்தைக் கிளறும். பாதி வயிற்றையும் நிறைத்துவிடும். இந்தப் பணிப் பெண்கள் நிற்கின்ற குழைவை எண்ணி, 'அது குச்சிப்புடி நடன பாடியா, பந்தணை நல்லூர் பாணியா?' என்ற ஆராய்ச்சியும் இறங்கிவிடுவர், சாப்பிட வந்தவர்கள்.

பம்பாயில் ஓர் அறையில் 10 பேர் வாழ்வதும் வழக்கமாகி விட்டது. மக்கள் நெருக்கடி அவ்வளவு. இரவை விடப் பகலில் அங்கு 10 லட்சம் மக்கள் கூடுதலாக வாழ்கிறார்கள். குடும்பம் நடத்த வசதி போதாததால், ஆடவர் எண்ணிக்கை 3 பங்கு என்றால் பெண்டிர் எண்ணிக்கை 2 பங்கு என்ற நிலை இருக்கிறது.

120 மைலுக்கு அப்பாலுள்ள புனாவிலிருந்தும் நாசிக்கில் இருந்தும் கூட ஒவ்வொரு நாளும் பம்பாய்க்கு வந்து வேலை செய்து திரும்புவர் பல லட்சம் பேர்.

பம்பாய்-புனா ரயில் பறக்கிறது - தண்டவாளத்தின் மீது தான். சில பகுதிகளில் அதன் வேகம் மணிக்கு நூறு மைல். மலைமீது செல்லுவதால் எங்கும் நூறு மைல் வேகத்தில் ஓட்ட முடியாது. லோனாவாலாவிலிருந்து வடக்கே 40 மைலுக்கு மலையைக் குடைந்து ரயில்பாதை அமைத்திருக்கிறார்கள். பல இடங்களில் குகைகளுக்குள் ரயில் செல்லும். அந்த இருட்டில் ரயில் செல்வதும், குகைப்பகுதி முடிந்ததும் இருள் நீங்கிச் சூரியஒளி தெரிவதும் இன்பமான காட்சிகள்.

இருளில் புது மணமக்கள் அணைத்துக் கொள்வதும், குகைப் பாதை முடிந்ததும் வெட்கப்பட்டு விலகிச் செல்வதும் இரவு - பகல் வேறுபாட்டை நினைவூட்டும்.

பல இடங்களில் இரு புறங்களிலும் ஆழமான பள்ளத்தாக்குகளையும், அருவிகளையும் மேகக் கூட்டங்களையும், மேற்குத் தொடர்ச்சி மலை மராட்டியர்களுக்கு வாரி வழங்கியிருப்பதை ரயிலில் செல்லும்போது உணரலாம்.

இயற்கையின் இந்த வசதிகளால் மின்சார உற்பத்தி பெருகி இருக்கிறது. அதன் பயனாய், பம்பாய், புனா பகுதிகள் இந்தியாவிலேயே சிறந்த தொழில் பகுதிகளாக விளங்குகின்றன. இயந்திரத் தொழில்கள், மருந்துகள் மட்டும் அல்ல; காய்கறிச் செடிகள், பூஞ்செடிகள் போன்றவற்றின் விதைகளையும், பதியன்களையும் போட்டு விற்பதில் புனாப் பகுதி தலைசிறந்து நிற்கிறது. வெளிநாடுகளிலுள்ள சீனர்களும் புனாவிலிருந்து இவற்றை வரவழைத்துப் பயிரிடுகிறார்கள்.

பிம்ப்ரியில் பெனிசிலின் ஊசி செய்யும் தொழிற்சாலை ஏற்பட்டது சுவையான கதை.

போர்க் காலத்தில் வெளிநாடுகளிலிருந்து பெனிசிலின் ஊசி வருவது தடைப்பட்டது. போர்வீரர்களுக்கு இந்த ஊசி மிகவும் தேவைப்பட்டது. ஊசி போட்டுக் கொண்டவர்களின் சிறுநீரைப் பிடித்து, மீண்டும் அதைக்கொண்டே பெனிசிலின் ஊசி செய்ய வேண்டிய அளவுக்கு பெனிசிலின் பஞ்சம் இருந்தது.

அதனால் 1952-ல் இந்தத் தொழிற்சாலைக்கு அடிகோலப் பட்டது. பெனிசிலின், ஸ்ட்ரப்டோமைசின் உற்பத்தியிலும் ஆடுமாடுகளுக்கு வேண்டிய ஊசிகள் செய்வதிலும் உட்கிலேயே பெரிய தொழிற்சாலைகளுள் ஒன்றாக ஹிந்துஸ்தான் ஆண்டிபயாடிக்ஸ் வளர்ந்துவிட்டது.

மார்வாரிகள், குஜரத்தியர் ஆகியோர் முதல் போட்டுப் பெருந்தொழில் தொடங்க மராட்டியத்துக்கு வருகிறார்களே என்ற கூக்குரலும் இருந்தது. அவர்கள் இப்போது பெரும்பாலும் ராஜஸ்தானிலும் குஜரத்திலுமே தொழில்களில் பணத்தை முடக்கி வருகின்றனர்.

ஆந்திரர் மீது மராட்டியருக்குக் கோபம். 'கட்டடங்களில் கான்கிரீட் வேலை செய்ய, குற்றேவல் தொழிலாளராகக் கூடப் புற்றீசல் போல, நம் மாநிலத்துக்கு வந்து விடுகிறார்களே? அங்கு இந்த வேலை கூடக் கிடைக்காதோ, என்னவோ?'

கோதாவரி ஆற்று நீரையெல்லாம் இவர்கள் கொண்டு போகிறார்கள் என்ற எண்ணமும் அவர்களுக்கு உண்டு.

கோதாவரி, மராட்டியத்தில் திரியம்பகத்தில் ஒரு சிறு குட்டையினும் சிறு அளவினதாக - தலைக் காவேரியில் காவேரி போல - தோன்றுகிறது. அங்கே ஆற்றின் தோற்றத்தைக் கண்டவர்கள் தாங்களே அதன் பயன் முழுவதையும் அனுபவிக்க வேண்டும் என்று எண்ணுவது உலகியலுக்கோ இந்திய ஒற்றுமைக்கோ, பூகோள அறிவுக்கோ பொருத்தமாக இல்லை.

பழங்காலத்துச் செட்டிநாட்டில் - ஐம்பது ஆண்டுகளுக்கு முன் - ஊர்ச்சீனி கொடுக்கும் வழக்கம் இருந்தது. முதற் குழந்தை பிறந்த மகிழ்ச்சியில் ஊர் மக்கள் அனைவரும் பங்கு பெற, ஒவ்வொரு குடும்பத்துக்கும் குழந்தையின் எடை அளவு (சுமார் ஒரு படி) சர்க்கரை அன்பளித்து வந்தார்கள்.

அத்தகைய பழக்கம் மராட்டியரிடம் இன்றும் நிலவுகிறது. ஒரு குடும்பத்தில் முதற் பேரக் குழந்தை பிறந்ததும், மீண்டும் மீண்டும் குழந்தையைத் தராசில் நிறுத்தி, ஊர் முழுவதும் சர்க்கரை வழங்குகிறார்கள்.

ஆண் குழந்தை பிறந்தால் உறவினருக்குத் தூத்-பேடா கொடுப்பதும், பெண் குழந்தை பிறந்தால் 'பர்பி' கொடுப்பதும் வழக்கம்.

'ட'கர ஒலி மராட்டியத்தில் மிகுதி. அவர்களுடைய உச்சரிப்பு நமக்குப் புதிதாக இருக்கும். சவாண், காட்கீள், பாள் கங்காதர் டிலக், டானெ, புனெ, பேளகாம், ஹிப்பள்ளி (Hubli) என்றுதான் சொல்லுவார்கள்.

பஞ்ச ஆலைகள் நிறைந்தது சோழாப்பூர். சோழ அரசன் ஒருவன் மகளை மணந்த மராத்தியச் சிற்றரசன் சோழர் நினைவாக, இந்நகருக்குச் சோழாப்பூர் என்று பெயரிட்டதாகப் பொருளாதார மேதை, பேராசிரியர் காட்கில் என்ற மராட்டியர் என்னிடம் கூறினார்.

இப்போது நிலைமை மாறிவிட்டது. தமிழ்ப் பெண்கள் மராட்டிய இளைஞர்களை மணக்கின்றனர். அந்தப் பெயன்கள் சிவப்பாயும், அழகாகவும் இருப்பதாயும், மரியாதையுடனும் நடந்து கொள்வதாகவும் சொன்னார்கள். சீர்தனம், வரதட்சணை, பாத்திரம், நகை கேட்காமல் எளிய திருமணம் நடப்பதாயும் தாங்கள் மகிழ்ச்சியாக இருப்பதாயும் சொன்னார்கள்.

இட்லி, சாம்பார், வடை, மசாலா தோசை ஆகியவற்றில் மராட்டியர் மயங்கி விடுவதாயும் சொன்னார்கள்.

மராட்டியர் இந்து மதத்தில் அளவு கடந்த ஆர்வம் கொண்டவர்கள். அவர்களுடைய வரலாறே இந்து மதத்தை அழியவிடாமல் காப்பாற்றியதுதான்.

மராட்டியத்தில் இன்று பார்சிகள், யூதர், முஸ்லிம்கள், கிறித்தவர், ஜைனர், பௌத்தர், சீக்கியர் முதலிய எல்லா மதத்தினரும் பெரும் தொகையாகவும் ஒவ்வொருவரும் ஒவ்வொரு வகையில் சிறந்தும் வாழ்கிறார்கள். பம்பாய் வாழ் யூதர், (பெனாணை என்று இவர்களுக்குப் பெயர்) மராட்டியரை விட நன்றாக மராட்டி பேசும் ஆற்றல் பெற்றிருக்கின்றனர்.

எல்லா நாட்டினரும் மராட்டியத்தில் தொழில் செய்கின்றனர். இந்தியாவின் எல்லா மாநிலத்தாரும் எல்லா மொழியாரும் மராட்டியத்தில் பெரும் தொகையாக இருக்கிறார்கள். அவர்களுள் தமிழர் மீது மராட்டியருக்கு ஒரு பொறாமை.

பொறாமைக்கு ஒரு காரணம் : ஆசியாவிலேயே பெரிய அரங்கு தமிழர்களால் பம்பாயில் கட்டப்பட்டிருப்பதாகும். ஸ்ரீ

சண்முகானந்தா பைன் ஆர்ட்ஸ் சங்கீத சபையின் அரங்கு, பம்பாயிலேயே பெரிய பொது இடமாகவும், தெளிவாக ஒலியைக் கேட்கக் கூடியதாகவும் இருக்கிறது. இதனால் அரசின் ஆதரவுடன் இதைவிடப் பெரிய அரங்கு உருவாகி வருகிறது. வளர்க இத்தகைய போட்டி!

புதுச்சேரியைத் தமிழ்நாட்டோடு இணைத்துக் கொள்ள வில்லை என்று 'வீர' மராட்டியர்களுக்குத் தமிழர் மீது - குறிப்பாகத் தலைவர் காமராஜ் மீது கோபமுண்டு. இதில் ஏன் இவர்களுக்கு இவ்வளவு அக்கறை?

இதை மேற்கோளாகக் காட்டி, கோவாவை மராட்டியத்துடன் இணைத்துக் கொண்டிருக்கலாம் அல்லவா? தனக்குப் பசியிருக்கும்போது, அடுத்த இலைக்குப் பாயசம் போடச் சொன்ன கதைதான்.

மராட்டிய மொழியில் மராட்டியருக்குப் பற்று நிறைய உண்டு. ஆனால் மராட்டி மட்டும் படித்து, சிற்றூர்களில் மட்டும்தான் இருக்கலாம். நகரங்களில் வாழ்வதற்கே இந்தி அல்லது ஆங்கிலம் தெரிந்தாக வேண்டும்.

மரத்வாடாவில் உருது மொழி அறிந்தவர் பல லட்சம் பேர் உள்ளனர்.

பாட்சிகள் வீட்டில் வேலை பார்க்க குஜராத்தி தெரிய வேண்டும்.

கொங்கன் பகுதியில் மராட்டியரின் வீட்டு மொழி கங்கணம். மராட்டியத்தில் சம்ஸ்கிருத வெறுப்பு இல்லை. புனா வானொலி நிலையத்தில் மாதம் இருமுறை சம்ஸ்கிருதத்தில் செய்திகள் படிக்கிறார்கள்.

அரபு முதல் ஜெர்மன் வரை உலக மொழிகள் அனைத்தையும் பம்பாயிலும் புனாவிலும் படிக்கலாம். பல மொழிகளைப் பயில்வதில் மராட்டியர் வல்லவர். தமிழ் முதலிய திராவிட மொழிகள், புனா டெக்கான் கல்லூரியில்

ஆராயப்படுகின்றன. மராட்டியச் சொற்களில் முன்றில் ஒரு பங்கு தெலுங்கு மொழியிலும் பயன்படுத்தப்படுகின்றன.

தமிழில் வெளிவரும் 'நல்வழி' (திங்கள் இதழ்) புனாவில் அச்சாகிறது. மராத்திய மொழியில் கூடுதலாக விற்பனையாகும் 'சண்டோபா' என்ற சிறுவர் இதழ் சென்னையிலிருந்து வெளிவருகிறது.

புனாவில் உள்ள டி நொபிலி கல்லூரியில் தமிழ் நூல்கள் உள்ளன. தஞ்சை சரசுவதி மகாலில் பல்லாயிரம் மராத்தியச் சுவடிகள் பேணப்பட்டு வருகின்றன.

மணமுள்ள வெங்காயத்திற்கும் சுவையுள்ள திராட்சைக்கும் புகழ் பெற்றது நாசிக். இது 2000 அடி உயரத்தில் இருப்பதால் இங்கு திராட்சையும் காட்கறிகளும் தனிச் சுவையுடன் உண்டாகின்றன. நாமும் திராட்சை வியாபாரம் செய்யலாம் என்றால் முக்கு அறுபட்டுப் போவோம். முக்கு (நாசி) அறுபட்ட இடம். திடீரென்று திராட்சை குவிந்துவிடும். விலை வீழ்ந்துவிடும்.

இந்திய அரசாங்கம் 'நோட்டு' அடிக்கும் அச்சகம் நாசிக்கில் இருக்கிறது. இந்த நாணயச் செலாவணி உற்பத்தி கூடுதலா? அல்லது நாசிக்கில் கொசு உற்பத்தி மிகுதியா? என்ற கேள்விக்கு மராட்டியரால் பதில் சொல்ல முடியவில்லை. மராட்டியர்தான் கணிதத் துறையில் இந்தியாவில் வல்லுநர்கள். அவர்களாலேயே இந்த வினாவுக்கு விடை கூற இயலவில்லை.

கொசு என்றதும் கும்பகோணம் நினைவுக்கு வருகிறது. காவிரிக் கரையிலுள்ள கும்பகோணத்துடன் கோதாவரிக் கரையிலுள்ள நாசிக், பாத்திர உற்பத்தியிலும் போட்டி போடுகிறது.

அல் பான் சோ மாம்பழம் மராட்டிய மாநிலத்தில் சுவை மிகுந்தது. வெளிநாட்டுக்கும் ஏற்றுமதியாகிறது.

அக்டோபர் முதல் ஏப்ரல் வரை நாகபுரியில் தடுக்கி விழுந்தால் ஆரஞ்சுப் பழக் கூடையில்தான் விழ வேண்டும். ஒரு கூடையில் ஐயாயிரம் பழம் அடுக்கும் அளவுக்கு, அடுக்கும் கலையையும் மரக் கூடை செய்யும் கலையையும் வளர்த்திருக்கிறார்கள். பிற்பகல் 2 முதல் 6 மணி வரை ஆரஞ்சுப் பழத்தை மொத்த வியாபாரிகள் ஏலத்தில் வாங்குகிறார்கள். பழச்சாறு வணிகர்களும், வெளிநாடுகளுக்கு ஏற்ற வகையில் பழத்தைக் கொண்டு பலவகைப் பொருள்களைச் செய்யக் கூடியவர்களும் தான் இங்கு ஏலம் கேட்க இயலும்! மாதம் ஒரு கோடி ரூபாய்க்கு ஆரஞ்சுப் பழம் விற்கிறது - நாகபுரி ஏலத்தில்.

கலைச்செல்வமான அஜந்தா சிற்பங்களும் எல்லோரா குகைகளும் இந்த மாநிலத்தைச் சேர்ந்தவை. பொருட் செல்வம் நிறைந்த மாநிலம் மராட்டியம். நீர்வளம் நிறைந்தது. மின்சாரம் நிரம்பிய அளவு உற்பத்தியாகிறது. கனிச் செல்வத்திற்குக் குறைவில்லை. தொழில் பெருக்கம் அளவு கடந்தது.

பம்பாய் நகரில் மட்டும் குவிந்துள்ள தொழிலும் பிற வசதிகளும் அளவு கடந்தன. பல பாங்குகளின் தலைநகர் அது. ரிசர்வ் பாங்கின் தலைமையிடமும் அங்குதான் இருக்கிறது. எல். ஐ. சி. யின் தலைமை அலுவலகமும் பம்பாயில்தான் உள்ளது. துணி ஆலைகளின் மேற்பார்வை அலுவலகமும் அங்கேதான் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அணு ஆராய்ச்சிக் கேந்திரமும் அங்கு நிறுவியுள்ளனர். பம்பாய் நகரிலுள்ள பாங்கு டிபாசிட்டுகள், தமிழ்நாடு, ஆந்திரா, கேரளம், மைசூர், புதுச்சேரி ஆகிய ஐந்து மாநிலங்களிலும் உள்ள டிபாசிட்டுத் தொகையை விடக் குறைவு.

இந்தியாவின் பாதுகாப்புக்கு புனா ஒரு தலைநகரம் போல விளங்குகிறது. வரலாற்றுப் பெருமை, கோட்டை, கொத்தளம் யாவும் இருந்தும் மராட்டியத்திற்குக் 'குறை' நிறைய உண்டு.

“எல்லாம் இருக்கிறது; உண்மைதான். இருந்தும் பயன் என்ன? அவை பெரும்பாலும் வெளி மாநிலத்தார்க்குத் தானே உரிமை? ஆறு நிறையத் தண்ணீர் போனாலும், நாய் எவ்வளவுதான் குடித்து விட இயலும்?” என்பதே அவர்கள் குறை.

மராட்டிய ஆடவரில் முக்கால்வாசிப் பேருக்கு ‘கர்’ என்ற இறுதிச் சொல் இருக்கும்.

மங்கேக்கர்
ஆல்டேக்கர்
பண்டார்க்கர்
பிரபாத்தர்
கானேட்கர்
ரங்கனீக்கர்
கஜேந்திரகட்கர்
உம்ரிகர்
டென்டுல்கர்
காண்டேகர்
மாவ்லங்கர்

என்று என் பட்டியலில் 1,000 ‘கர்’கள் உள்ளனர்.

பார்சி சமூகத்தார் முந்தின தலைமுறைகளில் செய்த தொழில்களையொட்டிப் பெயர் வைத்துக் கொள்கிறார்கள்.

தலால் (தரகர்)
மேட்டா (கணக்குப் பிள்ளை)
எஞ்சீனியர்
மெர்ச்சென்ட் (வியாபாரி)
காண்டிராக்டர்
போன் செட்டர்வாலா (எலும்பு வைத்தியர்)

இப்படி எத்தனையோ ‘வாலா’க்கள் பெயரைச் சொன்னால் பட்டியல் ‘வால்’ போல நீண்டுவிடும்.

மராட்டியப் பெண்கள் பெயர்கள் சில :

ஆஷா

மதுமதி

பூர்ணிமா

சொட்டே

பாட்லிமியா

மோட்டிராணி

விமலா

சலனிபாய்

சகுந்தலா

கௌரி

மராட்டியர் சிறிது அரிசிச் சோறும், பருப்பும் சாப்பிட்டு விட்டுப் பிறகு கோதுமைச் சப்பாத்தி சாப்பிடுகிறார்கள். சப்பாத்திக்கும் தயிருக்கும் கூட சர்க்கரை சேர்க்கிறார்கள். இனிப்புப் பண்டங்களை விரும்பி உண்கிறார்கள். காயியைவிட, தேயிலையைப் பருகுகிறார்கள். நகரங்களில் வாழ்ந்துவிட்டவர்களுக்கு, இரானியர் உணவு விடுதிகளில் தயாரிக்கும் தேயிலையில் ஒரு தனிச் சுவை ஏற்பட்டு விடுகிறது. பாலில் முட்டை சேர்த்து அவர்கள் காபி, தேயிலை போடுகிறார்கள். வைதிகர்கள் என்று பெருமை பேசுபவர்களும் இவற்றைக் குடிக்கிறார்கள்.

வயிற்றில் தொப்பை விழுந்து விடக்கூடாது என்று பெண்கள் கவலைப்படுகிறார்கள். அதனால் கொழுப்புச் சத்துள்ள உணவுகளையும் தயிரையும் உண்ணாமல் மெல்லிய இடையுள்ளவராக இருக்க முயலுகின்றனர்.

ஏழைகள் சோள மாவில் தோசை வார்த்தும், சாமையைப் பொங்கியும் சாப்பிடுகிறார்கள். சாமையில் உப்புமாக் கிண்டியும் கொழுக்கட்டை அவித்தும் உண்பவர்கள் உள்ளனர்.

உத்தரப் பிரதேசம்

உத்தரப் பிரதேசம் இந்தியாவிலேயே பெரிய மாநிலம். ராமாயணம் நடந்தது இங்கேதான். கங்கை தோன்றுவதும் இங்கேதான். உ. பி. க்கு. இந்திய நாடாளுமன்றத்தில் பிரதிநிதிகள் ஏராளம்.

'இந்தியா..... அதாவது பாரதம்' என்று ஒரு முறை நாடாளுமன்றத்தில் நேரு சொன்னார். டாக்டர் சியாம் பிரசாத் முக்கர்ஜி குறுக்கிட்டு, 'அதாவது உத்தரப்பிரதேசம்' என்றார்.

சுதந்தர இந்தியாவின் முதல் முன்று பிரதம மந்திரிகளையும் தந்திருப்பது உத்தரப்பிரதேசம்.

கலியாணமாகியும் சந்தியாசி

உத்தரப்பிரதேசம் 'தூங்கும் பலசாலி'. வளமிருந்தும் அதைப் பயன்படுத்தாத மாநிலம். கங்கை ஓடியும் நீரின் அருமையை அறியாத மக்கள். காட்டு வளம், மலை வளம் இருந்தும் மக்கள் அவற்றால் பெறக்கூடிய உதவியைப் போதிய அளவு பெறவில்லை. கடன் வாங்கியும் பட்டினி, கலியாணமாகியும் பிரம்மசாரி, வளமிருந்தும் வறுமை என்பதே உ. பி. யின் நிலை.

கபால்

உ. பி. யில் ஐந்து பெரிய நகரங்கள் உண்டு. கபால் (KABAL) என்று இவற்றுக்குப் பெயர். K கான்பூர், A அலஹாபாத், B பனாரஸ் (காசி), A ஆக்ரா, L லக்னோ. இவற்றுள் கான்பூர் மட்டுமே தொழில் நகரம். மக்கள் நெருக்கமும் மிகுதி. கான்பூர் உ. பி. யின் முதல் நகரமாக விளங்குகிறது. அதனால்தான் கபாலில் முதலிடம் பெறுகிறது அது.

பிரயாகை

அலஹாபாத் என்றதும் ஆனந்த பவனும் சுயராஜ பவனும் நினைவுக்கு வரும் - அங்கு போகாதவர்களுக்கு.

போனவர்களுக்கு அந்த மாளிகைகள் ஓர் ஏமாற்றந்தான் தரும். அளவுக்கு மீறி விளம்பரப் படுத்தப்பட்டிருப்பதால் ஏமாற்றம் ஏற்படுவது இயல்பே. உ. பி. எங்கும் உள்ள கோயில்களும் இவ்வாறே தெற்கே இருந்து செல்பவர்க்கு ஏமாற்றம் தரும்.

அலஹாபாத், முஸ்லிம் ஆட்சியில் அல்லா பெயரால் ஏற்பட்டது. புது நகர் அல்ல. பழைய நகரங்களுக்கு அவ்வப் போது புதுப் பெயர்கள் வைக்கப்படுகின்றன அல்லவா? மொகலாயருக்கு முன் இந்நகரின் பெயர் பிரயாகை.

கங்கையுடன் எந்த ஆறும் சேரும் இடத்திற்குப் பிரயாகை என்று பெயர் வழங்குகிறது. தேவப் பிரயாக், கரன் பிரயாக், ருத்ரப் பிரயாக், நந்தப் பிரயாக் என்று பல பிரயாகைகள் உள்ளன. அடைமொழி இல்லாத பிரயாகை, கங்கையும் யமுனையும் கூடும் திருவேணி சங்கமம்.

இங்கு பன்னிரண்டு ஆண்டுகளுக்கு ஒரு முறை, கும்பகோணம் மாமாங்கம்போல கும்பமேளா என்று ஒரு திருவிழா நிகழ்கிறது. நிர்வாணமாகத் திரளான துறவிகள் கூடுவதும் ஊர்வலம் செல்லுவதும் இவற்றில் நிகழ்ச்சி காட்சிகளைப் படம் எடுத்து வெளியிட்டு இந்திய நாகரிகத்தை அமெரிக்கர் உலகுக்கு அறிமுகப்படுத்துகிறார்கள்.

அமெரிக்கர் அலஹாபாதில் நல்ல காரியங்களையும் செய்கிறார்கள். இந்தியாவிலேயே சிறந்த வேளாண்மைக் கல்லூரி ஓர் அமெரிக்கர் முயற்சியால் ஐம்பது ஆண்டுகளுக்கு முன் உருவாகி நடைபெற்று வருகிறது.

என்ன கிடைக்கும்?

அலஹாபாதில் அச்சுக்கலை வளர்கிறது. சிறந்த கல்லூரிகள் உள்ளன. வாங்குவதற்குரிய பொருள்கள் யாத்ரிகர்களுக்கு இவ்வூரில் சிறப்பாக ஒன்றும் கிடைக்காது. அதனால்தான் ஒரு உருது கவிஞர் பாடினார்:

“அலஹாபாதில் என்ன கிடைக்காவிட்டாலும், கொய்யாப்பழமும் என் கவிதையும் கிடைக்கும்.”

ரிக்ஷாக்காரர் பண்பு

காசியில் இறங்கியதும் பல 'பண்டா'க்கள் நம்மை வரவேற்கிறார்கள். இவர்களில் பல மொழியாளரும் உள்ளனர். எனினும் இந்தி மட்டும் பேசி, கங்கைக்கு உரிமை கொண்டாடும் கங்கா புத்ரர்களுடன் சேர்ந்து, நமக்கு மோட்சம் தருவதில் ஆர்வம் மிக்கவர்கள். அந்த ஆர்வத்தின் விளைவாக அவர்கள் தூம்ர சகட விகார மந்திர பிரவேச அநுமதி பத்ரா (பிளாட்பாரம் டிக்கெட் என்பதற்கு இந்திப் பெயர் இதுதான்) வாங்குவதில்லை.

காசி வரலாற்றுக்கு முற்பட்ட கால முதல் கல்வியின் தாயகமாக இருந்திருக்கிறது. இன்றும் அங்கு கல்வியாளர்கள் மழிக்கப்படுகிறார்கள். ரிக்ஷாக்காரர்கள் கூட 'சாஸ்திரி'களையும் (சாஸ்திரி என்பது ஒரு கல்விப் பட்டம்), படித்தவர்களையும் ஏற்றிச் செல்வதைப் பெருமையாகக் கருதுகிறார்கள். அவர்களிடம் கூலி பேசிக் கொள்வதும் இல்லை. வம்புக்குப் போவதும் இல்லை. இந்தியாவில் வேறு எந்த நகரிலும் இப்படி ரிக்ஷாக்காரர்கள் படித்தவர்களிடம் இங்கிதமாக நடந்து கொள்வதில்லை என்று காசியில் பல்லாண்டு வாழ்ந்தவர்கள் கூறுவர்.

போலீசின் தலைவலி

காசியிற் சிறந்த பதியுமில்லை; கங்கையிற் சிறந்த நதியுமில்லை. இச் சிறந்த பதியில் கோயில் கொண்டிருப்பவர் காசி விசுவநாதர்.

விசுவநாதர் கோயில் சிறிது. மிகச் சிறிது. காரணம், அது இடித்து இடித்துப் புதுப்பிக்கப்பட்டதாகும். முஸ்லிம்கள் தம் ஆட்சிக் காலத்தில் இடிப்பதும் பிறகு இந்துக்கள் கட்டுவதும் அங்கே பல நூற்றாண்டுகளுக்கு நடந்தது. பிறகு இடிக்காமல், இந்துக் கோயில்களை மசூதிகளாக ஆக்கும் முறை அவரங்கசீப் காலத்தில் பரவிற்று. உ. பி. எங்கும் கோயிலும் மசூதியும் அடுத்தடுத்து இருக்கின்றன. மசூதி மிகப் பெரியது. அதில் ஒட்டுக் குடித்தனம் இருப்பது போலக் கோயில் காணப்படுகிறது. இதனால் 'அமைதியைப் பாதுகாக்கும் வேலை' போலீசாரின் அன்றாடக் கடமையாக உள்ளது.

அடாது மறை பெய்தாலும் வீடாது...

காசி விசுவநாதர் கோயிலில் முன்று காலப் பூஜைக்குரிய பொருள்களைத் தமிழரான நாட்டுக்கோட்டை நகரத்தார் கொடுத்து வருகின்றனர். இந்த ஏற்பாட்டைச் செவ்வனே செய்வதற்காக மிகப் பெரியதொரு சத்திரமும், நிர்வாக அமைப்பும் அங்கு இயங்குகின்றன. 170 ஆண்டுகளாக ஒரு வேளையும் தவறாது பூஜைப் பொருள்கள் சம்பிரதாயப்படி சத்திரத்திலிருந்து கோயிலுக்கு ஊர்வலமாக நாள்தோறும் இருமுறை எடுத்துச் செல்லப்படுகின்றன. செல்லும் வழியில் சாலையின் இரு மருங்கிலும் கடைக்காரர்களும், பொது மக்களும் இதை வழிபடுகின்றனர். பெருமறை பெய்தால் இந்த 'ஊர்வலம்' படகில் நிகழும். 144 தடை உத்தரவு காசியில் போடப்பட்டால் இதற்கு விலக்கு உண்டு. 1942-ல் ஊரடங்குச் சட்டம் இருந்த போதும் தங்கு தடையின்றி இந்தச் 'சம்போ' சென்ற வண்ணமாக இருந்தது.

மொகலாயர் அந்தரங்க வாழ்க்கை

ஆக்ரா, தாஜ்மகால் புகழ் பெற்றது. ஆனால் அதைவிட முக்கியமாக அங்கு காணவேண்டியது ஆக்ரா கோட்டை. மொகலாய மன்னர்கள் இந்து மனைவியர்க்காகக் கட்டிய கோயில்களும், பெண்களுடன் மன்னர்கள் ஒடி ஒளிந்து விளையாடுவதற்குக் கட்டிய பகுதிகளும் உள்ளன. கோட்டைக்குள் உள்ள பலவகை நீர் நிலைகள், அந்தக் காலத்தில் உ. பி. பெண்கள் நாள்தோறும் குளித்ததை நினைவூட்டுகின்றன!

கல் தச்சர்களின் ஒட்டு மாம்பழம்

இரண்டு சாதி மாம்பழங்களை இணைத்து ஒட்டு மாம்பழம் உருவாக்குவதுபோல, இந்து முஸ்லிம் கட்டடக் கலைகளின் கதம்பமாக அக்பர் அமைத்த பட்டேப்பூர் சிக்ரி ஆக்ராவுக்கு அருகே இருக்கிறது. இதன் வாயில்கள் பிரமிப்பை உண்டாக்குவன.

கலை நகரம்

உ. பி. யின் தலைநகர் லக்னோ. அகன்ற தெருக்கள், மணம் நிறைந்த பூங்காக்கள், பெரிய கட்டடங்கள் உள்ளன. இந்நகர் கலைச் சிறப்பு நிறைந்தது. இங்கே கட்டடக் கலை, இசைக் கலை முதலிய யாவும் பெர்சிய நாட்டுக் கலைகளே. ஒன்றரைக் கோடி முஸ்லிம்கள் வாழும் உ. பி. யின் கலை என்பது இஸ்லாமியக் கலைதான். காசி போன்ற சில பகுதிகள் மட்டும் இதற்கு விலக்கு.

புலாவு, முடஞ்சன், பராத் தா என்ற உணவுகளுக்கும், 'சரக்கு' சேர்த்துச் சமைக்கும் கபாபுக்கும் புகழ் பெற்றது லக்னோ.

ஒலிக்கும் சலங்கையும் ஒலிக்காத சலங்கையும்

கதக் நடனம் இந்நகருக்குப் பெருமை தருகிறது. காலில் பல சதங்கைகளைக் கட்டியிருந்தாலும், தாளத்திற்கு ஏற்ப ஒரே ஒரு சலங்கையை மட்டும் ஒலிக்கச் செய்வது இந்த நடனத்தின் தனித் தன்மை.

லக்னோ - மதுரை

இந்தியாவிலேயே புகழ் பெற்ற மகளிர் கல்லூரி லக்னோவிலுள்ள இஸபெல்லா தோபர்ன் கல்லூரி. இது அமெரிக்க உதவியுடன் நடைபெறுகிறது. இதனோடு நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டது மதுரை லேடி டோக் கல்லூரி.

கங்கா மாதா கி ஜே!

'கங்கா மாதா கி ஜே!' என்று உ. பி. காரர்கள் உரக்கக் கூறுகிறார்கள். ஆனால் அவர்கள் போதிய அளவு கங்கையைப் பயன்படுத்தாமல் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் கங்கையில் குளிப்பது அருமை. அங்கு குளிப்பவர்கள் பெரும்பாலும் வெளி மாநிலத்தாரே.

உ. பி. காரர்கள் குளிப்பது குறைவு. இமயமலைச் சாரலால் அங்கே குளிர் மிகுதி. குளிக்காவிட்டால் வியர்வை ஏற்படுவதில்லை. உடையை மாற்றுவதும் குறைவு. அதனால் நாற்றம் உண்டாவதில்லை. குளிக்காமலே அவர்களுக்குப் பழகிப் போய்விட்டது. நமக்குக் குளித்துப் பழகிப் போய் விட்டது.

இந்தியாவில் சோப் விற்பனையைக் கணக்கிட்டால் எட்டுக் கோடி மக்களுள்ள உ. பி. யில் விற்பனை குறைவு.

கங்கையும், யமுனையும் இருந்தும் ஆயிரக் கணக்கில் கிணறுகள் வெட்டி மூன்று போகம் விளையச் செய்யும் வாய்ப்பை அவர்கள் தவற விட்டுவிட்டனர்.

அலஹாபாத்

உ. பி. ஒரு பெரிய மாநிலம். தலைநகர் லக்னோ. உயர்நீதி மன்றத்தை அங்கேயே வைக்காமல் அலஹாபாத்தில் நிறுவுகின்றனர்.

உ. பி. யில் சுத்தம், சுகாதாரம், தூய்மை எப்படி இருக்கும்? அங்கே பஸ் போக்குவரத்தின் நிலை என்ன? இவற்றை அறிய அங்கே போக வேண்டியதில்லை. இராமேசுவரத்திற்கு யாத்திரை வருபவர்களின் பஸ்களைப் பார்த்தாலே போதும்!

உ. பி. பஸ்களில் முதல் வகுப்பு, இரண்டாம் வகுப்பு என்று வேறுபாடு இருக்கிறது. ஒரு முறை ஒரு ஓட்டலில் 'ஸ்பெஷல் காப்பி' கேட்டேன். 'அதை பில் போடும்போது எனக்குச் சொன்னால் போதும்' என்று சப்ளையர் சொன்னார். உ. பி. பஸ்களில் முதல் வகுப்புக்கும், இரண்டாம் வகுப்புக்கும் உள்ள வேறுபாடு, நாம் செலுத்தும் கட்டணத்தில் உள்ள வேறுபாடுதான்.

கொள்ளிடம் சலவை

தூய்மையாலும் கங்கையின் கவினுறு ஓட்டத்தாலும் பார்ப்பவர் மனத்தை விட்டு அகலாத சிறு நகரம் ஹரித்துவார். இந்தியராகப் பிறந்த ஒவ்வொருவரும் கண்டு இன்புற்றுக்

கங்கையின் பெருமையை உணர்வதற்குரிய இடம் இதுவே. இங்கு அனைவரும் சைவ உணவே உண்கின்றனராம். இதனால் கங்கையில் நிறைய மீன் இருந்தும் ஒருவரும் மீன்களைப் பிடிப்பதில்லை. பெரிய மீன்கள் சிறிய மீன்களைத் தின்பதும் இல்லை! அவை ஒன்றின்மேல் ஒன்றாகவும் குளிப்பவர் மீதும் புரளுகின்றன. மாலையில் தொன்னையில் சூடம் பொருத்தி, ஆயிரக் கணக்கான கங்கா தீபங்களை விடும் காட்சி பகுத்தறிவாளர்களையும் பரவசப்படுத்தும். தமிழ் நாட்டில் கொள்ளிடம் சலவை போல, வட இந்தியாவில் ஹரித்துவார் சலவை புகழ் பெற்றது.

அமைதி தவறும் ரிஷிகேஷ், ஹரித்துவாரத்துக்கு அருகேயே உள்ளது.

நம்பினால் நம்பு, நம்பாவிட்டால் போ!

இமயவரம்பன் நெடுஞ்சேரலாதன் காலத்திலேயே தமிழ் நாட்டுக்கும் உ. பி. க்கும் தொடர்பு இருந்தது என்றால் சிலர் நம்பமாட்டார்கள். தேவாரத்திலும் பிரபந்தங்களிலும் உ. பி. தலங்களை வழிபட்டுப் பிறகு அவர்கள் பாடியிருப்பது புராணிகர் புரட்டு என்பாரும் உளர். ராமாநுஜர் உ. பி. முழுவதும் புகழ் பெற்றுத் தம் கொள்கைகளைப் பரப்பினது கட்டுக்கதை என்று சிலர் முழக்கவும் கூடும். குமர குருபரர், காசியில் வாழ்ந்து மொகலாயப் பேரரசரிடம் புகழ் பெற்றார் என்பதை ஏற்காதவர்களும் இருக்கலாம். சுவாமி சிவானந்தர் ரிஷிகேஷில் வாழ்ந்து, உலகெங்கும் சீடர்களைப் பெற்று, வந்தாரையெல்லாம் வரவேற்று உபசரித்து மகிழ்ச்சியான சூழ்நிலையை எங்கும் பரப்பியது - தமிழர், இந்தத் தலைமுறையினர் நேரில் பார்த்துத் தலை நிமிர்ந்து பெருமைப்பட்ட காட்சி.

ரிஷிகேஷ் - மதுரை

ரிஷிகேஷுக்கு எதிரில் கங்கையின் மறுபுறத்தில் கீதா பவனம் இருக்கிறது. கீதை முழுவதையும் இங்கே சலவைக் கல்லில் பொறித்து வைத்திருக்கிறார்கள். இதைப் பார்த்த

தமிழர் சிலருக்கு 'உணர்ச்சி' ஏற்பட்டு, அதன் பயனாகத்தான் மதுரை மீனாட்சி கோயிலில் திருக்குறளைப் பொறிக்கும் திட்டம் தோன்றிப் பிறகு நிறைவேற்றிற்று என்று கேள்வி.

ஒவ்வொருவரும் கீதையை வாங்க வேண்டும் என்ற எண்ணத்துடன், மார்வாரிச் செல்வரான ஜயதயாள் கோயன்கா இந்தியிலும் சம்ஸ்கிருதத்திலும் கீதையை பல லட்சம் படிகள் அச்சிட்டு இங்கு 15 காசுக்குக் கொடுக்கிறார். காலை 4 மணி முதல் இரவு 10 மணி வரை இங்கே நடைபெறும் பஜனையைக் காண்பது கண்ணுக்கு விருந்து; கேட்பது செவிக்கு உணவு; தெரிந்து கொள்வது உள்ளத்துக்கு உணர்வு.

ஜூலா?

கங்கை பாயும் உ. பி. யில் பாலங்கள் ஏராளம். அண்டை மாநிலமான பீஹாரில், உலகமே வியக்கும் பாலங்கள் கட்டப் பெற்றிருக்கின்றன.

ரிஷிகேஜுக்கு அருகே லக்ஷ்மண ஜூலா இருக்கிறது. ஜூலா என்றால் தொங்கு பாலம். இரு உருக்குக் கயிற்றால் இழுத்து நிறுத்தப்பட்ட ஒரு தொட்டில். இப்பாலத்தின் நடுவே சின்னஞ் சிறு குழந்தையொன்று குதித்தாலும் பாலம் பலமாக மேலும் கீழும் செல்லுகிறது.

ஆமைக்கு லட்டு

'ராமர் இருக்கும் இடம் அயோத்தி'. ராமாயணம் பரவியுள்ள தாய்லாந்து முதலிய வெளிநாடுகளிலும் அயோத்தி என்ற பெயரில் ஊர்கள் உள்ளன.

அயோத்தி என்ற சொல்லுக்கு 'யுத்த பயம் இல்லாத ஊர்' என்று பொருள். ஐரோப்பிய நாடுகள் சுவிட்சர்லாந்தை நடுநிலை நாடாக ஏற்றுக் கொண்டிருப்பதுபோல, வடஇந்திய அரசர்கள் தசரதனின் தலைநகருக்குப் போரிலிருந்து விதிவிலக்குக் கொடுத்திருக்கலாம்! ஆனால் இங்குள்ள சரயு நதிக்கு முதலைகளிலிருந்தும் ஆமைகளிலிருந்தும் விதிவிலக்குக் கிடைக்கவில்லை.

ஆமைகளுக்கு 'லட்டு' போட்டு பக்தர்கள் பழக்கி இருக்கிறார்கள்.

அயோத்தி நகரில் கேட்கும் ஒலி: 'ஜெய் சீத்தாராம்!' 'ஜெய ஜெய ராம்!'

ராமன் பிறந்த இந்நகரில் ஒவ்வொரு நாளும் ராம நவமியாகக் கொண்டாடப்படுகிறது என்று சொன்னாலும் பொருந்தும்.

தங்கத்தில் செய்யப் பெற்ற ராமர் விக்ரிகங்களை இங்கு காணலாம்.

இங்கே வரும் வடநாட்டார் ஒவ்வொருவரும் துளசிதாஸ் ராமாயணப் புத்தகம் ஒன்றை வாங்கிக் கொண்டு செல்கிறார்கள்.

கொலு வைத்தால் லாபம்

கிழக்கு உ. பி. முழுவதும் கரும்பு மயமாக இருக்கிறது. இங்கே பயிராகும் கரும்பில் சாறு குறைவு. ஆயினும் அதன் விலை மிகுதி. அவ்வாறிருந்தும் தொழிற்சாலைகளுக்குக் கரும்பு கிடைப்பதில்லை. காரணம், சொந்த 'கொலு' (நவராத்திரி கொலு அன்று) வைத்து, நாட்டுச் சர்க்கரை காய்ச்சினால் கூடுதலான லாபம் கிடைக்கிறது.

கரும்பு ஆலைகள் உ. பி. யில் நன்றாக நடைபெறவில்லை. அரசாங்கத்துக்குக் கட்ட வேண்டிய வரி, ரின்சாரக் கட்டணம் முதலியவற்றையும் அவர்கள் பாக்கி வைத்துக் கொண்டே போவதால், கணக்கை நேர் செய்ய அரசாங்கம் அவற்றைத் தேசிய மயமாக்க முடிவு செய்திருக்கிறது.

தேர்தல் நடைபெறும் ஆண்டுகளில் மட்டும் உ. பி. கரும்பு ஆலைகளுக்கு நல்ல லாபம் கிடைப்பதாகச் சொல்லிக் கொள்ளுகிறார்கள்.

புளிக்காத புளி

உ. பி. காரர்கள் இனிப்பு நிறையச் சாப்பிடுகிறார்கள். புளிக்குப் பதில் ஒருவகைக் காயைப் பயன்படுத்துகிறார்கள். அது இனிப்பான புளி. சமையல் செய்ய அவர்களுக்குத் தேங்காய், புளி, மிளகாய் தேவையில்லை.

பட்டாணிக் கடலையை ஊற வைத்து, காலையில் எழுந்ததும் உண்பர். வெள்ளரிக்காயும் நெல்லிக்காயும் அங்கு மிகுதி. பச்சைப் பட்டாணி, காலி பிளவர், முட்டைக் கோஸ், தக்காளி, காரட் - குளிக்காலத்தில் மிக மலிவு.

உ. பி. யில் தெற்கு வடக்குப் பிரச்சினை கிடையாது. கிழக்கு மேற்குப் பிரச்சினை உண்டு. மேற்கே கோதுமை சாப்பிடுகிறார்கள். கிழக்கே அரிசிதான் முக்கிய உணவு.

மாட்டுக்கு ஒட்டகம் மேல்

உ. பி. யில் மாடுகளைப் பற்றிச் சகுனங்கள், சாத்திரங்கள் சொல்லி முடியாது.

ஒரு மாட்டின் வால் மயிரின் நிறமும், உடலின் நிறமும் வெவ்வேறாக இருந்தால், அந்த மாட்டினால் பெருங்கேடு ஏற்படும்.

நெற்றியில் மச்சம் உள்ள மாட்டை வாங்கினால், வாங்கியவன் மனைவி இறந்து விடுவாள்.

மஞ்சள் கலந்த மயிலை நிற மாடு கால் வைத்த வீடு முன்னுக்கு வராது.

ஆறு பல் மாடு, எஜமான் சொல்படி கேட்காது. ஏழு பல் மாடு வாங்கினவனைக் கொல்லும். ஒன்பது பல் மாடு மேய்ப்பவனுக்கு எமன்....

இவ்வாறு உ. பி. யில் ஏராளமான நம்பிக்கைகள் நிலவுகின்றன. இந்த ஒவ்வொரு வகை மாட்டுக்கும் ஒரு குறிப்பிட்ட பெயர் இந்தி மொழியில் உண்டு. இவ்வளவு

சகுனம் பார்த்து வாங்குவதைத் தவிர்க்க, சிலர் வேளாண்மை வேலைக்கு ஒட்டகங்களையே வைத்துக் கொள்ளுகிறார்கள்.

முலிகை மருந்து

உ. பி.யின் நாட்டுப்புறத்தில் நாட்டு வைத்தியம் பரவி இருக்கிறது. இதற்குக் காசி இந்துப் பல்கலைக்கழகத்தில் சிறந்த முறையில் கல்வி கற்பிக்கிறார்கள்.

திருக்குற்றால மலைப் பகுதியில் கிடைப்பதைப் போன்று, இமயத்தின் அடிவாரத்தில் நூறு மடங்கு பலவிதமான முலிகைகள் கிடைக்கின்றன. இவை அற்புதமான மருந்து செய்ய ஏற்ற முலப் பொருள்கள்.

சவனப்பிராஸ் என்பது அங்கு மிகவும் புகழ்பெற்ற நெல்லிக்காய் லேகியம். நெல்லிக்காயை ஆவியில் வேக வைத்துச் சாறு எடுத்து நெய்யில் புரட்டி ஏலம், சுக்கு, நன்னாரி வேர் இவற்றுடன் பிரமிய இலை முதலிய இமயத்து முலிகைகளையும் சேர்த்துச் செய்கிறார்கள்.

லக்னோவிலிருந்து 52 மைலில் சீதாப்பூர் என்ற இடத்திலுள்ள கண் ஆஸ்பத்திரி புகழ் பெற்றது. தமிழ்நாட்டில் கண் வைத்தியம் செய்து சரி வராத பலரும், இங்கே சென்று குணம் அடைந்திருக்கின்றனர்.

பாகிஸ்தான் குஞ்சு பொறித்த இடம்

பாகிஸ்தான் வேண்டுமென்று கிளர்ச்சி செய்தவர்கள் உ.பி. முஸ்லிம்கள்தான். பாகிஸ்தான் திட்டம் உருவானது அலிகார் பல்கலைக்கழகத்தில்தான்.

கெய்ரோவிலுள்ள அல் அஹ் ஜார் பல்கலைக் கழகத்தைப் போல, இஸ்லாமியக் கலாசாரத்தின் நிலைக்களனாக விளங்குவது அலிகார். இந்தப் பல்கலைக் கழகத்துக்கு இந்திய அரசினரும், ஆகாகானும், சத்தாரி நவாபும், மத்திய கிழக்கு நாடுகளின் அரச குடும்பங்களும் பணத்தை வாரி வழங்கியுள்ளனர். இந்தியாவில் பணக்காரப் பல்கலைக்கழகம் இதுவே.

பூட்டுக்கும், 'மோடக்' எனப்படும் முங்கில் ஸ்ட்ரூலுக்கும் பிரபலமானது அலிகார்.

வெந்நீர் ஊற்று

கேதாரத்தின் உயரம் 11,750 அடி. இத்தகைய உயர்ந்த பகுதிகளில் குளிரில் பயணம் செய்பவர் குடிக்கவும் உடல் நலம் பேணவும் குளிரைப் போக்கிக் கொள்ள வெந்நீரில் குளிக்கவும் 11,000 அடி உயரத்தில் கௌரி குண்டம் என்னுமிடத்தில் வெந்நீர் ஊற்று இறையருளால் (இறை நம்பிக்கை இல்லாதவர்கள் இயற்கையருளால் என்று படிக்கவும்) ஏற்பட்டுள்ளது. தளர்ச்சியையும் சோர்வையும் நீக்கி, உடலுக்கு உரமும் உள்ளத்துக்கு உற்சாகமும் இந்த ஊற்று ஊட்டுகிறது.

காடாறு மாதம், நாடாறு மாதம்

இமயமலைப் பகுதியில் கேதார நாத், பத்ரி நாத் முதலிய புகழ்பெற்ற தலங்கள் உள்ளன. கேதார நாதத்தைத் திருக்கேதாரம் எனக் கூறுவது தமிழ்மரபு.

ஆறு மாதம் அடியார்கள் சென்று வழிபடவும், ஆறு மாதம் பனியால் முடப்பெற்றுத் தேவர்கள் பூஜிக்கவும் உரியது இக்கோயில். ஆண்டுதோறும் சித்திரைத் திங்களில் குறிப்பிட்ட நாளில் கோயிலை முடியுள்ள பனிக்கட்டிகளை வெட்டி திருக்கோயிலைத் திறக்க - ஆறு மாதத்திற்கு முன் ஏற்றி வைத்த திருவிளக்கு எரிந்து கொண்டும் ஆறு மாதத்திற்கு முன் சாத்திய மலரும் மாலையும் அன்று பூத்தது போலவும் காணப்பெறுகிறது.

குமரகுருபரர் சிவப்பேறு எய்திய நாளில் இங்கு, யாத்ரிகர்களுக்கும் பண்டாக்களுக்கும் திருப்பனந்தாள் ஆதீனத்தார் அமுது படைக்கிறார்கள்.

சாரநாத்தும் வடலூரும்

உ. பி. யில் அமைதி, அழகு, அருள் முன்றும் நிறைந்தது சாரநாத். உ. பி. க்காரர்கள் ஒருவரும் சாரநாத்தில் வாழவில்லை

என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இந்திய அரசின் சின்னமாக விளங்கும் சிங்கமும், தர்ம சக்கரமும் இங்குள்ள அசோகத் தூணின் வடிவத்தைப் பின்பற்றி அமைந்தவையே.

புத்தர் கருணையையும் கொல்லாமையையும் போதித்து, இறுதியாகப் பரிநிர்வாணம் பெற்ற தலம் சாரநாத். அழகான புத்தர் கோயில்களை இங்கு பல நாட்டினரும் கட்டி இருக்கிறார்கள். புத்தமதக் கோட்பாட்டின்படி வாழ்பவர்கள் மட்டுமே இங்கு தங்கலாம். உயிர்க்கொலை, அசுத்தம், கெட்ட செயல் எதற்கும் சாரநாத்தில் இடம் இல்லை.

இலங்கையில் கதிர்காமத்தில், சமீபத்தில் கதிர்காமத்துக் கோயிலையும், இராமகிருஷ்ண மடத்தையும் தவிர எல்லா வீடுகளையும் கட்டடங்களையும் இடித்துப் புனித நகர் உண்டாக்கியுள்ளனர். ஆற்றுக்கு அப்பால்தான் எவரும் வாழலாம் என்ற சட்டம் அமலுக்கு வந்திருக்கிறது.

தமிழ்நாட்டில், வடலூரில் வள்ளலார் ராமலிங்க சுவாமிகளின் சத்திய ஞான சபையைச் சுற்றி ஐந்து கி. மீ. சுற்றளவுக்கு இத்தகைய புனித நகரம் ஏற்படும் நான் எந்நாளோ?

உதடு வெடிக்கிறது

உ. பி. கடலிலிருந்து 500 மைலுக்கு அப்பால் இருக்கிறது. அதனால் குளர்காலத்தில் குளிர் அதிகம். பனி நம் எலும்பைத் துளைக்கும். இந்தப் பனி மக்களை மட்டுமின்றி எலிகளையும் வாட்டுகிறது. இமயமலையில் அணில் வகையில் 'பனி எலி' உண்டு. இவை ஆழ்ந்த பொந்துகள் அமைத்துக்கொண்டு கூட்டம் கூட்டமாக அவற்றில் குளர்காலத்தில் வாழ்கின்றன. வேனிற் காலத்தில் வெளியே வந்து சிழங்குகளையும் இலைகளையும் பூச்சிகளையும் திரட்டிப் பொந்துக்குள் சேர்த்து வைத்துக் கொள்கின்றன. இமயமலையிலிருந்து 'லூ' என்னும் விஷக் காற்று அடிக்கும். வேனிற் காலத்தில் வெப்பம் மிகுதி. அனல் காற்றும் புழுதிப் புயலும் வீசும். அங்கே வீசுவது வடக்கத்திக் காற்று, அதாவது வாடை. தென்றல் காற்று அங்கு இல்லை.

பனிக் காலத்தில் சில பகுதிகளில் மக்கள் உமிழ் நீரும் வற்றி, உதடுகளில் வெடிப்பும் ஏற்படும்.

மலைப்பகுதி

இமயமலைப் பகுதியில் உ. பி. யின் ஆறு மாவட்டங்கள் உள்ளன. மலைவாழ் மக்களும் வெளிநாட்டாரும் இங்கே வாழ்கின்றனர்.

தமிழ்நாட்டைப்போல இங்கும் ஏராளமான மலை நகரங்கள் உள்ளன. டேராடூன் ஊட்டியைப் போன்று அழகும் கல்வி வளமும் உடையது. நைனிதால் ஆப்பிளாலும், ஏரியாலும் பெயர் பெற்றது. முசோரி, கோட்டகிரி போல அமைதியான மலைப்பகுதி. சக்ரடா, வெலிங்டனைப்போல இராணுவத்தளமாக விளங்குகிறது.

நீலகிரியிலிருந்து ஈகலிப்டஸ் எண்ணெய் ஏற்றுமதி ஆவதுபோல, டேராடூன் பகுதியிலிருந்து ரோஜாப்பூ எண்ணெய் ஏராளமாக வெளியூர்களுக்குச் செல்லுகிறது.

இமயத்தில் வளரும் ருத்ராட்ச மரத்தின் கொட்டைதான் ருத்ராட்சம். சிவனை வழிபட இது உதவுகிறது.

குமாயூனும் முதுமலையும்

இமயத்திலுள்ள குமாயூன், புலிக்குப் புகழ் பெற்றது. நீலகிரியிலுள்ள முதுமலை, யானைக்குச் சிறப்புப் பெற்றிருப்பதுபோல, குமாயூனிலுள்ள கார்பட் தேசியப் பூங்கா உலகெங்கும் தெரிந்த பெயர்.

முதுமலையை எடுத்து விளக்க, கார்பட் போன்ற உலகிற் சிறந்த எழுத்தாளர் எவரும் முன்வரவில்லை. முதுமலை இன்னொரு தவறும் செய்துவிட்டது. அது டில்லிக்கு அருகே இருந்திருக்க வேண்டும்.

மொழி

உ. பி. இந்தி பேசும் மாநிலம். அரசாங்கம் குறிப்பிடும் இந்தி, கரிபோலி என்ற பெயரில் மீரட்டில் வழங்குகிறது. அயோத்தி மக்கள் தாங்கள் பேசுவது அவந்தி என்றும், கான்பூர்க்காரர்கள் தங்கள் மொழியை கனோஜி என்றும், ஆக்ரா, மத்ரா பகுதியார் தங்கள் பேச்சை பிரஜ்பாஷா என்றும், காசி வாலாக்கள் தாங்கள் பேசும் போஜ்பூரி ஒரு தனிமொழி என்றும் கூறுகிறார்கள். இமயமலையின் சில பகுதிகளில் குமாவோனி என்ற மொழியும் வளர்ந்து வருகிறது.

ஆனால், பெர்சிய மொழி தெரியாமல் எந்த அரசாங்க வேலையையும் சரிவரச் செய்ய அங்கு இயலாது. நூறு ஆண்டுகட்கு முந்தின ஆதாரங்கள் யாவும் பெர்சிய மொழியிலேயே எழுதப்பட்டிருக்கின்றன.

இருபது ஆண்டுகளாகத்தான் 'இந்தி' படிப்புப் பெருகி வருகிறது. அதற்கு முன், அனைவரும் உருதுதான் படித்தனர். இப்போதும் வயதானவர்கள் பேசுவது உருது. படிப்பதும் உருது பத்திரிகை. ஆனால் தாங்கள் இந்தி பேசுவதாகச் சொல்லிக் கொள்கிறார்கள்.

இருந்தாய் வாழி! கடல்!

கடல் இல்லாத மாநிலத்தில் வாழ்வது சன்னல் இல்லாத வீட்டில் குடியிருப்பது போன்றது. சென்னைக்கு வடக்கே எண்ணூரிலிருந்து கன்னியாகுமரிக்கும் அப்பால் குளச்சல் வரை ஓராயிரம் கி.மீ. தூரத்துக்குக் கடற்கரையைப் பெற்றிருப்பது தமிழ்நாட்டின் தவப் பயன். உ. பி. யைப் போலத் தமிழ்நாடு பின்தங்கிய மாநிலமாக விளங்கவில்லை என்றால் அந்தப் பெருமை கடலோர மாநிலமாக இருப்பதால் ஏற்பட்டதே. வாழ்க 'கடல்'!

பந்திக்கு முந்து படைக்கும் முந்து !

பஞ்சாப்

இன்றும் புது மண்டபம்

1947-க்கு முன் பஞ்சாப், ஐந்து ஆறுகள் பாயும் மாநிலமாக இருந்தது. அதனால் 'பஞ்சாப்' என்ற பெயர் வந்தது. பாக்கிஸ்தான் பிரிவினையால் முன்று ஆறுகளை இழந்து விட்டோம். ஐந்துக்கு இரண்டு பழுதில்லை என்பது போல இப்போது இரண்டு ஆறுகள்தான் பஞ்சாபில் ஓடுகின்றன. ஆனால் பழைய பெயர் இன்னும் நிலவுகிறது.

கடுகு சிறுத்தாலும் காரம் குறையவில்லை

இந்தியாவைப் பாதுகாக்கும் போர்வீரர்களின் வீரத்தின் விளைநிலம் பஞ்சாப்.

கோதுமை உற்பத்தியில் உலகமே வியக்கும் அளவுக்குக் களஞ்சியமாக விளங்கியதும் பஞ்சாபின் பெருமை, தொன்மை.

1947-ல் பஞ்சாப் இரு கூறாக்கப்பட்டு பாக்கிஸ்தானுக்கும் இந்தியாவுக்கும் பிரிக்கப்பட்டது.

பிரிக்கப்பட்டபின், இந்தியப் பஞ்சாப், சீக்கியர் பெரும்பான்மையாக வாழும் பஞ்சாப் மாநிலமாகவும், இந்துக்களே மிகுதியாக உள்ள ஹரியானா மாநிலமாகவும் பிரிவு பட்டது.

இவ்வாறு இரு பிரிவினைகளுக்குப் பிறகும் எஞ்சிய பஞ்சாப் படை வீரத்தில் பின்வாங்கவில்லை. கோதுமைப் பெருக்கத்தில் குறைபவில்லை.

எல்லாம் நிறைய

பஞ்சாபியர் நிறை வாழ்வு வாழ்கிறார்கள். இந்தியாவிலேயே அவர்கள் நிறையச் சாப்பிடுகிறார்கள். நிறைய உடை உடுத்துகிறார்கள். நிறைய வாசனைப் பொருள்களை உபயோகிக்கிறார்கள். பாடுபட்டு உழைக்கிறார்கள். துன்பம் வந்தால் கைகட்டிக்கொண்டோ, கன்னத்தில் கைவைத்துக்கொண்டோ இருப்பதில்லை. கை, கால் ஒடிந்தாலும், அவர்கள் மனம் ஒடிவதில்லை.

போர் என்றால் அவர்கள் தோள் சிறு அளவேனும் உயரும். போர் முடிவடைந்து விட்டால் அவர்களால் சும்மா இருக்க முடியாது. இந்திய அரசுடன் சண்டைக்குச் செல்வார்கள். அண்டை மாநிலத்தோடு குடுமி பிடிப்பார்கள். அல்லது அவர்களுக்குள்ளேயே சீக்கிய மத நிறுவனங்கள் பற்றியோ அரசியல் தலைமை குறித்தோ போராட்டத்தில் ஈடுபடுவர். போரிடாத நாளெல்லாம் அவர்களுக்குப் பிறவாத நாளே.

அண்ணாந்து பார்க்க முடியாது!

பக்ரா அணை உலகிலேயே உயரமானது. அதன் உயரம் 750 அடி. அதை நின்று கொண்டு பார்க்க முடியாது. படுத்துக் கொண்டுதான் பார்க்க வேண்டும்!

திருமணம் முடிந்ததும் தந்தி

திருமணத்தன்று வரும் வாழ்த்துத் தந்தியைவிட முதல் இரவுக்குப் பின் தன் மகளிடமிருந்து வரும் தந்தியைத்தான் பெண்ணின் தாயார் ஆவலுடன் எதிர்பார்ப்பாள்.

சில சமயம் இப்படிப்பட்ட தந்திகள் வரும்:

'என் கணவருக்கு ஒரு கால்தான் இருக்கிறது.'

தம் வீட்டிலேயே ஆடவர் விருந்தினர்

போர்ப் படைக்குச் சென்று விடுமுறை நாட்களுக்கு மட்டுமே வீட்டுக்கு வருவதால், பஞ்சாபில் பல வீடுகளில் வீட்டுக்காரர் விருந்தாளியாகவே கருதப்படுகிறார்.

வீட்டுப் பொறுப்பு யாவும் பெண்களிடத்தில் இருக்கிறது. உரிமையும் ஆதிக்கமும் பெண்களுக்குத்தான். உலகில் எங்குதான் இந்த நிலை இல்லை?

பட்டங்கள்

தமிழ் நாட்டில் பி. எச்.டி. பட்டம் பெற்றவர்கள் கூட, அதற்குக் கீழ் உள்ள பட்டங்களையும் சேர்த்து (எம்.ஏ., முதலியவற்றையும்) போட்டுக் கொள்ளுகின்றனர்.

ஒவ்வொரு சீக்கிய ஆடவனுக்கும் பெயருக்கு முன் சர்தார் என்ற அடைமொழியும், பெயருக்குப்பின் அவன் வீரத்தைக் குறிக்கும் சிங்கம் என்ற சொல்லின் சுருக்கமாக 'சிங்' என்பதும் பயன்படுத்தப்படுகின்றன.

டாக்டர், கியானி (ஞானி), புத்திமான், வித்வான் என்ற கல்விப் பட்டங்களையும் போர்ப்படைப் பட்டங்களையும் உடையவர்கள் சர்தார் என்ற சொல்லைப் பயன்படுத்துவதில்லை.

பாவம், அவர்கள் தமிழ் நாட்டுக்கு வந்து இங்கு பட்டங்கள் படும் பாட்டைப் பார்த்ததில்லை!

ஹூக்கா

வட இந்தியாவில் சுருட்டு, பீடி, சிகரெட் குடிப்பதில்லை. இவற்றை வாயில் வைத்துக்கொண்டே வேலையும் செய்யலாம்.

ஆனால் அவர்கள் ஹூக்கா பிடிப்பதால், அதற்கு ஒரு கை தேவைப்படுகிறது. எஞ்சிய ஒரு கையால் மட்டும் வேளாண்மை செய்ய முடியாமல் சோம்பேறியாகி விடுகின்றனர்.

புகை பிடிக்கும் பழக்கம் எதுவும் இல்லாததால் சீக்கியர் வேளாண்மையில் ஏற்றம் பெற்றுள்ளனர்.

குளிரோ குளிர்

நவம்பர் முதல் பிப்ரவரி வரை கடும் குளிர் பஞ்சாபில் நிலவுகிறது. இந்தக் குளிரில் தோசை மா அரைபடாது. தேங்காய் சட்டினி செய்ய இயலாது. ரசம், குழம்பு அந்தப் பேச்சுக்கே இடமில்லை.

ரப்பர் டயர் போன்ற கனமான கோதுமை ரொட்டியையும் சப்ஜி (காய்கறி) யையும் சாப்பிடுகிறார்கள். கடுகு இலைகளை அவித்துத் தின்கிறார்கள். பெரிய கோழிகளை வறுத்து வெண்ணெய், தயிருடன் உண்ணுகிறார்கள். கடலை வகைகளும் நிறைய உட்கொள்ளுகிறார்கள். மாட்டிறைச்சி சாப்பிடும் வழக்கமில்லை. அதைச் சாப்பிடக் கூடாது என்ற தடையில்லை.

பெயருக்குப் பின் ஊர்

ஊர்ப் பெயரை முதலில் போட்டுக் கொள்ளும் மரபு தெற்கே உண்டு.

'பட்டம்' தானுப்பிள்ளை; 'அரியக்குடி' ராமானுஜ அய்யங்கார்; 'நாமகிரிப்பேட்டை' கிருஷ்ணன்; 'ஓமந்தூர்' இராமசாமி ரெட்டியார்.

பஞ்சாபியர் ஊர்ப் பெயரை, தங்கள் பெயரின் இறுதிச் சொல்லாக வைத்துக் கொள்ளுகிறார்கள்.

சர்தார் பிரதாப் சிங் 'கைரான்'; சர்தார் சார்துல் சிங் 'கவஷியர்'; கியானி சிங் 'ராரிவாலா'.

மற்தி

பஞ்சாப் அமைச்சர் ஒருவரின் டைப்பிஸ்டுக்கு ஒரு தந்தி வந்தது. டைப்பிஸ்டின் தாயார் இறந்து விட்டார். அவசரமாகப் புறப்பட வேண்டியிருந்ததால் தந்தியை மேஜை மீது வைத்து விட்டு அவர் இரயிலுக்குப் புறப்பட்டார்.

இரயில் நிலையத்தில் அமைச்சரும் வந்து சேர்ந்தார். டைப்பிஸ்டிடம், 'நீ ஏன் இங்கு இருக்கிறாய்?' என்று கேட்டாராம்.

'என் தாயார் இறந்துவிட்டார்'.

'என் தாயாரும் இறந்து விட்டார். நானும் ஊருக்குப் புறப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறேன்" என்று அமைச்சர் சொன்னாராம். தன் மேஜையில் வைக்கப்பட்டிருந்த தந்தியைப் படித்துப் பார்த்துவிட்டு அவர் புறப்பட்டிருக்கிறார். பஞ்சாபிகளின் கவனக் குறைவுபற்றி இப்படி எத்தனையோ உண்மை நிகழ்ச்சிகள் கதையையும், கற்பனையையும் விடச் சுவையானவை.

குலு பள்ளத்தாக்கு

இமயத்தின் அடிவாரத்தில் அமைந்த பஞ்சாபில் அழகான பகுதிகள் ஏராளமாக உள்ளன. இவற்றை மிஞ்சுவது இமாசலப் பிரதேசத்திலுள்ள குலு பள்ளத்தாக்கு. ஆப்பிளும், திராட்சையும், செர்ரிப் பழமும் பஞ்சாபிலும் குலுவிலும் உற்பத்தியாகி பெரிய தொழிலாக வளர்ந்து விட்டன. இதற்குக் காரணம் பஞ்சாபியரே.

பஞ்சாபியர் மனப்பான்மை

டில்லியில் சுழுவிவிட்ட தண்ணீரை மேல் மாடியிலிருந்து ஒருவன் கொட்டினான். தெருவில் நடந்து சென்றவன் அவனைப் பார்த்து, "யாரும் நடந்து போகிறார்களா என்று பார்த்துக் கொட்டக்கூடாதா?" என்று கேட்டான். அதற்கு, "யார் கொட்டுகிறார்கள் என்று பார்த்து நடக்கக் கூடாதா?" என்று பதில் கேள்வி கேட்டான் அவன்.

சீக்கியர்களின் சிதம்பரம்

தில்லை நடராஜர் கோயில் விமானம் சோழ அரசர்களால் தங்கத் தகட்டினால் வேயப்பட்டு, பொன்னம்பலம் எனப்

புகழ் பெற்றிருப்பதுபோல ரஞ்சித் சிங் மகாராஜா செப்பு விமானம் அமைத்து தங்கமுலாம் பூசி அழகு படுத்தியது அமிர்தசரஸ் சீக்கிய கோயில்.

பொற்கோயில் எனப் புகழ் பெற்ற இந்த 'ஹரிமந்திர்' (கடவுளின் இல்லம்)-இல் பளிங்கு, கண்ணாடி, உலோகம், வண்ணம் இவற்றில் சமய உணர்ச்சிகளை வெளிப்படுத்தி உள்ளனர். கோயிலின் நடுவே உள்ள குளத்தில் கோயிலின் ஒளி விழுந்து அழகுக்கு அழகு ஊட்டுகிறது.

இக்கோயிலில் இருப்பவை - அழகிய சித்திரங்கள், விலை உயர்ந்த அணிகள்.

இல்லாதது தூசி.

அணையாத நெருப்பு

திருவாவடுதுறை ஆதீனத்திலுள்ள மடைப்பள்ளியில் எரியும் அடுப்புக்கு 500 ஆண்டுகளுக்கு முன் தீ முட்டியதாகவும் அன்று முதல் அது அணையாது இருப்பதாகவும் சொல்லுகிறார்கள்.

நீண்ட நெடுங்காலமாக அணையாது என்ற பெருமை சீக்கியர் கோயில்களான குருத்துவாரங்களிலுள்ள மடைப் பள்ளிகளுக்கும் உண்டு.

அமிர்தசரஸ் பொற்கோயிலில் 24 மணி நேரமும் சமையல் நடைபெறுகிறது. சாப்பாடும் நடந்த வண்ணமாகவே இருக்கிறது.

அரை மணிக்கு ஒரு பந்தி. பந்திக்கு 3,000 பேர்! எந்த மதத்தினரும் சாப்பிடலாம். எங்கிருந்து வந்தாலும் சாப்பிடலாம். கோதுமை ரொட்டியும், அதற்குத் துணையாகக் காய்கறிகளும் வயிறு நிறையப் பரிமாறுகிறார்கள்.

பஞ்சாபில் உழைப்பதும் உழைத்துத்தான் சாப்பிட வேண்டும் என்பதும் மரபு. சீக்கியரில் பிர்ரைக்காரரே

இல்லை. எனவே உடல் உழைப்புக்கு வழியில்லாத சூழ்நிலையில்தான் மக்கள் இந்த மடைப்பள்ளிகளில் உண்ண வருவார்கள்.

வாழைப்பழம் சூறை போடுகிறார்கள் என்று சொன்னால் உரித்தா, உரிக்காமலா என்று கேட்கும் சோம்பேறிகள் அங்கு இல்லை.

கஞ்சி வரதப்பா என்றால் எங்கே வரது அப்பா? என்று ஏங்குமே ரும் அங்கு இல்லை.

வாய்மையே வெல்லும்

சீக்கியர் ஒருவரை ஒருவர் கண்டதும் 'சத்ஸூ அகல்' என்று கூறுவர். இதன் பொருள் 'உண்மை என்றும் நின்று நிலவும்'.

உடல் வலுவே வெல்லும்

சீக்கியர் ஒட்டப்பந்தயத்திலும் ஹாக்கி முதலிய விளையாட்டுக்களிலும் வீரர்கள். குஸ்தி வீரர்களும் சீக்கியர்களே. பல தொழிற்சாலைகளில் சீக்கியரைக் காவல்காரர் (தர்வான்). லிப்ட் இயக்குபவர் போன்ற வேலைகளில் சேர்த்துக் கொள்ளுகின்றனர்.

விளையாடுவது இவர்களுக்கு ஒரு தொழில்.

விளையாட்டுக் கருவிகள், பந்துகள், மட்டைகள் செய்வதும் இவர்களுக்கு ஒரு தொழில்.

விளையாட்டுப் பழகிக் கொடுப்பதும் இவர்களுக்கு ஒரு தொழில்.

பத்துப்பேரை ஏற்றி வைத்துக்கொண்டு ஒரு ஸ்கூட்டரை ஒட்டவும் இவர்களால் முடியும். டாங்கியை இயக்கவும், கலப்பையை இயக்கவும் இவர்களால் இயலும்.

பிறர் செய்யும் சிறு பொறியியல் கருவிகளைச் செய்து, உலக நாடுகளுக்கெல்லாம் அனுப்பவும் இவர்களால் முடியும்.

பெருந்தொழில் எதுவும் இன்றி, வளமடைந்திருக்கும் மாநிலம் பஞ்சாப்.

எங்கும் தண்ணீர் மயம்

மழைக் காலத்தில் வீதிகளில் முதல் மாடிவரையிலும் கூடச் சில நாட்களுக்குத் தண்ணீர் தேங்கியிருக்கும்.

எனினும், பீதி, பதட்டம், பரபரப்பு இல்லாமல் வீட்டில் இரண்டாவது, முன்றாவது மாடியில் வசிக்கிறார்கள். படகு மூலம் சென்று வேலைகளைக் கவனிப்பார்கள்.

பழிமொழி

தமிழ் : பந்திக்கு முந்து, படைக்குப் பிந்து.

பஞ்சாப்: பந்திக்கு முந்து, படைக்கும் முந்து.

பிறிமொழி அறிவு

சீக்கியர் எல்லா மொழிகளும் படிக்கின்றனர். சமஸ்கிருதமும் தமிழும் கூடப் பயிலுகின்றனர். சந்திகரிலுள்ள பஞ்சாப் பல்கலைக்கழகத்தில் தமிழ்த்துறை சில ஆண்டுகளுக்கு முன் ஏற்பட்டது.

தமிழ் பேசவும் புரிந்து கொள்ளவும் கூடிய பஞ்சாபியர் சில நூறு பேர் இருக்கின்றனர். எந்த மொழியிலும் புலமை பெற வேண்டும் என்று அவர்கள் கருதுவதில்லை.

உடை

குளிர்க்காகத்தான் தாடி வளர்க்கும் பழக்கமும் தலைப்பாகை வைத்துக் கொள்ளும் முறையும் ஏற்பட்டிருக்கும். இவை சீக்கிய ஆடவர்க்கு, சமயச் சின்னமாகவும் அமைந்து விட்டன. கட்டுடல் ஆடவராக இருப்பதால் அவர்களுக்கு இவை பொலிவூட்டுகின்றன.

சீக்கிய ஆடவர் அரைக்கால் சட்டைதான் அணிய வேண்டும் என்பது மரபு. இப்போது உள்ளே அதைப்போட்டு

வெளியே முழுக்கால் சட்டை அணிகின்றனர். உள்ளாடைக்கு 'கச்' என்று பெயர். பஞ்சாபி மொழியில் 'கச்' என்ற சொல்லுக்கு 'கக்கம்' (கம்புக்கூடு) என்ற பொருளும் உண்டு. இரு பொருளுள்ள இத்தகைய வார்த்தைகள் பஞ்சாபியில் ஏராளமாக உள்ளன. அவற்றைப்பற்றிய வேடிக்கைகளும் உண்டு.

பெண்கள் சிவந்த மேனியர். நீண்ட கால்சட்டை; இருப்புக்குமேல் ஒரு முழச் சட்டை. அதன் மீது 'பூல்காரி' என்ற பூ வேலைப்பாட்டுடன் அழகாகப் பின்னிய வண்ண வண்ணமான கம்பளி சுவெட்டர். சுவெட்டருக்கு மேலே ஒரு மேலாடை. சில பூவையர் இந்த மேலாடையாக ஒரு பொன்னாடை போட்டுக் கொள்கின்றனர். ஆடை எதுவாயினும் காட்சி கவர்ச்சியாயிருக்கும்.

பஞ்சாபி மொழி

பஞ்சாப் மாநிலத்துக்குப் பஞ்சாபிதான் ஆட்சி மொழியாக இருக்க வேண்டும் என்று சீக்கியர் விரும்பினர். வேண்டா வெறுப்பாக இந்துக்கள் இசைய வேண்டியதாயிற்று. அவர்கள் இந்தியை பஞ்சாபின் ஆட்சி மொழியாக்க விரும்பினார்கள்.

இந்திக்கும் பஞ்சாபிக்கும் அதிக வேற்றுமை இல்லை. இந்தியில் சமஸ்கிருதச் சொற்கள் ஏராளம். பஞ்சாபியில் பாரசீக, அரபுச் சொற்கள் மிகுந்துள்ளன. பஞ்சாபி-இந்திச் சண்டை உருது மொழியில் நடைபெற்றது. பஞ்சாபிலுள்ள வயதான இந்துக்களும், சீக்கியரும் பள்ளியில் படித்தது உருதுதான். இன்று படிப்பதும் உருது பத்திரிகைதான்.

மொழிச் சண்டை, பிறகு எழுத்து (லிபி) சண்டையாக மாறிற்று. தேவநாகரி லிபியை இந்துக்கள் வற்புறுத்தினர். தங்கள் மத நூலான கிரந்த்சாசிப் குருமுக்கி வரிவடிவத்தில் இருப்பதால் அந்த வரிவடிவத்துடன் கூடிய பஞ்சாபி மொழி ஆட்சி மொழியாயிற்று. இதை விரும்பாதவர்கள் பிரிந்து ஹரியானா மாநிலம் அமைத்துக் கொண்டனர்.

சண்டை, பிறகு தலைநகரத்தைப் பற்றி முண்டது.

சந்திகர்

எதற்கும் ஓர் அளவு வேண்டும். மிக அழகாக இருந்தால் ஆபத்து ஏற்படும். எங்கிருந்து, யாரால், எப்போது என்று சொல்ல முடியாது.

பஞ்சாபின் தலைநகர், பாக்கிஸ்தானுக்குப் பிறகு உருவாயிற்று. சண்டிகர் என்பது ஓர் அம்மனின் பெயர். இந்நகரைக் கட்டுவதற்கு உலகெங்குமுள்ள கட்டடக் கலைஞர்கள் தம் உத்திகளைத் தெரிவித்தனர். பிரெஞ்சுக்காரரும் கட்டட மேதையுமான லா கார்பூசியா என்பவர் உருவாக்கிய திட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டு அதிசயிக்கத்தக்க முறையில் அழகிய ஏரிகளும் அகன்ற சாலைகளும் அடுக்கடுக்கான மாளிகைகளும் பல்வேறு தனித்த சிறு நகரங்களைப் போன்ற பகுதிகளைக் கொண்ட பெரு நகரமும் பூங்காக்களும் உருவாகிவிட்டன. இதை விட்டுக்கொடுக்க யாருக்குத்தான் மனம் வரும்? ஹரியானா - பஞ்சாப் சண்டைக்குக் காரணமே லா கார்பூசியாவின் கலையறிவும் கட்டடப் புலமையும்தான்.

பஞ்சாபி பல்கலைக்கழகம்

சீக்கிய மன்னர் எழுவர் இருந்தனர். அவர்களில் ஒருவரான பாட்டியாலா மகாராஜா உலகிலேயே கூடுதலான அளவு முத்துக்களும் நவமணிகளும் வைத்திருந்தார்.

அவருடைய அரண்மனை ஒன்றில் அனைத்திந்திய விளையாட்டு நிறுவனம் செயல்படுகிறது.

அவருடைய மற்றொரு அரண்மனையில் பஞ்சாபி பல்கலைக்கழகம் இயங்கி வருகிறது. இங்கு பஞ்சாபி மொழி வளர்ச்சிக்கு பத்து ஆண்டுகளில் அரும் பணி புரிந்துள்ளார்கள். எண்ணற்ற வெளியீடுகள் வந்துள்ளன. 'பஞ்சாபி வாழ்க' என்று எழுதினால் மட்டும் பஞ்சாபி இ. 8.

வளர்ந்து விடாது என்பதை அவர்கள் உணருகிறார்கள். எனவே அவ்வாறு அங்கு யாரும் எழுதுவதில்லை. மேடைகளில் பஞ்சாபி, பஞ்சாபி என்று முழங்கும் 'வாய்ச் சொல்லில் வீரரடி கிளியே' என்ற நிலையும் அங்கு இல்லை.

பிற சமய அறிவு

பிற சமயங்களைப் பற்றிச் சீக்கியர்கள் நிறையத் தெரிந்து கொள்ளுகிறார்கள். தம் சமயத்தின் குருவான குரு நானக் பற்றி ஆராயவும் நூல்கள் வெளியிடவும் தனிப் பல்கலைக் கழகமே அமைத்துள்ளனர். இந்தியாவின் பல பகுதிகளில் குரு நானக் பெயரால் கல்லூரிகள் ஏற்படுத்தியுள்ளனர். சென்னையிலும் ஒன்று ஏற்பட்டிருக்கிறது.

திருமணம்

ஒரே குடும்பத்தில் பல மதத்தினரும் இருப்பது பஞ்சாபில் இயல்பான காட்சி. அண்ணன் இந்துவாகவும், தம்பி சீக்கியராகவும் இருப்பார். கணவன் சீக்கியராகவும், மனைவி வேறு மதத்தவளாகவும் இருப்பதும் சாதாரணமான நிகழ்ச்சி.

செயல் வீரர்

பஞ்சாபியர் செயல் வீரர்கள். பயனுள்ள படிப்புப் படிப்பார்கள். ஓர் இயந்திரத்தையோ லேத்துப் பட்டறையையோ பற்றிக் கட்டுரைப் போட்டி வைத்தால் முதல் பரிசு தமிழருக்குத்தான் கிடைக்கும். செயல் முறையில் அதைச் செய்து அல்லது பழுது பார்ப்பது என்றால் பஞ்சாபியர்தான் வல்லவர்களாக விளங்குகிறார்கள்.

சிறு இயந்திரங்கள் செய்வதில் அவர்கள் இணையற்று சிறந்த பெரும் வெற்றி கண்டிருக்கிறார்கள்.

ஒட்டல் நடத்துவதில் உடுப்பிக்காரர், பலசரக்கு வாணிபத்தில் விருதுநகர் வியாபாரி, துணி விற்பனையில்

சிந்திக்காரர் - இவ்வாறு இயந்திரங்களை இயக்குவதில் உலகெங்கும் சீக்கியர் புகழ் பெற்றுவிட்டார்கள். குறிப்பாக, மோட்டார்த் தொழிலில் இவர்களை விரும்பி வரவேற்காத நாடுகளே இல்லை. இவர்களும், எந்த நாட்டிலும் 'யாதும் ஊரே' என்று குடியேறி யாவருடனும் 'கேளிர்' ஆகிவிடுகிறார்கள்.

எழுத்தும் கலையும்

எழுத்து, இலக்கியம், கலைகள் ஆகியவற்றில் இவர்களுக்கு ஈடுபாடு குறைவு. விதிவிலக்காக இருப்பவர்கள் 'இல்லஸ்ட்ரேட்டட் வீக்லி' ஆசிரியர் குஷ்வந்த் சிங்கும், ஒவிய நிபுணர் ரந்தாவா ஐ. சி. எஸ்-ம்.

சாது மிரண்டால்

போர்ப்படைக்கு 25 லட்சம் பேர் தேவை என்றால் 24 மணி நேரத்திற்குள் திரட்டக்கூடிய ஒரே மாநிலம் பஞ்சாப்.

50 லட்சம் பேரைத் திரட்டவும் பஞ்சாபில் முடியும். மேலும் 24 மணி நேரம் 'தவணை' கேட்பார்கள்.

அவர்கள் நல்லவர்கள். நினைத்ததைச் செய்துவிடும் மனப்பாங்கினர். எனவே அவர்கள் எதையும் நினைக்காமல் இருந்தால், அவர்களுக்கும் உலகத்துக்கும் நல்லது. தங்கள் குறைகளை வேடிக்கையாகச் சொல்லிச் சிரிக்கும் பண்பு அவர்களுக்கு உண்டு. ஆனால்....

சாது மிரண்டால் காடு கொள்ளாது.

சீக்கியர் திரண்டால் இந்தியா தாங்காது!

மத்தியப் பிரதேசம்

மாமல்லபுரத்தில் கல்லெல்லாம் கலையின் விளக்கம் சொல்லும். பாறையெல்லாம் பழங்கதை கூறும். இந்தப் பெருமை கஜுராஹோவுக்கும் உண்டு. ஆனால் அதன் 'வகை'யே வேறு!

நான் பெற்ற இன்பம்
வையகமும் பெறட்டுமே!

கஜுராஹோ மத்தியப் பிரதேசத்தில் ஒரு முலையில் இருக்கிறது. ஓராயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன் கட்டிய கோயில்கள் மலிந்து, பெரும்பாலான தலங்களில் போல, இங்கும் தேவதாசிகள் திரளாக இருந்தனராம். சண்டெல்லா என்ற அரச வம்சத்தார் கஜுராஹோவில் ஆட்சி புரிந்து கொண்டிருந்தனர். அந்த மன்னர்கள் நெடுந்தொலைவிலிருந்து சல்லடை போட்டு 'மாடல்களை'ப் பொறுக்கி வரவழைத்தனர். மாங்கனி போன்ற கன்னங்கள், அசைந்து நடப்பதில் அன்னம், அமுத வாய் திறந்தால் குயில் என்பவர்களையும் தேர்ந்து தருவித்தனர். அவர்களுடைய உடலின் நுண்ணிய பகுதிகளைக் கலைக் கண்ணோட்டத்துடன் ஒவியம் வரையும் மாணவர்கள் மட்டும் பார்த்தால் போதுமா? தாம் பெற்ற இன்பம் வையகமும் பெறட்டும் என்று எண்ணினார்கள். உலகம் உள்ள அளவும் : டல் அழகுகளைக் கண்டு அனைவரும் இன்புறுமாறு கல்லில் வடித்து இருக்கிறார்கள்.

தோள் கண்டார்

தோளே கண்டார்

ஹிப்பிகள் உள்பட ஆயிரக்கணக்கான மக்கள் உலகெங்குமிருந்து நாள்தோறும் இவற்றைப் பார்க்க வருகிறார்கள். வந்து பார்க்கிறார்கள் என்பதை விட, பார்ப்பதற்காகவே இந்தியாவுக்கு வருகிறார்கள் என்பதே உண்மை. அவர்களுக்காகவே தனி விமானங்கள் ஏற்பாடு செய்யப்பெற்று இருக்கின்றன.

நேற்றிருந்தார் இன்றில்லை

நேற்றிருந்தார் இன்றில்லை என்றால் மத்தியப் பிரதேசத்தின் சம்பல் பகுதியில் 'ஆளைக் கொள்ளைக் கூட்டத்தார் தூக்கிச் சென்றுவிட்டனர்' என்று பொருள்.

25 கொள்ளைக் கூட்டங்கள் உள்ளனவாம். ஒவ்வொன்றிலும் 300 முதல் 500 உறுப்பினர்கள். துப்பாக்கிகள், கொடிய ஆயுதங்கள் ஆகியவற்றை என்ன விலைக்கு வேண்டுமானாலும் இவர்கள் வாங்குகிறார்கள்.

ஒரு கொள்ளைக் கூட்டத்தின் தலைவன் பதோசிங். அவனுடைய பி. ஏ. (Personal Assistant) ஒரு பி. ஈ. (எஞ்சினீயரிங்) பட்டதாரி. ராஜஸ்தான், உ.பி., ம.பி. எல்லையில் அமைச்சரவைகள் மாறிக் கொண்டிருந்தாலும் இந்தக் கூட்டத்தாரின் ஆட்சி மாறவில்லை!

வாத நோய் ம. பி. மருந்து

சில வகையான பருப்புகளைச் சாப்பிடுவதால் வாதநோய் பரவுகிறதாம். ம.பி.யில் பருப்புகளை வென்னீரில் ஊறவைத்து, பிறகு வென்னீரைக் கொட்டி விட்டுப் பருப்பைமட்டும் சாப்பிடுகிறார்கள். இப்படிச் செய்தால் வாதநோய் பரவாது என்று சொல்லுகிறார்கள்.

‘டைட் பாண்ட்’

ம.பி.யில் ஹிந்துக்களில் திருமண நாளில் மணமகன் தன் உடலை இறுகப் பிடித்துக் கொள்ளும் உடையை அணியும் வழக்கம் நிலவுகிறது.

புகழ் புகழ் போப்பால்

சிறிய போப்பால், சமஸ்தானத்தாலும், மசூதிகளாலும் மட்டுமே புகழ் பெற்றது. போப்பால் நகர் தொழிலாலும், இந்தியாவின் மிகப் பெரிய மாநிலத்தின் தலைநகர் என்ற நிலையாலும் புகழ் பெற்றிருக்கிறது.

இறைவனைத் தரையிலிருந்து பார்த்தாலும், அமைச்சர்களை அண்ணாந்துதான் பார்க்கவேண்டும் என்று ம. பி. யில் சொல்லுகிறார்கள். காரணம், அங்கே மாநில அரசு புதிதாகக் கட்டியுள்ள தலைமைச் செயலகம், குன்றின் மீது இருக்கிறது.

ஒப்பனைக் கலைக்கு ஓர் ஊர்

ஜோதிர்லிங்கம், மேளா (மாமாங்கம்), ஜோதிடம் இவற்றிற்குப் புகழ் பெற்ற உஜ்ஜயினி, உஞ்சேனை மாகாணம் என்று சம்பந்தரும் உஞ்சை மாகாணம் என்று அப்பரும் குறிக்கும் வைப்புத்தலம்.

விக்கிரமதித்தன் அரசாட்சி நடத்திய நகர் இது. அரசாட்சி இப்போது யாரிடமிருந்தாலும் உஜ்ஜயினிப் பொருள் ஆட்சி கிழக்கு ஆப்பிரிக்காவில் கோடி கோடியாக ஈட்டிய பேரா முஸ்லிம்களிடம் இருக்கிறது. இவர்கள் இங்கு ரத்தினக் கற்களையும் ஒப்பனைக் கலைப் பொருள்களையும் ஆடை அணிகலன்களையும் விற்கிறார்கள்.

விக்கிரமதித்தன் பெயரை இப்போது நினைவூட்டுவது இங்குள்ள விக்ரம் பல்கலைக்கழகம்.

கம்பனும் காளிதாசனும்

உஜ்ஜயினி, காளிதாசர் வாழ்ந்த நகர். தமிழ் நாட்டில் கம்பரைப்போல் குறிப்பாக ம. பி. யில் காளிதாசர் மதிக்கப் படுகிறார். தமிழ்நாட்டில் கம்பன் திருநாள்போல் ஆண்டுதோறும் காளிதாசர் திருவிழா அங்கு நடைபெறுகிறது. ஒரு வேறுபாடு; அங்கே அது அரசினரால் நடத்தப்படுகிறது.

புனிதமும் அழகும்

புனிதமான நகரங்கள் எல்லாமே இயற்கை அழகும் பெற்றிருக்கின்றன என்று சொல்லிவிட முடியாது. ஆனால் உஜ்ஜயினிக்கு அருகேயுள்ள மற்றொரு ஜோதிர்லிங்கத் தலமான 'ஓங்காரம்' என்ற இடம் பெயரில் 'காரம்' இருந்தாலும், நம் நினைவில் அது இனிப்புத் தருகிறது. மலைகளுக்கு நடுவே நர்மதையும், அதன் கரையில் கோயிலும் இருப்பதால்.

கோட்டைக்குக் குவாலியர்

எத்தனையோ கோட்டைகளைப் பார்த்தாலும் அரண்மனைகள் நிறைந்த குவாலியர் மலைக்கோட்டை மனத்தை விட்டு அகலாது. வாயிலிலேயே, நம்மிடமிருந்து பேனா பென்சில்களையெல்லாம் வாங்கிவிடுகிறார்கள். எதையாவது பழைமைச் சின்னங்களில் கிறுக்கி விடுவதைத் தடுக்க இந்த ஏற்பாடு.

தாஜ்மஹால் வாடை

குவாலியரிலிருந்து 72 மைல்தான் ஆக்ரா. ஆட்சி செய்த அரசர்கள் தங்கள் அரசிகளுக்குச் சிறு சிறு தாஜ்மஹால்களைச் சமாதிக் கோயில்களை - பலப் பல லட்சங்களில் கட்டியிருக்கிறார்கள்.

மனைவிமார்களுக்கு மட்டும் அல்ல! மலரோடு சேர்ந்த நாரும் மணம் பெறுவதுபோல, அரண்மனை இசை வாணர்க்கும் நினைவுச் சின்னங்கள் கட்டப் பெற்று இருக்கின்றன.

பெங்களுர் போல....

குவாலியர் ஜெயவிலாஸ் மாளிகையிலுள்ள தர்பார் ஹால் (அரசவை கூடுமிடம்) உலகிலேயே சிறந்த மண்டபங்களில் ஒன்று எனப் பெயர் பெற்றிருக்கிறது. குவாலியர், பெங்களுரை நினைவூட்டுகிறது - கல்விக் கூடங்கள், அரண்மனைகள், பூங்காக்கள், தொழிற்சாலைகள், தட்பவெப்ப நிலை ஆகியவற்றில்.

இரயில் வண்டியில் சாப்பாடு

குவாலியர் அரண்மனையில் சாப்பாட்டு மேசை மீது 'வெள்ளி ரயில் வண்டி' ஒன்று ஒடிக்கொண்டே இருக்குமாம். அந்த வண்டியிலிருந்து வேண்டும்போது குடி வகைகளையும் சிகரெட்டுகளையும் மன்னர் எடுத்துக் கொள்ளுவாராம்.

காடு - மழை - அகதி

காடு இல்லையே, அதனால் மழையும் இல்லையே என்ற கூப்பாடு ம. பி. யில் இல்லை.

ராமன் பதினான்கு ஆண்டு வாழ்ந்த தண்டகாரணயம் ம. பி. யில் இருக்கிறது. அடர்த்தியான அந்தக் காட்டில் இப்போது கருப்புக்கோடு உள்ள வெள்ளைப் புலிகளும், மலைப் பாம்புகளும், வரையாடுகளும், புள்ளிமான்களும் உள்ளன. இன்னும், 18 கொம்பு உள்ள மான்களும் திரிகின்றன. என்றும் பதினாறாக அவை வாழவேண்டுமென்று அரசின் ஒரு பகுதி நினைக்கிறது. வங்காளத்து அகதிகளைக் குடியேற்ற, காடுகளை ஒழித்துவிட அரசின் மற்றொரு பகுதி துடிக்கிறது.

ம. பி. யில் கிராம மக்கள் வாழ்வது முங்கில் வீடுகளில். அவர்கள் பிழைப்பது பனிச்சை மர இலைகளைப் பீடிக் கம்பெனிக்கும், செண்டு செய்ய உதவும் புல்லை வெளி நாட்டி எருக்கும் விற்று. அகதிகளுக்காகக் காட்டை அழிந்தால், அவர்கள் புதிய அகதிகள் ஆகிவிடுவர்.

வெள்ளி ரூபாய் மாலை

ம. பி.யில் அரைக்கோடிப் பேர் மலைவாசியினர். இந்தி பேசும் மாநிலத்தில் வாழ்ந்தும் இவர்களுக்கு இந்தி தெரியாது.

'பச்சைமலை, பவளமலை, எங்கள் மலை' என்று பாடும் நரிக்குறவர்களைப்போல், இவர்கள் ம. பி. யில் சில பகுதிகளைத் தங்களுக்கே உரிமை கொண்டாடுகின்றனர்.

தோடர், படகர் போன்று உள்ள ம. பி. மலைவாசிப் பெண்கள், வெள்ளி மலிவாக இருந்த காலத்தில் அரசினர் நாணயமாக அச்சிட்ட வெள்ளி ரூபாய்களை மாலையாகக் கோத்துக் கழுத்தில் போட்டுக் கொண்டார்கள். மேலாடை அணியாத பெண்களும் உள்ளனர்.

ம. பி. - ஒரு கதம்பம்

குவாலியர், போப்பால், இந்தூர் போன்ற 81 சமஸ்தானங்களுடன் பழைய ம. பி. யின் இந்தி பேசும் மாவட்டங்களும் சேர்ந்தது புதிய ம. பி. சில பகுதிகளை ம.பி. யும் ராஜஸ்தானும் மாற்றிக் கொண்டன. பல நூற்றாண்டுகள் ஆட்சித் தொடர்போ பிற உறவோ இல்லாத பகுதிகள் கொண்ட பிற்பட்ட மாநிலம் ம. பி.

பெருமை தரும் பிலாய்

இந்த மாநிலம் இன்று கல்வித் துறையில் வியக்கத் தக்க வளர்ச்சி அடைந்திருக்கிறது. எட்டுப் பல்கலைக்கழகங்கள் உள்ளன. ஒவ்வொன்றும் குறிப்பிட்ட சில துறைகளில் கருத்து ஊன்றிச் சிறப்புப் பெற்று வருகின்றன.

மாநிலம் முழுவதிலும் கோயம்புத்தூரின் தட்பவெப்ப நிலை இருக்கிறது. தண்ணீருக்குத் தட்டுப்பாடே இல்லை. மூலப் பொருள்கள் தங்கு தடையின்றிக் கிடைக்கின்றன. பல வகைப்பட்ட தொழிற்சாலைகள் தோன்றிவிட்டன. 500கோடி ரூபாயில் பிலாய் எஃகு ஆலை ஏற்பட்டு, உலகிலேயே பெரிய தொழிற்சாலைகளில் ஒன்றாக விளங்குகின்றது. ம. பி. யில் தமிழர்கள் மிகுதியாக இருப்பது இங்குதான்.

ஹிமாசலப் பிரதேசம்

ஆப்பிளுக்கு ஒரு மாநிலம்

‘ஒரு நாளைக்கு ஓர் ஆப்பிள் தின்றால் டாக்டரிடம் போக வேண்டியதில்லை’ என்று சொல்லுவார்கள். உலகிலேயே முதலில் வாழ்ந்த ஏவாள் என்ற பெண், தன் கணவனுக்கு ஓர் ஆப்பிளைக் கொடுத்ததாகவும் கூறுவர். அப்படியானால் அவர்கள் ஹிமாசலப் பிரதேஷில்தான் இருந்திருக்கவேண்டும். அவர்கள் வாழ்ந்த காலம் கல் தோன்றி மண் தோன்றாக் காலம். ஹிமாசல் பிரதேஷ் ஆறுகளில் தண்ணீரோடு கல் வருகிறது. மணல் வருவதில்லை!

ஆப்பிளுக்குப் பெயர் பெற்றது காஷ்மீர். ஆனால் கடந்த முப்பது ஆண்டுகளாக மட்டும் ஆப்பிள் பயிரிடப்படும் ஹிமாசல் பிரதேஷ், ஆப்பிள் உற்பத்தியில் காஷ்மீரை மிஞ்சி விட்டது. இன்று உலகிலேயே ஆப்பிள் தோட்டங்களில் குறிப்பிடக்கூடிய பகுதியாக ஹி. பி. விளங்குகிறது. மஞ்சள் நிற ஆப்பிள்தான் ஹி. பி. யில் அதிகம். சிவப்பு நிறமும் உண்டு. சிவப்பில் எத்தனையோ ஜாதி! ராயல் ரெட், ரிச்ரெட், ரோமன் பியூட்டி, ரஷ்யன் பியூட்டி என்று (குதிரைகளுக்குப் பெயர் வைத்திருப்பது போல) ஆப்பிள் பெயர்கள் உள்ளன.

பூமிதானம் - கன்னிகாதானம்

வெளியூர்க்காரர்கள் ஹி. பி. யில் ஆப்டிள் வாங்கக் காசு இல்லையே என்று கவலைப்பட வேண்டாம். எந்தத் தோட்டத்துக்குள்ளும் புகுந்து, வயிறு நிறையச் சாப்பிடலாம். பணம் கேட்க மாட்டார்கள். வெளியே கொண்டு போனால் பழத்திற்கு விலை கொடுத்துவிட வேண்டும்.

பணம் - அறிவியல் - குளிர்சாதனம்

ஹி. பி. போக்குவரத்து வசதியில்லாத மலைப்பகுதி. லாரிகள் மிகக் குறைவு. ஆப்பிள் தோட்டக்காரரின் முயற்சியால்தான் இப்போது லாரி போகக் கூடிய சாலைகள் உருவாகி வருகின்றன. எட்டு மாதம் வரை ஆப்பிளைக் கெட்டுப் போகாமல் பேணுவதற்கு, ஹி. பி. யிலேயே குளிர் பதன நிலையங்கள் ஏற்பட்டுள்ளன.

விற்பதற்கு மாநாடுகள் !

பஞ்சாபிலோ, டில்லியிலோ நடைபெற வேண்டிய அரசியல், கலை, கல்வி மாநாடுகளை - ஆப்பிள் தோட்டக்காரர்கள் தங்கள் செல்வாக்கால் ஹி. பி.யில் நடத்தும்படி செய்துவிடுவார்கள். ஒரு மாநாட்டுக்கு 5000 பேர் வந்தால், ஆளுக்கு இரண்டு கேஸ் கொண்டு போவார்கள் அல்லவா!

வீடுதோறும் ஆடு

வீடுதோறும் கொல்லையில் காய்க்கும் ஆடு என்ற பழம் சப்போட்டாவைவிட உருவில் பெரியது. பழுத்த பிறகு அதன் தோல் பவுன் நிறமாக இருக்கும். தமிழ் நாட்டில் நாள் தவறாமல் வாழைப்பழம் சாப்பிடுபவர்கள் இருப்பதுபோல, ஹி. பி. யில் வேளை தவறாமல் ஆடு சாப்பிடுபவர்கள் இருக்கிறார்கள். கைச்செலவு செய்யாமல் கொல்லையிலிருந்து பிடுங்கிச் சாப்பிடுவதால் இது தனிச் சுவை தருகிறது.

ஹிமாசலம் - ஹிமாசல்

இங்குள்ள மக்கள் தங்கள் மாநிலத்தை ஹிமாசல் என்று சொல்லுகிறார்கள். ஹிமாசல் என்றால் பனி மலை என்று பொருள்.

வெள்ளிப் பனிமலை மீது உலவீ வருவோம்!

பனியில் சறுக்கி விளையாடுவதைத்தான் பாரதி அப்படிப் பாடியிருப்பார். இந்த விளையாட்டுக்கு ஏற்றது ஹி.பி. பனிச் சறுக்கு வண்டியும், அதற்கு உரிய சக்கரம் வைத்த பூட்சும், கையில் பிடித்துக் கொள்ள உருளை வைத்த தடியும் இங்கு வாடகைக்குக் கிடைக்கும்.

ஒன்றே ஒன்று, கண்ணே கண்ணு!

மலைகள் மலிந்த ஹி. பி. யில் சிற்றார்களே உள்ளன. இங்கு இருக்கும் ஒரே நகரம் சிம்லா. இதை இவ்வூரார் 'சிம்ளே' என்பர். நமக்கு 'சிம்லா' பழகிப் போய்விட்டது.

சிம்ளே இப்போது ஹி. பி. யின் தலைநகர். ஒரு காலத்தில் ஜப்பானியரால் விரட்டப்பட்ட பர்மிய அரசாங்கத்தின் தலைநகராகவும், பிரிட்டிஷார் இதைத் தற்காலிகமாக வைத்து இருந்தனர். 'ஏர்கண்டிஷன்'கள் கண்டுபிடிக்கப்படுமுன், கோடை காலத் தலைநகராக இந்தியாவுக்கு சிம்ளே விளங்கி வந்தது. சிற்றரசர்கள், சுதேச மன்னர்கள் ஆகியோர் தங்கள் தேவைக்காகவும், பெருமைக்காகவும் அரண்மனைகளை சிம்ளேயில் கட்டிக் கொண்டனர்.

வம்புச் சந்தி

சிம்ளேக்கு வந்த அரசர்கள் சும்மா இருக்கவில்லை. குளிர் தாங்காமல் வம்புக்கு இழுத்தார்கள். ஓர் அரசர், வைஸ்ராயின் மகளிடமே 'குறும்பு' செய்தாராம். இந்த நிகழ்ச்சி நடந்த இடம் 'வம்புச் சந்தி' (Scandal Point) என்ற பெயரால் இன்னும் வழங்குகிறது. இந்த இடத்தைப் போய்ப் பார்த்துவிட்டுக்

சுலும்பு எவ்விதத்தில் நடந்திருக்கும் என்று கற்பனை செய்பவர் எவ்வளவோ பேர்!

சிம்ளேக்குச் செல்ல ரயில் மாற வேண்டிய இடம் கால்கா. மேட்டுப்பாளையத்திலிருந்து உதகமண்டலத்துக்குச் சிறிய ரயில் இருப்பதுபோல, இங்கும் ஒரு சிறிய ரயில் பாதை கால்காவிலிருந்து சிம்ளே வரை இயங்குகிறது. இந்த ரயில் பாதையை ஒட்டி ஒரு சாலை உள்ளது. இரண்டு பாதைகளும் வளைந்து வளைந்து செல்கின்றன. சுனைகள், மலர்ச் செடிகள், தேக்கு மரங்கள், தேவதாரு மரங்கள், பிசின் மரங்கள் உள்ள அடர்ந்த காடுகளையும், அருவிகளையும், பள்ளத்தாக்குகளையும் பறவை வகைகளையும், இயற்கை எழிலையும், நீரோடைகளையும் பார்த்துக்கொண்டே 103 மைல் செல்லலாம்.

பாஞ்ச் ரூப்பா தேதோ

ஒவ்வொரு தடவையும் இந்தச் சாலையைப் பயன்படுத்த வாகனங்கள் ஐந்து ரூபாய் கொடுக்க வேண்டும். இவ்வாறு வருவாகும் பணத்தைக் கொண்டு, ஹி. பி. அரசினர் ஆசியாவிலுள்ள மலைச்சாலைகளிலேயே தலைசிறந்த மலைச் சாலையை உருவாக்கப் போகிறார்களாம்.

அமுங்கும் நகரம்

சிம்ளே அழகான நகர். பிரெஞ்சு, சுவிஸ் கட்டடக் கலைகளைப் பின்பற்றிக் கட்டப்பெற்ற கவர்ச்சியான வீடுகள் இந்நகருக்குப் பொலிவு தருகின்றன. திடீரென நகரின் சில பகுதிகளில் 20 அடி, 30 அடி கீழே கட்டடங்கள் அமுங்கி விடும் நிகழ்ச்சிகள் சில மாதங்களுக்கு முன் ஏற்பட்டு, பீதி பரவி வருகிறது. இத்தகைய நிலச்சரிவுகள் ஏற்படும்போது உயிரைக் காப்பாற்றிக்கொள்ள ஹி. பி. மக்கள் காளி-துர் நகைக் கோயிலில் வழிபட்டு அங்கப் பிரதட்சணம் செய்கின்றனர்.

மழைக்கு ஒண்ட ஒரு பள்ளி

சிம்ளேயில் ஒரு பல்கலைக்கழகம் இருக்கிறது. இது தவிர, இந்திய மொழிகள், மதங்கள், கலைகள் பற்றி ஆராயக் கருத்தரங்குகள் நடத்தும் Indian Institute of Advanced Study என்ற உயர் ஆராய்ச்சி நிலையம் இருக்கிறது. மழைக்குக் கூடப் பள்ளிக்கூடத்தில் ஒண்டாதவர்கள் சிம்ளேயில் அடாத மழை பெய்யும்போது இந்தக் கட்டடத்திற்குள் நுழையலாம்.

கற்கள் கூறும்

கல்கத்தாவில் தேசிய நூலகம் இருக்கும் கட்டடம், கல்கத்தா இந்தியாவின் தலைநகராய் இருந்தபோது வைஸ்ராயின் மாளிகையாக இருந்தது. அதுபோல, இந்த ஆராய்ச்சி நிலையக் கட்டடமும் இந்திய வைஸ்ராய்களின் கோடை கால மாளிகையாக இருந்தது. சுதந்திர இந்தியாவில் சில ஆண்டுகள் ராஷ்டிரபதி நிவாஸாகப் பயன்பட்டது. கண்ணாடிபோல் காட்சி தரும் இமயமலைக் கற்களால் ஆன இந்த மாபெரும் மாளிகை, காட்சிப் பொருள்களைத் தன்னகத்தே கொண்டிருக்கிறது. இந்திய விடுதலை வரலாற்றில் குறிப்பிடத்தக்க கட்டடங்களை இங்குள்ள கற்கள் கூறும்!

சிகை அலங்காரி கையில் சிக்கிய முகம்

சிம்ளேயில் நவநாகரிக நாவிதர்கள் உள்ளனர். ஹி. பி. யில் வேறு இடங்களில் முகச்சவரம் செய்து கொள்ளத் தயங்குகிறோம். ஏனெனில் அவர்கள் பயன்படுத்தும் கத்திகள் காலத்தால் பழையமையானவை. அவற்றால் நம் முகத்தில் ஏற்படும் வெட்டுக் காயங்களுக்கு அடுப்புச் சாம்பலைத் தான் Lotion ஆக உபயோகிக்கிறார்கள். யானை வாயில் சிக்கிய கரும்பு, சிலந்தி வாயில் சிக்கிய பூச்சி என்பவற்றோடு ஹி. பி. சிகை அலங்காரி கையில் சிக்கிய முகம் என்பதையும் சேர்த்துக் கொள்ளுங்கள்!

மொழி

சிம்ளேயில் ஆங்கிலமும் இந்தியும் செங்கோல் செலுத்துகின்றன.

ஹி. பி. எங்கும் வழங்குவது பஹரி. இதன் புதுப்பெயர் இமாச்சலி மொழி. காஷ்மீரில் உள்ள ஜம்மு முதல் உ. பி.யில் உள் குமாயூன் வரை இமயமலைப் பகுதிகளில் வாழும் ஒரு கோடிப் பேர் இந்த மொழியைப் பேசுகிறார்கள்.

முத்தவனுக்கு மட்டுமே திருமணம்

ஹி. பி. யில் பெண்கள் தொகை குறைவு. ஆகையால் ஒவ்வொரு குடும்பத்திலும் முத்த பையனுக்கு மட்டும் திருமணம் செய்வது என்ற வழக்கம் நிலவுகிறது. காதலித்துக் குழந்தைகள் பிறந்த பிறகு இரண்டாவது மகன் திருமணம் செய்து கொள்ளலாம்! சாதிகள் பல இங்கும் உண்டு. மலையின் உயரம் மேலே செல்லச் செல்ல சாதி வேறுபாட்டின் கடுமை குறைந்து ஆண்சாதி, பெண்சாதி என்ற இரு சாதிகளே எஞ்சி நிற்கின்றன. அவையும் இணைந்து விடுகின்றன.

பேயும் பிசாசும்

காசிக்குப் போனாலும் கர்மம் தொலையவில்லை என்பது போல, இமயமலையின் உச்சிக்குச் சென்றாலும் இந்தியா வெங்கும் உள்ள பேய், பிசாசு நம்பிக்கை மலைவாழ் மக்களை விட்டு அகலவில்லை. மரத்திலிருந்து விழுந்து செத்தவன், தானம் கொடுக்குமுன் செத்தவன் ஆகியோரால் உண்டாகக் கூடிய தீமைகளிலிருந்து விடுதலைபெற, குருட் சேத்திரத்துக்கும் ஹரித்துவாரத்திற்கும் சென்று பல சடங்குகளைச் செய்கிறார்கள்.

உடை

குளிர் மிகுந்த ஹி. பி. யில் கம்பளிதான் ஆடை. ஆந்தக் குளிரில் குறைவான உடை உடுத்தி, குதிரைவால் கொண்டை

போடும் மங்கையர் ஹி. பி. யில் இல்லை. கோரைப் புல்லால் அழகாகக் காலணி செய்து காலில் போட்டுக் கொள்ளுகிறார்கள். கூந்தலை வெட்டிக் கொள்ளும் பெண்டிரும் இங்கு இல்லை.

மகளிரின் உடை சால்வார் (கால் சட்டை), கமீஸ் (முழுக்கைச் சட்டை), அதன் மீது துப்பட்டா, தலைக்கு மேலே சல்லாத் துணி. சிலர் சால்வாருக்கு மேல் இடுப்பில் பெல்ட் போன்று ஒரு கயிறு கட்டி அதன் மீது லுவாஞ்சடி என்ற 15 கஜம் நீளமுள்ள பாவாடையை முழங்கால் வரை தொங்கவிட்டுக் கொள்ளுகிறார்கள்.

இவர்கள் நிறம் பொன் நிறம். இவர்கள் விரும்பும் வண்ணம் சிவப்பு. குங்குமப் பொட்டு நெற்றியில் இட்டுக் கொள்கிறார்கள். பஞ்சாபியர் அல்லர் என்பதைத் திலகத்திலிருந்து அடையாளம் கண்டுகொள்ளலாம். இவர்கள் கன்னங்களின் வண்ணம் ரோஜாச் சிவப்பு; உதடுகளின் வண்ணம் மாதுளை முத்து. எந்த வண்ண உடையும் சில பெண்களுக்கு அழகு ஊட்டாது. ஹி. பி. மகளிர்க்கு எந்த வண்ணமும் பொருந்தும், கவர்ச்சி தரும்.

இவர்கள் விரும்பும் அணிகலன் வெள்ளி நகை-குறிப்பாக ஒரு முக்கில் மட்டும் அணியும் முக்குத்தி. இதன் பெயர் நத்து. நத்து வளையம்போல் இருக்கும். முக்கின் நுனியிலிருந்து கீழ் உதடுவரை தொங்கும்.

உணவு

ஹி. பி. மக்கள் உண்பது பச்சரிசிதான். இங்கு புழுங்க வைப்பதில்லை. ஒரு வேளை மட்டுமே இந்த உணவு உண்பர். விருந்தினருக்கு 'தீர்' சமைப்பார்கள். 'தீர்' என்பது அரிசியைப் பாலில் கொதிக்க வைத்துச் சர்க்கரை சேர்த்துச் சோறுபோல வடிப்பது.

ஒருவேளை சோளம் அரைத்து ரொட்டி காட்டுக் கொள்ளுவர். இங்கு பசும்பால் கிடைப்பது அருமை. ஆடு

வளர்ப்பது ஒரு பெரிய தொழில். ஹி. பி. யில் பால் என்றால் ஆட்டுப்பால்தான்.

தேயிலைத் தோட்டங்கள் ஏராளமாக இருக்கின்றன. தேயிலையின் பச்சைக் கொழுந்தைப் பறித்து, துணியில் வைத்து அதன்மீது கல் வைத்து 15 நாட்களுக்குப் பின்னர் அது கறுப்பான பிறகு உப்பும் சர்க்கரையும் சேர்த்துச் சாப்பிடுவார்கள்.

தொழில்கள்

ஹி. பி. யில் பார்லி வேளாண்மை மிகுதி. பார்லியையும் கரும்புச் சக்கையையும் ஊறப்போட்டு, ரம், பிராந்தி, விஸ்கி, ஜின் ஆகிய மேனாட்டுச் சரக்குகள் ஹி. பி. யில் மேனாட்டு முறையில் தயாரிக்கப்படுகின்றன.

Mule என்னும் கோவேறு கழுதையின் உதவியுடனும், தங்கள் தலை மீதும் மலைப் பகுதிகளில் முட்டை தூக்குவது ஹி. பி. மக்களின் முக்கியத் தொழில். திபெத்திலிருந்து வரும் ஆட்டு ரோமத்தை நெய்து, புகழ் பெற்ற பச்மினா கம்பளித் துணியை ஆக்குகிறார்கள்.

வீடுகள்

முங்கில் காடும் பலவகை மரங்களும் இருப்பதால் மர வீடுகளில்தான் மக்கள் வாழ்கின்றனர். வீடுகள் பர்மாவை - அதன் நாட்டுப்புறத்தை நினைப்பூட்டுவன. ஆனால் ஹி.பி. வீடுகளின் கூரைக்குப் பாளம் பாளமாக உள்ள கற்கள் ஒடுகளாகப் போடப்படுகின்றன.

கலை வாழ்க்கை

ஹி. பி. யின் பெரிய திருவிழா தசரா. பஞ்சாபில் போய் தசராப் பார்த்துவிட்டு வர, ஊள்ளுர்த் தசரா தடையாக இருக்கக் கூடாது என்பதற்காக ஹி. பி. யில் தசரா விஜயதசமியில் தொடங்கிப் பெளர்ணமி அன்று முடிகிறது.

தசராவுக்கு துர்க்கையை வழிபடுகிறார்கள். ஆட்டுக்கடா பலி கொடுக்கிறார்கள். மாற்று உடைப் போட்டிகள் நடத்துகிறார்கள். கலை விழாக்களை ஏற்பாடு செய்கிறார்கள்.

முடு பனியே, முடு பனியே நீ விலகிப் போ

நாட்டுப்பாடல் சிறப்பு ஹி. பி. க்கு உண்டு. பெண் என்றால் திருமணமாகி வேற்று வீட்டுக்குச் செல்லத்தானே வேண்டும். அந்த நிகழ்ச்சி ஹி. பி. யில் பல்லக்கில் நிகழும். பிறந்த வீட்டுப் பாசம் இல்லாமல் இருக்குமா? பல்லக்கில் மலை மீது செல்லும் மணப் பெண்ணுக்கு இன்னும் ஒரு முறை, தான் பிறந்து வளர்ந்த குடிலைக் காணவேண்டும் என்ற ஆசை பிறக்கிறது. பல்லக்குத் தூக்குபவர்களிடம் சொல்லுகிறாள். “உங்களுக்கும் சற்று ஓய்வு வேண்டாமா? ஒரு சிறு குன்றில் பல்லக்கைச் சிறிது வைத்தால் என்ன?” அவர்களும் பல்லக்கை வைக்கிறார்கள்.

தாய் வீடு உள்ள திக்கை நோக்கி ஆவலாய்ப் பார்க்கிறாள். ஒரே ஏமாற்றம். முடுபனி தாய் வீட்டை மறைக்கிறது. ‘முடுபனியே, முடுபனியே, நீ விலகிப் போ’ என்று அவள் பாடுகிறாள்.

தமிழில் ‘நிலா நிலா ஓடிவா’ என்ற பாடல் போல, ஹிமாச்சலி மொழியில் இந்தப் பாடல் புகழ் பெற்றது. பொருள் நிறைந்தது.

சைவ மதத்துக்கு ஒரே மாநிலம்

ஹி. பி. யில் சீக்கியர் மிகச் சிறிய பகுதி. ஆப்பிள் பயிரிட வந்தேறுங் குடியினர்.

கிறித்தவ சர்ச்சுகள் சிம்ளே பகுதியில் ஏராளம். ஆனால் கிறித்தவர்களை விரல் விட்டு எண்ணி விடலாம்.

அண்டை நாடான திபெத்திலிருந்து அகதிகளாக ஓடி வந்து தஞ்சம் புகுந்த புத்த மதத்தினர் சில ஆயிரம் உள்ளனர்.

அடையாறு கலாட்சேத்திரத்திலும் மைசூர் மாநிலத்திலும் கூடப் பரவியுள்ள இவர்கள் அண்டையிலுள்ள ஹி.பி. யில் இருப்பது இயல்பே. இவர்கள் கடவுளாக மதிக்கும் தலாய்லாமா ஹி. பி. யில் தர்மசாலா என்னுமிடத்தில் தங்கியிருக்கிறார்.

ஹி. பி. மக்கள் அனைவரும் இந்துக்கள். வீர இந்துக்கள். அழுத்தமான சமயப் பற்றுடையவர்கள். சிவனை வழிபடுகின்றனர். ராமர் வழிபாட்டுக்கோ, சிருஷ்ணர் வழிபாட்டுக்கோ ஹி. பி. யில் இடமில்லை. ஹி. பி. மக்களைப் பார்க்கும்போது 'தென்னாடுடைய சிவனே போற்றி, எந்நாட்டவர்க்கும் இறைவா போற்றி' என்ற பாடல் நினைவுக்கு வருகிறது. சிவனுக்கும் பார்வதிக்கும் உரிய பள்ளத்தாக்குகள் அவர்கள் பெயரால் ஹி. பி. யில் உள.

மலைவாசிகளின் தெய்வமாக ஜ்வாலாமுசியின் மலைச்சாரலில் 12 இடங்களில் அடுத்தடுத்து ஒளிப்பிழம்பு உள்ளது. பல்லாயிரம் ஆண்டுகளாக இங்கு ஒளி வந்து கொண்டே இருக்கிறது.

ஜ்வாலாமுசியிலிருந்து 30 மைல் தொலைவு - பைஜ்நாத். பஞ்சாப், ஹி. பி., காஷ்மீர் எல்லைகள் கூடுமிடத்தில் பதான்கோட் (உச்சரிப்பு டாண்கோட்) டிலிருந்து 75 மைலில் பைஜ்நாத் இருக்கிறது. இங்குள்ள சிவன் ஜோதிர் லிங்கங்களுள் ஒன்று. இக்கோயிலின் பிராகாரத்தில் கார்த்திகேயர் உருவத்தைக் காணலாம்.

முடிவுரை

விஷ்ணில்லாத பாம்புகள், களங்கமில்லாத மக்கள், பாலம் இல்லாத ஆறுகள், இனிப்பு இல்லாத மாதாளை, கரடி வித்தை காட்டி வயிறு வளர்க்கும் பாலுவாலாக்கள், சைக்கிளில் நடமாடும் அஞ்சல் நிலையங்கள், பாலும் (அதாவது ஆட்டுப் பாலும்) தேனும் நிறைந்த பகுதிகள் - இவற்றை உடையது ஹி. பி.

மறைக்குக் குடை மிடிக்காத மாநுவம

ஹரியானா

அரியும் சிவனும் ஒண்ணு

ஹரியானா என்பது 'கடவுள் விரும்பி வாழும் இடம்' என்ற பொருளுடைய சொற்றொடர்.

பஞ்சாபையும், ஹரியானாவையும் பார்த்த பிறகு, அங்கே சீக்கியரையும், ஹிந்துக்களையும் பிரித்து வைத்து வேடிக்கை பார்ப்பவர்கள் அரசியல் தலைவர்களே என்ற எண்ணம் ஏற்படுகிறது. பஞ்சாபில் சீக்கியர் 90 விகிதம். ஹரியானாவில் 40 விகிதம்.

'ஒன்றுக்குள் ஒன்று'

'ஒன்றுக்குள் ஒன்று' என்பது பெண் கொடுத்தல், பெண் எடுத்தலைக் குறிக்கும். இவ்வகையிலும் சீக்கியரும் - பஞ்சாபி ஹிந்துக்களும் பல குடும்பங்களில் ஒன்றுக்குள் ஒன்றாக விளங்குகின்றனர்.

'ஆயா ராம், கயா ராம்'

ஹரியானாவில் 'ராம்' என்ற சொல் திருவாளர் பொது ஜனம் என்ற கருத்தில் பயன்படுத்தப்படுகிறது. கூடு விட்டுக் கூடு பாய்வது என்ற ஆற்றல் தமிழ்நாட்டுச் சித்தர்களுக்கு உண்டு. அரசியலில் கூடு விட்டுக் கூடு பாய்வது - அதாவது ஒரு கட்சியின் ஆதரவில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு வேறு கட்சியில் சேருவது; பிறகு இன்னொரு கட்சிக்கு மாறுவது என்ற 'கலை' ஹரியானாவில் பிறந்தது. ஒவ்வொரு நாளும் முதலமைச்சர் தம் கட்சி அலுவலகத்துக்குப் போனில் பேசி 'இன்று ஆயா ராம் (நம் கட்சியில் சேர்ந்தவர்கள்) எத்தனை?, கயா ராம் (நம் கட்சிக்கு முழுக்குப் போட்டவர்கள்) எத்தனை?' என்று கேட்டுக் கொள்வாராம்.

கடுகு சிறுத்தாலும்?

பிரிட்டிஷ் ஆட்சியில் ஒரு மாநிலமாக இருந்தது. பிறகு பாக்கிஸ்தானைச் சேர்ந்த (மேற்கு) பஞ்சாப், இந்தியாவைச் சேர்ந்த (கிழக்கு) பஞ்சாப் என இரண்டுபட்டது.

சுதந்திர இந்தியாவில் ஒரு மாநிலமாக இருபது ஆண்டுகள் இருந்த பிறகு, பஞ்சாப் மீண்டும் பிரிவினைக்கு உள்ளாயிற்று. பஞ்சாப், ஹரியானா என்ற புது மாநிலங்கள் தோன்றின. கடுகு சிறுத்தாலும் காரம் போகவில்லை; பழைய பஞ்சாபின் ஆற்றலும் திறமையும் அதன் பகுதிகளிலும் நிரம்பியுள்ளன.

ஐ. ஏ. எஸ். க்கு முகம் முன்று

ஆறுமுகக் கடவுளுக்கு முகம் ஆறு. ஹரியானாவில் ஐ.ஏ.எஸ். அதிகாரிகள் சிலருக்கு முன்று முகங்களும் வேறு சிலருக்கு நான்கு முகங்களும் உள்ளன.

தேவையான எல்லாப் பதவிகளுக்கும் ஐ.ஏ.எஸ்.காரர்கள் கிடைக்கவில்லை. ஒரே அலுவலர் மின்வாரியத் தலைவர், தொழில் வளர்ச்சிக் கழகத் தலைவர், கூட்டுறவுப் பதிவாளர் ஆகிய முப்பெரும் பதவிகளை வகிக்கிறார். பல அலுவல்களை இவ்வாறு ஒரே உயர் அலுவலர் கவனிக்கும் நிலை அங்கு உள்ளது. ஹரியானாவில் தொழிற்சாலைகளில் உற்பத்திப் பெருக்கம் ஏற்பட்டிருக்கிறது.

கண்ணாரக் கண்டதும் பொய்

சிற்றூர்களுக்கு மின்சாரம் வழங்குவதில் இருபது ஆண்டுகளாக இந்தியாவில் தமிழ்நாடுதான் முதன்மை வகித்தது. ஹரியானாவில் பட்டி தொட்டிகளின் மொத்த எண்ணிக்கை தமிழ்நாட்டில் மின்சாரம் வழங்கப் பெற்றுள்ள கிராமங்களில் நான்கில் ஒன்றுதான். ஹரியானா ஏற்பட்ட நான்கு ஆண்டுகளில், 'இந்தியாவில் உள்ள மாநிலங்களில் எல்லா ஊர்களுக்கும் மின்சாரம் வழங்கி முடித்த முதல்

மாநிலம்' என்ற பெருமையைத் தட்டிக்கொண்டு போய் விட்டது!

ஹரியானா கிராவிடக் கழகம்

திராவிட நாகரிகத்தின் தாயகம் தமிழ்நாடு. ஆரிய நாகரிகத்தின் அடிப்படை ஹரியானா. திராவிடக் கழகம் தோன்றியது தமிழ்நாட்டில். ஆரிய சமাজ் ஏற்பட்டது, இப்போது ஹரியானா என வழங்கும் பகுதியில். திராவிடக் கழகமும் ஆரிய சமাজமும் உருவ வழிபாட்டை எதிர்க்கின்றன. பிறப்பால் உயர்வு, தாழ்வு என்பதை ஏற்கவில்லை.

ஆரிய சமாஜம் பஞ்சாபிலும் ஹரியானாவிலும் பம்பாயிலும் பல கல்லூரிகளை நடத்துகிறது. இந்தப் பணி மூலம் கிறித்தவ மிஷனரியுடன் போட்டியிடுகிறது. ஒன்றே குலம், ஒருவனே தேவன் என்று பிரசாரம் செய்கிறது. வேதங்களுக்குப் புதிய விளக்கம் கொடுக்கிறது. திருமணமும் உடற் சேர்க்கையும் குழந்தை பெறுவதற்காகவே என்று பிரசாரம் செய்கிறது.

கீதை பிறந்தது இங்கே

தொல்காப்பியமும் திருக்குறளும் தந்து வான் புகழ் கொண்டது தமிழ்நாடு. ருக் வேதமும் கீதையும் ஹரியானாவில் தான் தோன்றின. வடமொழிக்கு இலக்கணம் வகுத்த பாணினி, சட்டங்கள் தொகுத்த யாக்ஞவல்கியர் ஆகியோர் தங்கள் முன்னோர் என்று சொல்லும்போது ஹரியானா மக்கள் பெருமிதம் அடைகின்றனர்.

வடமொழி வளம் பெற

ஹரியானாவில் சமஸ்கிருதத்துக்குச் சிறப்பிடம் உண்டு. ஒரு சமஸ்கிருதப் பல்கலைக்கழகம் இங்கு இயங்குகின்றது.

சமஸ்கிருதப் புலமை மட்டும் போதாது என்பதை ஹரியானா மக்கள் உணர்கின்றனர். குறிஞ்சேத்திரப் பல்கலைக் கழகம் சமஸ்கிருத வளர்ச்சிக்காகத்தான் முதலில் ஏற்பட்டது.

இப்போது அங்கு பாலி, பிராக்குதம், ஹிந்தி, பஞ்சாபி, ஆங்கில மொழிகளும் அறிவியல், பொறியியல் படிப்புகளும் கற்பிக்கப்படுகின்றன.

காலையிலும் படையெடுப்பு

தமிழ்நாடு வெளிநாட்டுப் படையெடுப்புக்களால் பாதிக்கப்படாதது. அலெக்சாண்டர் காலம் முதல் யாஹ்யாகான் காலம் வரை, போர் நடவடிக்கைகளை தமிழ்நாடு மிக நெருங்கி அனுபவித்ததில்லை. ஹரியானாவின் நிலை முற்றிலும் மாறுபட்டது. கிரேக்கர், குஷன்கள், பெர்சியர் படையெடுப்புகளுக்கு ஆளானது ஹரியானா. அவர்களுடைய கலை, கட்டட முறை, நடனம் அனைத்திலும் படையெடுத்த நாடுகளின் சாயல் இருக்கிறது.

மழை - ஹரியானா மாடல்

குடை பிடிக்க வேண்டிய அளவுக்குக் கொடுமையான வெப்பம் ஹரியானாவில் இல்லை.

மழை இல்லையே, மழை இல்லையே என்று கவலைப்படும் தமிழ் நாட்டு நிலையும், மழை வந்த பிறகு ஓடி வீட்டுக்குள் மறைந்து கொள்ளும் மனப்பாவமும் ஹரியானாவில் இல்லை. மழை பெய்தால் அவர்களுக்குக் கொண்டாட்டம். மழை ஜூலை மாதம் தொடங்கும். அப்போது புற்றுகளில் இருந்து பாம்புகள் வெளிவரும். பெளர்ணமி முதல் மறு பெளர்ணமி வரை, பாம்புகளை வழிபட நாக பஞ்சமி என்ற திருவிழாவைக் கொண்டாடுகிறார்கள்.

சித்தாந்தம்

தமிழ்நாட்டுக்குரியது சைவ சித்தாந்தம். ஹரியானாவுக்கு உரியது கர்ம சித்தாந்தம்.

'ஒருவரை நாம் ஏமாற்றுகிறோம். அடுத்த பிறப்பில் அவர் நம் குழந்தையாகவே பிறக்கிறார். நாம் திருட்டுத்தனமாகப்

பொருள் திரட்டுகிறோம். நம் குழந்தை கடுமையாக நோய் வாய்ப்படுகிறது. நாம் சேகரித்த செல்வத்தைக் குழந்தை அனுபவிக்க முடியவில்லை. இதைப்பற்றிக் குழந்தையிடமே கேட்கிறோம்.

"முந்தின பிறப்பில் என்னுடன் நாணயக் குறைவாக நடந்து கொண்டாய். தவறாக நீ சேர்த்த பணம் எனக்கு வேண்டாம்" என்று சொல்லிக் குழந்தை கண்ணை மூடிக் கொள்கிறது.' இதுதான் கர்ம சித்தாந்தம்.

யக்ஷர் வழிபாடு

கர்ம சித்தாந்தத்தைப் போல ஹரியானாக்காரர்களுக்கு யக்ஷர் வழிபாட்டிலும் நம்பிக்கை உண்டு.

யக்ஷர் கண் இமைக்க மாட்டார்கள். அவர்கள் உடலின் நிழல் கீழே விழாது. அவர்கள் சிவனுக்குப் பணிவிடை செய்பவர்கள். யக்ஷர் கோயில்களில் சேவலையும் வெள்ளாட்டையும் பலி கொடுக்கிறார்கள்.

நான்கு கரங்கள் உள்ள தாரா அம்மன் வழிபாடும் ஹரியானாவில் மிகுதி. முருகனுக்குத் தமிழ் நாட்டில் படை வீடுகள் இருப்பதுபோல, ஹரியானாவில் தாரா அம்மனுக்குரிய சிறப்பான தாரா ஸ்தலங்கள் உள்ளன.

இங்கு உண்டு, அங்கு இல்லை

'ஸ்டிரைக்' - தொழிற்சாலைகளிலும் கல்வி நிலையங்களிலும் தமிழ்நாட்டில் பரவியுள்ள தொத்து நோய் ஹரியானாவில் இல்லை. அவர்கள் படை வீரர் பரம்பரையில் வந்தவர்கள். படையில் சேர்ந்தால்தான் வாழ்வு என்பது அவர்களுடைய உறுதியான கொள்கை. எனவே அவர்களுடைய வாழ்வில் கட்டுப்பாடு நிலவுகிறது.

படிப் பஞ்சாப், ஹரியானா மாடல்

தமிழ் நாட்டு மாணவர்களைப் போல ஹரியானா-பஞ்சாப் மாணவர்களால் கட்டுரை எழுதவும், சட்டையிலும் காலரிலும்

அழுக்குப் படாமல் இருக்கவும் முடியாது. ஆனால், பழுது பார்ப்பதில், கருவிகளை இயக்குவதில் அவர்கள் வல்லவர்கள். வாழ்க்கையோடு தொடர்புள்ள முறையில் இயந்திரங்களுடன் உருண்டு, புரண்டு பழகித் தெரிந்து கொள்ளத்தான் அவர்கள் விரும்புகிறார்கள்.

செக்குக்கு மாடு கொடுத்தாலும்....

ஹரியானாவில் ஹிஸ்ஸார் என்ற ஒரு மாவட்டம்தான் திருநெல்வேலியின் வறண்ட பகுதிகள் போல இருந்தது. ஓர் ஏக்கர் கோதுமை பயிரிட்டால் உழக்கு கதிர் காணும். 'செக்கு மாடு கொடுத்தாலும் சீவலப்பேரியில் பெண் கொடாதே' என்று தென்பாண்டி நாட்டில் ஒரு பழமொழி உண்டு. ஹிஸ்ஸார் மாவட்டத்தில் இதுபோன்ற பழமொழி இருந்தது. ஹரியானா மாநிலம் ஏற்பட்ட பிறகு ஜீய் கால்வாய் வெட்டப்பட்டு, அங்கும் பசுமைப் புரட்சி ஏற்பட்டிருக்கிறது.

தட்டுங்கள் திறக்கப்படும்

கேளுங்கள் கொடுக்கப்படும்

ஹரியானாவில் பஞ்சாபில் போலவே, வேளாண்மைப் பல்கலைக்கழகம் நாளொரு மேனியும் பொழுதொரு வண்ணமுமாக வியத்தகு வளர்ச்சியடைந்து வருகிறது. மனை இயல் கல்லூரிகள், கால்நடைக் கல்லூரிகள், காட்டியல் கல்லூரிகள், உணவு ஆராய்ச்சிக் கல்லூரிகள், வேளாண்மை ஆராய்ச்சிப் பண்ணைகள் அனைத்தையும் அந்தப் பல்கலைக்கழகத்திடம் ஒப்புவித்து விட்டனர். ஹரியானா அரசு அந்தப் பல்கலைக்கழகத்தில் மிகவும் தலையிடுகிறது. அதாவது, கேட்ட பணம் கொடுக்கிறது. இதுவரை இரண்டு கோடி வழங்கியிருக்கிறது. இன்னும் எவ்வளவு கேட்டாலும் கொடுக்கக் காத்திருக்கிறது.

இதன் விளைவு, ஆப்பிரிக்கா முதல் ஆப்கானிஸ்தான், நேப்பாளம் வரையிலும் பல நாட்டு மாணவர்கள் வேளாண்மைக் கல்வி கற்க ஹரியானாவுக்கு வருகின்றனர்.

குருட்சேத்திரம்

“பலனை நினைக்காதே, கடமையைச் செய்” - அடிக்கடி கேள்விப்படுகிற வாக்கியம் இது.

அதைச் சொன்னவர் கண்ணன்.

அவர் உபதேசித்தது அர்ஜுனனுக்கு. கந்தரர் தேவாரத்தில் குறிப்பிடப்படும் வைப்புத்தலமாகிய குருட்சேத்திரத்தில். இந்தத் தலத்தை ஹ்யாங் சுவாங் என்ற சீன யாத்திரிகரும், ஏழாம் நூற்றாண்டில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். கௌரவர்களுக்கும் பாண்டவர்களுக்கும் போர் நடந்து மகா பாரத காவியத்தில் நிலைத்த இடம் பெற்ற இந்தப் புனிதத் தலம் (உ. பி. யைச் சேர்ந்த) ஹரித்துவாருக்கு அருகே, ஹரியானாவில் இருக்கிறது.

ஹரியானாவில் ஒரு லால்பாக்

பெங்களுக்கு ஒரு லால்பாக். ஹரியானாவுக்கு ஒரு பிஞ்சோர்.

மொகலாய மன்னர்களும் பிற்காலத்தில் சீக்கியர்களும் பிஞ்சோரில் அழகான தோட்டங்களை உருவாக்கியுள்ளனர். இங்கும் மரங்கள் வழியாக உலவி நீருற்றுகளின் குளிர்ச்சியை அனுபவிக்கலாம். சுவையான மாம்பழத்துக்குப் பிஞ்சோர் புகழ் பெற்றது.

சாவு வரும் வரை சாப்பிடு

பழங்களையும் பாலையும் சத்தான உணவுகளையும் வயிறு நிறையச் சாப்பிட வேண்டும் என்பதில் பஞ்சாப்-ஹரியானா மக்கள் நம்பிக்கை உடையவர்கள்.

அவர்களுக்கு இன்னும் சில உறுதிப்பாடுகள் உண்டு.

உடல் நிறைய உடுத்திக் கொள்ள வேண்டும்.

முக்கு நுகர, நறுமணப் பொருள்களைப் பயன்படுத்த வேண்டும்.

உண்பது நாழி; உடுப்பன இரண்டே. வெந்ததைத் தின்று விதி வந்தால் சாவோம் என்ற கருத்துடையவர்கள் அங்கு அரிது.

ஆசை யாரை விட்டது?

சண்டிகரில் ஒரே கட்டடத்தில் ஹரியானா தலைமைச் செயலகம் சில மாடிகளிலும் பஞ்சாப் தலைமைச் செயலகம் வேறு சில மாடிகளிலும் இயங்குகின்றன. புதிய தலைநகரை ஹரியானா கட்டிக் கொள்ள வேண்டும்.

ஹரியானாவின் பகுதிகள் டில்லி மாநகரின் எல்லை வரை உள்ளன. உ. பி. யின் சில பகுதிகள், ஹரியானா எல்லையில் ராஜஸ்தானில் உள்ள செப்புச் சுரங்கப் பகுதிகள் எல்லாவற்றையும் சேர்த்து 'விசால ஹரியானா' ஏற்படுத்தி, டில்லியைத் தலைநகராக்கிக் கொள்ள விரும்புகிறார்கள்!

முன்னேற்றத்தில் போட்டி

உணவு உற்பத்தியில் சிறக்கும் உழவர்களையும், உடல் வலு நிறைந்த போர்வீரர்களையும் தாய் நாட்டுக்கு வழங்குவதில் பஞ்சாபுக்கும் ஹரியானாவுக்கும் பலத்த போட்டி இருந்து வருகிறது.

தொழிற்பேட்டைத் திட்டத்தைப் பெரிய அளவில் செயலாக்கிப் பஞ்சாபைப்போல ஹரியானாவும் வெற்றி கண்டிருக்கிறது. கம்பெனித் தொழில்கள், விஞ்ஞானக் கருவிகள், எஃகுக் குழாய்கள் உற்பத்தி பல மடங்காயிருக்கிறது.

மழைக்குக் குடை பிடிப்பதில்லை!

பஞ்சாபைப் போலவே ஹரியானாவிலும் ஒரு புதிய சாதி உருவாகியிருக்கிறது. போர்ப் படை என்பதே இந்தச் சாதி.

போர்ப்படைக்கு, குடும்பத்திற்கு ஒருவரை அனுப்புவதை அங்கே தங்கள் கடமையாகக் கருதுகிறார்கள்.

படையில் சேர்ப்பவர்களுக்கும் முன்னாள் போர் வீரர்களுக்கும் நூற்றுக்கணக்கான சலுகைகளை பஞ்சாப் போல ஹரியானா அரசும் வழங்குகிறது.

.. பஞ்சாபில் செய்வதை எல்லாம் ஹரியானாவில் செய்கிறார்கள். பஞ்சாபில் மழை பெய்தால் ஹரியானாவில் குடை பிடிக்காததுதான் பாக்கி. காரணம், அங்கு மழைக்குக் குடை பிடிக்கும் வழக்கம் இல்லை!

இளநீரில் நீராடும்

கோவா

மொட்டைத் தலையும் முழங்காலும்

கோவாக் கிச்சடியை உணவு விடுதிகளில் உண்டிருப்பீர்கள். பால் கோவாவைச் சிறு வயதிலேயே சுவைத்திருப்பீர்கள். இவற்றுக்கும் கோவாவுக்கும் உள்ள உறவு காசி அல்வாவுக்கும் காசிக்கும், மைசூர் போண்டாவுக்கும் மைசூருக்கும், மொட்டைத் தலைக்கும் முழங்காலுக்கும் உள்ள சம்பந்தமே!

இரு தலைநகர்கள்

போர்ச்சுக்கல் ஆட்சியிலிருந்து இப்போது இந்திய மாநிலங்களுள் ஒன்றாக விளங்கும் கோவாவின் தலைநகர் பஞ்சிம் பஞ்சிமுக்கு வடக்கே சிறிது தொலைவில் கலிங்குட்டே கடற்கரையில் உலகெங்கும் உள்ள ஹிப்பிகளின் தலைநகரம் இருக்கிறது.

புதிய நீக்குறவர்

ஆடவரும் பெண்டிருமாக ஹிப்பிகள் அமெரிக்காவில் இருந்தும் ஐரோப்பாவிலிருந்தும் வந்திருக்கிறார்கள். இவர்கள் பெரும்பாலும் செல்வக் குடும்பங்களில் பிறந்தவர்கள். செல்லமாக வளர்ந்தவர்கள். மாடமாளிகைகள், 'பிளாட்' வாழ்வு, இயந்திரங்களோடு இயந்திரமாக இயங்கும் நாகரிகம்-இவற்றில் அலுத்துப் போனவர்கள் இங்கே கடலோரத்தில் குடிசை போட்டிருக்கின்றனர்.

உடையில் ஒரு பாதி ஒரு நிறம். மற்றொரு பாதி பிறிதொரு வண்ணம். கீழே ஒரு நாட்டு உடை, மேலே மற்றொரு நாட்டுப் பாணி. அர்த்தநாரிசுவரர் போலவும் ஹிப்பிகள் காட்சி தருவர். விரும்பினால் அரை நிர்வாணமாகவும் திரிவார்கள். ஆண், பெண் வேறுபாடுகளை இவர்கள் அவ்வளவாக ஏற்பதில்லை.

ஆண் - பெண் கூட்டுறவால் ஏற்படும் பொறுப்புக்களையும் இவர்கள் விரும்புவதில்லை.

யாதும் ஊரே

எந்த நாட்டின்மீதும் மொழியின்மீதும் மதத்தின் பண்பாட்டின்மீதும் ஹிப்பிகளுக்கு வெறுப்பு இல்லை. 'ஹரே கிருஷ்ணா' பாடுவார்கள். நாட்டுப் பாடல்கள் அவர்கள் உள்ளத்தைத் தொடுகின்றன.

'வெள்ளத்தில் உள்ளானும்
வேங்கடத்து மேயானும்
உள்ளத்தில் உள்ளான்'

என்று நாம் பாடினால், அதற்கும் தலையாட்டி, பொருளைத் தெரிந்துகொள்ள விரும்புவர். வேலாயுதத்துக்கும் சூலாயுதத்துக்கும் வேறுபாடு என்ன என்று வினவி நம்மைத் திணற வைப்பார்கள்.

பணமும் மயக்க நிலையும்

கடிகாரம், முதல் தரமான ஓயின், சாம்பெய்ன், டிரான்சிஸ்டர், டேப் ரிக்கார்டர், ரேடியோ கிராம், நைலன் துணிகள் ஆகியவற்றை வெளிநாடுகளிலிருந்து கொண்டு வந்து விற்று ஹிப்பி இயக்கத்திற்குப் பணம் திரட்டுகின்றனர். சம்பிரதாயங்களைப் புறக்கணித்து மனம் போனபடி திரிய வேண்டும் என்பது இவர்கள் கொள்கை.

முப்பெரும் தொழில்கள்

ஹிப்பிகளுக்கு அடுத்தபடி, கோவாவின் பெரிய தொழில்கள் முன்று. இரும்புத் தாது ஏற்றுமதி, உல்லாசப் பயணிகள் இறக்குமதி, பன்றிப் பண்ணைகள்.

அழகு தவழும் கோவா

உல்லாசப் பயணிகளை ஈர்ப்பன கோவாவின் நீர் வளம், காஷ்மீரையும், கேரளத்தையும், பாலித் தீவையும் மிஞ்சும்

இயற்கையழகு, அருவிகள், பச்சரிசியை அறைத்துத் தாளாக்கிக் குவித்து வைத்திருப்பது போன்ற எண்ணத்தை உருவாக்கும் மணற் பரப்புடைய கடற்கரைகள், பலவகையான 'சர்ச்ச'கள், பிரான்சிஸ் சேவியரின் கல்லறை.

பசிலிகா

கோவா கவினுறு கத்தோலிக்கத் தேவாலயங்கள் நிறைந்தது. குழந்தை நிலையில் இருந்த இயேசுநாதருக்கு பாம் ஜீசஸ் (Bom Jesus) தேவாலயம் கோவாவில் இருக்கிறது. இது இந்தியாவிலேயே மிகப் பழமையான தேவாலயங்களுள் ஒன்று.

பாம் ஜீசஸ் பசிலிகாவின் பெருமை, அதில் புனித சேவியரின் கல்லறை இருப்பதாகும்.

ஞானத்தின் திருவுரு

பிரான்சிஸ் சேவியரின் முன்னோர்கள் ஸ்பெயின் நாட்டவர். அவர் பிறந்தது பிரான்சில். அவர் இறந்தது ஐப்பானில். இறந்து 420 ஆண்டுகளாகின்றன; அவரே கோவாவில் கத்தோலிக்கத்தைப் பரப்பியவர்.

ஐப்பானில் அவர் உடலைப் புதைத்து விட்டனர். கோவா கவர்னருக்கு சேவியர் இறந்த செய்தி தெரிந்ததும், உடலைக் கோவாவுக்கு வரவழைத்து அங்கேயே புதைக்க ஏற்பாடு செய்தார்.

அவ்வாறு புதைக்கும்போது சுவம் அழுசிப் போகவில்லை. உடல் உறுப்புக்கள் ஒன்றிலேனும் கெட்ட நாற்றம் வீசவில்லை புதுப் பிணம் போலவே இருந்தது. இதனால் வியப்படைந்த மக்கள் அவ்வுடலைக் கண்ணாடிப் பெட்டியில் வைத்து வழிபடலாயினர்.

வெள்ளியின் மீது தங்கக் கல்லறை

இத்தாலியிலிருந்து கலையழகுடன் வெள்ளியில் ஒரு கல்லறை செய்து கோவாவுக்கு அனுப்பி வைத்தனர். அதன்

பிறகு வெள்ளிக் கல்லறையின் மீது ஒரு தங்கக் கல்லறையும் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

கை விரல் காணாமல் போன மாயம்

பார்க்க விரும்பும் பக்தர்கள் கல்லறையில் சென்று வழிபட்டனர். புனித சேவியருடைய கைகளையும் பாதத்தையும் தொட்டு முத்தமிடுவது மரபாக இருந்தது. இவ்வாறு முத்தமிட்ட ஓர் அம்மையார் அவ்வுடலின் வலது கால் விரல் ஒன்றைக் கடித்துத் தன் வீட்டுக்கு எடுத்துக் கொண்டு போய் விட்டாளாம்! அன்று முதல் கல்லறை முடப்பட்டு, பத்து ஆண்டுகளுக்கொருமுறை மட்டுமே திறக்கப்படுகிறது.

கோவில்கள்

கோவாவில் சிவன் கோயில்களும் பெருமாள் கோயில்களும் இருக்கின்றன.

மங்கேஷ் என்ற சிவன் கோயிலில் உள்ள லிங்கம் சுயம்பு என்பர். மாசி மகம் சிறப்பாகக் கொண்டாடப்படுகிறது.

கோவாவிலுள்ள கத்தோலிக்கர் இந்துவாக இருந்து கத்தோலிக்கத்தைத் தழுவியவர்களின் வழித் தோன்றல்களே. எனவே, இன்னும் அவர்களிடம் பழைய மரபு போகவில்லை. சில பகுதிகளில் கிறிஸ்தவர்கள் அமாவாசை நாளில் மட்டும் இலையில் சாப்பிட்டு, பாதிரியாருக்குத் தெரியாமல் அந்த இலையை வீட்டுக் கூரையில் செருகி வைத்திருப்பார்கள். இதுபோல, கோவாவில் அறுவடை முடிந்ததும் மங்கேஷ் கோயிலுக்கு வந்து நள்ளிரவில் கிறிஸ்தவர்கள் நெல் காணிக்கை கொடுக்கிறார்களாம். இது, தமிழ் நாட்டில் நாகூர் ஆண்டவருக்கு இந்துக்களும் காணிக்கை செலுத்துவதை நினைவூட்டுகிறது.

படையும் பாதுகாப்பும்

இந்தியாவின் கடலோரப் பாதுகாப்புக்குக் கோவா முக்கியமானது. டிசம்பர் 3-ம் நாள் இரவு, ராஷ்டிரபதி

அவசரநிலை அறிவித்தவுடன் மர்ம கோவா துறைமுகத்துக்குள்ளும் அதன் 65 கி.மீ. சுற்றளவிலும் கப்பல்கள் அந்தி மாலைக்குமேல் வைகறைக்குள் வரக்கூடாது என்று ஆணையிடப்பட்டது. இந்தியப் பெருங்கடலினைப் பற்றிய ஆய்வு நிலையத்தை இந்திய அரசு இங்கு அமைத்து வருகிறது. கடற்படையைச் சேர்ந்த ஆகாய விமானங்களுக்குப் பயிற்சிகூடும் இங்கே இயங்குகிறது.

முக்கனி

வாழையும், மாவும், பலாவும் கோவாவில் மிகுதி. இவற்றொடு அன்னாசியும் ஏராளமாகப் பயிராகிறது. கோவா என்றதும் கண்ணெதிரே நிற்பவை உலகப் புகழ் பெற்ற அல்பான்சோ மாம்பழங்கள்.

ஜாம். சர்பத், ஐஸ்கிரீம், புட்டிங்கு, எஸென்ஸ், 'கேண்டி' என்னும் மிட்டாய் வகை ஆகியவற்றில் அன்னாசிச் சாறு சேர்க்கிறார்கள்.

இளநீருக்குச் சவரம்

சிதம்பரத்தில் இளநீரைப் படுக்கவைத்து வெட்டி, நடுவே பொத்துக் கொடுப்பார்கள். அதற்கு ஏதோதோ சாத்திரங்களும் சொல்லுவார்கள். இந்தியாவில் உருவில் பெரியது கோவா இளநீர்தான்.

கோவாவில் இளநீரை நிற்க வைத்து வெட்டி, அதன் உச்சியில்தான் முடியைத் திறந்து தருகிறார்கள். பம்பாயிலும், கோவாவிலும் இளநீரில் பச்சைத் தோலை நீக்க மிகச் சுத்தமாக சவரம் செய்து விடுகின்றனர். உறிஞ்சிக் குடிக்கக் குழாயும் தருகிறார்கள்.

தண்ணீர் - தாகம் - போக்குவரத்து

தண்ணீர் நிறைந்தது கோவா. நிறைய இருந்தால் அந்தப் பொருள்களின் அருமை தெரியாது. மேலைநாட்டு நாகரிகம்

பரவிய கடலோரப் பகுதியில் மக்கள் தண்ணீர் குடிப்பது அருமையே. அவர்களில் பெரும்பாலோர் புட்டியில் அடைத்த பல வகைத் தண்ணீரையே பருகுகின்றனர்.

ஆடு தாண்டு காவேரி அல்ல!

கோவாவின் ஆறுகள் ஆடு தாண்டு காவேரிகள் அல்ல, அகன்ற காவேரிகள். படகுதான் அங்கு முக்கியமான போக்குவரத்துச் சாதனம். ரயிலில் மட்டும் பயணம் செய்து, கோவாத் தலைநகரை அடைய இயலாது.

லாரி, பஸ், ஸ்கூட்டர், ஜீப் எல்லாவற்றையும் ஏற்றிக் கொள்ளும் வசதியான விசைப் படகுகள் உள்ளன. சொந்தக் கார் உடையவர்களும் இந்த விசைப் படகுகளின் வழியே தான் - வேண்டுமானால் காரில் உட்கார்ந்து கொண்டே ஆற்றைக் கடக்கலாம்.

எம்டன் குண்டு

1914-ல் எம்டன் என்ற ஜெர்மன் கப்பல் சென்னை நகர் மீது குண்டு வீசிற்று. இதை நாம் மறந்தாலும் கோவா மக்கள் மறக்கவில்லை. கடற்படையில் பணிபுரிந்து குண்டு வீச்சை நேரில் பார்த்த கோவானியர் சிலர் அதைத் தங்கள் மொழியில் நாட்டுப் பாடலாகப் பாடியுள்ளனர். கொங்கணியின் சிறந்த நாட்டுப் பாடல்களுள் இது ஒன்று.

அன்னை வேளாங்கண்ணி

தமிழ்நாட்டுக்கும் கோவாவுக்கும் உள்ள மற்ஹொரு தொடர்பு, வேளாங்கண்ணித் திருவிழாவுக்கு ஆண்டுதோறும் ஆயிரக்கணக்கான கோவானியர் வருவதாகும்.

இளநீரில் நீராட்டு

திருமணத்துக்கு முதல் நாள் தீட்டுக் கழிப்பார்கள். சீவிய இளநீரைப் பொத்து, அண்டா நிறை உன்றி மணப் பெண்ணைக் குளிப்பாட்டுவார்கள்.

இ.10.

நடனம் பலவிதம்

கோவானியர்களுக்கு இசையிலும் இன்னும் பிற கலைகளிலும் ஈடுபாடு எல்லையற்றது.

இந்தியாவின் பெரிய துறைமுகங்களுள் ஒன்று மர்ம கோவா. கடல் மாலுமிகள் எங்கு அதிகமாக இருக்கிறார்களோ அந்தத் துறைமுகங்களில் இராக் கூத்தும் நிச்சயம் அதிகமாக இருக்கும். கையிலுள்ள பணத்தை அவர்கள் கரையில்லானே செலவிட வேண்டும்?

லாவணி, பஜனை, நலுங்குப் பாட்டு, வயலின், இசை நடனங்கள் ஆகியவற்றுக்குப் புகழ் பெற்றது கோவா. சட்டையும் கவுன் போன்ற பாவாடையும் அணிந்து ஒய்யாரத்துடனும் கலை நுணுக்கத்துடனும் ஆடுவது அறுவடை நடனம். முழங்கால் வரை மட்டுமே சேலை தொங்கும்படி ஆடுவது மீனவர் நடனம். இன்னும் பூ நடனம், கோயில்களில் குறிப்பிட்ட நாட்களில் ஆடும் தேவதாசி நடனம், திருமண விழாவில் நிகழும் மண்டோ நடனம் முதலிய எத்தனையோ!

திருமண முறைகள்

வரதட்சிணை, சீர்வரிசைகள் ஆகியவற்றுக்குக் கோவா இந்தியாவின் எந்த மாநிலத்திற்கும் பின் தங்கியதல்ல. ஆகையால், 'இனிப் பெற்றோர்கள் சொத்தில் ஒன்றும் கேட்க மாட்டேன்' என்று திருமண வீட்டில், பதிவாளர் (Notary Public) முன்னிலையில் பத்திரம் எழுதி மணப்பெண் கொடுக்க வேண்டுமாம்.

ஒரே பெண்ணாக இருந்தால் மணமகள், 'உங்கள் வீட்டிலேயே வந்து குடித்தனம் செய்வேன். சொத்தில் உங்கள் மகளுக்குப் பாதி, எனக்குப் பாதி' என்று பத்திரம் எழுதிக் கொடுக்க வேண்டுமாம்.

அண்ணாவும் காமராஜும்

அறிஞர் சி. என். ஏ.யிடம் கோவானியர்க்கு நன்றியுணர்வு உண்டு. கோவா சுதந்திரத்துக்குப் பாடுபட்டு 18 ஆண்டுகள்

போர்த்துக்கல்லில் கடுஞ்சிறைவாசம் அனுபவித்தவர் மோகன் ரானடே. முதலமைச்சர் அண்ணா விரும்பியவாறு, போப்பாண்டவர் கேட்டுக்கொண்டதால், ரானடேயைப் போர்த்துக்கல் அரசு விடுவித்தது.

தலைவர் காமராஜிடமும் கோவா மக்களுக்கு ஒரு பற்றுதல் உண்டு. புதுச்சேரியைத் தமிழ் நாட்டுடன் அவர் இணைத்திருந்தால், இரண்டு தாலுகா அளவே உள்ள கோவா தனி மாநிலமாக இயங்கியிருக்க முடியாது. தங்களுடைய தனிப்பெருமையாக உள்ள பண்பாடும் கலைகளும் கொங்கணி மொழியும் அழிந்திருக்கக் கூடும் என்று நினைக்கிறார்கள்.

காதலும் நிலாவும்

கோவாவில் ஏப்ரல், மே திருமண மாதங்கள். அவற்றுக்கு முந்தின மார்ச் மாதத்தில் இன்ட்ரஜ் என்று ஒரு திருவிழா உண்டு. பெண் வேடம் போட்டு ஆடவர்கள், இளம் பெண்கள் மீது பல நிறத் தூள்களைத் தூவுவார்கள். அளவு கடந்து நெருங்கிவிட்டால், அவருடைய மாறு வேடத்தைப் பெண்கள் கலைத்து விடுவர்.

கோவாவில் வேளாண்மையால் ஆண்டுக்கு 6,000 ரூபாய் ஈட்டும் குடும்பங்கள் உள்ளன. மாறிமாறித் தானியங்களை விதைக்கிறார்கள். அதோடும் காதலையும் விதைக்கிறார்கள். நாற்று நடும்போதும் அறுவடை காலத்திலும் பிறக்கும் பாட்டு இது :

அவன் : அன்புக் கினியவளே! ஐயம் தீர்ப்பாயோ?
அப்பனும் கறுப்பு உன் அம்மாவும் கறுப்பு
நீயோ பொன் நிறமாய் இருப்பது எப்படியோ?

அவள் : ஆணழகரே! ஆணழகரே! முழு நிலா இரவில்
நான் பிறந்ததை நீவிர் அறியீரோ!

புதுச்சேரி

கிழக்கு வங்காளம் இந்தியாவுடன் சேரும்

1947ஆகஸ்ட் 15-ல் பாகிஸ்தான் தோன்றிற்று. அன்று ஒருவர் சொன்னார் : “பாகிஸ்தான் வாழும். அது வாழ்க. கிழக்கு வங்காளம் இந்தியாவுடன் சேரும்.”

1944 ஆகஸ்டு தொடக்கம். இங்கிலாந்து, பிரான்ஸ் முதலிய நேச நாடுகளின் படைகள் தோல்விக்கு மேல் தோல்வி அடைந்து ஒவ்வொரு இடத்திலும் ‘வெற்றிகரமாக’ வாபஸ் பெற்றுக் கொண்டிருந்தன. அப்போது “நேச நாடுகள் தான் வெற்று பெறும். பிரிட்டனை ஆதரிப்பது இந்தியாவுக்கு நலம் பயக்கும்” என்று சிறையிலிருந்த காங்கிரஸ் தலைவர்களுக்கு அவர் தூது அனுப்பினார்.

“இந்தியாவுக்கு விரைவில் விடுதலை கிடைக்கும். என் பிறந்த நாளாகிய ஆகஸ்ட் 15தான் இந்தியாவின் சுதந்திர நாள்” என்று 1945-ல் அவர் சொன்னார்.

சொன்னவர் யார்?

இப்படிச் சொன்னவர் சோதிடர் அல்லர். பல்லாண்டுகள் இங்கிலாந்தில் படித்து, குஜரத்தில் பேராசிரியராகப் பணியாற்றி, வங்காளத்தில் அரசியல் தலைவராக வளர்ந்து, ‘பலாத்காரத்தில் நம்பிக்கை கொண்ட புரட்சிக்காரர்’ என பிரிட்டிஷ் அரசினரால் நாடு கடத்தப்பட்டு, ஆன்மீகத்துக்கு வந்த அரவிந்தர். 1972-ல் அவருடைய நூற்றாண்டு விழா கொண்டாடப்பட இருக்கிறது.

இரண்டு அரசாங்கங்கள்

புதுச்சேரியில் இரண்டு அரசாங்கங்கள் உள்ளன. ஒன்று மாநில அரசு, மற்றொன்று அரவிந்த ஆசிரமம்.

மதத்திற்கு அப்பாற்பட்ட ஆசிரமம்

பொதுவாக ஆசிரமம், மடம் என்பவை ஒரு குறிப்பிட்ட மதத்திற்குட்பட்டனவாக இருக்கும். துறவிகள் (பெரும்பாலும் ஆடவர் மட்டுமே) கூடும் இடமாகவும், மணி அடித்தால் சோறு - மற்ற நேரம் வழிபாடு என்ற நிகழ்ச்சி நிரலுடைய நிலையங்களாக இருக்கும் என்றே எண்ணுகிறோம். அதற்கு மாறுபட்டது அரவிந்த ஆசிரமம். அரவிந்த ஆசிரமத்தில் ஆடவரும் உள்ளனர், பெண்டிரும் உள்ளனர். பல மொழியாளர், பல நாட்டினர், பல மதத்தினர் இருக்கின்றனர்.

"விலங்கிலிருந்து மனிதன் தோன்றினான். அதுபோல, மனிதனிலிருந்து உயர் மனிதன் தோன்றுவான்" என்பது அரவிந்தரின் தத்துவம்.

தூ-தூ-தூ-தூ

உயர் மனிதன் உருவாகத் தூய உடை, தூய உணவு, தூய காற்று, தூய வாழ்வு வேண்டும். இவற்றைத் தருவது அரவிந்தரின் ஆசிரமம்.

குடி, புகை, ஆண்-பெண் உறவு, அரசியல் ஆகிய நான்கையும் தவிர்ப்பவர்களே ஆசிரமத்தில் சேரலாம். இந்த வாழ்வுக்கு ஏற்ற உணவு மட்டுமே ஆசிரமத்தில் வழங்கப் படுகிறது. குழம்பு, ரசம், மிளகாய், வெங்காயம், ஊறுகாய் ஆகியவற்றுக்கு அங்கு இடமில்லை.

அன்னை

அன்னை பிரான்ஸ் நாட்டைச் சார்ந்தவர். 94 வயதுக்கு மேற்பட்ட முதாட்டி. 22 ஆண்டுகளாக அன்னைதான் ஆசிரமத்தின் தலைவி.

அரவிந்தர் காலத்திலேயே, அன்னைதான் ஆசிரமத்தின் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றிருந்தார். திறமையான ஆட்சியாளராகிய அன்னை கிடைத்ததால்தான் அரவிந்தர் முழு நேரமும் ஆன்மீகத்தில் ஈடுபட்டு அத்துறையில் உலகை ஈர்க்க முடிந்தது.

வேலை செய்யாமல் இருக்க முடியாது

ஆசிரமத்து வயலில் வேலை செய்பவர்கள் செய்யலாம். அல்லது ஆசிரமத்துக்குச் சொந்தமான ரொட்டி தயாரிப்பு, சமையலறை, கோழிப்பண்ணை, பால்பண்ணை, பெரிய சர்க்கரை ஆலை, சம்ஸ்கிருதம் முதல் சீனம் வரை 16 மொழிகளில் அச்சிடும் அச்சகம், சலவையகம், தையற்கடை, பூந்தோட்டம், எண்ணெய் ஆட்டும் ஆலைகள், விமானப் பயணச்சீட்டு விற்பனை நிலையம், சில தீவுகளில் உள்ள தென்னந் தோட்டங்கள் ஆகிய ஏதாவது ஒன்றில் பணியாற்ற வேண்டும்.

கழிவுக் காகிதங்களைக் கொண்டு கையால் காகிதம் செய்தல், எலக்ட்ரோ பிளேட்டிங் தொழிற்சாலை, கார் செப்பனிடும் நிலையம், போட்டோப் பட நிறுவனம், நூலகம், சிறுவர் பள்ளி, முதியோர் பள்ளி, சர்வதேசக் கல்வி நிலையம், பலமொழிகளைக் கற்பிக்கும் கூடங்கள் ஆகியவற்றையும் அரவிந்த ஆசிரமம் நடத்துகிறது.

உலகப் பொது நகரம்

புதுச்சேரி கோரிமேட்டுக்கு வடக்கே கடலோரத்தில் 'ஆரோவில்' (உலக அமைதிக்கு விடிவெள்ளியாக விளங்கும் நகர்) என்ற நகரத்தை அரவிந்தர் ஆசிரமத்தார் உருவாக்கி வருகின்றனர். இந்நகரின் சில பகுதிகள் புதுச்சேரி மாநிலத்தையும், வேறு சில பகுதிகள் தமிழ்நாட்டையும் சேர்ந்தவை.

பல நாடுகளிலிருந்து அந்தந்த நாட்டு இளைஞர்கள் மண் அள்ளி வந்து அடிகோல் விழாவை நான்கு ஆண்டுகளுக்கு முன் நடத்தினர். அன்று முதல் யுனெஸ்கோ உதவியுடனும்

பல நாடுகளின் உதவியுடனும் கட்டட வேலை நடைபெற்று வருகிறது.

உள்ளும், புறமும்

வெள்ளைக்காரர்களின் குடிசைகள் வெளித் தோற்றத்தினாலும், கூரை முதலியவற்றாலும் நம் நாட்டுச் சேரிகள் போல உள்ளன. உள்ளே போய்ப் பார்த்தால், 'விசா' பெறாமல் அமெரிக்காவுக்குள் நுழைந்து விட்டோமோ என்ற ஐயப்பாடு தோன்றுகிறது!

பிரெஞ்சுக்காரரின் பிள்ளையார் கோயில்

குறுக்கும் நெடுக்குமாகச் சதுரக் கோடுகளுடன் அமைந்த திட்டமிட்ட நகரம் இன்றையப் புதுச்சேரி. சிறித்துவம் தமிழ்நாட்டில் பரவுவதற்கு இது ஒரு தளமாக இருந்தது. பெரிய தேவாலயங்கள் இருப்பினும், இவை கோவாவிலும் வேளாங்கண்ணியிலும் உள்ளவற்றைப்போல வரலாற்றுப் பெருமை பெறவில்லை.

அரவிந்தர் ஆசிரமத்திற்கும் கவர்னர் மாளிகைக்கும் இடையே உள்ளது மணக்குள விநாயகர் கோயில். பிள்ளையார்பட்டிக் குகையிலுள்ள கற்பக விநாயகர் கோயிலும், திருப்பனந்தாள் மடத்தில் நீராழி மண்டபத்தின் நடுவே வடநாட்டுப் பாணியுடன் கூடிய வெண்பளிங்கு விநாயகர் கோயிலும் இக்கோயிலும் கவினுறு காட்சிக்கு உரியன.

இக்கோயில் வழியே செல்லும் வெளிநாட்டார் வாயிலில் நின்று வணங்குகின்றனர்.

விநாயகர் சித்தி புத்தியுடன் இருப்பதும் அவருடைய திருமணக் காட்சி ஒவியங்களும், கவியரசர் சுப்பிரமணிய பாரதியார் பாடிய விநாயகர் நான்மணி மாலையும், ஆகமங்களில் அழுத்தமான பயிற்சி உடைய அர்ச்சகரைப் பெற்றிருப்பதும் இக் கோயிலுக்கு முக்கியத்துவம் தருவன.

அந்தப் புண்ணியவான் யாரோ?

நல்ல உணவு (Good Food) என்னும் சிற்றுண்டி நிலையம் இங்கே இருக்கிறது. சுத்தம், சுவை, தரம் மூன்றும் கூடிய இந்த விடுதியை, புதுச்சேரியில் நடத்துபவர்கள் யாராக இருக்கக்கூடும்?

பண்பாட்டு நிலையங்கள்

வியக்கத்தக்க முறையில் தமிழையும் வடமொழியையும் வெளிநாடுகளில் பரப்பி வருகிறது, பிரெஞ்சு இன்ஸ்டிடியூட். இது பிரெஞ்சு நாட்டவரின் புலமைக்கும் பரந்த பண்பாட்டுக்கும் சான்றாக உள்ள ஆராய்ச்சி நிலையம். கடந்த சில ஆண்டுகளாக உலகெங்கும் ஏற்பட்டுள்ள தமிழ் விழிப்புக்கு இந்த அமைப்பும் பாராட்டுக்குரியது. பேராசிரியர் முதறிஞர் பிலியோசா தலைமையில் இந்த நிலையம் அமைதியாக, ஆரவாரமின்றிப் பணிபுரிகிறது. திருவிளையாடற் புராணம், ஏராளமான வண்ணப் படங்களுடன், பிரெஞ்சு மொழியில் பெயர்க்கப் பெற்றிருக்கிறது. ஆகமங்களும் பதிப்பிக்கப் பெற்றிருக்கின்றன. சங்கத் தமிழ்ச் சொற்பட்டியல்கள் அச்சிடப் பெற்றுள்ளன.

இதைச் சேர்ந்த அறிவியல் பகுதி, இந்திய நாட்டின் தாவரங்கள், மூலிகைகள் பற்றிப் பயனுள்ள ஆராய்ச்சிகளைப் பொறுமையாகச் செய்கிறது.

தொல்பொருள்துறை பழைய மதுரை மாநகரை அகழ்ந்து ஆராய உதவுகிறது. இந்தியா எங்கும் உள்ள விக்ரிகங்களை முறையாக ஆய்ந்து, படங்கள் எடுத்து வழங்குகிறது. தமிழ் நாட்டின் பழைய குகைக் கோயில்கள் பலவற்றை வெளிப்படுத்தியவர்கள் இங்கே பணிபுரிந்த அறிஞர்களே.

புதுச்சேரி நகரின் தனி இயல்புகள்

'குடிப்பவர்களுக்கு இங்கு இடமில்லை' என்ற கூட்டுப்பாடுடைய ஓரிரு தங்குமிடங்கள், குறிப்பிட்ட

இடங்களுக்கு எட்டு அல்லது பத்துப்பேரை ஏற்றிச் செல்லும் டெம்போ என்னும் முன்று சக்கர 'வான்கள்', சம்பளத்தை விடக் கூடுதலாக ஓய்வுச் சம்பளம் பெறும் முதியோர், பிரான்குக்கு அனுப்பாமல் இங்கேயே விட்டு வைத்துள்ள செஞ்சி தேசிங்கு ராஜன் கோட்டையிலிருந்த தூண்கள், ரு (சாலை)ரோமயின் ரோலண்டிலுள்ள தமிழ்-ஆங்கில-பிரெஞ்சு நூல்களுடன் பழங்காலப் பாத்திரங்களும் ரோமாபுரி நாணயங்களும் உடைய நூல் நிலையம்.

வளம்

பரப்பில் புதுச்சேரி மாநிலம் அரைத் தாலுகா அளவு சின்னஞ் சிறு மாநிலமாகக் கருதப்படும் திரிபுரா கூடப் புதுச்சேரியைப் போல 25 பங்கு பரப்புடையது. நீர்வளம் நிறையச் சூழ்ந்து நிலவளமும் மிகுந்திருப்பதால் புதுச்சேரிப் பகுதியிலும், காரைக்கால் பகுதியிலும் மக்கள் நெருக்கம் மிகுதி. ரோடியார் மில் எனப்படும் ஆங்கிலோ - பிரெஞ்சு டெக்ஸ்டைல்ஸ் இந்தியாவின் பெரிய ஆலைகளுள் ஒன்று. புத்தம் புதிய இயந்திரங்களுடையது.

ஏராளமான சிறு தொழிற்சாலைகளும் இயங்குகின்றன. சோழநாட்டு நன்னிலத்தை அடுத்திருப்பதால் காரைக்கால் பகுதியும் வளமாக உள்ளது. புதுச்சேரிக்கு அருகேயுள்ள ஒழுகரையின் வளத்தை 'உழவர் கரை வேளாளருக்கு மிதியடி பொன்னாலே' என்ற பழமொழியால் உணரலாம்.

எண்ணெய்

காரைக்கால் பகுதியில் 'எண்ணெய்' நிறையச் செலவாகிறது. சனீசுவரன் கோயில் கொண்டுள்ள திருநள்ளாற்றில் நள தீர்த்தத்தில் லட்சக்கணக்கானவர் எண்ணெயில் முழுகுகிறார்கள்.

எண்ணெய் (பெட்ரோல்) எடுக்கும் முயற்சி இப்பகுதியில் நீராவி என்னுமிடத்தில் நடந்தது. கோடிக்கணக்காகச் செலவு செய்வதற்கு ஈடாக, தோண்டக்கூடிய எண்ணெயின் அளவு இல்லையாம். அதனால் முயற்சி கைவிடப்பெற்றது.

விசேட பூசைக்குரிய திருநள்ளாறு மரகதலிங்கமும் முஸ்லிம் புலவர்களின் பாடல் பெற்ற காரைக்கால் அம்மையார் கோயிலும் குறிப்பிடத்தக்கன.

புதுச்சேரியும் கோவாவும்

புதுச்சேரிக்கும் கோவாவுக்கும் பல ஒற்றுமைகளும் பல வேற்றுமைகளும் உண்டு. அவற்றுள் முக்கியமானது கோவாவில் 'ஜெய்ஹிந்த்' என்று சொன்னால் நானிரு மாதம் சிறைவாசம் அனுபவிக்க வேண்டி இருந்தது. புதுச்சேரியோ பாரதியார், வ. வே. சு. அய்யர் போன்ற விடுதலை வீரர் அனைவர்க்கும் தஞ்சம் அளித்தது.

மற்றொன்று, கோவா ஒரே பகுதி. புதுச்சேரியில் 'பிரெஞ்சு'க் கிராமங்களைச் சுற்றித் தமிழ் நாட்டு ஊர்களும், தமிழ்நாட்டு ஊர்களைச் சுற்றிப் புதுச்சேரி மாநிலக் கிராமங்களும் பின்னிப் பிணைந்து கிடக்கின்றன.

சொன்னதும் சொல்லவீட்டதும்

"அடிக்கடி பாண்டிச்சேரிக்குப் போகிறீர்களே?" என்று நண்பர்கள் கேட்கிறார்கள். வாய் மேலும் பேசுவதில்லை. அவர்கள் மனம் கெட்டு விளையும் கேள்வி. 'குடிக்கத்தானே போகிறீர்கள்?'

போகிறவர்கள் எல்லோரும் குடிக்கத்தான் போகிறார்கள் என்பதும், அங்கே இருப்பவர்கள் அனைவரும் குடித்துக் கொண்டுதான் இருக்கிறார்கள் என்பதும் தவறு. தவறான எண்ணங்களைப் பற்றி பெர்னார்ட்ஷா சொன்னார்:

"கொடுமைபான பல்வலிக்கு ஆளானவன் தன்னைத் தவிர எல்லோரும் உடல் நலமாக இருப்பதாக நினைக்கிறான்.

கவலை நிறைந்த ஏழை, பணக்காரர்கள் நிம்மதியாக இருப்பதாக முடிவு செய்து விடுகிறான்.

இரண்டும் தவறு."

மணிப்பூரும் திரிபுராவும்

சூடு ஒரு ரூசி, சிவப்பு ஓர் அழகு!

சூடு ஒரு ரூசி, சிவப்பு ஓர் அழகு என்பர். சிவப்புக் கல் (Ruby) மங்களகரமானது. இடி விழுந்தாலும் உடையாத சிவப்பும் உண்டு. சிவப்பு நகைகளில் பதிக்க ஏற்றது. தரம் சிறந்த சிவப்புக்கல் காரட் ஒன்றுக்கு 2,00,000 ரூபாய் வரை விலை போகிறது.

பெயர்ப் பொருத்தம்

சிவப்பு, பர்மாவில் மோகோ மலையில், மலையின் பக்கவாட்டில் விளைகிறது. மலையைக் குத்தகை எடுப்பவர்கள் சிவப்பை வெட்டி எடுக்கிறார்கள். கோவேறு கழுதைகள் மூலம் இவை மணிப்புரியின் தலைநகரான இம்பாலுக்கு வருகின்றன. எத்தனையோ ஆண்டுகளாக அரசாங்கத் தடையுமில்லாமல் இசைவுமில்லாமல் வந்து கொண்டிருக்கின்றன. சட்டம் ஒரு கழுதைதானே? இம்பாலில் இருந்து இவை ஜெய்ப்பூருக்கு அனுப்பப்படுகின்றன. அங்கு பட்டை தீட்டி வட்டம், சதுரம், நீண்ட சதுரம் வடிவங்களில் உலகெங்கும் சிவப்பு விற்பனை ஆகிறது.

இத்தகைய மணி (ரத்தினம்) விலைப்படும் பகுதியாய் இருப்பதால் மணிப்புரி என்ற பெயர் பொருத்தமானதே.

தில்லையம்பலமும் மணிப்புரியும்

உணவும் வாழ்க்கை வசதிகளும் இருந்தால் இயல்பாகவே கலை வளரும். திருவிழாவுக்கும் குறைவிராது.

சிவபிரானே இங்கு நடனம் ஆடியதாயும், அந்த நடனத்தைக் கண்டு களிக்க, நாக வடிவான ஆனந்த தெய்வம் தன் தலையிலிருந்து சிவப்பு மணிஸ்தைக் கீழே வைத்து ஒளியை உண்டாக்கியதாயும் மணிப்புரி நடனத்தின் தொடக்கத்தைக் கூறுகிறார்கள்.

மயக்கும் மணிப்புரி நடனம்

மணிப்புரி நடனத்தில் கண்ணன் கதையைப் பின்னணியாகக் கொண்ட ஆட்டங்களே மிகுதி. ஆடவரும் சேர்ந்து நடனமாடும் போது, பிருந்தாவனத்தில் ராதாவும் கிருஷ்ணனும் என்ற காட்சி இடம் பெறும்.

ஒரு காட்சிக்கு வாத்தின் முகத்தைக் கைவிரல்களில் காட்டுவார்கள். தேனீ போலக் காண்பிப்பதற்கு நடுவிரல் பெருவிரலைத் தொடுவதைப்போல அபிநயம் பிடிப்பார்கள். மத்தளம் போன்ற ஓர் இசைக்கருவி இவர்கள் நடனத்தில் மிகவும் பயன்படுத்தப்படுகிறது.

மணிப்புரி நடனத்தில் மயங்கி மாந்தளையைத் தலைநகராகக் கொண்டு ஆட்சி செய்த திபோ என்ற பர்மிய அரசர் மணிப்பூர் மக்களை மாந்தளைக்குக் குடியேற்றினார். போவ்னா என்ற மணிப்புரி பிராமணர்களும் நடனக் குழுவினருடன் குடியேறினர். அவர்கள் இன்றளவும் மாந்தளையில் புரோகிதர்களாக இருந்து வருகிறார்கள்.

உதய சங்கர், மிருணாளினி சாராபாய் முதலிய உலகப் புகழ் பெற்ற நடன ஆசிரியர்கள் பிறவகை நடனங்களுடன் மணிப்புரி நடனத்தையும் கற்பித்தும் ஆடியும் வருகிறார்கள். மணிப்புரி நடனம் ஆடுபவரெல்லாம் மணிப்பூர் மக்களல்ல. சாய்ந்த கண்களும் ஒல்லியான உடலும்தான் மணிப்புரிக்கார்க்கு அடையாளம்.

ஒவ்வொரு வீடும் ஒரு தொழிற்சாலை என்ற பஞ்சாப் நிலைமை மணிப்பூரிலும் நிலவுகிறது. பஞ்சாபில் பரவியிருப்பது இயந்திரத் தொழில்; மணிப்பூரில் பெருகியுள்ளது நெசவுத் தொழில்; நெசவு வேலை தெரியாத பெண்களே அங்கு இல்லை.

பொழுது போக்குக்காக மணிப்புரிப் பெண்கள் வெண்கலத்தில் கலைப் பொருள்கள் செய்கிறார்கள். பிரம்பிலும் முங்கிலிலும் கூடைகள் பின்னுக்கிறார்கள்.

பரப்பும் மக்களும்

தஞ்சை, திருச்சி மாவட்டங்கள் சேர்ந்த பரப்பை உடையது மணிப்பூர். இவ்விரு மாவட்டங்களிலும் அறுபது லட்சம் மக்கள் வாழ்கிறார்கள். மணிப்பூர் மக்கள் தொகை ஆறு லட்சம்.

மணிப்பூர் மாநிலத்தின் மக்கள் தொகையில் கால் பங்கு நாகர்கள். நாகாலாந்துடன் சேரவேண்டுமென்ற ஆசை அவர்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது.

பல நூறாயிரம் தமிழர் கண்டது

மணிப்பூரின் தலைநகர் இம்பால். நேத்தாஜி தலைமையில் இந்திய தேசிய ராணுவம் இம்பால் வரை வந்தது. பர்மா சாலையில் மாயுராங் போன்ற சில இடங்களில் இந்த ராணுவம் தங்கியதற்கு நினைவுச் சின்னங்கள் உள்ளன. ஜப்பானியக் குண்டுகளிலிருந்து தப்பி பர்மாவிலிருந்து கால்நடையாக அகதிகளாக வந்த நான்கு லட்சம் தமிழர்களில் பெரும்பாலோர் இம்பால் வழியாகத்தான் வந்தார்கள்.

போட்டோ எடுக்க ஒரு மாநிலம்

மணிப்பூரி மக்களின் சப்பையான முக்கும், மங்கோலியத் தோற்றமும் அவற்றைப் போட்டோ எடுக்கத்தான் தோன்றும். இம்பாலுக்குக் கிழக்கே சென்றால் பர்மாவில் இருக்கிறோம் என்ற உணர்ச்சி ஏற்படும். பர்மிய எல்லை அருகேயுள்ள உயர்ந்த மலைகள் போட்டோ எடுப்பதற்கே படைக்கப் பட்டன போலும்.

திரிபுரா - 2

திரிபுரா என்றதும் பலருக்கு நேதாஜி சுபாஷ் சந்திர போஸ் தலைமையில் நடைபெற்ற காங்கிரஸ் மாநாடு நினைவு வரும். அந்தத் திரிபுரா நகர் வேறு; நாம் எழுதுகின்ற திரிபுரா மாநிலம் வேறு.

ஒண்ட வந்த மீடாரியும் ஊர்ப் மீடாரியும்

திரிபுரா வங்காள தேச எல்லையில் இருக்கிறது. ஏழு லட்சம் மக்கள் வாழ்ந்த இம்மாநிலத்திற்கு, காலஞ்சென்ற கிழக்குப் பாகிஸ்தானிலிருந்து பத்து லட்சம் அகதிகள் சில மாதங்களுக்கு முன் வந்தனர். இதனால் ஏற்பட்ட சிக்கல்களும் ஆட்சியாளருக்கு உண்டான தலைவலிகளும் பல.

நவகாளி அகதிகள்

திரிபுராவிற்கு 1948 முதல் அகதிகள் வந்தவண்ணமாய் இருக்கிறார்கள். ஒன்றுபட்ட வங்காளத்தில், பாகிஸ்தான் இந்தியாவிலிருந்து பிரிக்கப்பட வேண்டுமென்ற கிளர்ச்சி வலுவடைந்தபோது நவகாளி என்னுமிடத்தில் இந்து-முஸ்லிம் கலகம் பெரிய அளவில் நடந்தது. அப்போது அகதிகள் பெரும் திரளாக திரிபுராவிற்குச் சென்றார்கள். அந்த நிலைமையைச் சமாளிக்க இயலாமல் திரிபுராவை ஆண்ட சிற்றரசர் திணறினார். அவரிடமிருந்து ஆட்சிப் பொறுப்பை இந்திய அரசாங்கம் ஒப்புக் கொண்டது.

பழையன கழிதலும் புதியன புகுதலும்

பழைய திரிபுராவில் சொத்து விற்பனையைப் பதிவது கிடையாது. ஒரு தாளில் எழுதி ஊரில் இரண்டு பேர் அதில் கை விரல் ரேகை வைத்தால் போதும்.

பெரும்பாலான வழக்குகள் உள்ளூரிலேயே 'பாரா' என்ற அதிகாரியால் முடிவு செய்யப்படும். மனு, கோர்ட் ஃபீஸ்டாம்பு, வக்கீல், வாய்தா என்பதெல்லாம் அவர்களுக்குப் புதிது. அவர்களுடைய வழக்குகளெல்லாம் ஒரே நாளில் விசாரித்து முடிவு செய்யப்பட்டன. அது அந்தக் காலம்.

திரிபுராவின் சிலப்பதிகாரம்

திரிபுராவில் முக்கியமான மொழி வங்க மொழி. இந்த மொழிக்குப் பழமையான காப்பியம் ராஜ்யமாலா. சிலப்பதிகாரம் சேரர் பெருமையைக் கூறுகிறது. ராஜ்யமாலா, திரிபுரா அரச குடும்பத்தைச் சிறப்பிக்கிறது.

ஒட்டகச் சிவிங்கியின் கழுத்து

முன்று பக்கம் பாகிஸ்தானால் சூழப்பட்டது திரிபுரா. இந்த மாநிலத்திலிருந்து இந்தியாவின் ஏனைய பகுதிகளுடன் குறுகலான ஒரு சிறு பகுதிதான் தொடர்பு படுத்துகிறது. சில மாதங்களுக்கு முன் ரயில்வே வாரியத்தின் தலைமைப் பதவியிலிருந்து நீக்கப்பெற்ற கங்கூலி என்ற புகழ்பெற்ற பொறியியல் அறிஞர் திரிபுராவிற்கு இணைப்புப் பாதையை மிக விரைவில் அமைத்துக் கொடுத்தார். திரிபுராவின் தலைநகராகிய ஆகர்தாளாவுக்கும் கல்கத்தாவுக்கும் விமானப் போக்குவரத்தும் ஏற்படுத்தப்பட்டது.

பாதுகாப்புத் தளம்

ஆகர்தாளா, திரிபுரா மன்னர்களின் அரண்மனைகளும், அழகிய கோயில்களும், கிறித்துவ தேவாலயங்களும், வயல்களும், தோட்டங்களும், ஏரிகளும், சுற்றுவட்டத்தில் அருவிகளும் உடையது. திரிபுரா மாநிலம் சணல் ஆலைகளும் தேயிலைத் தோட்டங்களும் நிறைந்தது. இந்தியாவின் பொருளாதாரத்துக்கும் பாதுகாப்புக்கும் முக்கியமாக விளங்குகிறது.

திரிபுராவின் தீராப்பிரச்சினை

அன்னாசியும் ஆரஞ்சும், மலையும் மழையும் நிறைந்தது திரிபுரா. ஓயாத பெருமழையால் ஒரு வகைப் பூச்சிகள் அங்கிங் கெனாதபடி வயல்களிலும் வீடுகளிலும் பறக்கும். அகதிகள் இல்லாதபோது திரிபுராவின் முதல் பிரச்சினை பூச்சிகள்தான்.

கும்பகோணத்தார் கவனிக்க

மருந்தடித்து இந்தப் பூச்சிகளை விரட்ட முடியாது என்பதை திரிபுரா மக்கள் உணர்ந்தனர். இவற்றை ஒழிக்க வேறு வழியை ஆய்ந்தனர். அந்திமாலையில், அறுவடைக் காலத்தில் வயல்களில் ஒவ்வொருவரும் தலை மீது ஒரு வலையை வைத்துக் கொள்கின்றனர். ஆறடி நீளமுள்ள முங்கில் குழாயைக் கொண்டு 'லெபோங், ஆமனி' என்ற இசை

நிகழ்ச்சியை நடத்துகிறார்கள். அந்த இசையின் ஒலியிலும், விளக்குகளின் ஒளியிலும் மயங்கிய பூச்சிகள் வலையில் விழுந்து விடுகின்றனவாம்.

வடகிழக்கு இந்தியா

அசாம் என்ற பெரிய மாநிலமும், நாகாலாந்து, மேகாலயம், மணிப்பூர், திரிபுரா என்ற சிறு மாநிலங்களும், மீஜோராம், அருணாசலப் பிரதேசம் என்ற இந்திய அரசின் நேரடிப் பகுதிகளும் அடங்கியது வடகிழக்கு இந்தியா. இந்தியாவின் பாதுகாப்புக்கு மிக இன்றியமையாத தளங்கள் இங்கு உண்டு. விமானப் போக்குவரத்துப் பெரிதும் பரவியிருக்கிறது. விமானக் கட்டணமும் இந்தியாவின் பிற பகுதிகளைவிட இப்பகுதியில் குறைவு.

பொது இயல்புகள்

இப் பகுதிகள் அனைத்திலும் அம்மன் (சக்தி) வழிபாடு பரவியிருக்கிறது. இந்தி, நம்மைப்போல இவர்களுக்கும் வேற்று மொழி. இந்தி தெரிந்தவர்கள் நூற்றுக்கு ஐந்து பேர்தான் இருப்பார்கள்.

இந்தப் பரப்பு முழுவதும் சேர்ந்து ஒன்றரை லட்சம் சதுர மைல். அதாவது தமிழ் நாட்டைப்போல் முன்று பங்கு. ஆனால் மக்கள் தொகை இரண்டு கோடி. அகதிகள் திரும்பிய பிறகு ஒன்றே முக்கால் கோடியாகக் குறையும். பரப்பளவை நோக்க மக்கள் நெருக்கடி குறைவாக இருக்கும். மேய்ச்சல் நிலங்கள் நிறைய இருக்கிறது. வாரம் மும்மாரி பெய்வதால், புல் பச்சையாகவும் அடர்த்தியாகவும் எப்போதும் கிடைக்கிறது. மாடுகளில் மடி நிறையப் பால் இருக்கிறது. குளிர் மிகுந்த இப்பகுதியில் உடம்பைச் சூடாக்கிக் கொள்ள தேனீரும் காப்பியும் ஓயாமல் குடிக்கப் பால் மிகுதியாகத் தேவைப்படுகிறது. வடகிழக்கு இந்தியாவில் மாடுகள் ஏராளமாக இருக்கின்றன. தோல் ஏற்றுமதிக்காக மாட்டைக் கொல்லும் தொழில் அங்கு பரவவில்லை.

தலை கொய்யும் தனி நாடு

நாகாலந்து

நாகரும் தமிழ்நாடும்

தமிழ் நாட்டிலுள்ள இனத்தார் நாக நாட்டிலிருந்து குடிவந்ததாகவும் நாக வழிபாடு அவர்களால் பரவி, நாகப்பட்டினம், நாகூர், நாகர்கோயில் போன்ற பெயருடன் ஊர்கள் தோன்றியதாகவும் கூறுவர். இந்த வகையில் நாகாலந்துக்கும் தமிழ் நாட்டுக்கும் தொடர்புபடுத்துவது பொருத்தமாகத் தெரியவில்லை.

விழுங்கவும் முடியாது, உமிழவும் இயலாது

முள் நிறைந்த ஒரு மீன் தொண்டையில் சிக்கிக் கொண்டால் அதை உண்ணவும் முடியாது, துப்பவும் முடியாது. அத்தகு நிலையில்தான் இந்தியாவுக்கு நாகாலந்து இருக்கிறது.

ராஜாஜியும் நாகாலந்தும்

1947-ல் ராஜாஜி இந்தியாவின் கவர்னர் ஜெனரலாக இருந்தார். பழக்க வழக்கம், பண்பாடு யாவற்றிலும் தாங்கள் தனித்திருப்பதாக நாகர்கள் கூறினர். 'நாகாலந்தைத் தனி நாடாக ஆக்கிவிடலாம்' என்று தாராளமாக முதறிஞர் சொல்லி விட்டார்!

௨.!!

தண்ணீர்ப் பாம்பும் இரும்பு உலக்கையும்

நாகர்கள் கள்ளம் கபடமில்லாதவர்கள். மொத்தத்தில் நல்லவர்கள். ஆனால் அவர்கள் மனத்தில் சுதந்திர இந்தியாவிலிருந்து தாங்கள் பிரிந்து தனிநாடாக இருந்துவிட வேண்டும் என்ற எண்ணம் பரவலாக ஏற்பட்டது. அவர்களில் பலர் பிரிட்டிஷ், பிரெஞ்சுப்படைகளில் போர் வீரர்களாக இருந்தவர்கள். பர்மாப் போரில் மிஞ்சிப்போன போர்க்கருவிகள் இவர்களிடம் அகப்பட்டன. நெருப்பும் பஞ்சும் சேர்ந்தால் தீப்பிடிக்கத்தானே செய்யும்?

பல ஆண்டுகள் கிளர்ச்சி செய்தனர். நம் படையினரின் தலைகளை வெட்டுவதே அவர்களுடைய பொழுது போக்காக இருந்தது. கலகக்காரர்களை அடக்குவதே நம் படையின் தலையாய கடமையாக இருந்து வந்தது.

கண்ணூம் கண்ணூம் யூச்சி விளையாட்டு

அசாமிலும், மணிப்பூரிலும் நாகர்கள். இந்திய இரயில்களைக் கவிழ்த்தனர். தண்டவாளங்களில் வெடி மருந்து வைத்தனர். அரசாங்க ஊழியர்களுக்கு அனுப்பிய சம்பளப் பணம் கொள்ளையிடப்பட்டது. கிணறு வெட்ட, உரம் வாங்க அரசு கொடுத்த கடன் மறுநாளே கலகக் காரர்கள் கைக்குப் போய்விடும். இந்திய அரசுடன் ஒத்துழைப்பவர்களைத் தூக்கிப் போய்க் கொடுமைப் படுத்துவார்கள்.

அடக்கும் முயற்சியில் நம் படையினர் சிக்கித் தப்பிய சூறாவளி பல. நீந்திக் கரை ஏறிய எதிர்ப்புப் பேரலை ஏராளம். சிறை வைக்கப் பெற்றுக் குற்றயிரும் கொலையுயிருமாகக் கழித்த கொடிய நாட்கள் எண்ணிலடங்கா. பிடிக்கப் போகும் போது இவர்கள் நம் படையினரிடம் அகப்பட்டால் நாலு கால் பாய்ச்சல் போட்டுப் பர்மா எல்லைக்குள் புகுந்து விடுவர்.

மழையோ மழை!

நாகாலந்தில் பல பகுதிகளில் ஜூலை, ஆகஸ்டு மாதங்களில் கொட்டுக் கொட்டென்று மழை பெய்வதால், கலகக்காரர்களை அடக்கும் பணியில் ஈடுபட்ட நம் விமானங்கள் திடீரென்று உயரம் இழக்கும். சாமர்த்தியமாக விமானிகள் மீண்டும் அவற்றை உயர்த்த வேண்டும். இருதலைக் கொள்ளிகளுக்கு இடையே ஏற்பட்ட ஏறும்பு போல நம் விமானிகள் மேலே மழை, கீழே கலகக்காரர்கள் இடையே அல்லற்பட்டிருக்கின்றனர்.

மிக உயர்ந்த நிலையில் பறப்பதற்குப் பிராண வாயு கைவசம் இல்லாமற் போனால் ஹெலிகாப்டரிலிருந்து இறங்கி வந்த பிறகு உடலுறுப்புகள் சில நாட்களுக்குச் செயலற்று விடும்.

அடிக்கும் கை அணைத்தது

தொடர்ந்து முயன்றும் கலகக்காரர்களின் கையே ஒங்கிற்று. அவர்களுடைய பயிர்களை நமது படை அழித்ததையும் அவர்கள் பொருட்படுத்தவில்லை. சரணடைபவர்களுக்கு அரசு பணமும், ஒரு முட்டை அரிசியும் கொடுத்தது. அவற்றைப் பெற்றுக் கொண்டதும் அவர்கள் மீண்டும் கலகக்காரர்களாகி விடுவார்கள். நாகர்களை அடக்க இயலவில்லை. அவர்களுடைய குறைகளையும், அசாமில் உயர்ந்த சாதியினர் நெடுங்காலமாக நாகர்களைத் தரக் குறைவாக நடத்தி வந்ததையும் இந்திய அரசு சிந்தித்தது.

சாமி வரம் கொடுத்தாலும்

கலகக்காரர்களின் தலைவர் பிசோ. ஜின்னா சுதந்திரப் பாசிஸ்தான் அமைத்ததுபோல, இவர் சுதந்திர நாகாலந்து நிறுவ வெளிநாடுகளின் உதவியால் முயன்றார். அரசியலில் இவருடைய ஆசிரியர் ரெவரெண்டு ஸ்காட் என்ற பாதிரியார். மலையும் காடும் கொடிய மிருகங்களும் நிறைந்த நாகாலந்தில்

பாதிரிமார்களும் முரட்டு சுபாவத்திலேயே வளர்ந்தனர். நாயர் என்ற சாமி வரம் கொடுத்தாலும் பாதிரிமாராகிய இந்தப் பூசாரிகள் இந்தியாவுடன் நாகாலந்து இணைவதற்கு வரம் கொடுக்கவில்லை. பிசோவையும் ஸ்காட்டையும் இந்திய அரசு நாடு கடத்திற்று.

ஆட்சியில் பங்கு

மக்கள் தொகையிலும், பரப்பிலும் நீலகிரி மாவட்டத்தை விடச் சற்றுப் பெரிதான நாகாலந்து, அசாமிலிருந்து பிரிக்கப் பெற்று, தமிழ் நாட்டைப்போல முழு உரிமை பெற்ற தனி மாநிலமாக இயங்கி வருகிறது. தமிழ் நாட்டை விடக் கூடுதலாகவே நாகாலந்துக்கு அதிகாரம் வழங்கப் பெற்றது. நாகரின் பழக்க வழக்கங்களில் இந்திய அரசு தலையிடாது என நாடாளுமன்றம் சட்டம் இயற்றியிருக்கிறது. நாகர்களுடைய சமய முறைகள், சொத்துரிமை, நில உடைமை ஆகியவற்றை மாற்றும் எந்தச் சட்டத்தையும் இந்திய நாடாளுமன்றம் இயற்ற இயலாது. சில வகையான சிவில், கிரிமினல் வழக்கு விசாரணை முறைகள் இந்திய அரசியல் சட்டத்துக்கு மாறுபட்டுமிருக்கலாம்.

தலைநகர் மாற்றம்

இப்போது நாகாலந்தின் தலைநகரம் கோகிமா. அசாமின் தலைநகரமாகிய ஷில்லாங் என்னும் மலை நகரத்தை அவர்களுக்கு விட்டுக் கொடுக்கவும் முடிவாகியிருக்கிறது. சண்டிகாரிலிருந்து வெளியேற்றப்படும் ஹரியானா மாநில அரசுபோல இனி அசாம் அரசும் புதிய தலைநகரைக் கட்டிக் கொள்ள வேண்டும்.

வளபான வாழ்வை நோக்கி

போக்குவரத்துக்காகவும் பாதுகாப்புக்காகவும் இந்திய அரசு ஏராளமான சாலைகளை நாகாலந்தில் அமைத்து

இருக்கிறது. நாகாலந்தின் சில இடங்கள் கடல் மட்டத்துக்கு மேல் 10,000 அடி உயரத்தில் உள்ளன. இங்கு சாலைகள் அமைப்பது எவரெஸ்டு சிகரத்தைப் பிடிப்பது போன்றதே.

பள்ளிகளும், கல்லூரிகளும் திறக்கப் பெற்றிருக்கின்றன. ஆர்வத்துடன் பயின்று, நாகர் பலர் மிகவும் விரைவாக முன்னேறியுள்ளனர்.

காடுகளைக் கொண்டே நாகாலந்து தொழில் வளர்ச்சி பெற வேண்டியிருக்கிறது. காடுகளைப் பேணத் தமிழ் நாட்டிலிருந்து உயர் அலுவலர்கள் சென்றுள்ளனர்.

நாகாலந்தின் வளர்ச்சிக்குக் கடந்த பத்து ஆண்டுகளில் இந்திய அரசு 4,000 கோடி செலவு செய்திருக்கிறது.

ஆட்சி மொழி ஆங்கிலம்

நாகாலந்து மக்கள் பல சிறு மொழிகளைப் பேசுகிறார்கள். அவற்றிற்கு ஆங்கில எழுத்துக்களையே பயன்படுத்துகிறார்கள்.

நாகாலந்தின் ஆட்சி மொழி ஆங்கிலம். ஆங்கிலம் தொடர்ந்து இந்தியாவின் ஆட்சி மொழியாக நீடிக்க வேண்டுமென்று நாகாலந்து சட்டமன்றம் இந்திய அரசை வேண்டிக் கொண்டிருக்கிறது. இந்திய மாநிலங்களில் தன் பெயரில் ஆங்கிலச் சொல் (Land) உள்ள மாநிலம் இது ஒன்றே.

பிறந்த மேனியர்

நாகர் என்ற சொல் பாம்பைக் குறிப்பதன்று. அது உடையில்லாமல் இருப்பதைச் சுட்டும். அண்மைக் காலம் வரை நாகர் அப்படித்தான் இருந்தனர்.

நாகரில் பாதிப்பேர் கிறித்தவ மதத்தைத் தழுவி இருக்கின்றனர். நாகரிகம் பரவி வருகிறது.

புலித்தோல் போர்த்திய மனிதர்

நாகரிகம் பரவினாலுங்கூட ஒவ்வொருவருடைய வாழ்க்கையும் காட்டிலுள்ள ஓர் உயிருடன் இணைந்து இருப்பதாவே நாகர் நினைக்கின்றனர். ஒருவர் வாழ்வு புலித் தொடர்புடையதாக இருக்குமாம். காட்டில் அந்தப் புலியை யாராவது குத்தும்போது, வீட்டில் படுத்துக் கிடப்பவனுக்குக் காரணமில்லாமல் வலிக்குமாம். யாராவது ஒருவன் புலி வேட்டையாடும்போது, 'அய்யோ! அப்பா! அம்மா' என்று இவன் வீட்டில் அலறுவானாம். சில சமயம் புலியின் குணங்களும் இவனுக்கு இருக்குமாம். காட்டில் ஒரு குழக்குள் புலி விழுந்துவிட்டால் கட்டிலில் துயிலுபவன் புரண்டு விழுவானாம். வாழ்வில் ஏற்படும் இன்ப துன்பங்களுக்கும், பிறப்புக்கும் இறப்புக்கும் இவ்வாறு ஓர் உயிரினத்தைச் சம்பந்தப்படுத்துகின்றனர்.

பேய், பிசாசுகளிலும் இவர்களுக்கு நம்பிக்கை உண்டு.

சாப்பாட்டில் இறைச்சி

நாகர்களின் சாப்பாடு புழுங்கல் அரிசியும், பருப்பும். எந்த இயந்திரமும் அங்கு கிடையாது. தாங்களே நெல்லைக் குத்தி அரிசியாக்கி உண்பர். தாங்களே பருத்தி பயிரிட்டு நூல் நூற்று நெய்த உடையை உடுத்துவர்.

அரிசிச் சோற்றை ஒரு நாளைக்கு நான்கு முறை சாப்பிடுவார்கள். பல வகையான இறைச்சியையும் சேர்த்துக் கொள்வர். யானை இறைச்சி, கருவாடு எதுவும் அவர்களுக்கு விலக்கல்ல. வயதான காலத்தில் உடல் நலம் பெற நாய் இறைச்சியைத் தின்பர். ஆண் மிருகங்களின் இறைச்சியைப் பெண்கள் சாப்பிடக்கூடாது. அவ்வாறு சாப்பிட்டால் அவர்களுடைய பெண்மைக்கு ஊறு ஏற்படுமாம்.

பன்றிக் கறியையும் நாகர்கள் சாப்பிடுவார்கள். எண்ணெய் சேர்ப்பது, மசாலாவைப் பயன்படுத்துவது,

தாளிப்பதெல்லாம் அங்கு கிடையாது. கடுகு இலையை மிளகாயுடன் சேர்த்துச் சுட வைத்துக் கொள்வார்கள்.

கதம்பம்

நாக ஆடவர் விரும்புவன: மரம் வெட்டுவது, கல் உடைப்பது, மார்பில் பிரம்புக் கவசமும் அதன் நடுவே பிளேடு போன்ற வாளையும் அணிவது; அரிசி கலந்த ஒரு வகை பீர்.

தபால் தலைகள் சேர்ப்பது, நாணயங்கள் சேர்ப்பது, கையெழுத்து வாங்குவதுபோல நாகர்களுக்கு ஒரு பொழுது போக்கு உண்டு. எதிரிகளின் தலையைச் கொய்வதே அந்தப் பொழுதுபோக்கு. இப்படித் திரட்டிய தலைகளை தங்கள் ஊர்ப் பொதுவில் காட்சிப் பொருளாக வைத்திருப்பார்கள்.

நாகரிகம் பரவிவருவதால், தலை கொய்வதற்குப் பதிலாக நாய்கள் வளர்க்கும் கலையை திபெத்திலிருந்து பழகி இருக்கிறார்கள். பெரிய உருவம், நீண்ட கால்கள், கூரிய முனையுள்ள முகம் ஆகியவற்றுடன் கூடிய நாய்களை வளர்த்து அவற்றின் காதுகளைக் குட்டையாக வெட்டி விடுவார்கள். எதையாவது வெட்டாவிட்டால் நாகர்களுக்கும் மற்றவர்களுக்கும் என்ன வேறுபாடு?

நாகப் பெண்கள் விரும்புவன : கூடை முடைவது, கடைத் தெருவில் வியாபாரம் செய்வது, இரண்டு இரண்டு பேராகச் சேர்ந்து சுருட்டுக் குடிப்பது.

ஆண் குழந்தை பிறந்ததும் கொதிக்கும் நீரில் குளிப்பாட்டுவார்கள். அந்தச் சூட்டைத் தாங்குவதால், அவன் எதிர்ப்பை முறியடிக்கும் வீர நாகக் குடிமகனாகி விடுவானாம்!

பிச்சைக்காரர் இல்லாத மாநிலம்

மேகாலயம்

பேய்ந்து - பாய்ந்து - காய்ந்து

தீமீழ் நாட்டைப்போல எல்லா உரிமைகளும் பெற்ற புது மாநிலம் மேகாலயம்.

பாய்ந்து விளையும் தஞ்சை மாவட்டமும், (மழை இல்லாமல்) காய்ந்து விளையும் இராமநாதபுர மாவட்டமும், (மழை பெய்து) பல பொருள்கள் விளையும் மலைநாடாகிய கேரளமும்போல மழை எந்த நாளும் பெய்யும் பகுதி மேகாலயம். உலகிலேயே மழை மிகுந்த சிரபுஞ்சி மேகாலயத்தில்தான் இருக்கிறது.

மழையோ மழை!

அடாது மழை பெய்யும், அது விடாமலும் பெய்யும். அப்போது எதிரிலிருப்பது ஒன்றும் தெரியாது. முட்டம் அவ்வளவு அடர்ந்திருக்கும்.

மேகாலயத்தில் இரு மாவட்டங்கள் உள. ஒன்று காசி மலை, மற்றொன்று காரோ மலை. பங்களா தேஷின் வடகோடி வளமான தேவிலைத் தோட்டங்கள் நிறைந்த சில்கெட். அதை அடுத்தே இவ்விரு மாவட்டங்களும் அமைந்துள்ள.

சண்டிகரும், ஷில்லாங்கும்

அசாம், மேகாலயம் இரண்டுக்கும் பொதுத் தலைநகர் ஷில்லாங். இனி இந்தக் மேகாலயத்திற்கு மட்டுமே தலை

நகராக விளங்கும். ஹரியானாவைப்போல அசாமும் புதிய தலைநகர் அமைத்துக்கொள்ளும்.

மேகம் நிறைந்த பூமியும் வானம் பார்த்த பூமியும்

மேகாலயத்தில் காசி, ஜெயிண்டியா, காரோ என்ற சாதியார் வாழ்கிறார்கள். காசி சாதியார் மங்கோலியாவிலிருந்து இந்தியாவிற்கு வந்தவர்கள். அவர்கள் எப்போது இந்தியாவில் குடியேறினார்களென்று ஒருவருக்கும் தெரியவில்லை. குட்டையான தோற்றம், சப்பட்டை முக்கு, நீண்டு உயர்ந்த எலும்புக் கன்னங்கள், முரட்டு சபாவம், கடும் உழைப்பு - இவர்களின் இயல்பு. எவ்வளவு உழைத்தாலும் நெற்றி வியர்வை நிலத்தில் விழாது.

கடைக்குட்டியின் அதிர்ஷ்டம்

காசி சாதியாரின் முக்கியத் தொழில் கேப்பை, உருளைக் கிழங்கு, நெல் பயிரிடுதல். ஈரமான நிலம், மேன்மேலும் மழை பெய்து கொண்டேயிருக்கிறது. சுடச்சுட தேநீர் பருகியும், புகை பிடித்தும், நெருப்பு முட்டி நிலத்துக்குச் சூடேற்றி வேளாண்மை செய்து வருகிறார்கள்.

இவர்களுக்குத் தெரிந்த பிற தொழில்கள்: முங்கில் கூடை பின்னுவது, நெசவு, கொல்லர் உலைக்களங்களில் கொல் வேலை செய்தல். தாய்மாமன்தான் குடும்பத் தலைவன். சொத்து முழுவதும் கடைக்குட்டியான பெண் குழந்தையைச் சேரும்.

சிரிப்பும் சிவராத்திரியும்

ஜெயிண்டியா சாதியாரும் காசி சாதியாரைப் போல எப்போதும் சிரிப்பும் விளையாட்டும் நிறைந்த வாழ்க்கை வாழ்கிறார்கள். அவர்களுக்கென்றே சில இசையமைப்புகள், பழைமையான விளையாட்டுகள், திருவிழாக்கள், நடன வகைகள் உண்டு. இப்பகுதியை ஆண்ட ஜெயிண்டியா அரசர்களின் சமாதிக் கோயில்கள் இங்குள்ளன. சிவராத்திரி

அன்று ஜெயின்டியாக்கள் ரூபிநாத் மகாதேவர் கோயிலுக்குச் செல்கிறார்கள்.

காவிரிப்பூம் பட்டினமும்...

காரோ சாதியாரின் தாயகம் திபெத்து. அங்கிருந்து அசாமில் குடியேறினார்கள். பிரமபுத்திராவின் சீற்றத்தைத் தாங்க முடியவில்லை. காவிரிப்பூம்பட்டினத்திலிருந்து கடல்கோளால் தமிழர் சிலர் வெளியேறியதுபோல, காரோ சாதியார் இன்றைய மேகாலயத்திற்கும் திரிபுராவிற்கும் குடிபெயர்ந்தனர்.

கதம்பம்

மேகாலயத்தில் இருப்பவை : ஏராளமான நிலக்கரிச் சுரங்கங்கள், சில்லிமொனைட் என்னும் கனிப்பொருள், பம்மாத் தேக்கு போன்ற உயர் சாதி மரம் உள்ள காடுகள்.

விளைபொருள்கள் : மஞ்சள், உருளைக்கிழங்கு, மிளகு, முலிகைகள்.

இல்லாதது : பிச்சை எடுப்பது.

ஈனப் புத்தி - சீனப் புத்தி

“ஈனப் பறையர்களேனும் - அவர்
எம்முடன் வாழ்ந்திங்கிருப்பவர் அன்றோ?
சீனத்தவ ராய்விடு வாரோ?”

என்று பாடினார் கவியரசர் சுப்பிரமணிய பாரதியார்.

ஒரு காலத்தில் சீனாவிலிருந்து அசாமிலுள்ள லுஷாய் மலைப்பகுதியில் மீஜோக்கள் குடியேறினர். பிறகு பெரிதும் மாறுபட்டுத் தங்களுக்கென ஒரு குறிக்கோளையும் தனி மொழியையும் அவர்கள் படைத்துக் கொண்டிருக்கின்றனர்.

கிறித்தவ மதத்தில் சேர்ந்து உயர்கல்வி பெற்று முன்னேற வேண்டுமென்று துடிக்கிறார்கள்.

வீரமும் விவேகமும் இருந்தாலும் சீனப்புத்தி இடையிடையே தலை தாக்குகிறது. சென்ற நூற்றாண்டில் பல தடவை மீஜோக்கள் பிரிட்டிஷ் படைகளுடன் கை கலந்தார்கள். சுதந்திர இந்தியாவில் பல ஆண்டுகளாக வடகிழக்கு இந்தியாவிலுள்ள ஏனைய மலைச்சாதியார்போல இவர்களும் துப்பாக்கியும் குண்டும் ஏந்திய வண்ணமாக இருக்கின்றனர்.

சாம - பேத - தான - தண்டம்

மீஜோக்கள் வாழும் பகுதி மீஜோ மலை. ஒரு பக்கம் பர்மா. மற்றொரு பக்கம் பங்களா தேஷ். வடக்கே திரிபுரா, அசாம், மணிப்புரி. சிக்கலான இந்த இடத்தில் வாழ்பவர்களை அவர்கள் விருப்பப்படி விடவும் முடியாது; முற்றிலும் பகைத்துக் கொள்ளவும் கூடாது.

சில ஆண்டுகள் இந்திய அரசு இவர்களை அதட்டியது. பிறகு அணைத்தது. அடிக்கும் கை அணைக்கவும் செய்யும் தானே?

அணைக்கும் காட்சி

இந்தியா - மீஜோ உறவில் இப்போது நாம் காண்பது அணைக்கும் காட்சி.

மீஜோ மலைப்பகுதி. மீஜோராம் என்ற பெயரில் 1972-ல் இந்திய அரசின் ஒரு புதிய உறுப்பாகி விட்டது. புதுச்சேரியைப்போல மீஜோராம் ஒரு யூனியன் பிரதேசம். மீஜோராமின் பரப்பு தமிழ்நாட்டின் இரு மாவட்டங்களுக்குச் சமம். தேர்ந்தெடுக்கப்பெற்ற அமைச்சர்களும், இந்திய அரசு நியமிக்கும் அட்மினிஸ்ட்ரேட்டரும் உள்ளனர்.

கொண்டாட்டம் - திண்டாட்டம்

மீஜோக்கள் இறைச்சியை விருப்பமாகச் சாப்பிடுகிறார்கள். பூச்சிகள், நண்டு, தவளை, அணில் ஆகியவற்றைக் கண்டால் அவர்களுக்குக் கொண்டாட்டம், காணாவிட்டால் திண்டாட்டம்.

சாப்பிடும்போது புதிதாக ஒருவரும் வீட்டிற்குள் நுழையக்கூடாது என்பதில் மீஜோக்கள் கண்டிப்பாக இருக்கிறார்கள். வயிற்றுக்குத் துரோகம் செய்யமாட்டார்கள். கவனம் அனைத்தையும் சாப்பாட்டில் செலுத்துவது அவர்கள் மரபு. சாப்பிட்டுக் கொண்டிருக்கும்போதே, 'டிரங்க்கால்' பேசுகிற நாகரிகமும், பண ஆசையும் மீஜோக்களிடம் பரவவில்லை.

காதல் - மீஜோ மாடல்

காதலில்லாத திருமணம் மீஜோக்களிடம் இல்லை. இளம் பெண்களுடன் இளைஞர்கள் பழகுகிறார்கள். மிகவும் நெருங்கி வாழ்வதற்குக் கூடத் தடையில்லை. ஆனால்....

குழந்தை பிறந்து விடக்கூடாது. பெண்ணின் பெற்றோர்கள் கையும் களவுமாகப் பிடிக்குமாறு நடந்து கொள்ளக் கூடாது.

குட்டிக் கதைகள், நாட்டுப் பாடல்களுக்கு மீஜோக்களிடம் குறைவு இல்லை.

இவர்களிடம் அடிக்கடி வழங்குகிற சொற்றொடர்கள் சில :

பாவமும் கொடுமையும் விளைவிப்போர் படாத பாடு படுவர்.

போர் வீரர்களின் அணியைக் குலைக்க ஒரு பயங்கொள்ளி போதும்.

காதல் பாதை கரடுமுரடானது.

இமயம் முதல் குமரிவரை

காதலிக்கத் தொடங்கியதும் வேட்டையாடி
மாமனாருக்கு நல்ல இறைச்சி கொடுத்துத்தான்
வெண்ணை மணக்கலாம்.

எதைச் சாப்பிட்டாலும் இனிக்கும் அருணாசலப் பிரதேசம்

அண்ணாமலைக்கு அரோகரா!

அருணாசலம் என்றதும் தமிழர்களுக்குத் திருவண்ணாமலை நினைவு வரும். அருணம் - சிவப்பு, அசலம் - மலை. அருணாசலம், சிவப்பு நிறமான அல்லது ஒளிப்பிழம்பான சிவபெருமானுக்குரிய மலை. காஷ்மீரத்தைப்போல சிவச் சின்னங்கள் நிறைந்ததும் சைவ மரபுகள் அழியாமலும் உள்ள பகுதி அருணாசலப் பிரதேசம்.

மானிடராய்ப் பிறப்பதைவிட அரிது

கிழக்கிலிருந்து மேற்கே அருணாசலப்பிரதேசம் 360 மைல், தென் வடக்கில் 90 மைல். பரப்பளவு தமிழ்நாட்டில் முன்றில் இருபங்கு. மக்கள் தொகை?

மலையும், குளிரும் நிறைந்தது அருணாசலப் பிரதேசம். (அ.பி.) இது இமயமலையில் 6000 அடி முதல் 11,000 அடி வரை பரவியது. புயல்காற்று, கடுமையான பனி, பூகம்பம், மழை இவை இங்கு அன்றாட நிகழ்ச்சிகள். காலால் பந்தை உதைப்பதுபோல, இயற்கை ஹெலிகாப்டரைக் கீழே இறக்கும்; மேலே ஏற்றும். கரணம் தப்பினால் மரணம் என்ற இலக்கணத்திற்கு இலக்கியமாக விளங்கும் கிடுகிடு பாதாளங்கள். பாம்பு, புலி, கொடிய கரடி இவற்றுக்குப் பஞ்சமில்லை.

இந்தச் சூழலில் தமிழ்நாட்டு மக்களில் முன்றில் இரு பங்கினர் வாழ முடியுமா? அ. பி. யில் மக்கள் தொகை ஐந்து

லட்சம். மன்னிடராய்ப் பிறப்பது அரிது. பிறந்த பின் அருணாசலப் பிரதேசத்தில் வாழ்வது அதனினும் அரிது.

எதைச் சாப்பிட்டாலும்....

அரிசி, கோதுமை, பார்லி போன்றவை வேண்டிய அளவு பயிராகின்றன. பண்டமாற்று முறைதான் அவர்கள் அறிந்த பொருளாதாரம். கோவேறு கழுதையே மிகவும் புகழ் பெற்ற வாகனம்.

இந்நிலையில் எங்கும் கிடைக்கக் கூடிய ஒரே பொருள் தேனீர். தேயிலைத் தோட்டங்கள் நிறைந்தது அ. பி. இங்கு தேயிலை பாரிட்டு ஆங்கிலேயர்கள் பெரிய தோட்டங்களைப் பசுமையாக உண்டாக்கி வருகிறார்கள்.

முழங்கால் அளவு பனி இருக்கும். பனியை உருக்கித் தேயிலைபோட வேண்டியதிருக்கும். தேனீர் கொதிக்க வெகு நேரம் பிடிக்கும். அதைப் பருகிய பிறகு, விருந்து சாப்பிட்டது போன்ற உணர்ச்சி ஏற்படும். தேனீரைத் தவிர, தின்பதற்கு எது கிடைத்தாலும் அது வாய்க்கு ருசியாகத் தெரியும். உப்புக் கூடிவிட்டது, மிளகாய் போதவில்லை என்ற கணவன் மனைவி சச்சரவுக்கு அ. பி. யில் இடம் ஏது?

போனவர்களும், வந்தவர்களும்

அருணாசலப் பிரதேசம் சீன எல்லையில் அமைந்தது. மேற்கே பூட்டான், கிழக்கே பர்மா, தெற்கே அசாமும் நாகாலந்தும். திபெத்தை சீனர்கள் பிடித்துக் கொண்டபோது இந்த வழியாகத்தான் சீனரிடமிருந்து தப்பி திபெத்தியர்களின் வழிபடு தெய்வமான தலாய்லாமா 12 ஆயிரம் திபெத்தியருடன் இந்திய எல்லையை மிதித்துத் தஞ்சம் அடைந்தார். பல நூற்றாண்டுகளுக்கு முன் புத்தமதத்தைப் பற்றி அறிய பாஹியான், ஹியான் சுவாங் முதலிய யாத்ரிகர்கள் இந்தியாவுக்கு வந்த வழியும் இதுவே.

மது பழையது புட்டி புதியது

சுதந்திரத்திற்குப் பிறகு இந்தியாவில் பெயர் மாற்றம் ஒரு பெரிய நிகழ்ச்சி. அருணாசலப் பிரதேசத்தின் பழைய பெயர் நேபா.

வடகிழக்கு எல்லைப்பகுதி என்பது இதன் பொருள். இச் சொற்றொடரையே சொல்லுக்குச் சொல் மொழி பெயர்த்து 'உத்தர்பூர்ப் சிமாந்த அஞ்சல்' என்று இந்தி வெறியார்கள் ஒரு பெயர் உருவாக்கினர். ராம் மனோகர் லோகியாவின் சோசலிஸ்டுக் கட்சி இப்பகுதிக்கு 'ஊர்வசியம்' என்று பெயரிட்டது. ருக்மணி இப்பகுதியில் தோன்றியவர் என்றும் கூறினர்.

1972 முதல் நேபா, இந்திய அரசின் நேரடி ஆட்சியில் யூனியன் பிரதேசமாக இருந்து வருகிறது. ஏற்கெனவே கோரப்பட்ட பெயர்களை ஒதுக்கி, ஊள்ளூர் மக்கள் விரும்பிய வண்ணம் அருணாசலப் பிரதேசம் என்று இந்திய அரசு பெயர் சூட்டியிருப்பது, போற்றுவதலுக்கு உரியது.

தோற்றமும் உடையும்

இப் பிரதேசத்தில் வாழும் மக்கள் பல இனத்தவர். திபெத்து, பர்மா ஆகிய இரு நாடுகளின் சூழலிலும் சிக்கியவர்கள். இவர்கள் பேசும் மொழிகள் பல. பொதுப்படையாக இவர்களின் இயல்புகளைச் சொல்லலாம்:

பொன்மேனி, கட்டையான முக்கு, பாதி முடியது போன்ற கண்கள் - இது இவர்களுடைய தோற்றம். கையில்லாத கோட்டு, முங்கிலால் பின்னப்பெற்ற தொப்பி, இவ்விரண்டும் ஆடவருக்கு முக்கியமானது. கட்டம்போட்ட பாவாடையும், ரவிக்கையும் பொதுவான அணிகலன்கள்.

பொன் நகையும், புன்னகையும்

பெண்களுக்கு மட்டும் முக்குத்தி உண்டு. எவ்வளவு பெரிதாகக் குத்த முடியுமோ அவ்வளவு பெரிதாக முக்கைக் குத்திவிடுவார்கள். அத்தகைய துவாரத்திற்கு வைரத்தில் முக்குத்தி போட முடியுமா? மரக்கட்டையைத்தான் முக்குத்தியாகப் பயன்படுத்துவார்கள். பொன் நகையை விட, பெண்ணின் புன்னகையைத்தான் அவர்கள் பெரிதாக மதிக்கிறார்கள்.

உணவு

சத்துள்ள உணவுகளையே சாப்பிடுகிறார்கள். அவையாவன : மீன், இறைச்சி, வேர்கள், அரிசியிலிருந்து செய்த ஒரு குடி வகை.

மதம் - 2; கடவுளர் - 2

மதத்தால் பலர் இந்துக்கள், சிலர் பௌத்தர் கோழியும் முட்டையும் படைத்து, சூரியனையும் சந்திரனையும் வழிபடுகின்றனர்.

கதைகள் 3

பலதார மணம் இவர்களிடையே உண்டு. புராணங்களிலும் பேய், பிசாசுகளிலும், நல்ல ஆவி, கெட்ட ஆவி ஆகியவற்றிலும் இவர்களுக்கு நம்பிக்கை நிலவுகிறது. மூவகைக் கதைகளைச் சொல்லிப் பொழுது போக்குகிறார்கள்.

வேடிக்கைக் கதைகள்,
புரியாத கதைகள்,
விரசமான கதைகள்.

கன்னியரும், காளையரும்

திருமணமாகாதவர்கள் இரவில் தங்க தனித் தனிக் கூடங்கள் இயங்குகின்றன. ஆண்களின் கூடம் 'மோசுப்'. பெண்களின் கூடம் 'ரசேங்க்'. மண வாழ்க்கைக்கு இரு பாலரையும் இந்நிலையங்கள் உருவாக்குகின்றன.

வேட்டை - பலவிதம்

காதலிக்கத் தொடங்கியதும், வேட்டையாடி மாமனாருக்கு நல்ல இறைச்சி கொடுத்துத்தான் பெண்ணை மணக்கலாம். அடுத்தடுத்த ஊர்களுக்குள் பூசல் ஏற்பட்டு மனிதத் தலைகளையும் வேட்டையாடுவர். சுதந்திரத்திற்குப் பிறகு உட்பூசல் நீங்கி, அவர்கள் அனைவரும் ஒன்றுபட்டனர். இந்தியப் படையை வேட்டையாடலாயினர். இறை அருளே நம் வீரர்களைக் காப்பாற்றியிருக்கிறது.

பாலமோ பாலம்

மரங்களைப் பிளந்து மலைகளின் ஊடேயும் ஆறுகளின் குறுக்கேயும் வியத்தகு பாலங்களை அ. பி. மக்கள் அமைக்கிறார்கள். மாயூரம், நாகப்பட்டினம் வட்டங்களில் வாய்க்கால்களின் அருகே வாழ்பவர்கள் நடந்து செல்லும் பாதைகளைப் பார்க்கும்போது அ.பி.யிலிருந்து சிலரை வரவழைக்கத் தோன்றும்.

வாய்க்கு விளங்காத பெயர்கள்

அருணாசலப் பிரதேசத்தில் சில ஊர்கள் : ட்செலா, தெக்லா, ஹதுங்லா, லம்லா - டோவாங், பம்லா - டோவாங், கின்ஜாமானே - சமாடவோ - டோவாங், பம்லா - லாண்டா-ஜாங், டாஷி-காங்-ஜாங், ரூபா சாக்கோ, ஜிமின்தாங்.

பொன்னாடை: அ.பி. மாடல்

அ.பி.க்கு வெளியேயிருந்து வருபவர்களைப் பெருமைப் படுத்த கம்பளி ஸ்கார்ப் (மப்ளர்) கொடுப்பது மரபு. இங்குள்ள மக்கள் அறியாதன: செய்தித்தாள், கடிதப் போக்குவரத்து, தொலைபேசி.

உத்தரவின்றி உள்ளே வராதே

இந்தியர்கள், நம் நாட்டின் ஒரு பகுதியாக உள்ள அருணாசலப் பிரதேசத்துக்குள் தங்கு தடையின்றிச் செல்ல இயலாது. அசாம் கவர்னரிடம் தனி இசைவு பெற வேண்டும். விதி விலக்காகச் சிலருக்கு இந்த வாய்ப்புக் கிடைக்கும். ஏனையோருக்கு இது குதிரைக் கொம்பே.

வசப்படுத்தும் வளர்ச்சி

வளர்ச்சித் திட்டங்களில் இந்திய அரசு இப்பகுதியில் 1956 முதல் 1960 வரை 2,628 கோடி ரூபாய் செலவிட்டிருக்கிறது. இதன் பயன் இந்தியாமீது 1962-ல் சீனா படையெடுத்தபோது அருணாசலப் பிரதேசத்து மக்கள் சீனரை முறியடித்தனர்.

டில்லி

டில்லி இந்திய அரசின் இருப்பிடமாக இருப்பதோடு புதுச்சேரியைப் போல் ஒரு சிறு மாநிலமாகவும் இயங்கி வருகிறது. இங்கு ஆட்சி மொழி இந்தி. வாழும் மக்கள் இந்தியாவின் எல்லா மாநிலங்களையும் சேர்ந்தவர்கள். செல்வமும் செல்வாக்கும் பஞ்சாபியரின் உரிமை.

தலையும், காலும்

டில்லி இந்தியத் தலைநகர். தலைவர்கள் பலர் அங்குள்ளனர். தங்கள் தலை(அறிவு)யை நம்பி வாழ்பவருக்கு டில்லியில் குறைவில்லை. சொந்த மாநிலத்தை ஆட்டிப் படைக்கும் அதிகாரம் பெற்றிருப்பவர்கள் டில்லியில் பல்லைப் பிடுங்கின பாம்பாக ஆகிவிடுகிறார்கள்.

கால்களை நம்பி வாழ்பவர்களும் டில்லியில் இருக்கிறார்கள். காலில் அணியும் பூட்சுகளைச் சுத்தம் செய்து, துடைத்து, அழகுபடுத்தி, மினுக்கிக் கொடுக்கும் கலையில் டில்லிதான் உலகத் தலைநகராக விளங்குகிறது. கன்னாட் சர்க்களில் இந்தத் தொழிலைச் செய்பவர்களுக்கு அரசாங்கம் விருது கொடுத்தாலும் தகும்.

பூட் பாலிஷுக்குக் குறைந்த கட்டணம் 25 காசு. சிலரிடம் ஒரு ரூபாய் வரை கேட்பார்கள். பூட் பாலிஷ் போட்டுக் கொள்ள வருபவர்கள் எந்நாட்டார்? அவர்களிடம் எவ்வளவு கறக்கலாம் என்பது அவர்களுக்குத் தெரியும்.

குளிப்பாட்டும் தொழில்

தலைநகரில் சிறந்து விளங்கும் மற்றொரு தொழில் கார்களைக் கழுவி விடுவது. தாங்கமுடியாத குளிர், பொறுக்க முடியாத மழை, சகிக்க முடியாத வெப்பம் - முன்றுக்கும் பெயர் பெற்றது முன்றெழுத்து டில்லி. மக்கள் குளிக்கா விட்டாலும் நாள் தவறாமல் காரைக் குளிப்பாட்ட வேண்டும்.

ஒவ்வொரு நாளும் வந்து காரைக் கழுவிவிட ஏற்பட்ட கட்டணம் மாதம் 15 ரூபாய்.

நடமாடும் தொழிற்சாலைகள்

சென்னையில் வாழ்பவர்களுக்கு நடமாடும் அஞ்சல் நிலையம், நடமாடும் நீதிமன்றம், நடமாடும் மருந்தகம் முதலியன தெரியும். டில்லியில் ரொட்டி (பிஸ்கட்) செய்யும் நடமாடும் தொழிற்சாலைகள் இயங்குகின்றன. உரிய கருவிகளை ஒரு வண்டியில் வைத்துக்கொண்டே செல்வார்கள். ஆட்டாமா, பால், சர்க்கரை முன்றையும் நாம் கொடுத்தால் நம் வீட்டு முன்னாலேயே நாம் விரும்புகிற வடிவத்தில் பிஸ்கட் செய்து கொடுத்து விடுவார்கள்.

நடமாடும் சலவை நிலையங்களும் உள்ளன. விலை உயர்ந்த கம்பளி உடைகள், டில்லி வாழ்க்கைக்கு இன்றியமையாதவை. பலரிடம் இந்த உடுப்பு ஒரு செட்டுத்தான் இருக்கும். வீட்டு முன்னாலேயே அதை மடித்து 'இஸ்திரி' போட்டுக் கொடுத்தால்தான் எளியவர்களுடைய வாழ்க்கை ஒடும். இதைச் செய்யும் 'பிரஸ்வாலா'க்கள் டில்லியில் ஒரு பகுதியினர்.

தண்ணீர் வியாபாரம்

மகாத்மா காந்தியோடு நெருங்கிய தொடர்புடையது டில்லி. அவருடைய போதனைக்கு மாறாகத் தண்ணீர் பட்ட பாடாக மது வியாபாரம் நடைபெறுவது டில்லியில்தான்.

சில சமயம் டில்லியில் மஞ்சள் காமாலை பரவும். இந்நோயின் பிறப்பிடம் யமுனை ஆறு. அப்போது தண்ணீர் குடிப்பதைவிட 'போத்தல்' தண்ணீர் குடிப்பது நலம் என்று எல்லோரும் நினைப்பார்கள். பல நிறங்களில் கிளாஸ் முன்று காசுக்கு நம்பகமாகக் குடிதண்ணீர் விற்கிறார்கள்.

தலையால் வாழ்பவர்கள்

தலைமுடியை அழகு செய்பவர்கள் டில்லியின் வாழ்க்கையில் ஒரு முக்கியமான கூட்டம். திருப்பள்ளி

எழுச்சிக்குக் கோயிலுக்குப் போக வேண்டும். அதற்கு ஏற்றாற்போல் முகச்சவரம் செய்து முடித்துவிட வேண்டும். நாம் படுத்திருக்கும் அறைப் பக்கத்திலேயே நாவிதரைப் படுக்க வைத்துக் கொண்டால் வேண்டிய நேரம் அவனை எழுப்பிக் கொள்ளலாம் என்று பழகியவர்களுக்கு, டில்லி வாழ்க்கை கசந்து விடும்.

டில்லியில் புகழ்பெற்ற நாவிதர்கள் வேலை தொடங்கும் நேரம் காலை 8-30 மணி. டாக்ஸிக்காக ஐந்து ரூபாய் கொடுத்தால் 7-30 மணிக்கே வந்து விடுவார்கள். நவநாகரிக ஓட்டல்களில் இந்தத் தொழில் செய்பவர்களின் கை படாத உலகப் பிரமுகர்கள் இல்லை. கட்டணத்தைச் சொல்லி வாசகர்களை நான் பயமுறுத்த விரும்பவில்லை. அன்பளிப்பாக அவர்கள் எதிர்பார்க்கும் தொகை ஒரு ரூபாய்க்குக் குறையாது.

'ஷாம்பு' செய்யட்டுமா என்று கேட்பார்கள். தலை ஆட்டினால் போதும். தண்ணீர் விட்டுத் தலைமயிரைக் கழவி, பில்லில் ஐந்து ரூபாய் சேர்த்து விடுவார்கள். தலையில் சீழ் பிடித்திருக்கிறது, மருந்து போடவா? என்று கேட்பார்கள். தலையாட்டினால் போதும், ஏழரை ரூபாய் காலி.

வகையான சாப்பாடு

செலவை மட்டும் மறந்துவிட்டால் டில்லியில் வகை வகையான சாப்பாடு கிடைக்கும். அது சுவையாயும் இருக்கும்.

பழங்களுக்குப் பெரிய மார்க்கெட் டில்லி. ஆப்பிள் வகைகளும் நிறங்களும் சொல்லி முடியாது. மாம்பழம், பம்பாய் அல்போன்ஸா முதல் சேலத்து மல்கோவா வரை நூறு வகை கிடைக்கும். பூசனிக்காய் போலிருக்கும் தர்பூஜ் என்ற ஒரு வகைப் பழமும் விற்கிறது. நாவற்பழத்தை டில்லியில் ஜாமன் என்று சொல்லுவார்கள். எல்லாம் எடைக் கணக்குதான். ஜாமன் சாப்பிட்டால் டில்லியில் சாப்பிட வேண்டும். பசிக்காகவும் சுவைக்காகவும் ஜாமன் சாப்பிடுபவர்களும், குடல் நோயை நீக்க ஜாமன் சாப்பிடுபவர்களும் இருக்கிறார்கள். மண் சட்டியில் உப்புப் பொடியைத் தாவி,

இலையால் பாத்திரத்தை முடி நன்றாகக் குலுக்கிச் சாப்பிடுவார்கள்.

பான் எனப்படும் இனிப்பான பீடா டில்லியில் கிடைக்கும். வெற்றிலை, பாக்குச் சீவல், சிவப்பு நிறம் தடவிய தேங்காய்ச் சில், குங்குமப் பூ, பெருஞ்சீரகம், கத்தக்காம்புப் பொடி, ஜிண்டான் மாத்திரை எஸென்ஸ் சேர்த்துப் பீடா போட்டுக் கொள்கின்றனர்.

மனத்திற்கு இனியது

டில்லி என்ற சொல்லுக்கு மனத்திற்கு இனியது என்று பொருள். செல்வச் செழிப்பு நிறைந்த பேரரசர்கள் வழி வழியாக இந்த நகருக்குப் பெருமை தந்திருக்கிறார்கள். அதற்கு முத்தாய்ப்பு வைத்ததுபோல் பொலிவான புதிய நகரை வெள்ளைக்காரர்கள் திட்டமிட்டு உண்டாக்கினார்கள்.

ஆங்கிலேய ஆட்சியில் கவினுறு நகராக விளங்கியது டில்லி. பாகிஸ்தான் பிரிவினையால் லட்சக்கணக்கான அகதிகள் கண்ணீரும் கம்பலையுமாக 'தப்பினோம், பிழைத்தோம்' என்று உடுத்திய உடையுடன் ஓடி வந்தபோது இதுதானா அந்த டில்லி? என்ற கேள்வி பிறந்தது. அழகு நகரம் அசிங்க நகரமாயிற்று. அகன்ற சாலைகள் கொத்தவால் சாவடி போல அசுத்தமாயின. அரசாங்க ஊழியர் மட்டும் இருந்த டில்லி இருபது லட்சம் மக்களின் நகரமாயிற்று. ஐந்து ஆண்டுகளுக்கு முன் டில்லி மாநில புதிய ஆட்சி ஏற்பட்டிருக்கிறது. இதன் விளைவு கோலமிகு பூங்காக்கள், அகன்ற சாலைகள், அணி அணியாக வண்ண விளக்குகள். இதன் எதிரொலியே ஓரளவிற்குச் சென்னையின் புற அழகில் நிகழ்ந்துள்ள மாறுதல்.

எங்கும் வண்ணம், எதிலும் வண்ணம்

டில்லி ஒரு வண்ண நகரம். புகழ் பெற்ற லால்கிலா என்னும் செங்கோட்டை அதனுடைய கற்களின் சிவப்பு நிறத்தால் அப்பெயர் பெற்றது. சிவப்பு நாடா கட்டிய கோடிக்கணக்கான ஃபைல்கள் நிறைந்தது இந்நகர்.

மக்களின் உடைகளில் எத்தனையோ வண்ணங்கள். குளிருக்கு ஏற்றது கம்பளி. கம்பளி உடையில் பல நிறங்கள். பலரும் அணிந்தாலும், வண்ண உடை பஞ்சாபியர்க்கு கவர்ச்சியாக அமைகின்றது.

டில்லி வாலாக்களின் உடல் வண்ணங்கள் பல. ஆடவர் அணியும் தலைப்பாகை, மங்கையர் சூடும் மலர் - இவற்றின் வண்ணங்கள் சொல்லித் தெரிய வேண்டியதில்லை; கண்டு களிக்க வேண்டுவன.

விழாக்களிலும் ஒரே வண்ணமயம். குடியரசு நாள் கொண்டாட்டம். இந்தியாவின் கிராமியக் கலைகளுக்கும், தமிழ்நாட்டுக் கரகாட்டம், நையாண்டி மேளம் ஆகியவற்றிற்கும் ஏற்றம் தரும் விழா.

தொன்றுதொட்டு நடைபெற்றுவரும் தீபாவளி, தமிழ் நாட்டைப்போல் வீட்டுக்குள் மட்டும் கொண்டாடப் படுவதில்லை. காந்தி மைதானத்தில் டில்லிவாலாக்கள் லட்சக்கணக்கில் கூடி, மெழுகுதிரி விளக்குகளும், அகல் விளக்குகளும் ஏற்றி ஆடி மகிழ்வார்கள். தீபக் காட்சிகளைக் காண ராஷ்டிரபதி பவன், தலைமை அமைச்சரின் மாளிகை, அசோகா ஓட்டல் ஆகியவற்றிற்குச் செல்வதும் அன்றையப் பொழுதுபோக்கு. மரங்கள் நிறைந்த டில்லி மாநகரில் அன்று மின்சார மயமான வளைவுகள் கண்களுக்கு விருந்தாட்டும்.

தீபாவளியைக் கொண்டாட முடியாமல் தங்கள் கடமைகளில் ஈடுபட வேண்டியவர்களும் டில்லியில் இருக்கிறார்கள்; தீயணைப்புப் படையினரைக் குறிப்பிடுகிறோம்.

டில்லியில் மற்றொரு திருவிழா ஹோலி. சிவப்பு, பச்சை ஆகிய நிறங்கள் கலந்த தண்ணீரை யார் வேண்டுமானாலும் யார் மீதும் ஊற்றலாம். அமெரிக்கத் தூதராய் இருந்தால் என்ன, இந்திரா காந்தியாய் இருந்தால் என்ன? டில்லி மக்களுக்கு உண்மையான சுதந்திரநாள் அதுவே.

தொழில்

டில்லியின் உற்பத்தி அரசாங்க ஆணைகள் என்று சொல்வது வழக்கம். அந்த நிலைமை மாறி ஏராளமான தொழிற்சாலைகளும் ஏற்பட்டுப் பலவகைப் பொருள்கள் செய்யப் பெறுகின்றன.

பயிரை மேயும் வேலிகள்

டில்லியில் சட்டங்கள் செய்வது அதிகமா? சட்டங்களை மீறுவது அதிகமா? தங்கள் உபயோகத்திற்காக அரசினர் வழங்கியுள்ள வீடுகள், கார் நிறுத்தும் பகுதிகள் ஆகியவற்றை மற்றவர்களுக்கு வாடகைக்கு விடுவார்கள். தாம் பெற்ற இன்பம் பெறுக இவ்வையகம் என்று நினைப்பவர்கள் வேறு யாரும் இல்லை; நம்மால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்களே.

டில்லி சலோ!

டில்லியைக் காண வேண்டும் என்ற ஆசை ஏற்படுவது இயல்பு. செலவில்லாமல் ஆசையை நிறைவேற்றிக்கொள்ளும் வாழ்ப்பு, டில்லியிலிருந்து 200 மைல் சுற்றளவில் வாழும் மக்களுக்கு அடிக்கடி ஏற்படுகிறது. வெளிநாட்டு அரசாங்கங்களின் தலைவர்கள், பிரதம மந்திரிகள் வரும்போது அவர்களை வரவேற்க அரசாங்கச் செலவிலேயே கூட்டம் திரட்டுவார்கள். அப்போது இரயிலுக்கு டிக்கெட் வாங்க வேண்டியதில்லை. கிளர்ச்சிகள் செய்ய எதிர்க்கட்சிகள் பெருந் திரளாக மக்களைத் தங்கள் செலவில் டில்லிக்கு அழைத்துச் செல்வதும் உண்டு.

தரமான கல்வி

கல்வித் துறையில் டில்லி பெருவளர்ச்சி அடைந்திருக்கிறது. டில்லி பல்கலைக்கழகம் உயர் கல்வியில் சிறந்து திகழ்கிறது. அஞ்சல் மூலமும் கல்வி கற்பிக்கிறது.

ஐவஹர்லால் நேரு பெயரால் ஒரு பல்கலைக்கழகம் குறிப்பிட்ட துறைகளில் ஆராய்ச்சி நிறுவனமாக அமைந்திருக்கிறது; இது பிற பல்கலைக்கழகங்களிலிருந்து மாறுபட்டது.

Industrial Studies

Social Sciences

Foreign Languages

life Sciences

Environmental Sciences

Computer and Systems Sciences

Creative Arts

என்னும் துறைகளுக்குத் தனித் தனிக் கல்லூரிகள் உள்ளன.

பீட்-ஷோ

இளைஞர்கள் இருபாலரும் முன்று மணி நேரத்திற்குப் புகை நிறைந்த அறைக்குள் இசை கேட்டும் நடனம் ஆடியும் மகிழ்கிறார்கள். இந்த பீட்-ஷோ மிகவும் பரவியிருக்கிறது.

கோயில்கள்

உலகிலுள்ள பெரிய மசூதிகள் சிலவற்றை உடையது டில்லி. கோயில்களில் இதுவரை பிர்லா மந்திரும், ஜந்தர் மந்திரும் புகழ்பெற்றிருக்கின்றன. பிர்லா மந்திர் என்பது சலவைக் கற்களால் பிர்லா கட்டிய லட்சுமி நாராயணர் கோயில்.

ஜந்தர் மந்திர் என்பது ஜெய்ப்பூர் மகாராஜா ஜெய்சிங் நிறுவிய வானிலை ஆய்வுக்கூடம். சூரியனைப் பற்றி ஆராய்ச்சி நடப்பதால் மந்திர் (கோயில்) என்று பெயரிட்டு விட்டனர்.

1972 ஜூன் மாதம் டில்லியில் ஒரு கும்பாபிஷேகம் நடைபெற்றது. தமிழ்க் கடவுளாகிய முருகன் 90 அடி மலைமீது 60 அடி உயரத்தில் கோயில் அமைத்துக்

கொண்டுள்ளார். தமிழ் நாட்டிலிருந்து தனி இரயிலில் கருங்கல் சென்றிருக்கிறது. பூகம்பம் ஏற்படக்கூடிய இயற்கை நிலை டில்லியில் நிலவுகிறது. இதனால் பாதிக்கப்படாதவாறு முருகன் கோயில் கட்டப் பெற்றிருக்கிறது. மொத்தச் செலவு 16 லட்சம். தமிழகத்தைத் தொழில் வளமாக்கிய பெருமைக்கு உரிய ஆர். வெங்கட்டராமன் அவர்கள் ஈடுபட்டு உருவாக்கிய பணி இது.

இந்தியக் கடும்பத்தில் தமிழ் மலர்

பல நாட்டவர், பல மாநிலத்தவர் வாழும் பொது நகர் டில்லி. கையில் வைத்திருக்கும் தமிழ்ப் பத்திரிகைகளிலிருந்து தான் தமிழர்களை அடையாளம் காணலாம்.

ஒவ்வொரு மொழியினரும் தம் மொழியை வளர்க்க-மறந்து விடாமலிருக்க - சங்கங்கள் வைத்திருக்கிறார்கள். தில்லித் தமிழ்ச்சங்கம் பிற மொழியாளரின் கண் திருஷ்டிபடுமாறு பல ஆண்டுகளுக்கு முன் தமிழ் விழாவையும் சில ஆண்டுகளுக்கு முன் சங்கத்தின் வெள்ளிவிழாவையும் நடத்திற்று. சங்க வெளியீடான 'சுடர்' தவிர டில்லியிலிருந்து 'கணையாழி' வெளிவருகிறது.

டில்லிப் பல்கலைக்கழகத்திலும் சில கல்லூரிகளிலும் தமிழ் கற்பிக்கப்படுகிறது. டில்லியிலிருந்து வெளிநாட்டு ஒலி பரப்புகளில் தமிழ் தக்க இடம் பெற்று, தென்கிழக்கு ஆசியாவெங்கும் தமிழோசை நாளும் பரவிவருகிறது. புதிய தமிழ் நூல்கள் யாவும் நாடாளு மன்றத்து சென்ட்ரல் ரெபரென்ஸ் லைப்ரரியில் இடம் பெறுகின்றன.

ஸ்ரீராம நவமி கொண்டாட்டத்தால் விளம்பரம் பெற்றிருக்கும் சௌத் இந்தியா சமான், ரமண மகரிஷியின் தத்துவங்களை விளக்கும் ரமணகேந்திரம், நடனக் கூடங்கள், சங்கீத சபைகள், தமிழ்ப்பள்ளி எனப் பெயர் மாறியுள்ள மதறாஸ் ஸ்கூல் ஆகிய யாவும் தமிழர் நிறுவனங்கள்.

தமிழர்கள் டில்லியில் நாணயமாக நடந்து கொள்கிறார்கள். தமிழர்களுக்கு வீடுகளை வாடகைக்கு விட ஒருவரும் தயங்குவதில்லை.

சண்டிகர்

இந்த நகரைக் கண்டு விட்டு...

இத்தாலியில் புகழ்பெற்ற சில நகரங்கள் உண்டு. கண் பெற்ற பயன் அவற்றைக் காண்பதாகும். "இறப்பதற்கு முன் அந்த அழகு நகரங்களைப் பார்த்து விடுங்கள்" என்றும், "இவற்றைப் பார்த்த பிறகு நீங்கள் இறந்தால் வருத்தப்பட மாட்டீர்கள்" என்றும் விளம்பரம் செய்கிறார்கள்.

இந்தியா சுதந்திரம் பெற்ற பிறகு உருவான நகரங்களுள் அழகானது, கம்பீரமானது, கவர்ச்சிகரமானது, ஈடு இணையில்லாதது சண்டிகர்.

கரு-பிறப்பு-வளர்ப்பு

சண்டிகர் என்னும் கரு 1950-ல் தரித்தது. 1953 அக்டோபரில் பிறந்தது. இப்போது சண்டிகர் 19 ஆண்டு நிறைந்த வளப்பு நகர்.

பிறந்ததும் சண்டிகர், கிழக்குப் பஞ்சாப் என்ற மாநிலத்தின் தலைநகராய் இருந்தது. பிறகு பஞ்சாப் என்று அந்த மாநிலத்தின் பெயர் மாற்றப் பெற்றது. அம் மாநிலம் பஞ்சாப், ஹரியானா என்று இரு மாநிலங்களாகப் பிரிக்கப் பெற்றது. இரு மாநிலங்களுக்கும் தலைநகர் இதுவே.

இந்த நிலை எப்போதும் நீடிக்காது. சில ஆண்டுகள் கழித்து சண்டிகர் பஞ்சாபின் தலைநகராக மட்டும் இருக்கும் என்றும், ஹரியானா புதுத் தலைநகரை அமைத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்றும், இந்திய அரசு முடிவு செய்துவிட்டது.

இப்போது சண்டிகர் இந்திய யூனியனின் நேரடி ஆட்சியில் ஒரு சிறு மாநிலம்போல இயங்கி வருகிறது. தனியாக சண்டிகருக்கென்று அமைச்சர்கள், சட்டமன்றம், கவர்னர் இல்லை. எல்லா அதிகாரங்களும் படைத்த ஆளுனர்தான் இருக்கிறார்.

சண்டிகர் கதம்பம்

சண்டிகரின் மக்கள் தொகை 30,000.

சண்டிகரின் பரப்பளவு 30 சதுர மைல்.

சண்டி என்பது ஆற்றல் நிறைந்த அம்மனைக் குறிக்கும். பஞ்சாபிற்கு ஒரு கவர்னர், ஹரியானாவுக்கு ஒரு கவர்னர். இரண்டு கவர்னர்கள் சண்டிகரில் இருந்தும் அவர்கள் ஒருவருக்கும் சண்டிகரில் எவ்வித அதிகாரமும் உரிமையும் இல்லை.

சண்டிகரில் ஒரு வானொலி நிலையம் உண்டு. ஆனால், வானொலியில் அந்த நிலையத்து நிகழ்ச்சிகளை நீங்கள் கேட்க முடியாது. ஜல்லந்தார் நிலையத்திற்காக அங்கே ஒலிப்பதிவு செய்கிறார்கள்.

சண்டிகரில் பஞ்சாப் பல்கலைக்கழகம் என்று ஒரு பல்கலைக்கழகம் உண்டு. அமைப்பில் அது பிற பல்கலைக் கழகங்களிலிருந்து மாறுபட்டது.

சண்டிகரில் இல்லாதவை : நகராண்மைக் கழகம், வீட்டு வரி.

சண்டிகரில் இருப்பவை : வசதி நிறைந்த ஒட்டல்கள், 755 ரூபாய்க்குக் குறைந்த சம்பளம் வாங்கும் அரசாங்க அலுவலர்களுக்கும், சுற்றுலா மேற்கொள்பவர்களுக்கும் வசதியான, தங்கும் இடங்கள், நாளொன்றுக்கு வாடகை ரூபாய் 1-94 காசுக்கு வழங்கும் ரெஸ்ட் ஹவுஸ், பரந்து விரிந்த பூங்காக்கள், ஏர்கண்டிஷன் செய்யப் பெற்ற திரைப்பட மாளிகைகள், நீச்சல் குளங்கள்.

எப்போது வேண்டுமானாலும்

சண்டிகர் ரயில் பயணத்தில் சில வசதிகள் உள்ளன. ஹெளரா-கல்கா மெயிலில் டில்லியிலிருந்து சண்டிகருக்கும், சண்டிகரிலிருந்து டில்லிக்கும் தனிப் பெட்டிகள் உண்டு. பிரயாணிகள் எப்போது வேண்டுமானாலும் ஏறிக் கொள்ளலாம். இரயில் எத்தனை மணிக்கு சண்டிகர் போய்ச் சேர்ந்தாலும் கவலையில்லை. சண்டிகர் போய்ச் சேர்ந்ததும், அந்தக் கோச்சை அந்த நிலையத்தில் நிறுத்தி விடுவார்கள். காலை ஆறு மணிக்குத் தூங்கி எழுந்தவுடன் இரயிலிலிருந்து இறங்கலாம்.

சண்டி பிறந்த கதை

பாகிஸ்தான் பிரிவினைக்கு முன்பு பஞ்சாப் என்று ஒரு மாநிலம் இருந்தது. அதன் தலைநகர் லஹோர். லாகூர் என்று சொன்னால் பஞ்சாபியர் சிரிப்பார்கள்.

பஞ்சாபின் ஒரு பகுதி பாகிஸ்தானுக்கும் மற்றொரு பகுதி இந்தியாவிற்கும் பிரிக்கப்பட்டன. லஹோர் பாகிஸ்தானியப் பஞ்சாபின் தலைநகராயிற்று. இந்தியப் பஞ்சாபிற்கு ஒரு புதிய நகரம் தேவைப்பட்டது. அது ஓர் அழகு நகரமாகப் புதிய முறையில் உருவாக வேண்டுமென்று ஜவஹர்லால் நேரு நினைத்தார்.

உலகத்திலுள்ள நகர் அமைப்பு நிபுணர்களையெல்லாம் அழைத்து ஆலோசனை கேட்டார்கள். இந்தியாவிலேயே கவர்ச்சி மிக்க நகராக இதை ஆக்கும் பொறுப்பைப் பிரெஞ்சு நாட்டுக் கலைஞரான லே கார்பூசியா ஏற்றுக் கொண்டார். பல நாடுகளிலுமுள்ள கட்டடக்கலை வல்லுநர்களும் நகர அமைப்பு நிபுணர்களும் சண்டிகரைப் பார்த்த பிறகு முக்கின் மேல் விரலை வைத்துப் பாராட்டும் விதத்தில் லே கார்பூசியா ஒரு நகரத்தைப் படைத்து விட்டார்.

புதிய உத்திகள்

லே கார்பூசியா கையாண்ட உத்திகள் பல. நகரத்தை 46 பகுதிகளாகப் பிரித்திருக்கிறார். ஒவ்வொரு பகுதியும் ஓராயிரம்

பேர் வாழும் சிறு நகரமாய், தனித் தனியாக இயங்குகிறது. ஒவ்வொரு பகுதிக்குள்ளும் பள்ளிக்கூடம், மருந்தகம், கடைகள் அனைத்தும் இருக்கின்றன. அப்பகுதிக்குள் வாகனங்கள் செல்லக்கூடாது. அதைச் சுற்றித்தான் போக்குவரத்து நிகழ்கிறது.

சண்டிகரின் சிறப்பு முப்பெரும் கட்டடங்கள், பல அடுக்குகள் கொண்டது. தலைமைச் செயலகத்தில் சில மாடிகள் பஞ்சாப் அரசுக்கும், சில மாடிகள் ஹரியானா அரசுக்கும் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளன. சட்டமன்றங்களின் கட்டடம் ஒரு கப்பல்போல அமைந்தது. சட்டமன்றம் கூடும் பகுதி பஞ்சாப் அரசிற்கும், மேலவை கூடும் பகுதி ஹரியானா அரசிற்கும் இக்கட்டடத்தில் பங்கிடப் பெற்றிருக்கின்றன.

உயர் நீதிமன்றக் கட்டடமும் இவ்வாறே அதிசயிக்கத் தக்க முறையில் கட்டப்பெற்றிருக்கிறது.

மர வேலைப்பாடு சண்டிகரில் அபாரம். மரத் தச்சு வேலையில் இணையற்ற தொழிலாளர்களும் அங்கு ஏராளம்.

செங்கல்லைப் பூசும் வழக்கம் சண்டிகரில் இல்லை. ஆர்ச் வளைவு போன்ற அழகு வேலைகளும் சண்டிகரில் அரிது.

தாய்-தந்தை

சண்டிகரைப் பெற்றெடுத்த தாய் லே கார்பூசியா; அந் நகரை வளர்த்த தந்தை எம்.எஸ். ரந்தாவா.

ரந்தாவா புரட்சிக்காரர்; தாடி இல்லாத சீக்கியர்; பைல்களில் ஊறிய ஐ.சி.எஸ். மேதை; வயல்களில் திளைத்த வேளாண்மை நிபுணர்; சட்டங்களைப் படித்தவர்; ஒலியங்களைத் தீட்டுபவர்; மலர்களின் மணங்களை நுகர்பவர்; கலைகளைப் பற்றி எழுதுபவர்; கலகங்களை அடக்குபவர்; சுதந்திர இந்தியாவின் சிற்பிகளுள் இவர் ஒருவர் பசுமைப் புரட்சி ஏற்பட்டதற்கு இவருடைய பங்கு பெரிது.

ரந்தாவா! சென்னைக்கு வா!

குறிப்பிட்ட இடங்களில் மட்டும்தான் சுவர்களில் விளம்பரம் பதிக்கலாம். லைசென்சு இல்லாமல் தெருவில் மாடு திரிய முடியாது. நடைபாதை நடப்பதற்கு மட்டுமே. மரங்களின் வாதுகளை வெட்டக்கூடாது. பூங்காக்களின் குறுக்கே நடப்பது குற்றம். குப்பைக் கூடைகளில் மட்டுமே கழிவுப் பொருள்களைக் கொட்டவேண்டும். கட்டுமானப் பொருள்களை நெடுஞ்சாலையில் குவிக்கக்கூடாது.

இதெல்லாம் ரந்தாவா ஆட்சியில் சண்டிகரின் நிலை. சென்னை நகரத்துச் சுவர்களுக்கு வாயிருந்தால் 'ரந்தாவா! சென்னைக்கு வா!' என்று அலறும்.

ரோஜா நகர்

ஆயிரம் வகை ரோஜா மலர்கள். மொத்தம் ஒரு லட்சம் பூக்கள் பூத்தவண்ணமாக உள்ளன. இப்படிப்பட்ட தோட்டத்தை ரந்தாவா சண்டிகரில் உண்டாக்கினார்.

என்னே ஈடுபாடு!

கலைஞர்கள், எழுத்தாளர்கள், பத்திரிகையாளர்கள், தத்துவச் சிந்தனையாளர் எல்லாரையும் சண்டிகருக்கு வரவழைத்தார் ரந்தாவா. அங்கேயே அவர்கள் வீடு கட்டிக் கொள்ளவும் நிலம் பெற்றுக் கொள்ளவும் வாய்ப்புக்களை உண்டாக்கிக் கொடுத்துள்ளார்.

கலைகள்

சண்டிகர் ஒரு கலை நகரமாக மிளிக்கிறது.

தஞ்சை சங்கீத மகால் போல ஒரு சங்கீத தர்பார் இருக்கிறது. தர்பார், மகாலைவிட 200 ஆண்டுகள் பிற்பட்டது. உலகக் கண்ணோட்டத்துடன் அமைந்தது. ஒவியம் என்ற இலக்கணத்தாக்கு இதுதான் இலக்கியம் என்று சொல்லும்படி அமைந்தது சங்கீத தர்பாரிலுள்ள மேடை. கண்கவர் மாடங்கள், அங்கிங்கெனாதபடி எங்கும் ஒளி விளக்குகள்.

பஞ்சாபி, இந்தி, ஆங்கில மொழிகளில் நாடகங்கள் சண்டிகரில் அடிக்கடி நடக்கின்றன. பல நாட்டுப் பெரியோர்கள் பஞ்சாப் பல்கலைக்கழகத்து நாடகக் கல்வித் துறைக்கு வருகின்றனர். பஞ்சாப் கவர்னரின் மாளிகையில் சீக்கியர்களின் வீரவரலாறு ஒவியமாகத் தீட்டப்பெற்றிருக்கிறது.

சண்டிகர் - பெங்களூர்

'மியூஸியம் ஆப் சயின்ஸ்' என்ற அறிவியற் கலைக்கூடம் சண்டிகருக்குப் பெருமை தருகிறது. இது பெங்களூரிலுள்ள விசுவேசுவரய்யா டெக்னாலஜிக்கல் மியூஸியத்தைப் போன்றது.

தமிழர் தமிழ்

சண்டிகர் ஓர் இராணுவத்தளம். எனவே அங்கு பல தமிழர் உள்ளனர்; அரசினரின் பிற அலுவலகங்களிலும் சில தமிழர் இருக்கிறார்கள். பஞ்சாப் பல்கலைக்கழகத்தில் ஒரு தமிழர் தமிழாசிரியராகப் பணிபுரிகிறார்.

தேங்காய்ச் சட்னி

இந்தக் குளிரில் தோசை மா அறைபடாது. தேங்காய்ச் சட்னி செய்ய இயலாது. ரப்பர் டயர் போன்ற கனமான கோதுமை ரொட்டியையும், 'சப்ஜி' (காய்கறி)யையும் தான் தமிழர்களும் சாப்பிடுகிறார்கள். இந்த உணவு மலிவு, உடலுக்கும் உறுதி.

காரம் குறையாது

சண்டிகர் சிறு பகுதி. பஞ்சாபியருடனும், பஞ்சாபிய மொழியுடனும் சீக்கிய மதத்துடனும் இரண்டறக் கலந்த பகுதி. பஞ்சாப் அடைந்துள்ள வியத்தகு முன்னேற்றத்தின் அடையாளம் சண்டிகர். கடுகு சிறுத்தாலும் அதன் காரம் குறையாது.

காஷ்மீர்

லாட்டரிச் சீட்டு வாங்கலியோ?

‘இந்தியாவில் இருக்கும் மாநிலங்களின் பெயர்கள் மாநில அரசாங்கங்கள் லாட்டரிச் சீட்டு விற்பதால்தான் எனக்குத் தெரியும்’ என்று சிலர் சொல்கிறார்கள். காஷ்மீரைப் பற்றி அப்படிச் சொல்ல முடியாது.

காஷ்மீரை உலகறியச் செய்தது பாக்கிஸ்தான். பாக்கிஸ்தான் சொல்லிலுள்ள 'K' காஷ்மீரைக் குறிக்க ஏற்பட்டது. காஷ்மீர் இல்லாத பாக்கிஸ்தான் 1947 ஆகஸ்டு 15-ல் உண்டாயிற்று. இரண்டு மாதம் கழிந்து திடீரென்று பாக்கிஸ்தான் ஸ்ரீநகருக்கு நான்கு மைலுக்குள் வந்துவிட்டது.

அலறல் - இணைப்பு - சண்டை

அதுவரை கல்லுப்பிள்ளையாராக இருந்த காஷ்மீர் மகாராஜா அலறினார். உடனே தம் சமஸ்தானத்தை இந்தியாவுடன் இணைத்தார். அதனால் காஷ்மீரைக் காக்கும் பொறுப்பு இந்தியாவுக்கு ஏற்பட்டது. 48 மணி நேரத்தில் நம் படை இறங்கிற்று. டிசம்பர் 31-ல் காஷ்மீர்ப் பள்ளத்தாக்கில் கால் பகுதி மட்டும் பாக்கிஸ்தான் வசம் இருந்தது.

“அவனிடம் இருப்பது இருந்துவிட்டுப் போகட்டும். உங்களிடம்தான் முக்கால்பங்கு இருக்கிறதே?” என்று ஐக்கிய நாடுகள் சபை தலையிட்டுப் பிரச்சினைக்கு அரைப்புள்ளி வைத்தது. முழுப்புள்ளியாக வைத்திருந்தால் தீ வைத்தல், கலகம் ஆகியவை நிகழ்ந்து கொண்டு இருக்கமாட்டா.

காஷ்மீரில் கடிதம் எழுதினால்?

மாநிலத்தின் முழுப்பெயர் ஜம்மு - காஷ்மீர். முன்றாவது பகுதியாக லடாக் இருக்கிறது. ஜம்மு சமதளம், காஷ்மீர் பள்ளத்தாக்கு, லடாக் மலை.

ஜம்முவில் அநேகமாக எல்லோரும் இந்துக்கள். காஷ்மீரில் முஸ்லிம்கள். லடாக்கில் பௌத்தர்.

இந்த மாநிலத்திலிருந்து கடிதம் எழுதினால் ஐந்து காசு அகதி நிவாரண ஸ்டாம்பு ஒட்டவேண்டியதில்லை. இதுபோல, எத்தனையோ வரிகளிலிருந்து, இந்த மாநிலத்திற்கு விலக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. வரிகளைத் தாங்க இயலாத அளவு ஏழைகள் நிரம்பியது காஷ்மீர்.

காஷ்மீரிகள் மட்டுமே இந்த மாநிலத்தில் சொத்துக்களை விலைக்கு வாங்கலாம். பிறர் வாங்குவதைச் சட்டம் தடை செய்கிறது.

காலத்தில் போக முடியாது

குறித்த நாளில் காஷ்மீருக்குப் போய்ச் சேருவோம் என்று நம்ப முடியாது. வானிலை: கோளாறால் திடீரென்று விமானப் பயணம் பாதிக்கப்படும்.

உச்சந்தலை முதல் உள்ளங்கால் வரை

இந்தியரை விட வெளிநாட்டார்தான் அதிகமான பேர் காஷ்மீரைப் பார்த்திருக்கிறார்கள். அடர்த்தியான வெண்பனி, அழகான பூக்கள், ஆப்பிள், அப்ரிகாட், செர்ரி, பீச்சஸ், ப்ளம் பழங்கள், கம்பீரமான மலைகள் யாவும் அவர்களுக்குக் கவிட்சர்லாந்தை நினைவூட்டும்.

கடற்கரை மணலில் வீடு கட்டி விளையாடுவதுபோலப் பனிக்கட்டியில் பொம்மை செய்வது, ஸ்லெட்ஜ் என்ற கட்டை வண்டியில் உட்கார்ந்து பனிக்கட்டியில் சறுக்கி விளையாடுவது, உறைபனிமீது நடந்து செல்லுவது, நீர்ப்பறவைகளைச் சுடுவது, கரடிகளை வேட்டையாடுவது, மீன் பிடிப்பது, தி. 13.

உச்சந்தலை முதல் உள்ளங்கால்வரை கனமான கம்பளி உடைகளை உடுத்தி மட்டக்குதிரை அல்லது 'சர்ப்' சவாரி செய்தல் - இவை போன்ற மேலைநாட்டு வாழ்க்கைக்கு ஏற்றது காஷ்மீர்.

வீட்டு எல்லை - நாட்டு எல்லை

இயற்கை அழகிலும் நீர்ப் பெருக்கிலும் காஷ்மீரும் கேரளமும் ஒன்று. கேரளத்தில் உப்பங்கழிகள் - காயல்கள். காஷ்மீரில் ஏரிகள். கேரளத்தில் தென்னை மரங்கள். காஷ்மீரில் வால்நட், பிரி, பைன் மரங்கள்.

தென்னை ஓலை அடைப்புக் கேரளத்தில் அடுத்தடுத்து வீடுகளின் எல்லையை வரையறுக்கும். காஷ்மீரில் வீடுகளின் எல்லையைக் குறிக்க அடைப்பு இல்லை; வீட்டு எல்லை அவரவர்க்குத் தெரியும். நாட்டு எல்லை பற்றித்தான் சண்டை!

அழகு சோறுபோடுமா?

இந்தியாவுடன் இணைந்த 600 மகாராஜாக்களின் சமஸ்தானங்களில் காஷ்மீர்தான் பெரியது. அதன் பரப்பு, தமிழ் நாட்டைப்போல ஒன்றே முக்கால் பங்கு. மக்கள் தொகை 50 லட்சத்துக்கும் குறைவு. இதற்கு மேல் அதிகமான மக்கள் வாழ அங்கு வழியில்லை. அழகான நாடுதான். ஆனால் அழகு சோறு போடுமா?

செத்த ஆடு கால் பணம்!

பல படையெடுப்புகளையும் ஆட்சிகளையும் கண்டது காஷ்மீர். 150 ஆண்டுகளுக்கு முன் சீக்கியர் ஆட்சி செய்தனர். அவர்களை ஆங்கிலேயர் தோற்கடித்தார்கள். கல்கத்தா இந்தியாவின் தலைநகராக இருந்த காலம். மிகத் தொலைவில் உள்ள இப்பகுதியை நேரடி ஆட்சியில் வைத்துக் கொள்ள அவர்கள் விரும்பவில்லை. 75,000 ரூபாய்க்கு, முன்பு யூனியன் அமைச்சராக இருந்த கரன்சிங்கின் முன்னோர்களுக்கு, காஷ்மீரை ஆங்கிலேயர்கள் விட்டுக் கொடுத்தார்கள்.

மயக்கும் பெண்கள்

தாய்லாந்துப் பெண்களுக்கு உதடு அழகு. காஷ்மீர்ப் பெண்களுக்கு அழகு ஊட்டுவன மென்மையான கன்னமும் கிளி முக்கும். அன்புப் பார்வை, சாடை காட்டுதல், புன்னகையுடன் பேசுதல் - இவற்றில் காஷ்மீர்க் கன்னிகள் ஜப்பானியப் பணிப் பெண்களுக்கு இணை.

குளிரான பகுதி. எனவே கம்ஸ் (முழுக்கைச் சட்டை) போடுகின்றனர். சால்வார் என்பது நீண்ட பைஜாமா. அதன் நிறம் நீலம். அது பின்பக்கம் கனமாகவும், முழங்காலுக்குக் கீழே சுருங்கியும் இருக்கும். பச்சைநிறத் தாவணி அல்லது சால்வை அணிவர். பெரும்பாலும் உடை பச்மீனா (காஷ்மீரின் சிறந்த கம்பளி வகை)வில் தைக்கப்பட்டிருக்கும்.

ஆறுமாதம் குளிக்காவிட்டாலும்

ராஜஸ்தான் பெண்கள் தங்கள் உடையில் கண்ணாடி அணிகலன்களைத் தைத்துக் கொள்வர். காஷ்மீரிகள் சட்டையில் வெள்ளி நகைகளைத் தைத்துக் கொள்வர். துணியை வண்ணானிடம் போடுவதில்லை.

குளிப்பது? கேரளத்தார் போல ஒரு நாளைக்கு முன்று முறை குளிக்க முடியுமா? ஆறுமாதம் குளிக்காவிட்டாலும், காஷ்மீரிகளின் உடல் சிவப்பு மேனியாக இருக்கும். முகம் மட்டும் பனியால் கருத்திருக்கும்.

படகு வாழ்க்கை

வெந்நீரில் குளித்துப் பழகியவர்கள் குற்றாலத்திற்குப் போவதில்லை. படகில் பொழுதுபோக்க விரும்பாதவர்கள் காஷ்மீருக்குப் போக வேண்டாம்.

ஹாங்காங்கைப்போல, காஷ்மீரில் வாழ்க்கை பெரும்பாலும் படகிலேயே நடைபெறுகிறது. ஏரிகளில் படகு வீடுகள் உள்ளன. வெளியிலிருந்து பார்த்தால் படகு, உள்ளே

போனால் வீடு - பெரிய வீடு, மாடி வீடு உள்ள படகுகளும் உண்டு.

சிகாரா என்பது சிறிய படகு.

படகு வீடுகளில் வாழ்பவர்களுக்குத் தேவையான எல்லாப் பொருள்களும் விற்பனைசெய்யத் தண்ணீரில் நடமாடும் கடை.

மின்சார வசதி, படுக்கை அறை, சமையல் கூடம், காட்சிகளைக் கண்டு களிக்கச் சாய்ந்த நாற்காலிகள், நீண்ட பார்வைக் கண்ணாடிகள் - யாவும் படகு வகைகளில் உண்டு. எத்தனை நாட்களுக்கு வேண்டுமானாலும் வாடகைக்கு எடுத்து, வீட்டை ஒட்டிக்கொண்டு ஆற அமரப் பயணம் செய்யலாம்.

காஷ்மீர் நாயன்மார்கள்!

சுமார் 2,000 ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே சைவம் தழைத்தது காஷ்மீரில். சைவ நாயன்மார்களும் அங்கு இருந்திருக்கிறார்கள். சைவசித்தாந்தக் கருத்துக்களின் தாயகம் காஷ்மீர் என்பதற்கு ஆதாரம் உண்டு. அங்கு எழுதப்பெற்ற சிவ ஆகம நூல்கள் சில ஆண்டுகளுக்கு முன் தேவகோட்டையில் அச்சிடப்பெற்றன.

திருநெல்வேலி மாவட்டத்துக் கோட்டைப் பிள்ளைமார் காஷ்மீரிலிருந்து குடிவந்ததாகக் கூறுவர்.

சங்கராச்சாரியார் மலை

காஷ்மீரில் ஒரு மலையின் பெயர் சங்கராச்சாரியார் மலை. அசோகன் காஷ்மீரில் இரு சிவன் கோயில்கள் அமைத்ததற்குச் சான்று இருக்கிறது.

காஷ்மீரத்துச் சிவன் கோயில்களுள் தலையாயது அமர்நாத். இத்தலத்தில் இறைவன் பனிக்கட்டியாலான சுயம்பு லிங்கமாகக் காட்சி தருகிறார். பனி நிரம்பிய

காஷ்மீரத்தில் எந்த உருவமும் இன்று இருப்பதுபோல நாளை இருப்பதில்லை. விதிவிலக்காக, இந்தப் பனிலிங்கம் ஒரே அளவாக இருக்கிறது. இறைவனின் அழியாத தன்மையை இது உணர்த்துகிறது.

வண்ணம் மாறும் ஏரி

ஸ்ரீநகரிலிருந்து 15 மைலில் நீர் சூழ்ந்த 'ஷீர் பவானி' கோயில் இருக்கிறது. காஷ்மீர் அரசியலில் பரபரப்பான மாறுதல் ஏற்படும் போதெல்லாம் இந்த ஆலயத்தைச் சுற்றியுள்ள நீரின் நிறமும் மாறுகிறது!

குற்றாலம், கொடைக்கானல், ஊட்டி

குல்மார்க், பஹல்காம், சோனா மார்க், அச்சாப்ல என்பன மலை வாசச் சிறு நகர்கள். இரண்டு மாதம்தான் தங்கலாம். ஏனையப் பத்து மாதங்கள் தாங்க முடியாத குளிக்காலம்.

ஹனிமுன்

16-ஆம் நூற்றாண்டில் காஷ்மீர் இளவரசன் ஒருவன், அறுவடை வேலை செய்து கொண்டிருந்த ஒரு பெண்ணின் அழகில் மயங்கி அவளை மணந்தான். அவர்களுடைய 'ஹனிமுன்' குல்மார்க்கில் கழிந்தது. அதையொட்டி அது மலைவாச நகராக அபிவிருத்தி செய்யப்பட்டது.

காஷ்மீர் - காஞ்சிபுரம்

மகாபாரதக் காலம் முதல் காஷ்மீரில் சம்ஸ்கிருதம் சிறப்பிடம் பெற்றிருக்கிறது. பலமொழிகளில் மொழி பெயர்க்கப் பெற்றுள்ள ராஜதரங்கினி என்ற வடமொழி இலக்கியம் கல்ஹனா என்ற காஷ்மீர்ப் புலவரின் படைப்பு. காஞ்சிபுரத்திலிருந்து வட மொழிப் பலவர்கள் பல நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்னரே காஷ்மீருக்கு வந்திருக்கின்றனர்.

தொழில்

இங்கு பெரிய தொழில், தொழிற்சாலை எதுவுமில்லை. ஊர் பார்க்க வருபவர்களுக்கு வேலை செய்தும், அவர்களிடம் கைவினைப் பொருள்களை விற்பதும் வாழ்வது ஒரு தொழிலாக வளர்ச்சியடைந்திருக்கிறது.

கம்பளி ஆடை நெய்தல், சால்வை நெசவு, தரையில் விரிக்க அரிய வேலைப்பாடுடன் விரிப்புக்கள் செய்தல், கவர்ச்சியான பித்தளைப் பாத்திரம் உற்பத்தி, உலோகப் பொருள்களை உருவாக்குவது, காகிதக் கூழைக் கொண்டு பொம்மைகளைப் படைத்தல், வால்நட் மரத்தில் கண்கவர் பொருள்களைச் செதுக்குதல்-இவை காஷ்மீரின் தொழில்கள்.

'பொக்கே' எனப்படும் மலர்ச்செண்டு காஷ்மீரத்தில் அழகாகக் கட்டப்படுகிறது. ஜாம் (பஞ்சாமிர்தம் போன்ற பழக்கூட்டு) செய்து பூமிக்குள் புதைத்து வைத்து ஒன்றரை ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு விற்பனை செய்கிறார்கள்.

காஷ்மீர் ராஜா

மருந்தாகவும் சமையலில் நறுமணப் பொருளாகவும் பயன்படும் குங்குமப்பூ காஷ்மீரில் மட்டுமே கிடைக்கிறது. வயல்களில் பூச்செடி போலப் பயிரிடப்படுகிறது. குங்குமப் பூவுக்குக் 'காஷ்மீர் ராஜா' என்ற பட்டம் வழங்குகிறது.

ஜம்மு

ஜம்மு, உதம்பூர், கோஞ்ச், கத்துவா மாவட்டங்கள் ஒரு தனிப் பகுதி. ராஜபுத்திரர்கள், டோக்ரே, பண்டிதர் ஆகிய இனத்தார் வாழ்கின்றனர். இவர்கள் அனைவரும் பழக்க வழக்கங்களில் ஹரியானா இந்துக்களைப் போன்றவர்கள்.

சமஸ்கிருதப் புலவராயும் கோவில் பணியாளராயும் பல நூற்றாண்டுகள் புகழ் பெற்ற பண்டிதர்கள், இஸ்லாமிய ஆட்சியில் பாரசீகப் புலவர்களாக மேலும் பிரபலமாகி,

பழைய திருவிதாங்கூர் ஆட்சியில் நாஞ்சில் நாட்டினரைப் போல, காஷ்மீர் அரசரின் நம்பிக்கைக்கு உரிய அரசியல் அதிகாரிகள் ஆயினர். நேரு குடும்பத்தாலும் இவர்களை உலகம் அறியலாயிற்று.

காஷ்மீரின் குளர்காலத் தலைநகர் ஜம்மு. கடல் மட்டத்திற்கு மேல் 1250 அடி. நீலகிரி மாவட்டத்துக்கு மேட்டுப்பாளையம்போல, காஷ்மீர்ப் பள்ளத்தாக்குக்கு நுழைவாயிலாக ஜம்மு நகரம் விளங்குகிறது. பனி பெய்தும் மண் சரிந்தும் ஜம்முவுக்கு வடக்கே சாலைகள் அடிக்கடி முடப்படும்.

லடாக்

தமிழ்நாட்டில் 7,000 அடிக்கு மேல் உயர்ந்த பகுதி இல்லை. லடாக் 10,000 அடி உயரத்தில் உள்ளது. மழையே இல்லை. நான்கு மாதங்கள் மட்டும் பயிரிடலாம். அப்போதும் காய்கறி மட்டும் விளைய வைக்கலாம். குளிரின் அளவு சைபர் டிகிரியை விட 23 டிகிரி குறைவு.

லடாக்கில் உள்ள ஒரே நகர் லே. லேயில் பௌத்தத் துறவிகளின் மடங்கள் காணத்தக்கவை. ஆயிரம் ஆண்டுகளாக இந்தியாவுக்கும் மத்திய ஆசியாவுக்கும் இருந்த லடாக்-திபெத் சாலை 15 ஆண்டுகளாக முடப்பட்டு இருக்கிறது.

ஸ்ரீநகர்

பள்ளத்தாக்கு என்பது ஸ்ரீநகரும் அதைச் சுற்றிய முன்று மாவட்டங்களும் அடங்கியது. ஸ்ரீநகர், அசோகரால் உண்டாக்கப் பெற்றது. இலக்குமி வாழும் நகரம் என்பது அதற்குப் பொருள். ஸ்ரீநகர், கூனூரைவிட உயரமானது. ஊட்டியைவிடத் தாழ்வானது. ஜீலம் ஆற்றின் கரையில் அமைந்தது. திருச்சியின் மக்கள் தொகை உடையது. அழகானது. சுத்தமானது.

மணப்பெண்ணின் கால் சட்டை

எழிலான காஷ்மீரில் இலக்கியம் வளர்வது இயல்பே. அண்மையில் வந்த சிறந்த நூல்களின் பெயர்கள் : தார்யாயி எஜார் (மணப்பெண்ணின் கால்சட்டை), கவுக் கார்ஜங் (கோழிச் சண்டை), ஆபசர் ட பல் (ஏரியும் மலையும்), லுவாக்சி லுவாக்சி சூதா (சின்னச் சின்ன விஷயங்கள்).

பானவில்லின் வண்ணங்கள்

மக்களின் உடைகள்

பழங்கள்

மரங்கள்

இலைகள்

மலர்கள்

பறவைகள்

- அனைத்தும் காஷ்மீரில் பல நிறங்களில் காட்சி தருகின்றன.

ஏப்ரலில் காஷ்மீர்ப் பள்ளத்தாக்கு முழுவதும் ஒரே வண்ணக்கூட்டமாக மாறிவிடுகிறது. ஊட்டி பொட்டானிகல் கார்டனில் கோலாகலமாக நடத்தப்பெறும் ஒருநாள் 'பிளவர் ஷோ' காஷ்மீரில் முப்பது நாளும் 80 மைல் நீளம் 25 மைல் அகலத்துக்கு நிகழ்கிறது!

அந்தமான் நிக்கோபார்

இந்தியா, பாக்கிஸ்தான் போர் 14 நாட்கள் நடந்தது. இராமர் வனவாசம் இருந்தது ஏழிரண்டு ஆண்டுகள். ஆயுள் தண்டனை என்பது 14 ஆண்டுகளுக்குக் குறையாத சிறை வாசம். இப்படி நாடு கடத்தப்பெற்ற இந்தியர்தான் 'அந்தமான் கைதிகள்'. ஆங்கிலேய ஆட்சியில் அவர்கள் சிறை வைக்கப் பெற்ற இடம் அந்தமான் தீவு.

அந்தமான் இலங்கை போலத் தனித் தீவு அல்ல. 223 தீவுகள் சேர்ந்த கூட்டம். இந்திய யூனியனின் நேரடி ஆட்சிக்குட்பட்டது. தலைநகர் 'போர்ட்பிளேர்'. நாடாளுமன்றத்தில் இப்பகுதிக்கு ஓர் உறுப்பினர் உள்ளார்.

சென்னையிலிருந்து போர்ட் பிளேர் 740 மைலில் நேர் கிழக்கே வங்காளக் கடலில் இருக்கிறது.

பரப்பும் மக்களும்

இத் தீவுகளின் பரப்பு தஞ்சை மாவட்டத்தில் முக்கால் பங்கு. மக்கள் தொகை தஞ்சை நகர் அளவினது.

பெயரோ பெயர்!

பெரிய அந்தமான் தீவு, சின்ன அந்தமான் தீவு, நீளத் தீவு, வைப்பூர்த்தீவு, ராஸ்தீவு, மாயாபந்தர் என்பன தீவுகளின் பெயர்கள். அந்தமான் தீவு என்பது பொதுப் பெயர்.

அநுமான் தீவு என்று இராமாயணம் இதைக் குறிக்கிறதாம். மருவியும் சிதைந்தும் திரிந்தும் அது அந்தமான் ஆயிற்று.

'டாலமி' என்ற மேனாட்டார் இத்தீவின் பெயரை 'அக்மாட்டா' என எழுதி வைத்திருக்கிறார். அராபிய வணிகர்கள் 'அங்கமனியன்' என்று பெயர் வைத்தார்கள். 'ஹண்டுமான்' என்பது மலாய் நாட்டவர் இத்தீவுகளுக்கு வழங்கும் பெயர்.

புதிதாகப் பெயர் சூட்டுவது இந்நாள் வழக்கம். நேத்தாஜி சுபாஷ் சந்திர போஸ் ஜப்பானிய உதவியுடன் 1942-ல் அந்தமான் தீவில் சுதந்தர இந்திய அரசை நிறுவி இந்தியக் கொடியை நாட்டினார். ஆகையால் அந்தமானுக்கு 'சுபாஷ் தீவு' என்று பெயரிட இந்திய அரசு 1950-ல் முடிவு செய்தது. பெயர் மாற்றத்தை அங்கு வாழும் மக்கள் விரும்பவில்லை. திட்டம் கைவிடப்பட்டது.

பார்! பார்! அந்தமான் பார்!

அந்தமான் என்ற பெயருக்கு தமிழர்கள் ஒரு காரணம் கற்பிக்கிறார்கள். படகுகளில் வந்த தமிழர்கள், கடலோரமெல்லாம் துள்ளியோடிய மான்களைக் கண்டு வியந்தார்களாம். "அந்தோ! மான் நிக்ஞது பார்! அந்தோ, மான் நிக்ஞது பார்!" என்று திருப்பித் திருப்பிச் சொன்னார்களாம். அதிலிருந்துதான் அந்தத் தீவுகளுக்கு 'அந்தமான், நிக்கோபார்' என்ற பெயர் தோன்றிற்றாம்!

தமிழர்கள்

காட்டு இலாகா ஊழியராயும், மரங்களைக் குத்தகைக்கு எடுத்தும் பலர் வாழ்கிறார்கள். சிறு வியாபாரங்கள் செய்தும், காய்கறி விற்கும் பலபேர் பிழைக்கிறார்கள். நாவிதராயும் சிலர் இருக்கிறார்கள்.

இராமநாதபுர மாவட்டத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் வேளாண்மையில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். மழையையே காணாத இம்மாவட்டத்தார் மழை மிகுந்த அந்தமானைக் கண்டால் விடுவார்களா?

அந்தமானில் செல்வம் ஈட்டிய தமிழர் உள்ளனர். காசிக்குப் போயும் கருமம் தொலையாதவரும் உண்டு. அந்தமான் தமிழர் எண்ணிக்கை பத்தாயிரம்.

தமிழர் சங்கம்

போர்ட்பிலேரில் ஒரு தமிழர் சங்கம் இயங்குகிறது. சங்கக் கட்டடத்தில் நூலகமும், நாடக அரங்கும் இருக்கின்றன.

மீற மொழியாளர்

அந்தமான் தீவு தமிழர் குடியேற்றத்திற்கு ஒதுக்கப்படும் என்று தமிழர் சிலர் நினைத்தார்கள். ஆனால் சில பகுதிகளில் மாப்பிள்ளைமார் கலகத்தில் குடியேறிய மலையாளத்தார் ஏராளமாக வந்து ஒரு 'குட்டிக் கேரளத்தை' உண்டாக்கி இருக்கிறார்கள். ராஞ்சி (பீஹார்) என்னும் மலைநகர் மக்கள் காடுகளில் கடுமையான தொழில்களைச் செய்கிறார்கள். பாக்கிஸ்தானிலிருந்து பல்லாயிரம் அகதிகள் இந்திய அரசினரின் செல்லப்பிள்ளையாக 1950-ல் இங்கு வந்திருக்கிறார்கள். பிரிட்டிஷ் கயானாவிலிருந்து இந்தியர் குடியேறியிருக்கின்றனர். விளைவு இத்தீவில் இந்தி ஆட்சி செலுத்துகிறது.

பூர்வீகக் குடிகள்

பூர்வீகக் குடிகள் 3,500 பேர் இருக்கிறார்கள். தோற்றத்தில் இந்தோனேசியரைப் போன்றவர்கள். இவர்களுள் ஒவ்வொரு இனத்தின் பழக்க வழக்கங்களும் வேறுபட்டவை. பயிர்த் தொழில் இவர்களுக்குத் தெரியாது. கடலும் காடும் இவர்கள் அறிந்தவை. மீன்பிடி வலையும் வேட்டை நாயும் தான் இவர்களுடைய சலப்பைகள். பவளம்,

பாசி, கடல் சிப்பி சேகரிப்பார்கள். அபின் சாப்பிடுவார்கள். நினைத்த இடத்தில் வீடு கட்டிக் கொள்ளுவார்கள்.

அந்தமானர்

பிற இனங்களை நோக்க, அந்தமானர் சற்று முன்னேறியவர்கள். ஒருவர் மடியில் ஒருவர் உட்கார்ந்து 'ஓ' என்று அலறுவது, வரவேற்பு முறை.

ஒங்கே

ஒங்கே இனத்தவர்கள் மிகக் குள்ளமானவர்கள். பெண்களின் இடுப்புப் பின்னோக்கி நீளத்திற்குத் துருத்திக் கொண்டிருக்கும். இந்த இடுப்பை, மேடையாகக் கொண்டு குழந்தைகள் அதன்மீது நின்று வேடிக்கை பார்ப்பார்கள். ஆடவரும், பெண்டிரும் பட்டை அல்லது புல்லைப் பெயரளவுக்கு இடுப்பில் சுற்றிக் கொள்ளுவார்கள். இதுதான் ஆடை.

ஒங்கோக்கள் 500 பேர். அவர்களுடைய தலைவருக்கு ராஜா என்று பெயர். ராஜாவின் உயரம் நான்கு அடி. குடி மக்களின் உயரம் அதைவிடக் குறைவு.

சூரியனின் நிழலை வைத்து நேரம் பார்க்கிறார்கள். இவர்கள் இதுவரை புகையிலை, தேயிலை, சர்க்கரை பயன்படுத்தியது இல்லை!

குரங்கு கையில் பூமாலை!

ஜாரவர் நடுக்காட்டில் பிறந்த மேனியராக வாழ்கிறார்கள். புதிய ஆள் நடமாட்டம் இருந்தால் கல்லால் அடித்துச் சைகை செய்வர். கல்லால் அடிக்காத நேரத்தில் கையில் வில்லும் அம்பும் இருக்கும்.

அரசாங்க அதிகாரிகள் இவர்கள் இருக்கும் இடங்களுக்கு அருகே இரவில் முகம் பார்க்கும் கண்ணாடி, உடை, உணவுப் பொருள் ஆகியவற்றை விட்டு விடுவார்கள். சில நாள்

கழித்துப் போய்ப் பார்த்தால் அவை சின்னாபின்னப் பட்டிருக்கும்!

தொழில்

நெல், காய்கறி, காப்பி, மிளகு, முந்திரிக் கொட்டை, பாக்கு மரங்கள், மாமரங்கள் ஓரளவு பயிராகின்றன. தென்னந் தோப்பு ஏராளம். காய்கறி, பழத்திற்குக் குறைவில்லை.

மீன் பிடித்தல் ஒரு பெரிய தொழில். பிடிபடும் மீன்களின் எடையும் பெரிது. 750 பவுண்டு கூட இருக்கும்.

நிக்கோபாரில் ரப்பர்த் தோட்டங்கள் அமோகமாக வளர்கின்றன. எரிமலைகளுள்ள இச்சிறு தீவுகளில் எண்ணெய் ஊற்றுக்கள் உள்ளன. பத்திரிகைக் காகிதம் செய்ய, பல தீவுகளில் மூலப்பொருள் கிடைக்கிறது.

பயங்கர படாம்

ப்ளைவுட் தொழிற்சாலைகளும் தீக்குச்சி செய்ய 'படாம்' என்ற மென்மரத்தைப் பிளக்கும் தொழிற்சாலைகளும் உள்ளன. படாமைப் பார்க்கப் பயமாக இருக்கும்! ஏழு நிமிடத்தில் அந்த மரத்தை ஏழு லட்சம் குச்சிகளாக்கும் இயந்திரத்தைப் பார்த்தால் மலைப்பாக இருக்கும்! மரம் நூறு அடி உயரம்.

பதினெட்டாம் படி

நிக்கோபார் தீவினர் படுக்க, சமைக்க, பிள்ளை பெற, விருந்தினர் தங்க, தனியே வீடுகள் கட்டிக் கொள்கின்றனர். இவை ஊருக்குப் பொதுவானவை. தனியார் துறையில் அங்கு சொத்து இல்லை.

மரங்களை நட்டு அவற்றின் மீது வீடு கட்டிக் கொள்கிறார்கள். ஏணிப்படிகளில் ஏறி வீட்டை அடைய வேண்டும்.

நிர்வாணத் தீவு

'நிக்கோபார்' என்ற சொல்லின் பொருள் 'நிர்வாணம்'. இங்கு வாழ்பவர்களுக்கு உடை இல்லை. இவர்கள் மொழிக்கு எழுத்து இல்லை. முக்கிய உணவு பன்றிக் கறியும், தேங்காயும். பன்றியைக் கொன்று அதன் ரத்தத்தை உடலில் பூசிய பிறகுதான் பன்றிக் கறியைத் தின்பர். தேங்காய்க் கீற்றுக்களை அடுப்பின்மீது வேக வைத்துச் சாப்பிடுவார்கள். குப்பை கூளங்களைக் கடலில் எறிந்து விடுவர்.

அந்தமான் நவதானியம்

அந்தமான் கடிகாரப்படி, நேரம் இந்தியாவைவிட ஒரு மணி கூடுதல்.

மழை : இங்கு ஒராண்டிற்கு 130 அங்குலம் வரை மழை பெய்கிறது. அந்த மழையில் நாள் முழுவதும் நனைந்தாலும் சளி பிடிக்காது; மண்டை உடை வராது.

அடிக்கடி வருவது : 1. சென்னையிலிருந்தும் கல்கத்தாவிலிருந்தும் கப்பல், 2. புயல் காற்று.

அந்தமான் அதிசயம் : காடுகளில் இரயில் வேகன்களை யானைகளே இழுத்துச் செல்லுகின்றன.

அந்தமானில் ஆயுள் தண்டனை அனுபவித்தவர்கள் : வி. டி. சாவர்க்கர், பாலகங்காதர திலகர் போன்ற தேசிய வாதிகள், திருநெல்வேலி மாவட்டம் ஊத்துமலை ஜமீன்தார்.

இருப்பவை : ஆசியாவிலேயே பெரிதான மரம் அறுக்கும் ஆலை, குடியிருப்பு இல்லாத சில தீவுகள், நான்கு துறைமுகங்கள், முன்று வகையான ஆதிவாசிகளின் கூட்டம், இரண்டு ஊராட்சி ஒன்றியங்கள், ஒரு திரைப்பட மாளிகை.

இல்லாதது : குரங்கு, பாம்பு, தேள், ஆறு, ஏரி, வேலையின்மை, சேரி, பிச்சைக்காரர்.

ஆந்திரப் பிரதேசம்

ஆந்திரப் பிரதேசம் இந்தியாவிலுள்ள பெரிய மாநிலங்களில் ஒன்று. பரப்பிலும், மக்கள் தொகையிலும் இது இந்தியாவின் ஐந்தாவது மாநிலம். ஆனால் அகர வரிசையில் ஆங்கில மொழியில் எழுதும்போது இதுதான் முதல் மாநிலமாக இருக்கிறது. ஹிந்தி மொழி தவிர ஏனைய இந்திய மொழிகளில் தெலுங்கு மொழிதான் அதிகமான மக்களால் பேசப்படுகிறது.

இந்தியாவிலேயே ஆந்திரப் பிரதேசத்திற்குத்தான் நீளமான கடற்கரை இருக்கிறது. ஆனால் இந்தக் கடற்கரையை, அவர்கள் கேரளத்து மக்களைப்போல அவ்வளவு நன்றாகத் தொழில் வளத்துக்கு பயன்படுத்திக் கொள்ளவில்லை.

புகையிலையின் பிறப்பிடம்

ஆந்திரப் பிரதேசம், வட இந்தியாவுக்கும் தென் மாநிலங்களுக்கும் ஓர் இணைப்பாக உள்ளது. அந்த மாநிலத்தின் வடபகுதி இஸ்லாமியப் பண்பாட்டில் முழுகிப்போன ஐதராபாத் நிஜாமின் ஆட்சியில் சில நூற்றாண்டுகள் இருந்தது. அதன் இயல்புகளை அங்கு இப்போதும் காணலாம். உருது மொழி அப்பகுதிகளில் மாநில அரசின் ஆட்சிமொழிகளில் ஒன்றாக இருந்து வருகிறது.

கடந்த பத்து ஆண்டுகளில் ஆந்திரப் பிரதேசம் மாபெரும் முன்னேற்றம் அடைந்திருக்கிறது. கோதாவரியும்,

கிருஷ்ணா ஆறும் ஆந்திராவைச் செழிப்பில் திளைக்கச் செய்கின்றன. அதனால் ஆந்திரம், இந்தியாவிலேயே பெரிய அளவில் நெல் விளையும் மாநிலமாக இருக்கிறது. இந்தியப் புகையிலையில் 90% ஆந்திராவில்தான் விளைகிறது. மிளகாய், எள் வித்துக்கள் ஆகியவற்றின் உற்பத்தியிலும் ஆந்திரம் மேம்பட்ட நிலையில் இருக்கிறது.

புவியியல் செல்வம் நிறைந்தது ஆந்திர மாநிலம். இந்தியாவின் பீகார், மேற்கு வங்காளம் ஆகியவற்றுக்கு அடுத்தபடி ல்லாவகையான புவியியல் வளங்களும் நிறைந்தது ஆந்திரம்தான். தென்னிந்தியாவில், நிலக்கரிச் சுரங்கங்கள் உள்ள ஒரே மாநிலம் ஆந்திரம்.

ஸ்ரீகாக்குளம், விசாகப்பட்டினம், கர்நூல் மாவட்டங்களில் காட்டுவளம் ஏராளமாக இருக்கிறது.

ஐதராபாத்தில் இந்திய அரசாங்கம் மிகப்பெரிய நிறுவனங்கள் பலவற்றை அமைத்துள்ளது. இவற்றுள் அணு ஆராய்ச்சி தொடர்பான தொழில்களும், மின்சாரக் கருவிகள் உற்பத்தி செய்யும் தொழில்களும் உள்ளன. தனியார் துறையிலும் ஏராளமான தொழிற்சாலைகள் உள்ளன.

விசாகப்பட்டினத்தில் கப்பல் கட்டுகிறார்கள்

ஆந்திராவின் தொழில் வளர்ச்சி அனைத்தும் ஐதராபாத், விசாகப்பட்டினம் ஆகிய இரு நகரங்களைச் சுற்றிலுமே அமைந்துள்ளன. விசாகப்பட்டினத்தில் கப்பல் கட்டும் தொழிற்சாலையும், பெட்ரோல் எண்ணெயைத் தூய்மை செய்யும் தொழிற்சாலையும், மாபெரும் உரத் தொழிற்சாலையும் உள்ளன. எஃகு ஆலை உருவாகும் நிலையில் உள்ளது.

அடுத்தபடியாக, திருப்பதியைச் சுற்றிலும் சில தொழில்கள் ஏற்பட்டு வருகின்றன. பத்ராசலத்துக்கு அருகில் மிகப் பெரிய காகித ஆலை ஒன்றும் உருவாகி வருகிறது. பல

மாவட்டங்களில் கரும்பு விளைவதால் சர்க்கரை ஆலைகளுக்கும் குறைவில்லை.

முன்று தீவுகள்

ஆந்திர மாநிலம் முன்று தனித் தீவுகளாக இருக்கிறது என்று சொல்லலாம்.

பழைய நிசாம் ஆட்சியில் இருந்த மாவட்டங்கள் ஒரு தொகுதி. இத்தொகுதிக்குத் தெலிங்கானா என்று பெயர். நைசாமுடைய சொந்தப் பணத்தில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட சில தொழிற்சாலைகளும் ஸ்ரீசைலம் கோயிலும் வாரங்கல் என்ற வரலாற்றுச் சிறப்புடைய பகுதியும் கோல்கொண்டா வைரச் சுரங்கங்களும் இப்பகுதியில் இருக்கின்றன.

அடுத்தது, கடலோர மாவட்டங்கள். இங்கு கோதாவரி, கிருஷ்ணா ஆறுகளால் வளமடையும் செழிப்பான பகுதிகள் உள்ளன. வரலாற்றுப் புகழ்பெற்ற ராஜமகேந்திரபுரமும், புகையிலை வளம் மிக்க குண்டூரும் போக்குவரத்தில் பெரிய கேந்திரமாக விளங்கும் விஜயவாடாவும் இப்பகுதியில் இருக்கின்றன.

முன்றாவது தொகுதி, இராயலசீமை எனப்படும் அனந்தப்பூர், சித்தூர், கடப்பா, கர்நூல் மாவட்டங்கள் அடங்கியது. இங்கு ரிஷிப் பள்ளத்தாக்கு என்ற மலைப்பகுதி இருக்கிறது. வெங்கடேசுவரர் கோயிலால் புகழ் பெற்ற திருப்பதி, இந்தப் பகுதியின் முக்கியமான நகரம். பின்தங்கிய இராயல சீமைப் பகுதிக்கு இன்று ஓரளவு முக்கியத்துவம் இருப்பதற்குத் திருப்பதிதான் காரணம். இந்த மாவட்டங்களில் உள்ள புவியியல் பொருள்களைப் பயன்படுத்திக்கொள்ள, இப்போது பெரிய முயற்சி செய்யப்பட்டு வருகிறது.

ஆந்திரா அரசின் முக்கியமான சிக்கல் இந்த முன்று பகுதிகளையும் சரி சமமாக நடத்துவதாகும்.

ரெட்டி, ரெட்டி அல்லாதார் என்ற சாதிச்சண்டை ஆந்திராவில் அரசியல் முன்னேற்றத்தையும், தொழில் வளர்ச்சியையும் பெரிதும் பாதிக்கிறது.

கல்வி, கலைகள்

தெலிங்கானாவில் உஸ்மானியப் பல்கலைக் கழகமும், காகதீயப் பல்கலைக்கழகமும் முறையே ஐதராபாத்திலும், வாரங்கலிலும் உள்ளன. கடலோர மாவட்டங்களில் விசாகப் பட்டினத்தில் ஆந்திரப் பல்கலைக்கழகமும் குண்டூரில் நாகார்ஜுனாப் பல்கலைக்கழகமும் உள்ளன. திருப்பதியில் ஸ்ரீவெங்கடேசுவராப் பல்கலைக்கழகம் உள்ளது. ஐதராபாத்தில் வேளாண்மைப் பல்கலைக்கழகம் ஒன்று உள்ளது. அறிவியல் ஆராய்ச்சிக் கூடங்கள் பலவும் ஐதராபாத்தில் இருக்கின்றன.

வங்காளத்துக்கு அடுத்தபடி ஆந்திரர்கள்தான் இந்தியாவில் அறிவியல் துறையில் சிறந்து விளங்குகிறார்கள்.

கலைத்துறையில் கொண்டபள்ளி பொம்மையும், குச்சுப்புடி நடனமும் ஆந்திரர்களுக்குப் புகழ் தருகின்றன. நாகார்ஜுன சாகி என்னும் இடத்தில் பெரிய அணை கட்டப்பட்டபோது பௌத்தச் சின்னங்கள் கண்டுபிடிக்கப் பட்டன. அவையும் ஆந்திராவின் பழம் பெருமைக்குச் சான்றாக உள்ளன. ஐதராபாத்திலுள்ள சாலார் ஜங் அருங்காட்சிக்கூடம் உலகப் புகழ் பெற்றது.

கர்நாடகம்

திடர் அமைச்சரவைகள்

கர்நாடகம் என்ற இப்போது பெங்களுரைத் தலைநகராகக் கொண்டுள்ள மாநிலம், பல பகுதிகளைச் சேர்த்து உருவாசியிருக்கிறது. இதில் முக்கியமானது சில நூற்றாண்டுகளாக மைசூர் மன்னரின் ஆட்சியில் தனி சமஸ்தானமாக இருந்த மைசூர்ப் பகுதி. மற்றொன்று பிரிட்டிஷ் ஆட்சியின்போது தனிப் பிரதேசமாக இருந்த குடகு. முன்றாவது பகுதி பழைய சென்னை இராச்சியத்தில் இருந்த தென் கன்னட மாவட்டம். இவை தவிர, சில காலம் ஆந்திர மாநிலத்திலிருந்த சில மாவட்டங்களும் பழைய பம்பாய் இராச்சியத்தில் இருந்த சில மாவட்டங்களும் கர்நாடக மாநிலத்தில் சேர்ந்திருக்கின்றன. இவ்வாறு ஒரு கதம்பமாக உள்ள மாநிலத்தில் பல பிரச்சினைகள் ஏற்பட்டு கர்நாடகத்தின் வளர்ச்சி தடைப்பட்டு உள்ளது. லிங்காயத், ஒக்கலிகர் என்ற சாதி அடிப்படையிலும், கர்நாடகத்தில் பெரிய பிளவுகள் உண்டு. இந்தப் பிளவுகளால் திடர் திடரென்று அமைச்சரவை மாறிவிடும்.

வான் வளம்

இயற்கை வளம் நிறைந்தது கர்நாடகம். எட்டு மாவட்டங்கள் மலை நாடாக உள்ளன. இவை மிக வளமானவை. தென் கன்னடம், வட கன்னடம், குடகு, ஷிமோகா, சிக்கமகூர், ஹாசன், பெல்காம், தார்வார்

மாவட்டங்களில் ஓராண்டுக்கு 120 அங்குலம் முதல் 450 அங்குலம் வரை மழை பெய்கிறது. இங்கே காசில்லாமல் வெளியே போனாலும் போகலாம்; குடையில்லாமல் போக முடியாது.

வான்பொய்ப்பினும் தான் பொய்யாத காவிரியாறு கர்நாடகத்தில் தலைக்காவிரி என்னுமிடத்தில் ஒரு சிறு ஊற்றாகத் தோன்றுகிறது. அங்கிருந்து அது பாக மண்டலத்தை அடைந்து ஓர் ஆறாகப் பெருகி குடகு முழுவதையும் செல்வம் கொழிக்கச் செய்கிறது. அதனோடு சேர்ந்து ஹேமாவதி, லட்சுமணத் தீர்த்தம், கபினி என்ற ஆறுகளும் சிறப்புப் பெறுகின்றன. காவிரியின் வளத்தால் கிருஷ்ணராஜ சாகர் என்ற அணைக்கட்டும் பிருந்தாவனம் என்ற கவினுறு பூங்காவுள் சீரங்கப்பட்டினத்துக்கருகே ரங்கநாதத் திட்டு என்ற பறவைகள் புகலிடமும், அதிலிருந்து சில மைல் தூரத்தில் கரும்பு வேளாண்மையும், சர்க்கரை ஆலைகளும் இன்னும் அப்பால் சிவசமுத்திரத்தில் பல தொழிற்சாலைகளும் உள்ளன.

தொழில் துறையில் பழைய மைசூர், சுதந்தர இந்தியாவிற்கு வழி காட்டிற்று. விசுவேஸ்வரய்யா என்ற பொறியியல் அறிஞர் திவானாக இருந்தபோது அரசினரே அங்கு இரும்புத் தொழிற்சாலையும், சிமிண்டுத் தொழிற்சாலையும், காகிதத் தொழிற்சாலையும், கண்ணாடித் தொழிற்சாலையும், பட்டுத் தொழிற்சாலையும் ஏற்படுத்தினர். ஏராளமான நீர் மின்சார நிலையங்களையும் அவர் உண்டாக்கினார். கோலாரில் இருக்கும் தங்கச் சுரங்கத்தையும் வெட்டியெடுக்க ஏற்பாடு செய்தார். பிற்காலத்தில் அரசினரே சந்தன சோப்பு, சந்தன எண்ணெய் தொழிற்சாலைகளையும் தொடங்கினர். சர் மிர்சா இஸ்மாயில் திவானாக இருந்தபோது பெங்களூர் நகரம் இந்தியாவின் அழகுமிக்க நகரமாக உருவாக்கப்பட்டது: விஞ்ஞான ஆராய்ச்சி நிலையங்களையும் அவர் ஏற்படுத்தினார்.

புகைமண்டலம்

இந்தியா சுதந்தரம் பெற்றபிறகு கர்நாடகத்தில் ஏராளமான புவியியல் வளம் இருப்பது தெரியவந்தது. இரும்புத்தாது, செப்புத்தாது, தங்கம், மங்கனீசு தாது, ஜிப்சம், மக்னீசைட் முதலிய எல்லாம் உள்ளன. இவற்றைப் பயன்படுத்தி ஏற்றுமதி செய்ய மங்களூரில் பெரிய துறைமுகம் கட்டப்பட்டிருக்கிறது. இந்தப் பொருள்களைக் கொண்டு தொழில்கள் தொடங்க நூற்றுக்கணக்கில் தொழிற்சாலைகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. இந்தத் தொழில் வளர்ச்சியால், அழகிய நகரமாக இருந்த பெங்களூர், புகைபோக்கிகள் நிறைந்த, நெருக்கமான நகரமாக மாறிவிட்டது.

பெங்களூர், மைசூர், மங்களூர், டண்டேலி போன்ற குறிப்பிட்ட இடங்களில் மட்டுமே தொழிற்சாலைகள் உள்ளன. அடிப்படையில் கர்நாடகம் விவசாய மாநிலமாகவே இருக்கிறது. நெல் வேளாண்மை இங்கு மிகுதி. ஆனாலும் உணவுத்துறையில் கர்நாடகம் பற்றாக்குறை மாநிலமாக இருக்கிறது. நெல்லைவிடக் கூடுதலான வருவாய் தரக்கூடிய கரும்பும், புகையிலையும், பாக்குத் தோட்டமும், காப்பித் தோட்டமும், பழத்தோட்டங்களும் உள்ளன. காடுகள் ஏராளமாயிருப்பதால் மர அறுவைத் தொழிலும், மரச் செயப்படு பொருள்கள் செய்யும் தொழிற்சாலைகளும் உள்ளன.

மங்களூரில் ஓடு செய்யும் தொழிற்சாலைகளும், முந்திரிப் பருப்பைப் பக்குவப் படுத்தும் தொழிற்சாலைகளும், பெரிய உரத் தொழிற்சாலைகளும் உள்ளன. உலகத்திலேயே பெரிய அளவில் மரங்களுக்குக் குதிரைமுக்கு என்ற இடத்தில் இரும்புத்தாது இருக்கிறது. கோடிக்கணக்கான டன் இரும்புத்தாது அங்கிருந்து வெட்டி ஈரானுக்கு ஏற்றுமதி செய்யப்படுகிறது.

சமண சமயம் ஒரு காலத்தில் கர்நாடகத்தில் ஏற்றம் பெற்றிருந்தது. அதன் சின்னங்களை இப்போதும் அங்கு

காணலாம். சிரவன பெலகோலாவில் ஒரே கல்லில் உருவான கோமதீஸ்வரரின் நிர்வாணச் சிலை எழுபது அடி உயரத்தில் உள்ளது. ஒரே கல்லில் அமைக்கப்பட்ட ஆயிரத்து இருநூறு படிக்கட்டுகளும் இங்கு உள்ளன.

பேலூர்க் கோயிலில் உட்புறச் சிற்ப வேலைகளும், வெளிப்புறச் சிற்ப வேலைகளும் சாமுத்திரிகா லட்சண அடிப்படையில் நுணுக்கமாகப் படைக்கப்பட்டு அரியதொரு சிற்பக் களஞ்சியமாக விளங்குகிறது. இங்குள்ள பதுமைகள் பல்லாயிரம்.

இன்றைய கர்நாடகத்தில் கிராமிய நாடகம் மறுமலர்ச்சி பெறுகிறது. யக்ஷகான என்று இதற்குப் பெயர். இதில் இசை, நடனம், பாடல்களை ஒப்புவித்தல், வண்ண உடைகள், ஒப்பனை ஆகிய யாவும் உண்டு. மரபு வழியாக வந்த கலைகளை தென்னிந்தியாவில் வேறு எந்த மாநிலத்திலும் கர்நாடகத்தைப்போலப் போற்றுவது கிடையாது. பழைய கலைகள் அனைத்துக்கும் புத்துயிர் ஊட்டும் வகையில் மானச கங்கோத்திரியில் அரியதொரு கலைக்கூடம் நிறுவியுள்ளனர். சென்னப்பட்டினா என்னும் ஊரில் மரப்பொம்மைகள் செய்யும் கலை மிகச் சிறப்பாக விளங்குகிறது.

ஹிந்துஸ்தான் மெஷின் டூல்ஸ் தொழிற்சாலை, அதன் ஒரு பகுதியாகிய கடிகாரத் தொழிற்சாலை, ஆகாய விமானங்கள் செய்யும் ஹிந்துஸ்தான் ஏர் கிராப்டு போன்ற பிரமிக்கத்தக்க தொழிற்சாலைகளும், ஆராய்ச்சிக் கூடங்களும், கல்வி நிலையங்களும், அருங்காட்சிக் கூடங்களும், பூந் தோட்டங்களும் பெங்களூர் நகரில் உள்ளன.

விஜய நகர அரசின் பெருமையை ஹம்பியிலும் ஒய்சாள அரசர்களின் சிறப்பை ஹலபீடிலும் யாதவ குல மன்னர்களின் சிறப்பை மைசூர் நகரிலும் முஸ்லிம் மன்னர்களான அதில் ஷாகி சுல்தான்களின் கட்டிடக் கலைப்

படைப்புகளையும் மசூதிகளையும் கோல்கும்பாஸ் என்ற சமாதியை பீஜப்பூரிலும் பார்க்கலாம்.

சைவ சமயம் இன்றும் கர்நாடகத்தில் நின்று நிலவுகிறது. தமிழ் நாட்டில் தேவார நாயன்மார்கள் சைவசமயத்துக்கு மறுமலர்ச்சி ஊட்டியதுபோல, வீர சைவ அடியார்கள் கர்நாடகத்தில் தோன்றி லிங்காயதம் என்ற சமயத்தைப் பரப்பினார்கள். இந்தச் சமயத்தின் கொள்கை 'சிவம் ஒன்றே கடவுள்' என்பதாகும். கர்நாடகம் எங்கும் இந்த இயக்கம் அரசியல் உள்பட எல்லாத் துறைகளிலும் ஏற்றம் பெற்றிருக்கிறது. வீர சைவ மடங்கள் தமிழ்நாட்டில் பேரூர், மைலம், திருவண்ணாமலை, திருக்கோவலூர், திருப்பாதிரிப் புலியூர் போன்ற ஏராளமான இடங்களில் ஏற்பட்டன.

சில நூற்றாண்டுகளாகத் தமிழர் பல்லாயிரவர் கர்நாடக மெங்கும் வாழ்ந்து வருகிறார்கள். அவர்களில் பலர் கன்னட இலக்கியத்தில் பெரும் புகழ் பெற்றுள்ளனர். இன்றும் பெங்களூரில் முன்றில் ஒரு பகுதியினர் தமிழர்களே ஆவர். கன்னடத்திற்கும், தமிழுக்கும் பொதுவான சொற்கள் சில ஆயிரம் உள்ளன. குறிப்பாக துளு நாட்டுக்கும், தமிழ் நாட்டுக்கும் தொடர்பு மிகுதி என்பது சங்க இலக்கியத்தில் இருந்தும் தொண்டைமண்டலத்தில் துளுவ வேளாளர் என்ற இனத்தவர் வாழ்ந்து வருவதிலிருந்தும் தெரிய வரும்.

சிராமங்களில் வாழும் கன்னடியர் பண்பும் அடக்கமும் மிக்கவர். குறைந்த வருமானத்தில் சிக்கனமாக வாழ்பவர். கோயில்களில்கூட அந்தச் சிக்கனம் கடைப்பிடிக்கப் படுகிறது. ஆண்களுக்குத் திருநீறு மட்டும்தான் கொடுப்பார்கள்; பெண்களுக்குக் குங்குமம் மட்டுமே வழங்குவார்கள்.

கேரளம்

இந்தியாவில் பல மாநிலங்கள் இருப்பினும், உருவத்தால் சிறிதாக உள்ள கேரளம், அதைக் காட்டிலும் பெரிய மாநிலங்களைவிட பல துறைகளில் முக்கியமானதாக உள்ளது.

பத்தாயிரத்துக்கு ஒரு பட்டம்

இயற்கை அழகு நிறைந்திருப்பதால் சுற்றுலா வருபவர்களும், கவிஞர்களும் கேரளத்தை காஷ்மீரோடு ஒப்பிட்டுள்ளனர்.

பச்ச குருத்தோல பந்தலுண்டு - நல்ல

பச்ச கிளிகள்தன் கானமுண்டு

பொட்டிச் சிரிக்கும் மரங்களுண்டு - நல்ல

பொக்க மேறிடும் மலைகளுண்டு.

என்று பாடியிருக்கிறார் கேரள மகா கவிஞர் தருவர். அங்கு கவிஞர்களுக்குப் பஞ்சமில்லை. மகாகவிஞர்களுக்கும் குறைவில்லை. பத்தாயிரம் பாடல்களைப் பாடியவர்களுக்கு 'மகா கவி' என்ற பட்டம் கொடுத்துவிடுவார்கள்.

கேரளத்தில் நமது கண்ணையும் கருத்தையும் ஈர்ப்பன தென்னையும், தண்ணீரும், யானையும். தென்னை, அந்த நாட்டின் பெருஞ்செல்வம். தென்னந் தோப்புகளுக்குள்ளே தான் மக்கள் வாழ்கிறார்கள். கப்பல்களைக் கட்டுவதற்கான வடங்கள் உள்பட நூற்றுக்கு மேற்பட்ட பொருள்களைத் தென்னையைக் கொண்டு கேரளத்தில் தயாரிக்கிறார்கள்.

தண்ணீர் வீணாகாமல் குளியல்

கேரளத்தில் தண்ணீருக்குத் தட்டுப்பாடே கிடையாது. ஏராளமான தண்ணீர் வீணாகக் கடலில் போய் விழுகிறது. நாஸ்தோறும் இரண்டு அல்லது மூன்று முறை குளிப்பவர்களை கேரளம் எங்கும் காணலாம்.

நினைத்த நேரமெல்லாம் மழை பெய்யும். கேரளம் சுத்தமாக இருப்பதற்கு, இது ஒரு காரணம். மழை பெய்யும்போது நடந்து செல்பவர்களைக் காப்பது குடை. அப்போது வீட்டுக்குள்ளிருப்பவர்களைக் காப்பது ஓடு. குடை, ஓடு இரண்டின் உற்பத்தியிலும் கேரளம் சிறந்து விளங்குகிறது.

கேரளத்தில் யானைகள் ஆயிரக்கணக்கில் உள்ளன. பழைய திருவாங்கூர் அரசின் சின்னமாக யானையின் படம் பயன்படுத்தப்பட்டு வந்தது. யானை இல்லாத கோயில் திருவிழாவோ அரசியல் கட்சி ஊர்வலமோ கேரளத்தில் கிடையாது. கேரளப் பத்திரிகைகளில் வெளிவரும் கேலிச் சித்திரங்களிலும் யானையின் படத்தைப் போட்டுத்தான் கருத்துக்களை வெளியிடுவார்கள்.

திருவிழாக்கள்

கேரளத்தில் திருவிழாக்களுக்குக் குறைவில்லை. இவற்றுள் மிகவும் முக்கியமானது ஒணம் திருவிழா. 'காணம்' விற்பும் ஒணம் உண்க' என்பது அங்கு வழங்கும் பழமொழி. இரண்டு மழைப் பருவங்களுக்கு இடையிலே ஒணம் திருவிழா கொண்டாடப்படுகிறது. கேரளத்திற்கு வெளியே சென்றிருக்கும் மலையாளத்தாரும் ஒணத்தன்று தங்கள் வீடுகளுக்கு வந்துவிட வேண்டுமென்பதுதான் பழைய சம்பிரதாயம். பத்து நாட்களுக்கு நடைபெறும் ஒணம் திருவிழாவை சாதி, மத வேறுபாடின்றிக் கேரளத்திலுள்ள அனைவரும் கொண்டாடுகிறார்கள்.

ஒணத்துக்கு அடுத்தபடி முக்கியமானது விஷு. இது புத்தாண்டு நாள். இதை வசந்த விஷு என்றும் சொல்லுவார்கள். அன்று, கனி காணும் முகூர்த்தம் ஒவ்வொரு வீட்டிலும் கொண்டாடப்படும். காலையில் எழுந்தவுடன் ஒரு பெரிய தாம்பாளத்தில் அடுக்கி வைக்கப்பட்டிருக்கும் அஷ்டமங்கலப் பொருள்களில் கண்ணை விழிக்க வேண்டும் என்பது மரபு. விஷுவில் குறிப்பிடவேண்டிய மற்றொரு பழக்கம், பணக்காரர்களாக இருந்தாலும் அவர்கள் அந்த நாளில் தங்களை விட வயதில் முத்தவர்களிடமிருந்து சில்லறைக் காசுகளையும், வாழ்த்தையும் பெறுவதாகும்.

திருச்சூர்ப் பூரம் திருவிழா கேரளத்தில் மற்றொரு முக்கியமான நிகழ்ச்சி ஆகும். பல்லாயிரக்கணக்கான ருபாய்க்கு அன்று பட்டாசுகள் வெடிக்கப்படும்.

பிராமணர் தவிர கேரளத்தில் ஏனையோர் தீபாவளியைக் கொண்டாடுவதில்லை.

கேரளத்தில் கிறித்தவர்கள், யூதர்கள் ஆகியோரும் தங்களுடைய திருவிழாக்களைக் கொண்டாடுகிறார்கள். மர வேலைப்பாடுகளில் சிறந்த தேர்கள் அந்த விழாக்களிலும் முக்கிய பங்கு பெறுகின்றன.

வட கேரளத்தில் இஸ்லாமியர் பல லட்சம் பேர் வாழ்கிறார்கள். இரண்டு மாவட்டங்கள் அவர்கள் வசம் உள்ளன என்று அரசியல் ரீதியில் கணக்குக் கூறுவர். அவர்களுடைய ஆதரவின்றி, கேரளத்தில் எந்த அமைச்சரவையும் நீண்டநாள் நீடிக்க இயலாது.

பைத்தியக்கார மருத்துவமனை

இந்துக்களில் நூற்றுக்கணக்கான சாதிகள் கேரளத்தில் உண்டு. சாதிகளின் கணக்கைப் பார்த்தால் கேரளம், பைத்தியக்காரர்கள் அடங்கிய மருத்துவமனைபோல இருப்பதாக சுவாமி விவேகானந்தர் கூறினார். இந்தச்

சாதிகளில் மேல் மட்டத்தில் இருப்பவர்கள் நம்பூதிரிகள். அவர்களுக்கு அடுத்த நிலை, நாயர்களுக்கு உண்டு. ஏணியின் கீழ் மட்டத்தில் ஈழவர் இருக்கின்றனர்.

ஈழவர் எனப்படுபவர் தமிழ்நாட்டில் ஹரிஜனங்களைப் போன்றவராவர். ஒடுக்கப்பட்ட இந்த சமுதாயத்திற்குக் கேரளத்தில் ஏற்றம் கொடுத்து ஒரே சாதி, ஒரே சமயம், ஒரே கடவுள் என்ற கொள்கைகளை ஸ்ரீ நாராயண குரு பரப்பினார். பிராமண ஆதிக்கத்தை எதிர்த்து ஈழவர்களுக்காக இவர் பல கோயில்களைக் கட்டினார்.

நம்பூதிரிகள் எனப்படுபவர்கள் கேரளத்துப் பிராமணர்கள். இவர்கள் பல கலைகளில் வல்லவர்கள். பல நூற்றாண்டுகளாக அரச குடும்பத்தினரை ஆட்டிப் படைத்தவர்கள். இக்காரணத்தால் இவர்கள் மீது வெறுப்பு ஏற்பட்டுள்ளது. இவர்களைக் கேலி செய்ய நூற்றுக் கணக்கான கதைகளும், பழமொழிகளும் வழங்கி வருகின்றன.

இப்போது கேரளத்தில் செல்வாக்குப் பெற்றிருப்பவர்கள் நாயர்கள். இவர்களுடைய செல்வாக்குக்கு முக்கியமான காரணம் திருவாங்கூர் கொச்சி அரசர்கள், நாயர் இனத்தவராக இருந்ததே. சுதந்தர இந்தியாவிலும் நாயர்கள் மிகப்பெரிய பதவிகளை வகித்து உலகம் முழுவதும் செல்வாக்குப் பெற்றிருக்கிறார்கள்.

கேரளத்தில் முன்னாள் திருவாங்கூர்-கொச்சிப் பகுதிகளில் கிறித்தவர்களின் தொகை குறிப்பிடத்தக்கது. அவர்களுடைய ஆதரவு பெற்றுத்தான் கேரளத்தில் கல்வி நிலையங்களுையோ அரசாங்கத்தையோ நடத்த இயலும். அவர்கள் கல்வித் துறையில் சிறந்து விளங்குவது ஒரு புறமிருக்க, தொழில்கள் பலவற்றை - குறிப்பாகத் தேயிலைத் தோட்டம், ரப்பர் தோட்டம் முதலியவற்றை நடத்துபவர்களாகவும், ஏற்றுமதி வியாபாரம் செய்பவர்களாகவும் இருக்கிறார்கள்.

பற்றும் பண்பாடும்

சாதியும், மதமும் எதுவானாலும் கேரளத்திலுள்ள அனைவரும் மொழிப்பற்றும் நாட்டுப் பற்றும் உடையவர்களாக இருக்கிறார்கள். அடிப்படையான இந்தியப் பண்பாட்டிலும் நம்பிக்கை கொண்டிருக்கிறார்கள். கிறித்தவர்களிலும், முஸ்லிம்களிலும் கூட சமஸ்கிருத மொழியில் பெரும் புலமை பெற்றவர்கள் கேரளத்தில் உள்ளனர். இந்தப் பின்னணியில் பார்த்தால்தான் ஜேசுதாஸ் போன்ற கேரளக் கிறித்தவ இசைப் புலவர், இந்துக்களுடைய பக்திப் பாடல்களையும் மனம் உருகப் பாடுவதை நம்மால் புரிந்து கொள்ள முடியும்.

சைவ நாயன்மார்களில் விரல் மீண்டாரும், சேரமான் பெருமானும், ஆழ்வார்களில் குலசேகரப் பெருமானும் கேரளத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். ஆதி சங்கரரை ஈன்ற பெருமை கேரளத்தில் உள்ள காலடிக்கு உண்டு.

கேரளத்தின் உணவுப் பழக்கங்களும் சிறப்பானவை. அங்கு ஒருவருமே சோடா, கலர் போன்ற குளிர்ந்த பானங்களைப் பெருமைக்காகக் குடிப்பதில்லை. காலையில் எழுந்ததும் பச்சரிசிக் கஞ்சியுடன் சூடான தேங்காய்ப் பாலைப் பிழிந்து குடிப்பவர்கள் அங்கு உள்ளனர். சுடு தண்ணீரில் சுக்கு, வெல்லம், சீரகம் சேர்த்துக் குடிப்பவர்களும் பல்லாயிரக் கணக்கில் உள்ளனர். தேங்காய் சேராத சாப்பாடு கேரளத்தில் கிடையாது. அவியல், சக்கப்பிரதமன் போன்ற எந்த உணவுப் பொருளிலும் தேங்காயைச் சேர்த்துவிடுவார்கள். நெல்லிக் காயும் அவர்களுடைய உணவில் இடம்பெறும்.

படித்த பெண்கள்

எல்லாச் சாதிகளிலுமே கேரளத்தில் பெண்கள் நன்றாகப் படித்து ஆடவர்க்குச் சமமாக அனைத்து வேலைகளையும்

பார்க்கிறார்கள். எத்தனையோ அலுவலகங்களில் ஆடவரை விடப் பெண்கள் அதிகமாக இருப்பதைக் கேரளத்தில் பார்க்கலாம்.

கேரளத்தில் ஆயுர்வேத வைத்திய முறை பெரிதும் பரவி இருக்கிறது. இதில் மூலிகைகள் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. தன்வந்திரி என்பவர் இந்த மருத்துவக்கலையை உண்டாக்கினார் என்பர். பிழிச்சல், எண்ணெய் தேய்த்து வெந்நீரில் குளித்தல் முதலியவற்றால் முட்டுவலியும் கீழ் வாதமும் குணப்படுத்தப்படுகின்றன.

கதக்களி நடனம், ஒட்டந்துள்ளல், படகோட்டி மகிழ்ந்து பாட்டுப் பாடுதல், கைகொட்டிக்களி ஆகியவற்றில் கேரளமும் பெரும்புகழ் பெற்றிருக்கிறது. வண்ண ஓவியக்கலை திருவாங்கூரிலும், கொச்சியிலும் சில நூற்றாண்டுகளாகப் பெரிதும் வளர்ச்சியடைந்தது. திருவாங்கூர் அரச குடும்பத்தினரான ராஜா ரவிவர்மா சிறந்த ஓவியராக விளங்கினார். மரத்தச்சுக் கலையும் அங்கு வளர்ச்சி பெற்று யானைத் தந்தத்தில் சின்னஞ்சிறு பொருள்களை உருவாக்கும் அளவுக்கு வளர்ந்திருக்கிறது.

மலையாள மொழியில், பழந்தமிழ் இலக்கியத்தில் கூறப் பட்டுள்ள சொற்கள் வழக்கில் உள்ளன. இவ்வாறே மலையாளப் பேச்சு மொழியிலும் தமிழர்களிடம் அருகிவிட்ட ஆயிரக்கணக்கான சொற்கள் வாழ்கின்றன. இரு மொழியினரும் இன்னும் இணைந்து வாழ்ந்தால் தமிழ்நாடு, கேரளம் இரண்டுக்குமே சிறந்த எதிர்காலம் உண்டு.

தமிழ்நாடு

தமிழ்நாடு, இந்தியாவின் மிக முக்கியமான மாநிலங்களில் ஒன்று. இந்தச் சிறப்புக்குக் காரணம், அதனுடைய இயற்கையமைப்பு எனலாம்.

இமயம் முதல் குமரி வரை என்ற சொற்றொடர் இந்தியாவின் ஐக்கியத்தைத் தெரிவிக்கிறது. இந்தக் குமரி உள்ள மாநிலம் தமிழ்நாடு.

அரசியல் அடிப்படையில் இன்று இந்தியா ஒரு நாடு என்று கருதப்படுகிற போதிலும் பல நூற்றாண்டுகளுக்கு முன் இந்தியாவை ஐம்பத்தாறு அரசர்கள் ஆட்சி செய்தபோது இந்து மத அடிப்படையில்தான், இந்தியா ஒரு நாடாக அக்காலத்து அறிஞர்களால் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டது. அந்தச் சிந்தனையில் இடம் பெற்ற இரு தலங்கள் காசியும், இராமேசுவரமும். இராமேசுவரம் இருப்பது தமிழ்நாட்டில்.

எனவே இந்தியாவிலுள்ள ஒவ்வொருவருக்கும் பிற மாநிலங்களைப் பற்றித் தெரிந்திருந்தாலும் தெரியாவிட்டாலும் தமிழ் நாட்டைப் பற்றித் தெரியும். இராமேசுவரத்திற்கும் கன்னியாகுமரிக்கும் தம் வாழ்நாளில் ஒரு முறையாவது செல்ல வேண்டுமென்றுதான் இந்தியாவிலுள்ள ஒவ்வொருவரும் விரும்புகிறார்கள்.

இந்தியாவின் பெரிய ஆறு கங்கை. இந்த ஆறு, தமிழ்நாட்டு ஆறாகிய காவிரியுடன் இணைக்கப்பட வேண்டுமென்று பொருளாதார அறிஞர்கள் ஒரு திட்டம் தீட்டியுள்ளனர். இந்தியாவின் ஒற்றுமைக்கு மட்டுமின்றி இந்தியாவின் பொருளாதார வளர்ச்சிக்கும், தமிழ் நாட்டின் முன்னேற்றத்திற்கும் இந்தத் திட்டம் இன்றியமையாததாகும்.

தமிழ்நாட்டில் இயற்கை வளங்கள் மிகுதியாக இல்லை. ஆயினும் ஏற்கெனவே இருக்கும் வளங்களைக்கூட நாம் பயன்படுத்திக் கொள்ளவில்லை. குறிப்பாக, ஏறத்தாழ 1000 சி. மீட்டர் தொலைவுக்குக் கடற்கரை இருந்தும், மீன் டிரிடித்

தொழிலைப் பெருக்கவோ, கடல் தொடர்பான இரசாயனத் தொழில்களைத் தொடங்கவோ போதிய அக்கறை காட்டப்படவில்லை.

தென்னிந்தியாவில் தமிழ் நாட்டைப்போல எந்த மாநிலத்திற்கும் மலைவளம் கிடையாது. 1000 அடி, 2000 அடி உயரங்களில் மலைகள் உள்ளன. 2000, 3500 அடி உயரங்களில் பள்ளத்தாக்குகளும், மலைகளும் உள்ளன. 4000 அடி உயரத்தில் வடஆர்க்காடு மாவட்டம் ஏலகிரியிலும், 4500 அடி உயரத்தில் ஏர்க்காட்டிலும், 5000 அடி உயரத்தில் குன்னூரிலும், 6000 அடி உயரத்தில் கோட்டகிரியிலும், 7500 அடி உயரத்தில் கோடைக்கானலிலும் உதக மண்டலத்திலும் மலைவாழ் நகரங்கள் உள்ளன. இவ்வாறு பல வகையான உயரங்களில் மலைநகரங்கள் உள்ள மாநிலங்கள் இந்தியாவில் உத்தரப்பிரதேசமும், தமிழ்நாடும் மட்டுமே ஆகும். எனினும் இந்த மலைகளின் வளங்களைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளவோ இவற்றின் மூலம் சுற்றுலாத்துறையை வளர்க்கவோ ஒரு மலையிலிருந்து ஒரு மலைக்கு மின்சாரக் கம்பிகள் மூலம் 'ஏரியல் ரோப்பே' என்ற போக்குவரத்து முறையை அமைக்கவோ எவ்வித முயற்சியும் செய்யப்படவில்லை.

தமிழ்நாடு தொழில்துறையில் முன்னேறி வருகிறது. அந்த முன்னேற்றம் அனைத்தும் சென்னை, கோயம்பத்தூர், திருச்சி, மேட்டூர் அணை ஆகியவற்றைச் சுற்றிலுமே உள்ளன. ஓரளவு இப்போது தூத்துக்குடி, நெய்வேலிப் பகுதிகளும் முன்னேறி வருகின்றன.

தொழில் வளர்ச்சிக்கு இடையூறாக இருப்பது தமிழ்நாட்டில் ஒரே வகையான இரயில்பாதை அமையாததே. தமிழ்நாட்டில் பெரும்பகுதியில் அகலமான இரயில் பாதை கிடையாது. இதைப்பற்றிப் பொதுமக்களோ, அரசினரோ சற்றும் கவலைப்படுவதாகத் தெரியவில்லை. மொழிச் சண்டைக்கும், சாதிச் சண்டைக்குமே நேரம் போதவில்லை. ஆகையால் இந்தியாவின் பிற மாநிலங்களிலும் உலகின் பிற நாடுகளிலும் ஏற்பட்டு வரும் முன்னேற்றங்களை அறியத் தமிழர்கள் தவறி விட்டனர்.

பிற மாநிலங்களை நோக்க, தமிழ் நாட்டில் காடுகள் குறைவாக உள்ளன. இருக்கும் காடுகளைப் பேணுவதற்குப் போதிய முயற்சிகள் செய்யப்படவில்லை. இதனாலும் பல சிக்கல்கள் தோன்றியுள்ளன.

குறிப்பாக, நீலகிரி மாவட்டத்தின் வளர்ச்சியில், தமிழக அரசு ஆர்வம் காட்டவில்லை. இதனால் இழப்பு, நீலகிரி மாவட்டத்துக்கு மட்டுமின்றி தமிழ் நாடு முழுமைக்கும் ஏற்பட்டிருக்கிறது.

ரப்பர்த் தோட்டங்கள் ஏராளமாக ஏற்படுவதற்கான வாய்ப்பு கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் இருக்கிறது. இந்தத் துறையிலும் கவனம் செலுத்தப்பட வேண்டும்.

கைத்தறி நெசவு தமிழ் நாட்டின் தொன்மையான தொழில்களில் ஒன்று. கைத்தறிச் சேலைகளும், கைலிகளும் வண்ணம் சிவக்கும் சென்னைத் துணி (பிளீடிங் மெட்ராஸ்) களும் இந்தியாவிலும் வெளிநாடுகளிலும் புகழ் பெற்றிருக்கின்றன. தென்னை, பனை முதலியவற்றின் பொருள்களைப் பயன்படுத்தி, பல தொழில்களை விரிவடையச் செய்யலாம். தோல் தொழிலுக்கும் நல்ல வாய்ப்புகள் உள்ளன.

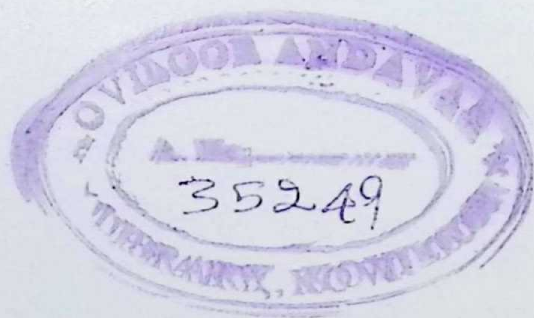
பல மாநிலங்களை நோக்க, தமிழ்நாட்டில் மாவட்டங்களின் அளவு பெரிதாக உள்ளது. இதனாலும் அரசாங்க நிர்வாகம் முழுத் திறமையுடன் இயங்க இயலாத நிலை உள்ளது.

அடிப்படையான பிரச்சினைகளில் மக்களும், அரசும் கவனம் செலுத்தி சற்று ஆர்வத்துடன் பாடுபட்டால் இந்தியாவின் பிற மாநிலங்கள் பலவற்றைவிடத் தமிழ்நாடு விரைவாகவும் சிறப்பாகவும் முன்னேற வாய்ப்புகள் உள்ளன.

வாழிய செந்தமிழ்!

வாழ்க நற்றமிழர்!

வாழிய பாரத மணித் திருநாடு!

சோமலைய என்ற புனைபெயர் கொண்ட சோம.லெ. இலக்குமணச் செட்டியார் (1921-1986) ஓர் எளிய குடும்பத்தில் பிறந்து, தமது கடுமையான உழைப்பின் மூலம் வாழ்வில் படிப்படியாக முன்னேறிப் புகழேனியில் உச்சிக்கு வந்தவர்; 'உலகம் சுற்றிய தமிழர்' ஏ.கே. செட்டியாரின் படைப்புக்களால் தூண்டப் பெற்று, பயண இலக்கியத் துறையில் அடியெடுத்து வைத்து, அதில் அழுத்தமான முத்திரை பதித்தவர்; உலகம் - இந்தியா - தமிழ்நாடு என்றாற் போல் முப்பெரும் பரிமாணங்களிலும் நூல் வரிசைகளை வெளியிட்டுத் தனிப்பெருஞ் சாதனை படைத்தவர்; வாழ்க்கை வரலாற்று இலக்கியத் துறைக்கும் தமது முத்தான மூன்று நூல்களால் வளம் சேர்த்தவர்; இதழியல், நாட்டுப்புறவியல் என்னும் இரு துறைகளையும் குறித்துத் தனித்தனியே இரு அரிய நூல்களை வெளியிட்டவர்; 'தமிழில் இத்துறையில் வெளிவரும் முதல் நூல் இதுவே' எனப் பெருமிதத்தோடு சுட்டிக் கூறத்தக்க வண்ணம் சில நூல்களைப் படைத்திட்ட எழுத்தாளர்; பல்வேறு கோயில் குடமுழுக்கு விழா மலர்களைப் பதிப்பிப்பதிலும் தம் கைவண்ணத்தைக் கவினுறக் காட்டிய பதிப்பாசிரியர்.